

മനസ്സിന്റെ മാനദണ്ഡം

മരണ്ണും കേൾക്കും മാനദണ്ഡം

സി. എം. ചെറിയൻ

പ്രസാധകൻ

KOTTAYAM
PRINTED AT THE C. M. S. PRESS
1920

Copy-Right Reserved]

வினாக்கள்

i.	ஒவ்வொ	
ii.	அமைப்புகள்	ஏடு
m.	ஸ்ரீரங் ; மன்றப்பூர் ; அதூக்கு தமிழ்நாடு ஸம்ஹாயம்	1—4
n.	ஸ்ரீரங்கிளி வழக்கு	5—12
o.	மன்றப்பூர் ஸம்ஹாயமிடீசு அவேண்டி நிலைகள் ஏதானால் ஸம்ஹாயத்திக்கு 12—34	
p.	மன்றப்பூர் ஸம்ஹாயம்	34—54
q.	அறங்கம் சம்ஹாயம்	55—68
r.	ஞெப (அமைப்புக்கிணக்கு) மன்றப்பூர் ஸம்ஹாயம் 68—106	
s.	நூரை (காந்தி)	107—144

ഈതു ഒരു അപൂർവ്വനൃസ്ഥമാണ്. മലയാളത്തിൽ ഈ ത്രിവര പ്രചാരം വന്നിട്ടില്ലാത്തതും, എന്നാൽ മാതാപി താക്കുമാർ, അധ്യാപകമാർ മുതലായവർ അവലോം അ ദിശയിൽക്കൊണ്ടതും ആയ പല മനഃശ്ലാഘ്രതപ്പങ്ങൾ വി തരണം ചെയ്യണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം, സാംഖ്യശിഖരതു അപേക്ഷിച്ച് പ്രസാദം, സ്മശാത്മക എന്ന മുണ്ടായേറ്റകൂടിയിരിക്കുമെന്നാണ്. മനഃശ്ലാഘ്രം സംബന്ധിച്ച് ആരാധനയ്ക്കുടെ ഒരു അടിനിവേശം മലയാളികൾക്ക് ഉണ്ടാവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപയോഗ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ളതും ഏനിക്കു കൂതാത്മതയുണ്ട്.

ശരീരം മനസ്സിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകയാൽ ശരീരശ്ലാഘ്രം സംബന്ധിച്ച് വിവരണയ്ക്കു മനഃശ്ലാഘ്രഗ പദ്ധതിക്കുടെ ആരാധനയ്ക്കും ഉചിതമല്ലോ സാധാരണ കണ്ടപോതന്നവയും ആണ്. എന്നാൽ ശരീരശ്ലാഘ്രം ശാം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വളരെ കുഴുക്കളിൽക്കൊന്ന; ഇപ്പോൾ ശരീരശ്ലാഘ്രാഭാവമാകുന്ന നൃന്തര ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ മാത്രമല്ല, പല സ്ഥലങ്ങളും ബാധിച്ചിട്ടുമെന്നുള്ളതു് വിദ്യാരാർ അറിയും.

ഈ ഗ്രന്ഥം വായിപ്പാർ ഇടയാവുന്ന സാധാരണമാർ എതാറം കാഞ്ഞങ്ങളെ അനുശ്രീകരണമെന്ന് ഈ വിടെ താല്പര്യമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തു ആവലോച്ചുപെടുന്നതു് ഗ്രന്ഥം ആരംഭമുതൽ വായിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. മന സ്സിനു സംബന്ധിച്ച് എതാറം കാരുജങ്ങളും, ആരംഭത്തിൽ അറിയേണ്ടതു്. ആരംഭത്തിലും, ശേഷിച്ചുവ പിര കേയും, ആയിട്ടാണ് പ്രസ്താവിക്കുമെപ്പട്ടിരിക്കുന്നതു്. അ തുല്യപാലെ തന്നെ ഈന്ന ഈന്ന ഭാഗം നോക്കു എന്ന

സുചനകൾ വായിച്ചു പുമാ തജ്ജിയാൽ മതിയാവുന്നത് സി; അതു ഭാഗങ്ങളെ പ്രത്യേകം എടുത്തു നോക്കേണ്ടതാണ്. ഒരേ വാസ്തവം ഒരു സ്ഥലത്തു വിസ്താരമായും അപരസ്യമലത്തിൽ ചുരുക്കമായും വിമർശക്കേണ്ടിനിക്കാം. അബ്ലൈൻ ഒരേ വാസ്തവത്തിന്റെ രണ്ട് മുഖ്യങ്ങളെ രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കാം. അതുവാലുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് നിങ്ക്രിയേഷ്യൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. വിഷയം സാമാന്യം ഗഹനമാകയാൽ രണ്ടാം അധിക മോ അരുളുകൾ ഒരുമിച്ചു വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തു ഗ്രന്ഥം ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും വായിക്കുന്നതു വഴിരെ നന്നായി രിക്കം. ദുഷ്ടിഗോചരങ്ങളായ വിഷയങ്ങളേക്കുറിച്ചുണ്ട്, മനസ്സിന്റെ അനാഭവങ്ങളേ കുറിച്ചാണ് ഗ്രന്ഥം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്; ഓരോ ഒപ്പന്നും മനസ്സിന്റെ അനാഭവങ്ങളേ സപയമായി നിരിക്കുന്നും ചെയ്യുക സാധ്യരണ എപ്പറിവില്ലാത്തകയാൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വാക്കുത്തമം മനസ്സിലായാണും അനാഭവവേബാധം അസ്പഷ്ടമായി ഫേശിക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ വാദപ്രതിവാദം നിർബന്ധം മനസ്സിന്റെ അനാഭവങ്ങളേ സഭാസമക്ഷം വിളക്കി പരിക്ഷേചയ്യാൻ ലഭിക്കുന്ന പ്രകാശം ഉദ്ദേശപ്രദമായിരിക്കം. ഓരോ അധ്യായവും വായിച്ചുകൂടി ശിഞ്ചുന്നേഷം, അതതു അധ്യായങ്ങളുടെ അവാന്തരവിഭാഗവും, അവാന്തരവിഭാഗത്തിന്റെ സംഗതിച്ചുരുക്കുന്നതു ഏഴുതിനോക്കാമെങ്കിൽ പരിതാവു സംഗതിയെ എത്ര തോളം മനസ്സിലാക്കി എന്ന സപയം അറിഞ്ഞുകൊള്ളാവുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒട്ടിച്ചുരിക്കുന്ന വെറുങ്കടലാസുകൾ പലപ്രകാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാം. മേലുണ്ടാക്കിച്ചുപ്രകാരം അധ്യായാപരമനമോ, ഗ്രന്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാവാത്ത ഭാഗങ്മോ, കാര്യക്ഷമങ്ങളും എന്ന തോന്നുന്നവയായി ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം എല്ലാം വാക്കുങ്ങൾ, ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവയേം, അതു വെറും കടലാസുകളിൽ നോട്ടചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഗ്രന്ഥം ഒരു മുൻപുവശ്വം വായിച്ചുകേൾക്കും പുസ്തകത്തി
കുറ മുണ്ടാഗണങ്ങളുമേയോ ദോഷാഗണങ്ങളുമേയോ സം
ഖ്യയിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കാനുള്ളവർ വിവരം
എന്നു അറിയിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ട്. മുണ്ടാ
ഗം പുസ്തകവില്ലെന്നെല്ലാം ഉള്ളശിൽ പരസ്യം ചെയ്യാൻ
ദോഷാഗണങ്ങൾ അടുത്തപതിയ്ക്കിൽ ഭേദം ചെയ്യാൻ ഉ
പര്യാഗപ്രക്രിയാണ്.

കോട്ടശം
മന്ത്രി കൂർത്തം

ഡ. എം. ചെറിയൻ

.....

മനസ്സിന്റെ മാനദണ്ഡം

—~~~~~—

അഡ്യൂയായം ദ

—————

ശരീരം; മനസ്സ്; അതുകൂർത്ത് തമിലുള്ള
സംബന്ധം

 നിരവും മനസ്സും രണ്ടം രണ്ടാണോ, എന്ന് ഒരു പ്ലാവക്കും അറിയാം. അവയിൽ ഓഫോനി
 ഓഫയും സപ്രാവത്രയും ലക്ഷണങ്ങളുള്ളും
കവിച്ച് താത്പര്യക്കും ഇടയിൽ വലിയ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ഇനിയും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യാം.

എന്നാൽ ശരീരം ഇന്നത്തും, മനസ്സ് ഇന്നത്തും ഒരു നിജീതിയിൽ നാം നിന്ന് ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. സാധാരണാസംഗതികളെ സംബന്ധിച്ച് ആ നിന്ന് കാരുക്കശമവും ആണോ. ഒരു മനസ്സുണ്ടാൽ മനസ്സ് ഒരു പരിശോഭയും ആകും എന്ന പഠിതാവു കുമേശ പരിപ്രവർത്തിച്ച് ഗ്രഹിക്കുന്നതായിരിക്കും. പ്രശ്ന, വികാരം, നിഭ്രംശം, ഇതുകൂർത്ത് അന്വേഷ്യവാദത്തെ വേ

രെ വേരെ നില്ലുമെന്ന ഗ്രഹിക്കുത്തു്. ഒരു മനസ്സും തന്നെത്തിൽ ഒരു അംഗം അധികമായും, മറരതു കുറ ഞ്ചും, ഇരിക്കാവുന്നതു തന്നെ; എന്നാൽ മുന്നു ലക്ഷണങ്ങളും ഒരുപോലെ സമ്മേളിച്ചും കാണാം. കൈ പൊ ജീവന്തിനെ ഒരു കൂട്ടി ഗ്രഹിക്കുന്ന ഏന്നിരിക്കുന്നു. അതു വികാരപ്രധാനമാണ് സംശയമില്ല. എന്നാൽ പൊ ജീവി മുകിനേലല്ലു, കാലിനേലല്ലു, കൈമേലാണ്, എന്ന ചെയ്യുന്ന വിവക്ഷ നിമിത്തം പ്രജ്ഞയും; നിദ്രാശം അനന്തരിച്ചു ശുഡയെ കൈവിരലിനേലല്ലു നടത്തുന്നതിനാൽ നിദ്രാശവും; പ്രത്യക്ഷമാവുന്നണ്ടു്. അതു പോലെ പ്രജ്ഞാപ്രധാനമായതോ നിദ്രാപ്രധാനമായ തോ ആയ മനസ്സും കുറഞ്ഞായിരുന്നിൽ മറ്റു രണ്ടാണെങ്കു യും അപ്രധാനങ്ങളായിരുന്നുണ്ടു്. വിവേചിച്ചു കാണാവുന്നതായിരിക്കും. എൻ്റെ മനസ്സിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു വികാരവും, അപരഭാഗത്തു പ്രജ്ഞയും, മുന്നാമതൊഴിഭാഗത്തു നിദ്രാശവും, സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എന്നല്ല — എൻ്റെ മുഴവനായ മനസ്സ്, വികാരങ്ങൾക്ക് അധിനമാകുന്നു, ബോധിക്കുന്നു, അഭ്യൂക്തിൽ (ആലോചക്കും,) നിദ്രാശവിക്കുന്ന എന്നാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. തുജ്ജവണ്ണം മഷിക്കുത്തു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എന്നല്ല, തുജ്ജവണ്ണം മഷിയുടെ ഒരു അംഗമാണ്; കൊന്തു് കാളയുടെ തലയിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന എന്നല്ല, കൊന്തു് കാളയുടെ ഒരു അംഗമാകുന്ന എന്നു നാം വിവേചിക്കാറജീതുപോലെ — പ്രജ്ഞകളും വികാരങ്ങളും നിദ്രാശങ്ങളും മനസ്സിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എന്നല്ല, അതുകൂടു മനസ്സിന്റെ അംഗങ്ങളാകുന്ന എന്നു് നാം ഓഫെസ്റ്റുതാണ്. എന്നാൽ മനസ്സിന്റെ മനസ്സിന്റെ അംഗമായ എത്തെങ്കിലും ഒരു പ്രജ്ഞ, വികാരം അഭ്യൂക്തിൽ നിദ്രാശം എഴുപൂഴം അബ്യൂദയമായിരിക്കുന്നു, (ബോധത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു) എന്ന നില്പിന്യമില്ല. ഒരു ആപാജ്ഞ പതിനാറണ്ണ വിലയാണ് എന്നാജ്ഞ സംഗതി, ഇതു വായിക്കുന്ന ആളി

നേര മനസ്സിന്റെ പ്രജ്ഞയിൽ ഉള്ളതാണ് എന്നിതനും; ഇതു വായിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അതു പ്രജ്ഞ (പ്രഖ്യാതമല്ലായിരുന്ന) പരിതാവിന്റെ ബോധത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു, എന്ന തോന്ത് കരതുന്നു. “ഓൺത്രിനു വറ തുച്ഛേപ്പറി ഉണ്ടാക്കുക കേരളത്തിൽ സാധാരണമാണ്” ഈ പ്രജ്ഞയും ഈ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ വായിക്കുന്ന അർത്ഥിന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, എങ്കിലും ബോധത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. മനസ്സിന്റെ ഘടകങ്ങളായ പ്രജ്ഞ, വികാരം, നിദ്രാശം, എന്നിതുകൾ ബോധത്തിൽനിന്നു പലചേപ്പാഴം താഴെ മരഞ്ഞു നില്ക്കാനിടയുണ്ട്, എന്നതിനു ഭേദ്യാന്തങ്ങളെ വാദിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. അങ്ങനെ ചുരെ നില്ക്കുന്ന പ്രജ്ഞകൾ മുതലായവയും മനസ്സിന്റെ അംഗങ്ങൾ തന്നെ. ആയതിനാൽ മനസ്സ് എന്നതിനു മുൻപരഞ്ഞ വിവരണാത്ത ഇങ്ങനെ വികസിപ്പിക്കാം. ബോധത്തിൽ ഇച്ചേപ്പാർഡ് ഉജ്ജവയും ഭ്രതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവയും ആയ പ്രജ്ഞകൾ, വികാരങ്ങൾ, നിദ്രാശരിതികൾ എന്ന വാന്നുവഞ്ച്ചെട സമൃദ്ധായമാകുന്ന മനസ്സ്. മനസ്സ് എന്നാണെന്ന് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല; താത്പര്യം ഒരു ഇടയിൽ, ആ ഭാഗം ഇന്നും ഒരു വാദവിഷയമാണ്. പ്രജ്ഞാമാർഗ്ഗമായും വികാരമാർഗ്ഗമായും നിദ്രാശമാർഗ്ഗമായും ധാതരാന്ത് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു, അതിനെ വിദ്യാ ഓർമ്മ മനസ്സ്. എന്ന പറയുന്നു.

പ്രഖ്യാതി എടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മനസ്സും ശരീരവും എത്ര ഗാംഘരായി സംബന്ധങ്ങളായിരിക്കുന്ന എന്ന ജീവ സംഗതി മിക്കവക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതെത്താക്കുന്നു. എന്നാൽ അതുകൾ തമ്മിലുജ്ജീവി സംബന്ധപ്രകാരങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷികരിക്കുവാൻ വലിയ പ്രയാസമില്ല. നമ്മുടെ നിദ്രാശങ്ങളെ അനുസരിച്ച് (എന്ന പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിനെ അനുസരിച്ച്) കൈകാല്പകൾ പണി എടുക്കുന്നതും

സന്തോഷം, സന്താപം, കോപം, ദയ, അസൂയ മുതലായ വികാരങ്ങളെ, അനംസരിച്ച് (എന്ന പരശ്രാംക്ഷേമം മനസ്സിനെ അനംസരിച്ച) പണ്ഡിതന്മാരിനെ ചിറി മാറ്റക, (ചിരിക്കക,) കണ്ണനീർ ഒഴുകക, മുവമാംസം മുടക്കക, മുവമാംസം അയയുക, മുവവള്ളൂം മാറ്റക എന്നിങ്ങനെ രിതിഫേഡങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതും; ഉറുമായ വിച്ചാരം, തലവേദനയെ ഉത്തരവിച്ചിക്കുന്നതും; മനസ്സ് ശരീരത്തിനേൽക്കു പ്രവർത്തിക്കം എന്നാളുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. അതുപോലെ തന്നെ നടന്ന ശരീരം കഷിണിക്കുകയോ, വിഷവായു ശ്രദ്ധിക്കുകയോ, ചെയ്യു മരജ്ഞുന്ന മനസ്സിനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ അശക്തനാണ് എന്ന് ഉള്ളതു; ശരീരരോഗബാധ മനസ്ശക്തിക്കുള്ള കൈടക്കന്ന എന്നാളുള്ളതു; ഓഷധങ്ങളുടെ ശരീരപ്രവേശം മനസ്ഥിതിയെ മുപാന്തരംചെയ്യുന്ന എന്നാളുള്ളതു; ഭഗവത്തിന്റെ സ്ഥിതി മനസ്സിനെ ആശാസന്തോഷസന്ധൃതിമായതോ, നിരാശാസന്താപസന്ധൃതിമായതോ ആക്കന്ന എന്നാളുള്ളതു— എന്നിതുകളൊക്കെയും, ശരീരം മനസ്സിനേൽക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്ന എന്നാളുള്ളതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. ഇതുകൂടെ ഇങ്ങനെ ഏടുത്തെത്തട്ടുള്ള കാണിക്കുവോടു അനുകൂലിക്കുന്നവരിൽ പലരു ഇതുകളെ സൂരിക്കുകയോ, അഡ്യാപനകാംത്രിൽ ഉപയോഗിക്കുകയോ സാധാരണ ചെയ്യാറില്ല. ബാലമാരാട്ട മനസ്സ്. ശരീരവും വളർന്ന് തുച്ഛവയല്ല. ആയതിനാൽ അവരെ സംഖ്യാചിത്രങ്ങളും ശരീരം മനസ്സിനേയും മനസ്സു ശരീരത്തേയും അനേകാനും അധികം ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു അടി എററാക്കുന്ന അനുശ്രദ്ധാരാനിരോധം ചെയ്യുന്നതിനോ, ഒന്നു ഭയബന്ധുപ്പോയാൽ മനസ്സിനെ ശരിയായി നിത്തിന്നതിനോ ബാലമാർ സാധാരണ ശക്തമാരല്ല. ശരീരവും മനസ്സും അനേകാനും സംഖ്യാമുള്ളതുകളാണ്. ആ സംഖ്യയ്ക്കു വുച്ചപുരപ്രകാരങ്ങളേ അഡ്യാപകമാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുണ്ടതും തന്നെ.

ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ച

നാഷ്ടായുള്ളിനെ പാശ്വാത്രവിപ്രാഹാർ ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കുന്നു. — ദഃ ശ്രേശവം ; മുന്നവയല്ലുവരെ ; ഒഃ ബാല്പ്രാരംഭം ; ഏട്ട് വയസ്സുവരെ ; ഓഃ ബാലത്പരം അഛൈക്കിൽ ബാലികാത്പരം ; യഞ്ചവന ലക്ഷ്ണാരംഭവരെ ; ഔഃ കൗമാരം ; സ്കീകർക്കു ദന്തവരെയും പുത്രജീവനാക്കം മുപ്പു വരെയും ; ഭഃ പെന്ത്രജീവം.—വളർച്ചയുടെ അവസാനം ; സ്കീകർക്കു ഒറ്റ വയസ്സും പുത്രജീവനാക്കം ഒരു വയസ്സും വരെയും.

കാരോ അവസ്ഥയും ഏതു വയസ്സുവരെയും നില്ക്കും എന്നാജ്ഞത്തു് അഡ്യൂപകഹാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ആവശ്യമില്ല. ഒരു അവസ്ഥ—ഇന്ന തിയതി അരംഭിക്കുമെന്നോ അവസാനിക്കുമെന്നോ അക്ഷരംപ്രതി ശരിയായ തുമ്പി. എന്നാൽ ശരീരത്തിന്റെ (അതുപോലെതന്നെ മനസ്സിന്റെയും) വളർച്ച ഇടമുറിയാതെ തുടരെ നടന്ന കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്നാജ്ഞ ഇന്നസാമാന്യത്തിന്റെ ധാരണ തെററാണെന്നാജ്ഞ വാസ്തവം അഡ്യൂപകഹാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്. ശരീരം (അതുപോലെ തന്നെ മനസ്സും) ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ വളരാതിരിക്കുകയും ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അധികമായി വളരുകയും ചെയ്യുമെന്നാജ്ഞത്താക്കം നൂ വാസ്തവം. വളർച്ചയുടെ കാലത്തിൽ ശരീരമനസ്സുകൾക്കു പ്രായാമവും, വളർച്ച ക്ഷീണിക്കുന്നകാലത്തിൽ അതുകൾക്കു വിത്രുമവും നിശ്ചിക്കു എന്നതു്, ശാസ്ത്രങ്ങനായ അഡ്യൂപകന്റെ ഒരു ധന്തമാണ്.

ആര മുതൽ കമ്പതു വയസ്സിലെ ശരീരം കുമേണ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നോമത്തെ വയസ്സിൽ ബാലിക കള്ളടച്ചു മഹാമത്തെ വയസ്സിൽ ബാലമാരക്കെടും വള്ള ത്രി നിലപച്ചതായി കാണുമ്പുട്ടം. യൈവനാരംഭത്തിൽ — എന്ന പദ്ധത്താൽ ബാലികക്കാടെ മഹാമത്തെയും ബാലമാരക്കെ മഹാമത്തെയും വയസ്സിൽ ശരീര പിന്നെയും അധികമായി വളരുന്നു. മന, മര, വയസ്സുകളിൽ ബാലികകൾ സമപ്രായമുള്ള ബാലമാരക്കാർ സാധാരണ നിളം തൃടുന്നവരാണ്. എന്നാൽ മഹാമത്തെ വയസ്സിൽ ബാലമാരക്കെ ശരീരം വീണ്ടും വളർന്ന് ബാലികകളെ ദേശ്യത്തെ അതിക്രമിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം സംഖ്യാപ്രകാരം മുകളിക്കുന്നതാണ്. നോമത്തെ വയസ്സിൽ ബാലികകള്ളടച്ചു, മഹാമത്തെ വയസ്സിൽ ബാലമാരകെടും, ശരീരഭാരം സമർത്തിയിൽ കുറച്ചുകാലം നിന്നുപോകുന്നു. ദേശ്യവിഷയത്തിലും ബാലികകൾ മന, മര വയസ്സിലും ബാലമാർ മഹാമത്തെ വയസ്സിലും പരമാവധിയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

സ്കീകർക്ക് യൈവനലക്ഷണാരംഭം മന, മര വയസ്സിലും പൂർണ്ണമാക്ക് ഒന്ന് രണ്ട് വയസ്സുകളുടെ കഴിയുന്ന സന്ദർഭത്തിലും ആണ് എന്നും ഇവിടെ സൂരിക്കക. ശരീരത്തിനു ദേശ്യവും ഭാരവും അധികമാകുന്ന സന്ദർഭം, യൈവനപ്രവേശനസന്ദർഭം തന്നെ, യൈവനം എന്നതു് മനസ്സുണ്ടു് ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും വിസ്തൃത രജഭാഗ പല പല അവസ്ഥാന്തരങ്ങളേ വരുത്തിക്കുക്കുന്ന നൂൽ ഒരു ഗവനശക്തിയാണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞവ സാധാരണ പ്രമാണങ്ങളാണെന്നു. എന്നാൽ പാംശുലാപ്രവേശം കഴിഞ്ഞു് എതാനം മാസങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശരീരമനസ്സുകളുടെ വള്ളത്രി നിലപ്പോകാറണ്ടു് എന്നാണുള്ളതു് അദ്യാപകമാർ സൂരിക്കു

ഒട്ട ഒരു പ്രത്യേകസംഗതിയാണ്. കുപ്പിണ്ണമേഹങ്ങളിൽ ആണ് അതു ഭോഷം അധികമായി പൂർവ്വിച്ച കണ്ണിട്ടുള്ള തുംബ. പാംശാലയിൽ പറിച്ച ആളുതെത മുന്ന മാസക്കാല തന്ത്രിൽ എതാറം വിദ്രൂതമിനികളിലും; പരിത്തമില്ലാതെ അംബത്തുനടന്ന സമപ്രായക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച പാംശാലയിൽ പറിച്ചിരുന്ന ഒരു വയസ്സുള്ള എതാറം വിദ്രൂതമികളിലും; ഭാരതത്തിൽ കരവുള്ളവരായി പരിക്ഷാക്കാൻ അറിഞ്ഞതായി നീറിമിവീഴ്മൊന്നാർപ്പിച്ചു എന്ന വിദ്രാം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പാംശാലാപ്രവേശകാലത്തിൽ മരിച്ചപോവുന്ന കുട്ടികളിൽ സംഖ്യ, അതിനു മുമ്പം പിന്നും മരിച്ചപോകുന്നവരുടെ സംഖ്യയെക്കാർ വലിയതാക്കുന്ന എന്നു; പല വിദ്രൂത്യാസപരുവേക്ഷകരായിൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഒ, ഒരു വയസ്സിൽ പാംശാലാപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന വിദ്രൂതമികൾ ഒന്നും, ഒരു വയസ്സിൽ പാംശാലാപ്രവേശം ചെയ്യുന്നവരുടെക്കാർ മറ്റൊരായിക്കാണെങ്കുട്ട് എന്നും; അതു യതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ബാലികാബാലമാരെ അന്ത്യം വരുമെന്ന ദേഹനിന്നപുക്കിം ഭോധനാപാടവരുള്ള ധാരാക്കളെ ഭരംലൈക്കുകയെന്ന മറ്ററാ അല്ലാതെ സാധാരണ റിതികളിൽ പാംശാലയിൽ അയച്ചതുടാ എന്നും; നിശ്ചിന്നിക്കുന്ന വിദ്രാംമാരുടും. ഇതോന്നം തുടാതെ മാതാപിതാക്കമാരുടെ ധനസ്ഥിതി, മനസ്പരിജ്ഞാനസ്ഥിതി, എന്നിത്തുകളിലും, കുട്ടികളിൽ ശരീരത്തിന്റെ സവംതോ മുഖമായ വളർച്ചയെ ബാധിക്കുന്നവയാണ്. ഈ സംഖ്യയിൽ പ്രാസ് ഗോവിൽ നടന്ന ഒരു പരിക്ഷയുടെ ഫലം താഴെ പട്ടികയിൽ കാണിക്കുന്നു.

ഒരു മുറിയുള്ള വിട്ടിൽ	പൊക്കം. മുണ്ട്.	ഓരം. റാന്റർ.
വളർന്ന കുട്ടി.	ഒന്ന്.നൂ.	ഒര്.നൂ.
രണ്ട് മുറി „	ഒപ്പ്.മ.	ഒന്ന്.മ.
മൂന്ന് മുറി „	ഒഡ്.ഓ.	ഒന്ന്.നൂ.
നാലു മുറി „	ഒ.മ.നൂ.	നൂർ.നൂ..

എത്ര വയസ്സും കൂട്ടിക്കൊള്ളുന്നതിനും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് പരിക്ഷ നടത്തിയതു എന്ന തോൻ വായിച്ചു പുന്നകത്തിൽ കണ്ടില്ല ; എന്നിരന്നാലും, ആവശ്യമുണ്ടും എല്ലാ മന്ദിരങ്ങളിൽ കൂട്ടം, ചെയ്യേശേഷം നടന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ട ആ പരിക്ഷണത്തിൽ, പ്രമാണമാണും നാലാമനെക്കാൾ ഒരു ഇഞ്ചു പൊക്കത്തിലും ; മുമ്പ് റാത്രി ഭാരതത്തിലും കുറവു ജീവനാധി കണ്ടിരിക്കുന്നതു് ആലോചനാവിഷയമാവേണ്ടതാണ്.

ശരീരത്തിന്റെ വലിപ്പം, മന്ത്രക്രതിയുടെ ഒരു സാമാന്യത്താതാണു് ; എന്നതിനെക്കാൾ പലതും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണു്, പദ്ധതിയാളിയുടെ വ്യാപാരങ്ങൾക്ക് ഒരു അളവും മന്ത്രക്രതിയുടെ തോതാണു് എന്നാണുള്ളതു്. നാ ക്കു്, മുക്കു്, തൊലി, കാത്രു്, കണ്ണു്, ഇവയാണെല്ലാ പദ്ധതിയാളിയുൾ്ളൂ. ഇതുകൂടിൽ തുടി പ്രവേശിച്ചതല്ലാതെ ധാതോ ത വക അറിവും മന്ത്രിനകത്തു് ഇല്ല. ഇന്ത ഭാഗം അടുത്ത അഭ്യാസത്തിൽ വിസ്തരിക്കും. എന്നാൽ ജീവാനസ്വാദ നവിഷയത്തിൽ ഇന്ത അഞ്ചും, ഒരുപോലെ ഫലിക്കുന്ന വ അല്ല. തച്ചിയും, മണവും, നമ്മകൾ ജീവാനത്തെത്തുട നാവ തന്നെ. എന്നിരന്നാലും അതുകൂർ ഭക്ഷണമാർഗ്ഗം തനിന്റെയും ശ്രോതുസാച്ചരംസമാർഗ്ഗത്തിന്റെയും മുവ ഔദ്ധീക്കനിന്ന ഭക്ഷണംവഴിയായും, ശ്രോതുസാച്ചരംസം വഴിയായും, ശരീരത്തിന് അപകടംവരാതെ, സംരക്ഷണം ചെയ്യുന്ന അധികാരിക്കൊള്ളാ സേവകമാരോ ആയ ശരീരസംരക്ഷകമാരാണു്, അല്ലാതെ മന്ത്രിനെ പോ സ്ഥിപ്പിക്കുക പ്രധാനതുമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ അല്ല.

സ്വർണ്ണം എല്ലാ ജീവാനസ്വാദനമാർഗ്ഗങ്ങളും അപേക്ഷിച്ചു് പ്രധാനമാണു് എന്നം ; മരറ നാലു പ കിരണങ്ങളും സ്വർണ്ണത്തിന്റെ വക്കേഡങ്ങളാണു് എന്നം ; വാദിക്കുന്നവർ ഉണ്ടു് കാണാവുന്ന മാസ്യങ്ങളും, ശബ്ദം പുരജ്ഞവിക്കുന്ന ഫിഡിൽയങ്ക്രമങ്ങളും, തച്ചിച്ചു്

മണ്ണത്തും അറിയാവുന്ന അന്യപദാത്മങ്ങളേയും, സ്വർഖചുക്കിട്ടുടെ അറിയണമെന്ന് ബാലന്നാർ, അപരിസ്തൃതന്നാർ ദ തലായൻപശ്ചാത്യന്നും നിമിത്തം ജീവാന്തസ്ഥാനവിഷയത്തിൽ സ്വർഖം എത്ര പ്രധാനമായ ഒരു യന്ത്രമാണ് എന്ന് അനാമിക്കാവുന്നതു തന്നെ. എന്നാൽ പ്രായം „സാമാന്യംപോലെയുള്ള എല്ലാവക്കും ചെവിയും സമ്പ്രധാനമായി കണ്ണം ആണ്, ജീവാന്തസ്ഥാനവിഷയം സമ്പ്രധാനമായും എന്നതിലേക്കു പക്ഷാന്തരമണ്ഡാവാൻ ഇടയില്ല. കണ്ടു, കേടു, സ്വർഖചുക്കിട്ടും, അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു പദാത്മത്തെക്കുറിച്ചു് നാം സുരിക്കുന്നതായാൽ നഞ്ചെട മനസ്സിൽ സാധ്യാരണ ഉളിക്കുന്നതു്, നയനമായും നഞ്ചെട മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു പടമാണ് എന്ന് അല്ലോ ചിന്തചൂൽ നഞ്ചും അറിയാവുന്നതാണ്. പുസ്തകം എന്ന കേട്ടാൽ ഉടനെ മനസ്സിൽ ഉളിക്കുന്നതു് അതിന്റെ അചിയോ, മനമോ, മിനക്കുമോ കടലാസ്സുകൾ പുരശ്ചൈവിക്കുന്ന ശ്രദ്ധമോ, അല്ല, അതിന്റെ ആരുത്തിയാണ്. ഒരു പദത്തിന്റെ അക്ഷരം ഓമ്മയിൽ വരാതെ പോയാൽ ആ പദം എഴുതി നോക്കുകയും കാണുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ പദത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളായി തുള്ളിപ്പെടുകയും പലരും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിദ്യയാണ്. ആ പദം ആദ്ദും നാം പരിച്ഛേഡ്പാർത്തു നഞ്ചെട മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ആ പദത്തിന്റെ ആക്ഷപ്പാടെയുള്ള ആരുത്തിയാണ് എന്നോ; നാം ആ പദം എഴുതിവച്ചു ചെയ്യുന്നതു്, എഴുതിക്കാണുന്ന ആരുത്തിയും മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആരുത്തിയും തമിൽസമാണോ എന്ന് ചിന്തിക്കുക മാത്രമാണ് എന്നും, വിപൊന്നാർ പറയുന്നു.

മനസ്സു ശരീരത്തിനേക്ക് അടിസ്ഥാനം ചെയ്യിരിക്കുകയാൽ, മനസ്സിനെ വളർത്തുവാൻ ഭരംഗരിക്കുന്ന അസ്ഥാപകൻ ശരീരത്തെ എത്രയും പ്രധാനമായി കുറയേ

ണ്ടതാണ്. ചുവരിന്റെ പ്രാധാന്യം ചിത്രമേഴ്ത്തിൽ വിസൂരിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ. ശരീരത്തിന്റെ വള്ളം പ്രായാമം അത്രാവലുമായിരിക്കുന്നതു് എറ്റുകൊണ്ടാണ് എന്ന് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. വിവരം അറിയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ശരീരശാസ്നയുമാണ് വായി ആകൊള്ളണം. ശരീരത്തിന്റെ വള്ളം പ്രായാമം അതു വലുമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ടാംഗാലകളിൽ പ്രായാമവക്ക് പ്ലം ഡ്രിൽമാറ്റുതം ആവലുമാണ് എന്ന് തെളിയുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും മാംസപേശികൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രായാമം ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്. നീതിക്കു് അഭ്രാസങ്ങളെ കുമികരിക്കുന്ന ഡ്രിൽമാറ്റുകൾ, ബാലമന്ദ്രസകളിൽ വള്ളം വള്ളരെ സഹായിക്കുന്ന ണ്ടു്. സാധാരണ അഭ്രാഹാരമാരുതം മദ്ധ്യാഹനത്തിൽ നിരാഹാരമാരുതം ആയ കൂട്ടികളിൽ ശരീരമാവട്ട അതിനെ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന മന്ദ്രാവട്ട മുഴവനായ അടിപ്പുഡിയെ ഒരിക്കലും പ്രാപിക്കുന്നതല്ല. വിദ്രൂതമികർ പുന്നകം കൊണ്ടവരേണുമെന്നുള്ളതുമോപാലെ തന്നെ, ഉച്ചിജി ചോറകളിൽ കൊണ്ടവരേണുമെന്നുള്ളതും, ഒരു നിംഫുസചട്ടമാക്കുന്ന ഗവങ്കുറിനും പ്രമാധ്യാപക നം അവകാശമുണ്ടു്. വള്ളൻ ആളുകളിൽ ഭക്ഷണം, മനസ്സിലും പ്രായാമിത്തിനിനിമിത്തം നഷ്ടമാകുന്ന ശക്തിയെ സ്വഷ്ടിക്കുന്നതിനും മാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതും; വള്ളത്തെ ആളുകളിൽ ഭക്ഷണം മനസ്സിലും അതുപോലെ തന്നെ ശരീരത്തിന്റെ വള്ളം ആവലുമായിരിക്കുന്ന എന്നുള്ളതും; ചിന്തിച്ചാൽ മദ്ധ്യാഹനനിരാഹാരത അധ്യാപകമാരെ കവിഞ്ഞു്, അദ്ദേഹത്താക്കളിൽ ഭോഷംചെയ്യുന്നണ്ടു് എന്ന പ്രത്യക്ഷമാവും. പദ്ധതിയിൽ മാത്രമാണ് ജീവനസ്ഥാപനമാർഗ്ഗങ്ങൾ, എന്ന് അധ്യാപകൻ എഴുപ്പാഴം സൂരിക്കണം. പ്രധാനമാർഗ്ഗമായ കണ്ണ് ഇല്ലാത്ത ബാലകനും സാധാരണനീതിയിൽ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതു് അസാധ്യം എന്നതനെ പറയാം. എന്നാൽ

അസ്യമാർ കൂദ്ദുകിൽ വരവാൻ ഇടയില്ലാത്തതിനാൽ, വള്ളാന്നാമാർ, സമിപദ്ധ്യീകൾ, മുരുദ്ധ്യീകൾ മുതലായ വിദ്യാത്മികക്കുഴെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലും അവക്ക് ഫേണ്ട അരു നീളും ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിലും ആണ്, ദിനാനക പയുജ്ജ അധ്യാപകൾ സാമത്ര്യം കാണിക്കാറുള്ളതു്. അതുപോലെതന്നെ ചെവിയുടെ പുണ്ണം ഉള്ള ആളികൾ വളരെ ചുതക്കമാണ്. ആ നീതിക്കുഞ്ജു നൃനാതയെ ഗ്രഹിച്ചു്, യുക്തംപോലെ, വിദ്യാത്മികക്കുഴെ സമാപ്തത്താ മുരുദത്താ ഇത്തത്തുവാൻ അധ്യാപകൾ ഒരുപ്പാടു ചെയ്യുണ്ട്. കേൾവിക്കരവു നിമിത്തം കേൾക്കാതെയും, കാഴ്ച ക്കരവു നിമിത്തം കാണാതെയും, അബൈദ്യത്തിൽ ചാട്ടന വിദ്യാത്മികക്കുഞ്ജെ അധിക്ഷേപിക്കുന്ന അധ്യാപകൾ, സപ്തത്രുനിവ്വഹണാശക്തനാണ്.

ശരീരത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും പരിശീലനവും മനസ്സിന്റെ അഭിപ്രാധിക്കു് ആവശ്യമാണ് എന്നുള്ളതിനെ ക്കരിച്ചു് ആധ്യാത്മികവിദ്യാവിചക്ഷണമായടെ ഇടയിൽ ഇരുപ്പാർ വാദമില്ല. ആ ഭാഗം വിസ്തരിക്കുന്നമുകിൽ ശരീരംബന്ധിച്ചിരുന്നിന്റെ പല അസ്ഥായങ്ങൾ, ഇവിടെ പകരെന്തണ്ണിവരും. എന്നാൽ അടുത്ത അധ്യാത്മത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിമർശനങ്ങളെ കവിഞ്ഞു്, ഒരു വിഷയവിസ്തു രത്തിന്റെ ഇരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ സഞ്ചക്യുമില്ല. പാംശാലാസ്യാനം, രക്ഷാകർത്താക്കമായടെ ധനസ്ഥിതി, അധ്യാപകജീവാനസ്പദാവം, അവത്തെ സമുദായസ്ഥിതി, തൊഴിൽ എന്നിതുകൾ എല്ലാം വിദ്യാത്മികളുടെ ശരീരത്തി മേൽ പൂശരിക്കുന്നതും, തന്നിമിത്തം മനസ്സിന്റെ ഗതിയിമേൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, ആണ്. ശരീരം എന്നതു മോട്ടാർക്കാർ മുതലായി നാം കണ്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ യന്ത്രവൈദ്യുതിക്കുഞ്ജുകാർ അങ്ങനെക്കസപ്പരസ്യവിഷമാംശം സംഘടിതമായതാണ് എന്നം; മനസ്സും അതു സംബന്ധിച്ച പൂശരിക്കുഞ്ജും ആകുന്ന ഒരു ഫലാക്ക ശരീരത്തി

ൽ അധികമായി ഉണ്ട് എന്നും; ശരീരമനിസംഘടനാ സ്വന്തപ്രഥമായ ആ യത്രം മർണ്ണങ്ങളെ അറിയുന്ന ഒരു താവിന്നല്ലാതെ ദേപഷ്യത്തിനോ ചുരങ്കക്കവിനോ അമര നാതല്ല എന്നും; ബാലമനിപരിശീലനം ചെയ്യുവാൻ പു രഹ്ഷ്യനാവർ ഒഴുപ്പാഴും ഓത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

അദ്ധ്യായം ഒ

മന്മൂലന സംഖ്യാഗിച്ഛ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ഒരുതാനം സംഗതികൾ

 നനാവസരത്തിൽ ഒരു ശ്രീമതിന്റെ മന മുഖ്യ ആശയങ്ങൾ അടങ്കിയതോ അല്ലാതെ തോ ഏന്നജ്ഞത്തിനേക്കരിച്ച വലിയ വാദമുഖ്യ ഒരു ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മന മുഖ്യ മനസ്സുജ്ഞനനാവസരത്തിൽ ധാതോങ്ക് ആശയത്തെ യും വഹിക്കാതെത്താണെന്നാജ്ഞ അഭിപ്രായമാണ് ഇരുപ്പാർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതും എന്നതും ധാതോങ്കവക എഴുതും ഇല്ലാത്തതും, എന്നാൽ എഴുതുകൊണ്ട് നിരീക്ഷിപ്പിക്കാവുന്നതും ആയ ഒരു കടലാധ്യ പോലെ നിർത്തണമും അത്മസംഘാടനമും ആണ് എന്ന് ഇരുപ്പാർ പല വിപ്രാംഗങ്ങാം സംശയിക്കുന്നു.

“എരുപ്പാഴമാഹാരവും അരുപ്പാഴേ നീഹാരവും; ത തുപരമുക്കവും” മാത്രം ആയുദ്ധമിന്റെ പ്രവൃത്തികളായി ഗണിച്ചുപോതുന്ന ഒരു മലംപാഴനേരയും; ലക്ഷംലക്ഷം ഇന്നങ്ങളുടെ കേഷമെല്ലപ്പുണ്ണങ്ങളെ ലാക്കാക്കി മനസ്സിനെ തപിച്ചിക്കുന്ന ഒരു രാജുത്രാജ്ഞനേരയും മനസ്സുകൾ

അതുകളുടെ ജൂനനാവസരങ്ങളിൽ സർപ്പകാരേണയും സമഞ്ചിതാണ് എന്നാണ് മെല്ലംഞ്ചത്തിന്റെ അത്മ. * ഈ തത്പരം കേവലം ത്രാജുമല്ല എന്ന വിവരിക്കാം. ജൂനനാവസരങ്ങളിൽ മനസ്സിൽ ആശയങ്ങൾ ചിലതു് ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഈല്ലാക്കിലും ശ്രീതൃ വള്ളതന്ത്രിനോട് കൂടി ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലേക്ക് കടക്കുന്നതു് പദ്ധതി ആയങ്ഗൾ മാറ്റമായിട്ടാണല്ലോ. ജൂനനസമയം എല്ലാ കൂട്ടികളുടെയും ശരീരം സമർപ്പണമുജ്ജീവല്ല എന്നാം, ചിലതു പദ്ധതി പദ്ധതിയായങ്ഗൾ ശേഷി കൂടിയവയും അപരമായെന്ന പദ്ധതിയായങ്ഗൾ കൂടിണബുദ്ധിമുഖം ആണ് എന്നാം; എല്ലാവത്രം സമയത്തിൽ, കൂടുതലും ജാതുന്നായാം. അപരൻ അസാധാരണ സൗക്ഷ്യത്വവാദിത്തി വന്നായിരിക്കാം. ആശയപ്രവൃത്തശക്തിങ്ങളായ പദ്ധതിയങ്ഗൾ, ശ്രീകഞ്ചിത്തിൽ ഭിന്നശേഷികളുടെ കൂടെ പൂശാരം ചെയ്യുന്നതിനാൽ, ജൂനനാവസരത്തിൽ മനസ്സുകൾ ഒരോലെ വിഭവവിഹീനങ്ങളായിരുന്നതിൽ തന്നെയും, എതാനം മാസങ്ങൾക്കാണ് അതുകളിൽ ചിലതു് ആശയസഹനങ്ങളും, വേറെ ചിലതു് ആശയപരിശോഭങ്ങളും ആയി പരിണമിക്കുമെന്ന് നിശ്ചയം ചെയ്യാമുന്നതാണ്. അല്ല, ജൂനനാവസരത്തിൽ ഭ്രംഗകത്തിൽ ഉംഞ്ചിലും കൂട്ടികളും തമിൽ ശരീരം സംബന്ധിച്ച്. തലുമുണ്ണു രാണ് എന്ന വാദമുണ്ട് എങ്കിൽ, അങ്ങനെ ആവശ്യം എന്നാൽ ജൂനനസ്ഥാനം സംബന്ധിച്ച ഭദ്രാന്വിതിയും; ഓരോ കൂടിയുടെയും പദ്ധതിയായങ്ഗൾവഴിയായി പ്രവേശിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ തമിൽ മുണ്ടേണ്ടും, സംബന്ധിക്കുന്ന

* ഈ അടിപ്രായം ചർത്താവിന : സമയമല്ല എങ്കിൽ സമയത്തിലും സംബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സമഞ്ചിതാലും എന്ന വാദിക്കന്ന പല വിക്വാണാകം ഇണ്ട്. കേവലം പ്രാംകേസപ്പത്രമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വാക്പ്രതി, വാക്കെങ്കിൽ കൂടിക്കണമെന്നാശ്വത്തിനാണ് ഒരു പ്രത്യേകപബ്ലിക്കേഷൻ സ്വകരിക്കുന്ന മാത്രമാണ്.

ദം, ശക്തിഭേദം മുതലായവ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന സ്പൃഷ്ടി മാണം. ഒരുവൻ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ ജൂനിക്കുന്ന, അം പരന്ന കോട്ടാറും ഒരു ചാലിയക്കടിയിലും, മുന്നാമൻ ദേ വികസിച്ച സമീപിച്ച വനങ്ങളിലും ജൂനിക്കുന്ന. ലണ്ടൻ ബാലൻ ജൂനാനം മുതല്ലുതന്നേ അച്ചടിയത്രും, കമ്പിത്ത പാൽ, കച്ചവടരിതി, പുവസായരിതി, വൈദ്യത്രപ ഫോഗം എന്നിത്രകൾ സംബന്ധിച്ച അതശയങ്ങളേയും; ചാലിയബാലൻ “ചുപ്പം ചുണ്ണാപ്പുരജുമികലം ചട്ടി പാ വട്ടി കട്ടിൽക്കാലും” സംബന്ധിച്ച അതശയങ്ങളേയും; കിരാതബാലൻ സപ്പരിതഃപ്രദേശങ്ങൾക്കു ചേന്ന് ആ ശയങ്ങളേയും, അവരവർത്തിടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സംഭരിക്കുന്നതിനും, മുന്ന പ്രദേശകലുകാരങ്ങളിൽ വളരുന്നതിനും ഇടയാവുന്നു. സവശിഹ്നക്കഴിക്കുന്നതും മനസ്സു ജൂനാനാവസരത്തിൽ അതശയവിഹീനമാണ് എന്ന വിദ്വന്പരക്കു തെരു സ്ഥികരിക്കുന്നതിനാൽ പലിയ അബൈദം ഒന്നം ഉണ്ടാവാനില്ല.

ജൂനാനസമയത്തിൽ മനസ്സിനകത്തും അതശയങ്ങൾ ഡാതാനം ഇല്ല എന്ന് മെല്ലംതു; മനസ്സുകൾ ആശയങ്ങളെക്കാണ്ടു നിരുത്തുന്നതും എങ്ങനെന ആണ് എന്ന് ഇനി വിചാരണ ചെയ്യാം. ഒരു പ്രഫെസർ ബി. എ. കൂറ്റുമാർക്കു കണക്കവിഷയത്തിന്റെ ഉയർന്ന ഭാഗങ്ങളെക്കു റിച്ചു പ്രസംഗംചെയ്യുന്ന എന്നം; ആ സംഭന്ധത്തിൽ അവിടെ ഒരു നാലാം കൂസുവിത്രാത്മിയും, ശരിയായ റിതിക്കു പരിച്ചയൻ്നവന്ന ഒരു ബി. എ. വിത്രാത്മിയും, ശ്രോതാക്കളായി ഉണ്ട് എന്നം സങ്കല്പിക്കുക. പ്രഫെസർ പ്രസംഗിക്കുന്ന; ശ്രോതാക്കൾ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെന ഒരു മണി. ആർ കഴിത്തുവേശം, ശ്രോതാക്കൾ രണ്ടുപേരുടെയും മനഃസ്ഥിതി എങ്ങനെന നില്ക്കുന്നീ? ബി. എ. കൂസുവിത്രാത്മിയുടെ മനസ്സിൽ എന്നതങ്ങളായ പല അതശയങ്ങൾ

കടനിട്ടണ്ട് ; ആ മനസ്സു് അഭിപ്രാധിപ്പിക്കിരിക്കുന്ന സാധ്യവായ നാലാം കൂസുവിദ്രാത്മിയുടെ മനസ്സു് പൂർണ്ണമിതിയെ വിട്ടിട്ടില്ല, നിശ്ചയംതന്നെ. ബി. എ. കൂസുവിദ്രാത്മി ശ്രവിച്ചു എല്ലാ വചനങ്ങളേയും നാലാം കൂസുവിദ്രാത്മി ശ്രവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ കേട്ക വചനങ്ങൾ ആ ബാലങ്ങൾ ശ്രദ്ധണ്ണുയിരത്തിക്കൂട്ടെട മനസ്സിനകത്തു പറവിയിട്ടില്ല. പ്രസംഗം കേട്ക ആ രണ്ട് പേരുടെ മനസ്സുകൾ തമിൽ ഇഞ്ചെന ഒരു ദേശം ഉണ്ടാവാനുള്ള കാരണം എന്തു് ? ബി. എ. കൂസുവിദ്രാത്മിയുടെ മനസ്സിൽ മുമ്പേ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏതാനം അതശയങ്ങളോടു, പ്രസംഗകത്താവു പ്രസ്താവിച്ചു എതനാശയങ്ങൾ പറവിച്ചുന്നു; എന്ന പരിഞ്ഞാൽ ഒരു തനാശയങ്ങൾ ബി. എ. കൂസുവിദ്രാത്മിയുടെ മനസ്സിൽ കടന്നു, എന്ന് അഭമ്മം. എന്നാൽ ബാലവിദ്രാത്മിയുടെ മനസ്സിനകത്തു സാമാന്യമണ്ണങ്ങളുള്ള അതശയങ്ങൾ ഇല്ലായ്ക്കുന്നില്ല, എത്തും, പ്രസംഗകത്താവിശ്വന്നു എത്തനാശയങ്ങൾ, ആ ബാലങ്ങൾ മനസ്സിൽഅല്ലെന്നും അഭഞ്ഞുന്നുണ്ടോ, ഒട്ടിച്ചുതന്നതിനും സ്ഥാനംകാണുന്ന തെ മട്ടി; എന്നപരിഞ്ഞാൽ എതനാശയങ്ങളെ ബാലൻ ഗ്രഹിച്ചില്ലെന്ന് അഭമ്മം. എത്തെങ്കിലും ഒരു അറ പത്തോ, ഒരുരോ പദാത്മണങ്ങളെ വഹിപ്പാൻ ഉർക്കോള്ളുള്ള ഒരു ഒപ്പുവോലെ, എത്തെങ്കിലും അണ്പത്തോ, ഒരു റോ, അതശയങ്ങളെ അടക്കംചെയ്യുകയും, വേരെ ഒരു അതശയം അകത്തു കടക്കണമെങ്കിൽ പൂർണ്ണമാപിതമായ ഒരു അതശയത്തെ വെളിക്കുക എറിയേണ്ട അവശ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന ഒരു സർളയത്രെല്ലു, മറഞ്ഞുമനസ്സു്. ഒരു എതനാശയം മനസ്സിനകത്തു കയറി അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുക എന്നതു്,—കയത്തന്നു് ഒരു എത്തനാശയം മനസ്സിലാഘകയും എന്നതു്— ആ മനസ്സിനകത്തു മുമ്പേതന്നുള്ള അതശയങ്ങളുടെ സ്വപ്നാവത്തെ അണം സരിപ്പാണു്. അധ്യാപകമാർ എഴുപ്പാഴം സൃഷ്ടിക്കണ്ട

ങ്ങ പ്രധാനസംഗതിയാരു ഇത്. അധ്യാപകൻ പുരഖ്വിക്കുന്ന ആശയം ബാലമനസ്സിലും എത്രക്കും ഒരു ക്ഷേത്രത്താട്ട ചേരാൻ ഇടയുള്ളതായിരിക്കും. എടുക്കുകൾ അവുപത്തിനാലും ഏന്നതിന്റെ അർഹം മനസ്സിലാക്കാത്ത ഒരു ബാലൻ “ഒരാർക്ക് എടുക്കുമാണോ വിതം എടുപ്പേക്ക് കൊടുക്കണമെങ്കിൽ—എടുക്കുക് അവുപത്തിനാലു—അവുപത്തിനാലു മാണാ വേണം” എന്നുള്ള അധ്യാപകപ്രസ്താവത്തെ ഗ്രന്ഥിക്കവാൻ ശക്തനല്ല. താൻ പുരഖ്വിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥനാശയം വിദ്രൂതമില്ലെങ്കിലും ആശയം എടുക്കുക അവും അശയത്തോടു ഒട്ടിച്ചേരുവാൻ ഇടയുണ്ട് എന്ന് അധ്യാപകൻ എഴുപ്പാഴം ഓർത്തുക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

അധ്യാപനരിതിയെ ആക്കമാനം കീഴുമേൽ മറച്ചതും, നമ്മുടെ രാജുത്തിൽ അധ്യാപകമാർ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിപ്പിഡ്യാത്തതും, ആയ ഒരു വലിയ തത്പരമാക്കുന്നു; മറ ഷ്വമനസ്സും ഒരു പെട്ടി ഏന്നവയ്ക്കും ആശയങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുക അല്ല എന്നുള്ളതും. കേൾക്കുന്ന സംഗതികളെല്ലാം വിദ്രൂതമിലമനസ്സിൽ കയറിനില്ലെന്നുള്ള പ്രാചീന സാത്തെ ആശയം ഇഴുപ്പാർക്കുവണ്ണിതമായിട്ടുണ്ട്. പഠിപ്പിക്കുക എന്നതും— വിദ്രൂതമികളുടെ മനസ്സിൽ സൂസ്ഥിതി യെ പ്രാപിക്കുവാൻ ഇടയുള്ള — എന്ന പരഞ്ഞാൽ ഒപ്പേതനെ വിദ്രൂതമില്ലെങ്കായത്തിലുള്ള ആശയങ്ങളോടുള്ള സാധ്യത്തും നിമിത്തം വിദ്രൂതമില്ലെങ്കായത്തിൽ ലയിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഇടയുള്ള — ആശയങ്ങളെല്ലാം അധ്യാപകൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ്. വിദ്രൂതമിലമനസ്സുകളിൽ മുമ്പെത്തന്നെ നില്ക്കുന്ന ആശയങ്ങൾക്ക് എവയാണെന്നും; ആ ആശയങ്ങൾക്കു ദോജിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥനാശയങ്ങൾ എവയാണും; കണ്ണപിടിക്കുവാനാണ് അധ്യാപകൻറെ ശ്രദ്ധം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതും. ഇതു സംഖ്യാചാരണ, അധ്യാപകസാഡത്തിനു പ്രത്രക്ഷമാവുന്നതും. അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ

ഇങ്ങ് സംഗതി, അതായതു് മനസ്സിൽ മുന്പേതന്നെ നില്ക്കുന്ന അരുശയങ്ങൾ എത്തനാശയങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ചുകൊഞ്ചുകൂട്ടുക എന്നിള്ളതു മനസ്സു സ്വന്തമായോ അതിനെന്റെ സ്വാഭാവികമായ പ്രത്യേകിയാണ്. അരുശാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അധ്യാപകർ ചെയ്യുന്നതായി യാതൊന്നുമില്ല. അരുശയും മെരുക്കൽ വരുന്നുണ്ട്; അക്കയാൽ ഈ ഭാഗം ഇവിടെ അധികം വിന്നുതിക്കുന്നില്ല.

ബാലമനസ്സു യാതൊരാശയവും ഇല്ലാത്തതു് അരുണു് എന്നം; പുഞ്ചറഹിതമായ ഒരാശയങ്ങളാകു് ഒട്ടി
• **അച്ചൻ** മാതൃമാണു് എത്തനാശയം മനസ്സിൽ പറുന്നതു് എന്നം; ഉള്ള പ്രസ്താവങ്ങളിൽ ഒരു് അസാംഗത്യം ഉണ്ട്. യാതൊരു് അരുശയവും ഇല്ലാത്ത കേവലമനസ്സിൽ പ്രമാഖ്യായി ഒരു് അരുശയം എങ്ങനെന കടനു? അതു് ഒരു് സാരമേറിയ ചോദ്യംമാണു്. ജൂനനസമയത്തിൽ മനസ്സുമനസ്സുകളിൽ അരുശയങ്ങൾ ഉണ്ടോ, ഇല്ലയോ എന്നതുപോലെതന്നെ, പ്രമാശയങ്ങൾ ബാലമനസ്സുകളിൽ എങ്ങനെന കടനു എന്നതിനെക്കുറിച്ചു് പണ്ഡിതരാത്രെട ഇടയിൽ വാദമുണ്ട്. അതു് ഒരു വാദത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുത്തിനു് ഇന്ന ഗ്രന്ഥം കൂത്തുന്നില്ല. അതു് ഒരു കേവല താത്പര്യക്കവാദമാണു്. നാലഞ്ചു വയസ്സുള്ള ബാലികാബാലകന്മാർ വിദ്യാത്മികളായി പാഠശാലകളിൽ വരുന്ന സമയം അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ അടിസ്ഥാനാശയങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നോ, അതുകളിൽനിന്നു അരുശയസ്ഥാപനം ചെയ്യുന്നതാക്കുന്ന എന്നം, മാതൃമാണു് നാം ഓർത്തിരിപ്പാനുള്ളതു്.

• മനസ്സുമനസ്സിനെ ഒരു പ്രാപാരസപത്രപരമായ വിശേഷഖ്യായിയും പ്രാണികളുടെ സ്വാഭാവികഖ്യായിയും രണ്ടും രണ്ടാണെന്നാണു് ലോകവ്യാവഹാരം. അതു ഒരു സ്ക്രീയമോ അശാസ്ക്രീയമോ എന്ന വാദത്തിനു് ഇവിടെ

സമലം അനവദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷികളേപ്പോലെ ഈണ ചെത്തുന്നതിനും; നർകളേപ്പോലെ കട്ടികളെ അഭ്യസി പുക്കുന്നതിനും; ബിവർപ്പാക്ഷിയേപ്പോലെ തുടക്കുന്നതിനും; തെനിച്ചുകളേപ്പോലെ രാജുസ്ഥാപനം ചെയ്യുന്നതിനും; എഴുപുകളേപ്പോലെ യുദ്ധം നടത്തുന്നതിനും; വാസനയുള്ള മനഷ്യൻ പ്രാണിലോകത്തിൽ എത്രയും ഉയൻ ഒരു സ്ഥാനത്തെ അംഗീക്കണണണ്ട് എന്നാളുള്ളതിലെ ക്കു സംശയമില്ല. മനഷ്യൻ വാസനകൾ ഉണ്ട്; മേൽപ്പറഞ്ഞവ ഒക്കെയും, മനഷ്യൻ സ്പാഡാവിക്ക്രൈസ്തവം. എന്നാൽ പ്രാണിവാസന ക്ഷണിക്കാലത്തിൽ അഭിപ്രാധി ഘൃച്ഛന്. മനഷ്യവാസനകളാവട്ട്, ആരംഭത്തിൽ കാഞ്ചക്ഷമങ്ങൾ അല്ലാതിരിക്കുകയും, മനമായി വളരുകയും, വാസനകളോട് ഒരമിച്ചതനു വളരുന്ന വിശേഷബുദ്ധി അല്ലെങ്കിൽ ആലോചനാബുദ്ധി എന്നതിനു കീഴെ ടിരിക്കുകയും, ആവശ്യംപോലെ പ്രത്രക്ഷമൈപ്പുകയോ പ്രത്രക്ഷമൈപ്പാതിരിക്കുകയോ ത്രപാനരഘൈപ്പുകയോ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവാസനകൾ മനഷ്യരെ സംഖ്യാചിത്ര സേവകമാരം പ്രാണികളുടെ നായകമാരം ആണ് എന്ന പരയാം. ജീവിതഗതി എത്രയും സരളമായിരിക്കുകയാൽ പ്രാണികൾ എത്താറം ഇവാസനകൾക്കാണ് ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിനു ശക്തിക്രാന്നു. എന്നാൽ എത്രയും നിചനായ ഒരു മനഷ്യൻറെ തന്നെയും ജീവിതഗതിയും ഉയൻ ഒരു പ്രാണിയുടെ ജീവിതഗതിയും ഉയൻ ഒരു വിഷമായിട്ടുള്ളതാണ്; ആയതുകൊണ്ടും; എത്രയും ഭിന്നപ്രകാരങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരിനയത്രും മനഷ്യൻ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും; വാസനാബലംമൂലം ഉണ്ടാവുന്ന പ്രവർത്തനയെ മനഷ്യൻ ആലോചനാബുദ്ധിബലംകൊണ്ട് ആവശ്യംപോലെ ത്രപാനരഘൈപ്പുകയോ ചെയ്യുന്നണ്ട്. എത്ര

- കിലും ഒരു ഉപദ്രവം നേരിട്ടന് സമയം പ്രതികൂലപ്രവർത്തി ചെയ്യണമെന്ന് മനസ്സിൽ തോന്നുക എന്നതു പ്രാണികൾക്കും മറഞ്ഞുന്നും സമമാണ് ; അതു ഫേരണം എന്നതു ഒരു വാസന അബ്ലൈറിൽ സ്പാഡാവിക്ക്സുഡി യാണ്. എന്നാൽ ആ ഫേരണയുടെ പ്രഹലാധ പ്രവൃത്തി, കേവലം വാസനാതീതമായ ഒരു പ്രാണിയിൽ ഒന്നാം രണ്ടോ പ്രകാരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ആപ്പെട്ടുവരാൻ തരദിജം ; പലപ്പോഴും ഒരുപ്രകാരത്തിൽ മാത്രമാണ് ആ പ്രപ്രേക്ഷന്തു. നേരേരഹിച്ച് അനേകസമയസ്ഥാനം അസ്ഥി ബന്ധങ്ങളും മാസഫേബികളും ചേന്ന തിന്റിരക്കന്ന വിഷമമരഞ്ഞരെറിരം അനേകപ്രകാരങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കാം.
- മുന്നതാണ് ; മുഖാവദ്ദേശം ; നിലവിളി ; ഹൈവിക്കേഷപം ; പാദവിക്കേഷപം, -എന്നിങ്ങനെ അനേകത്തിനികളിൽ ഒരു വിഷമരെറിരം ദേഹവികാരത്തിനു പ്രതിവിധിച്ചയും. ആക്കിപ്പുരയുന്നതായാൽ മരഞ്ഞഞ്ഞരു വാസന അബ്ലൈറിൽ സ്പാഡാവിക്ക്സുഡി എന്നതു ഫേരണയെ ഉട്ടിപ്പിളിക്കുകയും ആ ഉട്ടിപ്പന്ത്രിഞ്ഞരു ഫലമായി ഉണ്ടാവുന്ന പ്രവർത്തിയെ പിശേഷിക്കുവാൻ അബ്ലൈറിൽ ആരും ചന്ദ്രാഭ്യാസി നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രായംചെന്ന ശ്രേഷ്ഠവും, മരഞ്ഞനിൽ വാസനകൾ ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്നണ്ട്. എന്നാൽ പ്രാണികൾ വാസന അനുസരിച്ച് അന്യമായി പ്രവർത്തിക്കന്നതുപൊലെ മരഞ്ഞും ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടും, വാസനയാനസരിച്ച് ഒരു ക്ലിംഗ്രിതിക്കു പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നതിനും ഉണ്ടാവുന്ന ഫേരണയെ ലോകപരിചയവും, ആലോചനാഭ്യാസിയും, ആപാന്തരം ചെയ്യുവാൻ ശ്രീഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, വളർന്ന മരഞ്ഞനിൽ വാസന അബ്ലൈറിൽ സ്പാഡാവിക്ക്സുഡി എന്നതിന്നും കേവലഫലമായ മായ ഒരു പ്രവർത്തി സാധ്യാരണ കാണുന്നതില്ലായിരിക്കും. പ്രജ്ഞ, വികാരം, നിദ്രാശം എന്നിതുകളുടെ സമുദായമാക്കുന്ന മരഞ്ഞമനസ്സും എന്നാം, മുൻപു ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിംബുപ്പന്തെ സൗരിക്കന്നവർ, വാസന എന്നതിനാം, മുന്നാം

ലക്ഷണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലയോ എന്ന്, ഈവി എ സംശയിക്കാവുന്നതാണ്. വാസന എന്നതിന്, മുന്നാലും ലക്ഷണങ്ങളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ, ഫെബ്രൂറാർഡി തുടർന്ന പ്രമായ വാസനയിൽ അവ മുന്നാം, അസ്പദ്ധങ്ങളായി ക്രാണ്ട് വത്തിക്കുന്നതു് എന്നിവിടെ ചുത്തക്കുന്നു.

ആരാധനകൾ മനസ്സിനകത്തു് കയറുക, മുതന്നാശ യങ്ങൾ സാധ്യമുണ്ടുള്ള ആരാധനങ്ങളുടു് ഒട്ടിച്ചുതക, ഏന്നിങ്ങനെ മനസ്സു് ഒരു പെട്ടകംപോലെയും, ആരാധനകൾ അതിലെങ്ങിയ പദാത്മംങ്ങൾ പോലെയും,—പ്രസ്താവനചയുന്നതു്, പ്രവഹാരസൗകര്യത്തെ ആലോചിച്ചു മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ കൂപ്പിയിൽ വെള്ളം എന്നതുപോലെ—സഞ്ചയിയിൽ പണം എന്നതുപോലെ—മനസ്സിൽ ആരാധനകൾ കിടക്കുന്ന എന്ന സങ്കല്പിക്കുന്നതു്. വാസ്തവം ഈഞ്ഞെന്നയാണ്; മനസ്സാക്കന്ന പദാത്മം ഒരു ആരാധനത്തെ വഹിക്കുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു; ആ ആരാധനത്തോടു കൂടി ദേഹാഭിക്കുതകൾ വേരൊരാശയത്തെ, രണ്ടാമത്തൊഴി അധ്യാപകനും, അനുബന്ധാ, പ്രഭർമ്മപ്പിക്കുന്ന എന്നമിരിക്കുന്നു; ആ സമയം മുതൽ ഒന്നിന്നും കൂടു ഒന്നാൽ എ ചേന്ന രണ്ടാശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഉൾപ്പെട്ട എന്ന പ്ലി, ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്. ആരാധനങ്ങളുടെ സംഖ്യ മനസ്സിൽ അധികമാവുകയും, ആരാധനങ്ങളുടെ പ്രവേശം അനുസരിച്ച് മനസ്സിന്നും അവസ്ഥ മാറുകയാണ്. ഒരാശയംമാത്രം അടങ്കിയിരുന്ന മനസ്സിന്നും അവസ്ഥ കന്ന്; രണ്ടാശയങ്ങൾ അടങ്കുന്ന മനസ്സിന്നും അവസ്ഥ വേരൊന്ന്. ആരാധനകൾ എന്ന പരിഷ്ഠായ്ക്കുന്നതു് മനസ്സിന്നും അവസ്ഥാപ്രകാരങ്ങൾ ആണ് എന്നാണ് ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്. ഒരിക്കപ്പുകൾണ്ണം സാധ്യാരണയായി തണ്ടത്തിരിക്കുന്ന, അതിനെത്തന്നെ ആടാക്കി എന്ന പരിഷ്ഠായ്ക്കുന്ന കടന്ന എന്ന നാം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെല്ലാ. ഇതുപെട്ടെന്നും ആട്ട കയറി

എന്ന പരിഞ്ഞാൽ, ഇതുപീറ്റ് അവസ്ഥാന്തരമുണ്ടായി എന്ന മാത്രമാണ് അതും. എത്രാനം ആശയങ്ങളുടെ മാത്രം പ്രാപാരമുണ്ടായിരുന്ന ബാലമനസ്സിന്റെ അവസ്ഥ. ഒന്ന്; അനേകശത്രം ആശയങ്ങളുടെ പ്രാപാരംനി മിത്തം പ്രകാരാന്തരം ഭവിച്ച പുഡമനസ്സിന്റെ അവസ്ഥ മരുവാൻ; എത്രനാശയപ്രവേശനത്തിൽ മനസ്സിന്റെ സംഭവിക്കുന്നതു അവസ്ഥാന്തരമാണ്, അല്ലാതെ ഉം കോണ്ടിരിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സംഖ്യാ യിക്കുമല്ല എന്നാളുള്ളിനെ വിസ്തരിക്കുത്തു്. മനസ്സിനെ ഒരു പെട്ടകംപോലെയോ സഞ്ചിപോലെയോ സങ്കല്പിച്ച് ഇന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രവഹാരസന്ധകന്തുതെ ഉദ്ദേശിച്ചു, മെല്ലും പ്രസ്താവമുണ്ടാവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടാണ്, മനസ്സിന്റെ അവസ്ഥാന്തരസംഭവം വിസ്തരിക്കുപ്പെട്ടതു്, എന്ന് ഇവിടെ ആവത്തിച്ചു നിബൃത്തിക്കുന്നതു്.

ബാലമനസ്സ് പ്രധാനമനസ്സിൽനിന്നു പലപ്രകാര തതിൽ ഫേഡിച്ചതാണെന്നാജുള്ളതു്, നാം, സദാ ഓത്തിരിക്കുന്നും. ബാലമാരുടെ മനസ്സും കുറഞ്ഞും, പ്രധാനമാർ ബാലപ്രകാരത്തെ സുരണകക്കുള്ളിച്ചു ചെയ്യാറുള്ള പ്രസ്താവനകൾ, എന്ന രണ്ട് മാർജ്ജങ്ങളിലുടെ ബാലമനസ്സുകളിൽ കടന്നേനാക്കിയാൽ, ബാലമനസ്സിന്റെ ധമാത്മമായ ശേക്കിഫിനതയെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മുന്നു വയസ്സുവരെയുള്ള ശൈശവത്തിൽ, ബാലൻ കേവലം പരിത്രണധികാരക്കയീനനാണ്. പരിത്രണധികാരികളിൽനിന്നു ഭിന്നമായ നോൺ താൻ, എന്ന പരിക്കരയാണ്, ആ ശൈശവവായസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്ന പരിധാം. ഒരു മേശാദേശത്ത് തൊട്ടാൽ വിരല്പിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ മാത്രമും; സപ്പനം കാലിനേൽ തന്നെ തൊട്ടാൽ വിരലിന്റെ അഗ്രത്തിലും, സ്ത്രീനുണ്ടെ അനുഭവിച്ച പാദാശ്രൂതിലും, അതായതു് — രണ്ടുപ്രവേശങ്ങളിലും; അവ ദേവദേവാധികാരിയായം പ്രദാനക്കൂടാവിൻ്റെ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്ടോ.

എക്കാശയപ്രദാതാകൾ (അംഗു) പ്രദർശനയപ്രദാതാകൾ (സപന്തം) എന്നിങ്ങനെന്നാകന്ന പദാർത്ഥവിഭജ നമാണ്, സപ്തപ്രദോധനയത്തിനു ബാലന്നീരു ആധാരം. അങ്ങനെന്നയുണ്ടാവുന്ന സപ്തപ്രദോധനയത്തിനീരു ആരംഭ ദശകളിൽ അംഗങ്ങൾ ഒഴിച്ചുജൂഡി ശരിരത്തിനീരു തടി യൈയാണ് സപ്തനം എന്ന ബാലന്മാർ സാധാരണ ക തത്തന്നു്. വിശ്വേഷ്ട്, ആഹം, മുതലായ ശേഷിയേറിയ വികാരങ്ങൾ മുലം, ശരിരത്തിനീരു തടിയിനേക്ക് ബാല ചിന്ത ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നു. അതിനീരു ശേഷമായിട്ടാണ്, എഴുപ്പാഴം ഭേദ്യിച്ചമത്തിൽ വരുന്ന കൈകളും, പിരങ്കുകളും, സപാംഗങ്ങൾ തന്നെ എന്ന ബാലനു സമ തം വരുന്നതു്. തല സപ്തനമാണെന്നുജൂഡി സമയതം എ കദമ്പം മുന്നു വയറ്റുംനോട്ടുകളും മാത്രം ഉണ്ടാവും. ശ്രീ ശ്രീകൃഷ്ണ പലവിചാരമില്ലാതെ തലഫീം സപയം തല്ലവാൻ ഇടയാവുന്ന അജ്ഞാനാന്തത്തിനീരു അടിസ്ഥാനം ഇതു തന്നെ.

ആയല്ലെന്നീരു പ്രാരംഭപാംങ്ങൾ പരിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്ന ഈ ശൈലേഖവത്തിൽ, വാസന അല്ലെങ്കിൽ സപ്താ ഭാവികബുദ്ധിക്കു് അനുസരിച്ചു മുലകടിക്കുക മുതലായി എതാനം ചില പ്രാപാരങ്ങൾ ബാലൻ ചെയ്യാറണ്ടു് എന്നിതന്നാലും നമ്മുടെ ഇധ്യദ്വൈകൾക്കു കാണത്തക്ക പ്രജ്ഞകളെയാവട്ടു, നിർദ്ദേശങ്ങളെയാവട്ടു ഒരു ബാലൻ നീ ശൈലേഖവത്തിൽ അധികമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ല. ആ കാലത്തിൽ മന്ദ്രാംഗിനീരു വികാരങ്ങൾ മാത്രം സ്ഥാപി അഞ്ചും പ്രജ്ഞകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ലിനങ്ങളും ആയിരിക്കും. ഒ, പ്രബു വയറ്റുവരെയുജൂഡി ബാല്യാരംഭകാലത്തിലും ബാലൻ പരിത്സമിതികളാൽ നിതനാണ്. എന്നാൽ പരിത്സ സമിതികളിൽനിന്നു് അന്വുമായ ഒന്നാണ് താൻ എന്ന് ഒരു ദോധനയം ബാലൻ സപാദിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നുജൂതാണ് ഈ കാലത്തിനീരു പ്രത്യേകലക്ഷണം. ജീജ്ഞാന അല്ലെങ്കിൽ പുത്രമകളിൽ ഇച്ചേ എന്നിതുകൾ മുതലായ

വയും സ്വശ്രദ്ധായി കണ്ടതുണ്ടോ. വിചാരം മുതലായവ, തന്റെ സ്വന്തം ചേഷ്ടകങ്ങളും ചിന്തകളും കുറിച്ചു നടക്കുന്നതാകയാൽ, മനസ്സ് എന്ന് ഒരു വകയുണ്ട് എന്നും ബാലൻ കുമേഖ ഭോധംവരുന്നതും ഈ പ്രായ തിലാഞ്ഞ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വികാരങ്ങൾ അനുമതിച്ചു പോയി എന്ന ഗ്രഹകത്തു്. പ്രഖ്യാത കുടൈയും കേ വലം വികാരങ്ങൾക്ക് അധിമപ്പീച്ചുന്നതും നാം കണക്കിട്ടുന്നതാണ് ല്ലോ. എന്നാൽ വികാരത്താൽ ശൈശവത്തിൽ നീതനാ തിരുന്ന കട്ടി വികാരങ്ങളെ ഭരിക്കുവാൻം; പ്രജകകൾക്കും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും മേൽക്കാലം വരാന്നുള്ള പ്രാധാന്യ തെരു അവബദിക്കുവാൻം; മുന്നവയ്ക്കുമുതൽ മേൽപ്പോ കു് അതുംഭിക്കുന്ന എന്ന പറയാം. എന്നാൽ ഈ പ്രായ തിൽ മനസ്സിന്റെ സ്വപ്നത്തു പദാത്മനിശ്ചാപ്രധാനമാ യതാഞ്ഞ്—അവിധ വുക്തികളുണ്ടെങ്കിലും ആണ് ഇതി യൈക്കരിച്ചപ്പു എന്നതും. ഒരു ചുവന്ന പട്ടിയൈക്കരിച്ചു ചി നൈഡികവാമക്കിലും പട്ടി എന്നതിനെക്കരിച്ചു ചിന്തയി ണാവുകയില്ല. വളരെത്തമായ ഔദ്യോഗികക്കയും, ആ അമ ചെയ ഉപദേവിക്കുന്നവരോടു പ്രതിക്രിയാവും പ്രദർശിപ്പി ക്കുകയും, ചെയ്യും; എക്കിലും, കൂതജ്ജത ആവശ്യമാണ് എന്ന സാമാന്യത്തപം ബാലമനസ്സിൽ ദിജില്ലകയില്ല. ഒരു ചുവന്ന പട്ടിയൈയും ഒരു കുറത്ത പട്ടിയൈയും കണ്ട്, ചുവപ്പുന്നതു് പട്ടി എന്നതിന്റെ ഒരു ആവശ്യാംശം അല്ല എന്നം; ചുവന്ന പട്ടിയൈയും ചുവന്ന മഞ്ചേയും കണ്ട് പട്ടിയല്ലാത്തതിലും ചുവപ്പുണ്ഡാകം എന്നം; കുമേഖ പല സന്ദർഭങ്ങളായി ഗ്രഹിച്ചു്,—പട്ടി, ചുവപ്പു്, എന്നതുക്കെല്ല വുക്തികളിൽനിന്ന് പുമക്കരിച്ചു ഭാവനാ ബലത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കുക എന്നതു്—മനസ്സുമനസ്സിന്റെ ഉയന്നതരം പ്രസ്തികളിൽ കൊം, ബാലത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുത്തമാത്രം പ്രാബല്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന തും ആണ്. പരഞ്ഞായിരുന്നുവഴിയായി അക്കത്തും കട

കുന്ന പ്രകതാശയങ്ങൾ, അങ്ഗോന്മാരും സംബന്ധിക്കാതെ
വെച്ചുറായി നിൽക്കുന്ന എന്നുള്ളതു ബാലമന്ത്രിക്കുന്ന
വേരാരു ലക്ഷണവും മെൽപ്പുരഞ്ഞതതിൽനിന്ന് അനുമാ
നിക്കാവുന്നതും ആണ്. ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ര
ണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിലേയുള്ള ഒരത്തെ തുലനംചെയ്യും, തുടർ
കൂടുവു പറയുവാൻ, അഞ്ചുവുംവയസ്സു മാത്രമുള്ള ഒരു
കട്ടി അശൈക്തനാണ്. കട്ടിയുടെ ചിന്ത ഒരിക്കൽ ഒന്നിലേ
ക്കും അതിന്റെരേഖയം മാത്രം മററതിലേക്കും പ്രാപരിക്കു
ന്നതുകൊണ്ടു—രണ്ടിലേക്കും ഒരേ സമയത്തു പ്രാപരിക്കു
തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു—ആണ്, അങ്ഗോന്മാരുതുലനം ചെ
യുന്നതിനും ബാലമന്ത്രി ശക്തമാവാത്തതും. ആശയങ്ങ്
ഒഴു അങ്ഗോന്മാരുതുലനംചെയ്യു പ്രകതിക്കുത്തിനിന്നു . (ചെ
പനിക്കുന്ന പട്ടി, ശക്തരയിൽനിന്നു മാധ്യരും, മത്താ
യിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞുണ്ട്) ജാതിക്കുള്ള ഭാവനകൊണ്ട് വേ
ർത്തിരിച്ചു തുടങ്ങുന്നതും, സാമാന്യുന പറഞ്ഞാൻ ബാല
തും അല്ലെങ്കിൽ ബാലികാതും എന്ന പ്രായത്തിലാണ്.
അതു മന്ത്രിക്കുന്ന ഉയൻ്തരം ഒരു പ്രവൃത്തിയുമാണ്.

എഴുണ്ട് വയസ്സുവരെയുള്ള കാലം ബാലൻ പദാർത്ഥ
ങ്ങളുമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ശക്തനായിരിക്കുന്നതും, നിൽ
പദ്യാഗമാണ് എന്ന ഭേദിക്കുന്നതും. പദവേദ്യിയായിന
ങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളാണ് പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരിചയ
പ്പെടുകയും അതുകൂളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാ
ൽ ഉയൻ്തരം പണികൾക്ക് (ഭാവന, താരതമ്യവിവേ
ചനം, അനുമാനം) എന്നിതുകൾക്ക് ആവശ്യമായ കുര
ക്കുളെ മന്ത്രി സഹാദിക്കുകയാണ്. ഉത്കിപ്പിക്കുക, ക
ടന്പച്ചാടക, നീരുക, കള്ളിൽ കാണുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം
എല്ലാം തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കുക, കീരുക, തട്ടി ഉടഞ്ഞുക
— എന്നിതുകൾ നിമിത്തം ബാലക്കുന്ന മാസപേരികൾ
ബലപ്പെടുകയാണുന്നതും, ലോകരംഗത്തിന്റെ ഓരോ
സ്ഥാനങ്ങളും അവസ്ഥകളും മുച്ചപ്പെടുത്തുന്ന പദാ
ർത്ഥങ്ങളെരിച്ചു ബാലൻ അങ്ഗേക്കമനേകം ആശയങ്ങളെ

മനസ്സിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയാണ് എന്നാജ്ഞത്വം— രണ്ടം ഒരുപോലെ വാസ്തവങ്ങളാണ്. മരക്കുണ്ടായെല്ലാം, ഫോറ കുണ്ടായെല്ലാം, കളിമൺ‌സ്റ്റ്, എന്നിത്രക്കല്ലാക്കേയും ആരുശയ സഹാദനത്തിന് സഹായകങ്ങളായ ആരുശയങ്ങൾ തന്നെ. വിവിധങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളാട്ടുടെ അടിച്ചുത്തലിവളൻ ഒരു ബാലൻ വിന്റിന്റെമായ ഒരു അടിസ്ഥാനം മനസ്സിനു നല്കുകയാണ്. ഓഫേഴ്സിച്ച് അച്ചടിച്ച കടലാസുകളുമായി മാത്രം പരിചയമുള്ളതിനും ഒരു ബാലൻ ഫോകളിവിര ത്തിൽ പരിത്സമിതികളുമായി മനസ്സുകൊണ്ട് അടക്കാത്ത വന്നായും, എത്ര ഐട്ടങ്ങളിലും താൻ ഒരു അഭ്യന്തരാ വിദേ ശിയങ്ങോ, ആണ് ഏന്ന ശക്താഭ്യും ഉജ്ജവനായും വള സ്വഭവാൻ ഇടയുണ്ട്. റബ്ബർ, കാഴ, നായ്, കലപ്പ, കോഴി, നെല്ല്, മരച്ചീനി; വള്ളം, തോക്ക്, ആന, തെ ഞ്ച്, മുഴക്കാൽ, മണ്ണവെട്ടി, മുട്ടിക, കരണ്ടി, മേശ, കുഴൽ, ചെണ്ട, കതിര, പഴങ്ങൾ, തുണിത്തരങ്ങൾ, വെള്ളം, നാഴികമണി, മോട്ടോർവെണ്ടി, കമ്പിത്തപാൽ എന്നിത്രക ശൈ ഒക്കെ ചെറുപ്പത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമായി പരിചയമു കുവാൻ ഇടയാവുന്നതു്, ബാലന് ആയുസ്തിജ്ഞയത്തിനീറ ഒരു മുദ്രയാണ്. പ്രായംകൂടിയശേഷം ഇതുക്കളുപരി ചിന്തിക്കവാൻ മനസ്സിന് സന്ദർഭവും വാസനയും സാ ധാരണ ദേശിച്ചിരിക്കുകയില്ല, അല്ല, അതുംവല്ലോ നി മിത്തം ഒരു മനസ്സും പ്രായംചെന്നശേഷം ബാലോച്ചി തങ്ങളായ കൂടി മുതലായവയിൽനിന്നു് പദാർത്ഥപരിചയം സഹാദിക്കവാൻ ശുമിക്കുന്നതായാൽ, ആ പരിഗ്രാമം മു പ്പത്തവു വയല്ലുകാരനായ ഒരു തടിയൻ നാലാംകൂസി തു ചേറ്റു പർത്തം ആരംഭിക്കുന്നതുപോലെ പ്രതി മുവ വും അസംഗതവും ആയി കാണാം. മനസ്സ് വികസിത മാവുന്നോൾ മാത്രമാണ്, വ്യക്തികളും വിദേശിക്കുന്നതി നം, വ്യക്തികളിൽനിന്നു് ലക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം പൂമക്കരിക്കുന്നതി നം ; ഫോകത്തിൽ എവിടെയും വർത്തിക്കുന്ന കാഞ്ഞകാരനു സംബന്ധത്തെ കാണുന്നതിനം ; മനസ്സും ശക്തനാവു

നാതു്: എന്നാൽ ശരിയായ പ്രായത്തിൽ ആ വക ഉയൻ പണികളിൽ പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ, മനസ്സിൽ യഥാക്ക ലം കരക്കേണ്ട—പദാർത്ഥനിശ്ചയങ്ങളായ ആശയങ്ങളെ— സന്പാദിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ആശയങ്ങളെ മനസ്സിൽ ബന്ധിച്ചുവിത്തുന്ന വിഷയ തതിൽ പദങ്ങൾ വലിയ സഹായകാരികളാക്കുന്ന എന്നാജ്ഞ ഭാഗം ഇവിടെ ഓംക്യിൽവരുന്നു. “നാലുവരുവും ജീല താൽ ചുറരെപ്പുട്ട് കര” എന്ന ഒരു വിഷയം അധ്യാപകന്റെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന് വിദ്യാത്മിമനസ്സിൽ പതി ഞ്ഞു എന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ “ദീപം” എന്ന പദം തു ദെ ആ ആശയത്തിന്റെ വാഹകമായി വിദ്യാത്മി അറിയുന്നതിനിടയായാൽ, ആ ആശയം വിദ്യാത്മിമനസ്സിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിന് അധികം ഇടയ്ക്ക്. വിദ്യാത്മിയുടെ ഭാവിയിൽ “ദീപം” എന്ന പദം സുരണ്ണയിൽ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഒക്കെയും; സമുദ്രം, കര, അതുകളുടെ അന്ത്യാന്തസംഖ്യയാം, എന്നിതുകളുണ്ടാം, ഇളക്കിമറിഞ്ഞു സുരണ്ണയിൽ വന്നരൂപങ്ങൾഡിരിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ ഒരു ബാലന്റെ കൈ പൊജിയ്ക്കുന്ന എന്നാം, ആ സമയം ചുട്ട് എന്നാരാരാശയം ആ ബാലന്റെ മനസ്സിൽ കടന്ന എന്നാം ഇരിക്കുന്നു. അതു സംഖ്യിച്ച് ചുട്ട് എന്ന പദം ആ ആശയത്തിന്റെ മുദ്രയായി ആ ബാലൻ ഗ്രഹിക്കുന്ന തിനിടയായാൽ, ചുട്ട് എന്ന ആശയം ആ ബാലൻ വിസ്തരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, ആ പദം സാഹായ്യപ്രദമായി രിക്കും. പദങ്ങൾ നമ്മുടെ ആശയങ്ങളെ പിണ്ണികരിക്കുന്നവയാണ്. വളരെ ശ്രമംചെയ്തു നാം സന്പാദിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ, പദങ്ങളിൽ അടങ്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, മനസ്സിന് സപ്പും ഒരു വിശ്രമം അംഗീഡവിക്കാമെന്ന പറയാം. പദങ്ങളുടെ സാഹായംകൊണ്ട് പിണ്ണിക്കുത്തങ്ങളാണുന്നതിനും ആശയങ്ങൾ വിസ്തരിക്കപ്പെടുത്താൻ അധികം ഇടയ്ക്കുത്താം; അങ്ങനെ വിസ്തരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നമെങ്കിൽ ആശയങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമായ പദാർത്ഥപ്രദർശനം തു

രെ നടന്നകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, പദാർത്ഥവുംനാലുടക്കത്തെ ഭാവനകൊണ്ട് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ വേണമെന്നുള്ളതും, അത്രാവലുമാണ്. എന്നാൽ ആശയം പദത്തിൽ ലയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മനസ്സിൻറെ ശ്രമം വളരെ കുറയും. പദത്തിൽ തുപ്പേട്ട പിണ്ണിവീച്ചു ആശയം, സാമാന്യം ഉറച്ചതായി കരതാം. പദങ്ങളുടെ സഹായം ആയുള്ളിൽ ഉപയോഗപ്പെടാത്ത മുഹമ്മദിനും, എഴുപ്പാഴം പദാർത്ഥിഷ്ടങ്ങളായും; പദങ്ങളാകന്ന പടികളുടെ—വിശു മന്യാനങ്ങളുടെ—സഹായമില്ലാത്തവയാകയാൽ, ഉയൻ പടികളിലേയ്ക്കു കയറാത്തവയായും, നാം കാണാനും മറ്റും പദപ്രയോഗം ചെയ്യുന്നതിനും ശക്തനാകന്നു എ നന്ദാശാഖ, മരംപുരനു മുഹമ്മദിനുനിന്നു ഭിന്നനാക്കുന്ന ഒരു വലിയ സംഗതി. എന്നാൽ പദപ്രയോഗം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന മരംപുരൻ, പദസഹായംനിമിത്തം, മനസ്സിൻറെ ഉയന്നപടികളിലേക്കു കയറുവാൻ ശക്തനായി തനിങ്ങനു എന്നതു കൂടുതു നാം സൂര്യക്കുന്നതായാൽ, പദങ്ങൾ ഒരു അടിസ്ഥാനമാക്കി മരംപുരമുഹമ്മദുടെയും തമിൽ ഉണ്ടെന്നു നാം സങ്കല്പിക്കുന്ന ഫേഡം കേവലം ബാഹ്യമായ പദപ്രയോഗകാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, മനസ്സാകന്ന വിസ്താരമേറിയ ലോകത്തിന്റെ അങ്ങനെക പ്രദേശങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്, എന്ന്, പ്രത്യുഷമായിത്തുടങ്ങുന്നതാണ്.

വിദ്രൂതമികളുടെ — മരംപുരത്തികൾ ഉയന്നപടികളിലേക്കു നിന്നുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് ഇനിയും പ്രസ്താവിക്കാമെന്ന തോന്നുന്നു. കഴിയുന്നതു പദാർത്ഥങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാക്കി താഴെന്നുസൂക്കളിലും ആയുള്ളിലും ഭോധനം നടക്കണം. പാഠം റവെറിനെക്കുറിച്ചു് നേരകിൽ, കൂർസ്സിടാൻ ശരിയായ സ്ഥലം ഒരു റവെർമർ ദത്താട്ടുമാണ്. അതു സാധിക്കാതെപക്ഷം ഒരു റവെർമ്മത്തെയോ, റവെർപ്പുക്കൾത്തെയോ, റവെർപ്പുക്കൾാം ശ്രേതത്തെയോ കൂർസ്സുമുന്നിയിൽ കൊണ്ടുപുതക്ക. അല്ല എകിൽ റവെർപ്പുക്കൾംപോലെ ആകൃതിയോ കുറയോ ഉള്ള ലു

കഷ്ണങ്ങളുണ്ടാണിച്ചു, കൊണ്ടുവന്നോ, വിദ്യാത്മികൾ കുണ്ടിട്ടിള്ളവയെ പരാമർശിച്ചു റബർപ്പുകഷ്ണതിന്റെ അതൃതിയേയും കരജുടെ സ്പാഡാവക്ഷതയും വിവരിക്കാം. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സന്കര്ത്ത്വി സ്കൂളിൽ റബർപ്പുകഷ്ണതിന്റെ ഒരു ഒരു നല്ല പട്ടം, സാധിക്കാതെപക്ഷം ഒരു ചീത്രപ്പുടമോ പദാത്മായിവരുടെ. അതും അസാധ്യ മെക്കിൽ അധ്യാപകൻ റബർചെടിയെ ഭോർബിൽ വരുംഡേ. കസാലയിൽനിന്ന് എഴിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അധ്യാപകനാണ് എക്കിൽ—അതിൽ ഇരുന്ന റബർചെടിയോട് സമാനരൂപമാണ് പുക്കഷ്ണത്രം, വിദ്യാത്മിപരിച്ച യത്തിൽ വരുവാനിടയുള്ളവയെ സംബന്ധിച്ച പ്രസം ഗ്രിക്കാം. പദാത്മപ്രദർശനം അധ്യാപകൻ സവപ്രധാനമായി ചെയ്യുന്നതാണ് എന്ന മാത്രമാണ് മെൽ ദശാന്തത്തിൽ കാണിച്ചതു്. പദാത്മങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു, അതായതു പുക്കതിക്കളെ സംബന്ധിച്ചു, പടം മനസ്സിൽ ഉള്ളവായതിന്റെ ശേഷം അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ജൂതിയെ സംബന്ധിച്ചു വിചാരം ഉള്ളവകന്നു എങ്ങനെ എന്ന എന്ന്; നാഡ് എന്ന ജൂതിയെ സംബന്ധിച്ചു പരിശാമം മനസ്സിൽ നടക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഇവിടെ ചിന്തിക്കാം. ബാലൻ അല്ലോ കാണുന്ന നാഡ് ഓട്ടുന്നതും, നാഡ്വാലറം, കുരുക്കുന്നവറം, ബാലനെനക്കാൾ വലിയവറം, ചെമ്പവറം ആണ് എന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നുക്കാണുന്ന നാഡ് മെൽക്കണ്ട നാലു മുണ്ണങ്ങളുള്ളവ നം, എന്നാൽ കുറവറം ആണ് എന്നം ഇരിക്കുന്നു. ആ രണ്ട് സന്നട്ടുമുകോണ്ട് നാലു മുണ്ണങ്ങൾ ബാലമനസ്സിൽ ഉറയ്ക്കും; എന്നാൽ നാഡുടെ വണ്ണംഭേദത്തെക്കുറിച്ചു ബാലൻ അല്ലോ സംഗ്രഹിക്കും; അവസാനത്തിൽ വണ്ണം നാബയെ സംബന്ധിച്ചു വിചാരത്തിൽ ഒരു അപ്രധാനസ്ഥാനത്രത പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലോ ചെമ്പൻനാഡുടെ ഒരു പടവും പിന്നു കുറവപുന്നാഡുടെ ഒരു പടവും ഉണ്ടായിരുന്ന ബാലൻറെ

മനസ്സിൽ, അ പട്ടാർ യോജിച്ച വള്ളം അപ്രധാന മായും മറേര നാലു ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രധാനമായും ഉള്ള ഒരു ആശയം ഉണ്ടായിത്തുടന്നും. അടിസ്ഥാനമായി ഒരു പദ്ധതിമില്ലാത്ത ഈ ആശയം (വള്ളമില്ലാത്ത പട്ടി) പാതമ്പിശ്വമല്ല എന്ന പ്രത്യേകം; രണ്ട് പദ്ധതിമാര്ജ്ജി (ചെമ്പൻപട്ടിയും കുമ്പൻപട്ടിയും) തു നിന്നും ഉത്തരവി പ്പിച്ച്, രണ്ടാശയങ്ങളെ സമേഖിപ്പിച്ച്, മനസ്സും, എത്ര നമായി രൂപീകരിച്ച ഒരു ആശയമാണ് വള്ളമില്ലാത്ത പട്ടി. പദ്ധതിമാര്ജ്ജവേദങ്ങളിൽനിന്നും ഉണ്ടാവുന്ന ആശയങ്ങളെ സമേഖിപ്പിച്ച എത്രനാശയങ്ങളെ സത്രപിക്കരിക്കുന്നതിനും ആശയങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുപ്പും, എത്രാം ആശയങ്ങളെ സമേഖിപ്പിച്ചു ഒരു എത്രനാശയങ്ങളെ സത്രപിക്കരിക്കുക മാത്രമാണ്. അതേ, അങ്ങനെ നാലു ലക്ഷണങ്ങൾ അവശ്യം വേണ്ടതായ പട്ടിജ്ഞാതി മനസ്സിൽ സത്രപമായി. അങ്ങനെയിരിക്കുവേ തന്നെക്കാർ ചെറുതായ ഒരു നാലെ, ബാലൻ കാണാൻ ഇടയായാൽ, വലിപ്പം അപ്രധാനമായും ഓട്ടക, കാലുകൾ നാലായിരിക്കുക, കിരീടക എന്നിത്തുകൾ അംഗങ്ങളായും ആശയം രൂപാന്തര ചേടുന്നു. ബാലമനസ്സിൽ ശ്രേഷ്ഠച്ചിരിക്കുന്ന ത്രിലക്ഷണങ്ങൾ ആശയത്തായ ആശയം, ഒരു പ്രക്രിയയുടെ പട്ടമല്ല, ഒരു പ്രക്രിയയുടെ പടംപോലെ ഒരു നിശ്ചിതസ്പദാവം അതിനില്ല, എന്നും സൂരിക്കണം. നാഡ് എന്നതും ഒരു ജ്ഞാതിനാമവും, ജ്ഞാതിനാമം യാതൊന്നിന്നും നാമമായിരിക്കുന്നവോ അതു വിചാരവും, ആണ്. പദ്ധതി വലോകനം, താരതമ്രവിവേചനം, ഭാവനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആവശ്യകലക്ഷണപൂമകരണം (വള്ളം വലിപ്പവും നാഡുടെ വിഷയത്തിൽ വിസൂച്ചിത്തിനെ ഓക്കെ) സാമാന്യമാക്കുന്ന സമേഖജനം, ജ്ഞാതിനിർദ്ദേശം, ഇവയാണ് പദ്ധതിമാര്ജ്ജവേദങ്ങളും പട്ടാർക്കളും വിചാരണിലേക്കു മനസ്സും ഉയരുന്ന പട്ടികൾ. ആയതി

നാൽ താഴെ കാണുന്ന സംഗതികളെ അധ്യാപകൻ കൂടാം സർവ്വികളിൽ എഴുപ്പാഴം ഓർത്തിരിക്കുന്നും. മ. എല്ലാവി ചാരങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനം പദ്ധതികളിൽ വഴിയായി മനസ്സിൽ കടക്കുന്ന പ്രക്രമികളുടെ പട്ടണങ്ങളാണ്. ആയതിനാൽ പ്രാരംഭപാഠങ്ങളിലും താഴെന്നക്കൂടുകളിലും പദ്ധതികൾ ഒഴിച്ചുകൂട്ടാതെ ബോധുനോപകരണ ക്ഷേത്രങ്ങളായിരിക്കുന്നും. ഒ. എല്ലാ അറിവുകളും ആത്മം ഒരു ഒരു പദ്ധതിക്കുള്ളൂ,—പ്രക്രമികളെ, സംബന്ധിച്ചവയാണ്. പല പ്രക്രമിച്ചിത്രങ്ങൾ (ചെന്നുന്നായും കരുപ്പുന്നായും) മനസ്സിൽ സമേചിക്കുകയും; പ്രധാനാപ്രധാന ദശകളെ മനസ്സിലുകൊണ്ട് —ഭാവനകൊണ്ട് — പൂമകരിക്കുകയും ആവശ്യമാണെല്ലാ. അങ്ങനെ ഉയർത്തരും മനസ്സിലു പൂത്തികൾ നടക്കുന്നതിന്, (മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള കാരം ഗ്രതനാശയങ്ങൾ പുറ്റുമുഹിതാശയങ്ങളാണ് ഒഴിച്ചുവേണ്ടതാക്കൊണ്ട്) പദ്ധതികൾ അടിസ്ഥാനമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രക്രത്യാശയങ്ങളുടെ സാധ്യത്വവേദ്യ മുഖ്യവേചനം വിശ്വാസികൾക്ക് അനുവാദാണ്. വിവേചനം സന്ദർഭങ്ങളും ഒക്കയും അധ്യാപകൻ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും. ഒ. അങ്ങനെ വിവേചനം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ജ്ഞാതിയിൽ ഫോട്ടിക്കാത്ത അംഗങ്ങളെല്ലാ പ്രക്രമിയുടെ അപ്രധാനാംശങ്ങളായി, വിദ്യാത്മി സ്വപ്നം ഗ്രഹിക്കുന്നാണ് എന്ന അധ്യാപകൻ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നും. വളർച്ചവും വലിപ്പവും നായും എന്ന ജ്ഞാതിയെ സംബന്ധിച്ച് അപ്രധാനാംശങ്ങളാണ് എന്ന മുൻപ് കണ്ടതാണെല്ലാ. വെള്ളി, ഇന്നയം ഇതുകളുമാത്രം കണ്ട്, ലോഹം എന്ന ജ്ഞാതിയെ മനസ്സിൽ കല്പിക്കുന്ന വിശ്വാസി, വെള്ളപ്പനിറം ലോഹജ്ഞാതിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകലക്ഷണമായി കത്തിയാൽ പല അബദ്ധങ്ങളും ഉണ്ടാകം. ഒ. സമ്പ്രദായനമായി അധ്യാപകൻ ഓർത്തിരിപ്പാരുള്ളതും, ബാലമനസ്സിൽ ജ്ഞാതിവോധം കാലക്രമേണ മാത്രം ഉള്ളവാക്കുന്ന ഒന്നാണ് എന്നാജ്ഞതാണ്.

തു, തു, തു വയസ്സുവരെ ആ ഭോധം മനസ്സുനിൽ അപദേശമനിഷ്ട എന്നാളുടെ ലോവർഗ്രേഡ് അധ്യാപകനാർ സൗത്തികന്നതായിരുന്നാൽ നാലുവരേയും കൂടുതിൽ അധ്യാപനരിതികൾക്ക് ഒരു വലിയ പ്രകാരം ദേഹം സംഭവിക്കുന്നതായിരിക്കും.

മനസ്സിനകത്തു പ്രവേശിച്ച ഒരു ആശയം—മനസം ഹരുണം നടന്ന ഒരു ആശയം—മനസ്സിനകത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും ഭോധത്തിൽ ഇല്ലാതെ വന്നേ കാമനാളിയും ; ഭോധത്തിൽ ഉള്ള ആശയങ്ങളിൽ പലതു ഭോധത്തിൽ ഉള്ളംസപ്ലതയോടു ; വേരെ ചിലതു കൂടിണബലങ്ങളായും ; ഭോധത്തിൽ വർത്തിക്കാറുണ്ട് എന്നാണുള്ളതും ; ഒരു പ്രധാന സംഗതിയാണ്. ഈ ഗുഹത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മനസ്സ് എന്നാളിയിൽനിന്ന് ചില്ലുചില്ല സ്ഥലത്തും, ഈ സംഗതി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും; ഈ വിടെ സപ്ലും വിസ്തരിക്കാം. ഉറക്കം ഒഴിഞ്ഞെത്തു സമയത്തും, നജ്ദെന്നും ഓരോരുത്തുത്തുടേയും ഭോധത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ സംഗതി സ്വർപ്പധ്യാനമായി ഗൃതംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ക്ഷണത്തിൽ എൻ്റെ ഭോധത്തിൽ എത്രയും ഉണ്ടാവില്ലെന്ന ആശയം, മനസശാസ്ത്രത്തിൽ എത്രയും സാരമെറിയ ഈ ഭാഗത്തെ — ഭോധത്തിന്റെ വുത്തിവെച്ചിത്രുതെന്ന — മനസശാസ്ത്രപരിചയമില്ലാത്തവർക്ക് നല്ലവള്ളും സമർത്ഥമാവാൻ എന്നൊരു അലംകാരം യോജിക്കും എന്നാണുള്ള സംഗതിയാണ്. ബാക്കിയുംവിന്ന് എന്ന പ്രസിദ്ധമനസശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്റെ എഴുതിയ പുസ്തകം തുടെ ഒന്നു വായിച്ചുവേണ്ട ഈ ഭാഗം വിസ്തരിച്ചാൽ കിരാച്ചുടി നന്നായിരിക്കുമെന്നും ; ആ ഗുഹത്തിനായി തിരുവന്നത്തുറത്തുക്കും എഴുതിയിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഓണയവധി പ്രമാണിച്ചു അവിടെ ബുദ്ധരാഖടത്തുകൊടുക്കുകയാണ് എങ്കിൽ പുസ്തകം വരവാൻ താമസിച്ചുകൊമെന്നും; ഭോധത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും മാറി എങ്കിലും സാമാന്യം പ്രധാനമായിത്തന്നെ ഇഴുപ്പാർ തോന്ന് അനുഭവിക്കുന്നു.

വിശദ്ധിന്നു ഒരു തൃപ്തിയായ അതുകൂടിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്ന് എന്നും; അപകടനായ ട്രാൻസ് വഴി വിജയപ്പലഹാരവും ചെത്ത് ചായ തയ്യാർചെയ്തിരിക്കുമെങ്കിൽ ലഘുഭക്ഷണം കുറമായേക്കാമെന്നും; ബോധവൽക്കരിൽ പ്രാഥ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നും, ഇല്ലെന്നും, ഉണ്ട്. പെട്ടീന് ഈ പുന്നകും മടക്കി പരിതാപ്പു തന്നെ പരിതാപ്പിന്നു മനസ്സിൽ ബോധവൽക്കരിൽ കേന്ദ്രത്തിലും, അപ്രധാനപ്രദേശങ്ങളിലും, കുറെ പ്രാഥങ്ങളിലും, എന്നാണു നിഷ്പന്നതും എന്നു ഒന്നു ഒന്നു പരിഞ്ഞായിക്കുക. ഇതു വായിച്ചുപോയാൽ പോരാ; ബോധവൽക്കരിൽ ശരിയായി ഒന്നു പരിഞ്ഞായിച്ചുനോക്കുകയുണ്ട്. കേന്ദ്രത്തിൽ എന്തു നിൽക്കുന്നു? ഇവിടെ പ്രവഹിക്കപ്പെട്ടുന്ന വിഷയമോ, അങ്കേതാ തോഡില്ലാത്ത അരുരോ എഴുതിയ നിത്യപദ്ധതാഗമായ പുന്നകും വായിച്ചു സമയം കുള്ളുവാൻ അവശ്യമില്ല എന്ന ചിന്തയോ, പുന്നകും രസാവഹമാണ് എങ്കിലും, രോഗിയും കണ്ണു സമീപത്തു കിടന്ന നിലവിൽക്കുന്നതിന് എന്തു പ്രതിവിധി ചെയ്യുണ്ട് എന്ന അങ്ങനെപ്പണംമോ,— എന്താണു? വായിക്കുന്ന അതു തന്നെ മനസ്സിനെ ഒന്നു പരിഞ്ഞായിച്ചു കാണുക എന്നാണു എന്നു അപേക്ഷ. മനസ്സിന് അകത്തു് എങ്കിലും കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു കുറെ അത്യും എന്നാൽ സാമാന്യം സ്വീകൃതിയും ഉജ്ജ്വല അശയങ്ങളും; ബോധവൽക്കരിൽ നിന്നു മരഞ്ഞു, മരഞ്ഞില്ല എന്ന റിതിക്കു ബോധപ്രാഥപ്രദേശങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന അശയങ്ങളും; കാണം. മനസ്സിനകത്തുണ്ട് എന്ന വരകിലും ബോധവൽക്കരിൽനിന്നു മരഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അശയങ്ങൾ വളരെ വളരെയാണു. ഓരോ അവശ്യംപ്രമാണിച്ചു് അവ ബോധവൽക്കരിൽനിന്നു അശായങ്ങളിൽനിന്നു് ഉയൻ്ത്, ബോധവൽക്കരിൽ പ്രാഥപ്രദേശങ്ങളിലോ, കേന്ദ്രത്തിലോ, വന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുകൊള്ളുകയാണു. ശരി; എന്നിക്കു കാണ്ടി വന്നു. പാചകൻ കൊണ്ടവന്ന് ഇവിടെ എന്നു സമീപത്തു് പച്ചതു് ഒരു നില പരിഞ്ഞപ്രമാണാണു. അഞ്ചു

മിനിച്ച മുപ്പ് ഭോധത്തിന്റെ പ്രാത്യേകതയിൽനിന്നും പല ആദ്യങ്ങളിലും (വിശദമായായാണ്) കേരളത്തെയും, കേരള തത്തിന്നിന്നും മനഃശാസ്കാരുജ്ഞങ്ങളിൽ പലതും പ്രാത്യേകയും, പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈനി എഴുതിയാൽ ശരിയാണെന്നുണ്ട്. ഇവിടെ നിഷ്ക്രീകൊള്ളുന്നതു പത്രം മിനിച്ച കുറച്ചും ശരിയാണെന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ പത്രം മിനിച്ച കാലത്തിൽ ഏ നീരു ഭോധത്തിൽ വര്ത്തിച്ചിരുന്ന ആദ്യങ്ങളിൽ — ചിലതും — തിരഞ്ഞെടുപ്പരാത്രുകാർന്ന ഒരു വിരമണിയായും നീരു പാകസാമ്പത്ത്യവും കൊല്ലുതും ഒരു പലിയ ഇനി ഏ നിക്കു തന്ന ഒരു സദ്ധ്യം ദേഹാശയവും ആയിരുന്നു. ഏ നീരു തിരിയെ ഈ കൈയെഴുത്തുപുന്നക്കാശമില്ലപ്പെട്ട തൊന്തു വന്നതിനോടുകൂടി, കഴിഞ്ഞ പത്രം മിനിരു സ മയം ഏന്റെ ഭോധത്തിന്റെ ആഴ്ഞങ്ങളിൽ മരഞ്ഞിൽ നീ പല മനഃശാസ്കാരുജ്ഞങ്ങളും ഭോധത്തിന്റെ കേരള തേതയും പലഹാരകാരുജ്ഞൾ ഭോധത്തിന്റെ പ്രാത്യേകതയും അഗാധങ്ങളും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. മനസ്സിൽ ആദ്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സ്ഥാനംഉം വരുന്നതു സാ പധാനത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്നോ—പെട്ടെന്നായിരിക്കണമെന്നോ—ഈന്നപ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്നോ നി സ്വന്ധമില്ല. തൊന്തു ഇതു എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുവേ വിശ സ്ഥിരേന്നും പരിഹാരങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് ആദ്യങ്ങൾ കേരളത്തെ പ്രാപിച്ചതും, മറമായിട്ടായിരുന്നു. ഏ നീരു ഇന്ന് വിഷമവിഷയത്തെ സ്ഥാപിക്കരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആദ്യം ചന്ദ്രികയിൽ തൊന്തു നിമഞ്ചനായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ—പൊട്ടന്നനുവേ ഏന്റെ കട്ടി ശ കതിയോടുകൂടി നിലവിളിക്കുന്നതിനേന്ന് തൊന്തു കുർക്കവാൻ ഇടയായാൽ—ശരം; മനഃശാസ്കാരവും, വിജ്ഞാഭ്രാസവില്ലാ • സ്ത്രീമെന്തും, പുന്നകം വിറു പണം സപാലിക്കണമെന്ന നിജീ ഭരാഗ്രഹവും ഭൗമമുഖവൻ നന്നാവട്ട എന്നാജ്ഞ സ ഭാഗവവും—എല്ലാം അന്നുമിക്കുന്നതാണ്. കേരളത്തിന്റെ മദ്യത്തിലേക്ക്, കട്ടി തിണ്ണയിൽനിന്നും വിണ്ണവോ, പറ

പിൽ നില്ലുന്ന കിഴക്ക്‌പള്ള കട്ടിയെ ഉപദ്രവിച്ചുവോ, കി ചുനർ എന്ന ഒപരായ എൻ്റെ പട്ടി കയർപ്പോട്ടിച്ച് അട്ടത്തുവോ, എന്നിങ്ങനെ പല അശയങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തി നേരം മദ്യത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ച കഴിയും. ബോധവിൽ ഒരു അശയങ്ങൾക്ക് ഈ സ്ഥാനങ്ങളേം എഴുപ്പാണും വന്ന കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഒരേസ്ഥത്തു് അനേകമനേ കം അശയങ്ങൾ തിന്നശക്തികളോടുകൂടി ബോധത്തിൽ പൂശരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, — ഒരു പ്രത്യേക വിനാഴികയിൽ ബോധത്തിൽ നിന്നുക്കുന്ന അശയങ്ങൾ എവയാണും എന്ന ശ്രദ്ധമായി പറയുന്നതിനോ, ആരാലും സാധിക്കുന്നതല്ല. ചില പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ നാം എത്രയും ഏകാഗ്രമായി ഒരു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച്, ഭക്ഷണ തെരു മരനം പരിത്സമിതികളേ സൂരിക്കാതെയും ആ ലോചനാനിമന്നരായി വർത്തിക്കുന്നോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണോ, വിദ്യപ്രകാശം? .

അദ്യാധം റ

മദ്രാസ്യം — Interest

✿✿✿✿✿ റിരപ നോവകയും, മനസ്സു സങ്കടജ്ഞന്മാരും, ശ്രദ്ധ ഒരു ബാലൻ പാം പരിക്കുന്നതിനോ ആവശ്യമായി പ്രാചീനമാർ കൗത്തിയിൽക്കൂട്ടായി തോനം. എത്തം ഇട്ടുക, നാരായഥന എൽക്ക, തുമ്പിനില്ലുക മുതലായവ നിമിത്തം ഒരു ബാലൻ പാംഗാല എന്നതിനെ ഒരു സദ്ഗോഷസ്ഥാനമായി അക്കാലങ്ങളിൽ കണ്ണിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. ഇ

നന്സാമാന്യത്തിനോട്, പ്രത്യേകം പഴയമട്ടകാര്യത്തെ അഭിപ്രായം ഇന്നും വിദ്രൂദ്ധാസം സംകടസമിളിത്തമായിരിക്കുണ്ടു്; അല്ലെങ്കിൽ സദനോഷസമിളിത്തമായിരുന്നുടുടാ എന്നാണോ. സപ്മനസ്ഥിരം സദനോഷമുള്ളൂടു കാരുണ്യങ്ങളിൽ മാത്രം മനസ്ഥിരെ നിറവത്തി പരിചയിക്കുന്നവർ, പ്രായംചെന്നശേഷം സ്വന്നത്തിനുശേഷം സദനോഷമുള്ളൂടു കാരുണ്യങ്ങളും മാത്രം അഭിമുഖ്യവികരിച്ചു വളരുന്ന ബാലമാർ, സദനോഷസന്നാപനംബട്ടിത്തമായ ലോകരംഗത്തിൽ വിജയത്തെ അടയുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല എന്നും ഒരു ശക്യമന്ത്രം. ക്ഷുട്ടാതെയും മനഃസദനോഷമുള്ളാൽ മാത്രം നീതമാരാക്കുന്ന ബാലമാർ പ്രായംചെന്നശേഷം സ്വന്നത്തുംബോധ തതാൽ നീതമാരാവാൻ ഇടയില്ലാതെ പരിണമിക്കും. ഈ ദിവനെയുള്ള ശക്കക്കുള്ള ഇതര സ്ഥാപ്തമായിട്ടും ഏകില്ലും, ആ ഡമൂലമായിത്തന്നെ മനസ്ഥിൽ വഹിക്കുന്ന ആളുകൾ, പാഠങ്ങളും ഭാവാധനാരിതികളും സങ്കടപ്രഭായകങ്ങൾ ആയിരിക്കുണ്ടു് എന്നോ ഒരു അബ്യവയത്തിൽ ചെന്നച്ചാട്ടനും. എന്നാൽ ഇഫ്രാൾ അധ്യാപനരിതിയെക്കാശിച്ചും അഭിപ്രായം മറിഞ്ഞവിനിട്ടുണ്ടു്. വിദ്യാത്മിമനസ്ഥിരെ അനുകൂലിച്ചും സദനോഷില്ലിച്ചും മുന്നോട്ടു പോകുന്നതാണോ എന്ന് വിദ്രൂദ്ധാസധ്യരമാക്കുന്ന സാമാന്യനും ഇഫ്രാൾ അഭിപ്രായമുണ്ടു് എന്ന തോന്തരം.

ഭോധനാരിതികൾ സങ്കടപ്രഭായകങ്ങളായിരിക്കുണ്ടു് സദനോഷപ്രഭായകങ്ങളായിരിക്കുണ്ടു് മുമ്പു രണ്ടാം അബ്യവയങ്ങൾ തന്നെ. ബാലമാരുടെ ഉത്സാഹസപ്തഭാവം ചുറവുള്ളൂടു പാഠത്തിനും അനുസരിച്ചുള്ളവകനു എന്നോ ഒരു തെററായ ധാരണ. മിക്കവക്കും ഉണ്ടു്. ആ ധാരണയേ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിന്തിക്കുന്നവരാണോ, ഫേൽ കണ്ണട രണ്ടു് അബ്യവയങ്ങളിൽ എത്തെങ്കിലും ഒന്നിൽ ചെന്നച്ചാട്ടനും. പരിത്രപദാത്മാങ്കളും ആശ്രയിച്ചാണോ ബാലമാരുടെ ഉത്സാഹസപ്തഭാവം

വം ഉള്ളവാക്കന്തു് എങ്കിൽ, പരിതിപദാത്മജ്ഞതെട ആ കഫ്കതപത്രത ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു, അതായതു്, സന്ദേശം ഷിപ്പിച്ചു; പരിതിപദാത്മജ്ഞരു സ്ഥാഹണിയണ്ണല്ലെങ്കിൽ ബാലമന്നല്ലിനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു, അതായതു്, സ കടപ്പെട്ടതിയോ; ബാലമാതട ഉത്സാഹസപഭാവത്ര സ്വപ്നിവിപ്പിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായം ബലപ്പെട്ടന്താ ണല്ലോ.

എന്നാൽ ബാലമാതട ഉത്സാഹസപഭാവം പരി തഃസമിതികളെ അനുസരിച്ചുള്ളവാക്കന്തല്ല. ഉത്സാഹ സപഭാവത്തിനെ ആരംഭിക്കു, മനംശ്രംജാതിയുടെ മന ല്ലിനു സാധാരണമായ വാസന, അഭ്യൂഷിക്കി സപാഭാ വികശുഡി, അഭ്യൂഷിക്കി. അശ്വിക്ഷിതപട്ടപും അനുസ രിച്ചു ചുറപ്പെട്ടന്താണ്. ശ്രീരഘും മനസ്സും പ്രക്രൃത ചലന്തുകളാണ് എന്നാളുടിനെക്കാറിച്ചു ഇപ്പോൾ താ ത്രാക്കനാതട ഇടയിൽ അഭിപ്രായത്തേംമില്ല. റണ്ട് കു ടികൾ തമിൽ സപാഭാവികചലനവിഷയത്തിൽ പരിമാ ണംഭേദമുണ്ട്; എന്നാൽ റണ്ടുപേരും ചലന്തുകളാണ് സംശയമില്ല. ശിത്രകൾ കൈകാലുകൾ കടയുന്നതും, അ വരുടെ മനസ്സു് ഇന്ത്യയ്ക്കുരണ്ണകളെ സ്വീകരിക്കുന്ന തും, ഒരു് ഉദ്ദേശയേന്താട്ടുടെയല്ല; സപയം ചലനശക്തി യാൽ ആ സംഗതികൾ അഞ്ചെനെ നടന്നകൊള്ളുകയാ ണ്. സമിചെ കാണുന്ന ഒരു ക്ഷുപ്പിയെ ഒരു ശിത്ര ഉട ജൂകയോ, ഉരുട്ടുകയോ ചെയ്യുന്നതു് ഒരുദ്ദേശയേന്താട്ടു ടെയല്ല, അതതു സമയം ഉണ്ടാകുന്ന ശ്രീരമനിപ്പുര ണകൾക്കു് ശിത്ര വശംവദനാവുക മാത്രമാണ്. അഞ്ചെ നെ ശിത്രവിനു പദാത്മജ്ഞങ്ങളുടിച്ചു പരിചയം വന്ന ഫേശമാണ്, സമിചെമാവസ്തുകളുടെക്കാറിച്ചു് ഒരു കുരഞ്ഞ രൂ ഇന്നിക്കുകയും, ആ പദാത്മജ്ഞാൽ അനന്തരസനാ ട്രാഞ്ചിക്കുപെട്ടുകയും, ചെയ്യുന്നതു്. ശിത്രവിനെന്ന് ജൂമവാസനയായ ഉത്സാഹസപഭാവം നിമിത്തം പരിച യപ്പെട്ടവാൻ ഇടയാവുന്ന പാൽക്ക്ഷുപ്പി, രൊട്ടി, പഞ്ച

സാര എന്നിത്രാദികളേക്കരിച്ച താൽപര്യം, ഫൈഫം ദി തലായവയും; തീയും, കടിക്കുന്നപട്ടി എന്നിത്രാദികളേക്കരിച്ച വിരക്കി, ദേശം മുതലായവയും; — ഭിന്നതിയിലും ഇത് .വികാരങ്ങൾ ഉള്ളവകന്നതാകയാൽ, — ജൂഡാസന ധാരം ഉത്സാഹസപഭാവം നിമിത്തം ശ്രീമന്മാര്യും ഉള്ള വാക്കന്തു പദാത്മണങ്ങളാട്ട് ഫൈഫമെന്നോ ദേപാഷമെന്നോ, പരിച്ഛേദിച്ചുകൂട്ടാതെ ഒരു അവസ്ഥയാക്കണമെന്നു നാ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രീരാമി പദാത്മാജൈ സംഖ്യാധിച്ച ഒരു മനോബന്ധം ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്ന മാത്രമാണ് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതു്. “മനോബന്ധം” എന്നതു് ഒരു പദാത്മത്തെ ഉത്ത്‌പാടിപ്പിക്കുകയും ശ്രദ്ധ ദേശ ഉണ്ടത്തിനിൽക്കുന്നതിനു് ആ പദാത്മത്തെ ശക്തിമ താക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സങ്കേതാശ്പ്രദായകങ്ങളും സങ്ക ടപ്രദായകങ്ങളും ആയ വികാരങ്ങളുടെ നാമം ആകുന്ന എന്നു് ഒരു പണ്ഡിതൻ നിറ്റിച്ചിക്കുന്നു. ഒരു ഉദ്ദേശ നിർവ്വഹണത്തിലേക്കു നിഞ്ചുന്ന സ്വന്തം പ്രവർത്തകരക്കിയാണ് “മനോബന്ധം” എന്നു് വേരൊരു വിദ്യാർഥി പറയുന്നു. “മനോബന്ധം” എന്നാൽ, മനസ്സിനകത്തും ഇത് ഒരു ആശയത്താൽ നയിക്കുപ്പെടുന്ന പുത്രുമുഖത്തും എന്നാണ് മുന്നാമതൊരു നിർവ്വചനം. മനോബന്ധം എന്നതിനു പകരം താല്പര്യം എന്ന പരശ്രതാൽ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനെങ്കുമുള്ളു്. എന്നാൽ മനസ്സിന്റെ അനുലഭവന്യത്തെ മാത്രം കുറിക്കുന്നതും, കൈപൊള്ളിയ കൂടിയു് തീയോടുള്ളത്തോലെ വരുന്ന പ്രതികൂലമനോബന്ധത്തെ കുറിക്കാത്തതും, ആകയാൽ; താല്പര്യം എന്ന പദം ഇവിടെ നിങ്കുംശിച്ചിരിക്കുന്ന മനോബന്ധത്തോലെ കുറിക്കുന്നതിനു് അപൗഢ്യമാണ്. കൂത്താൻവരുന്ന കാള, അടിപ്പാർ വരുന്ന അധ്യാപകൻ, എന്നി പദാത്മാജൈക്കരിച്ചു്, ബാലൻം അനാസ്ഥയാണു് എന്ന പറയുന്നതും, താല്പര്യമുള്ളു് എന്ന പറയുന്നതും രണ്ടും അഭവയം തന്നെ. ആ പദാത്മാജൈക്കരിച്ചു് ബാലൻ വി

രക്തിയാകന മദ്ദോബന്ധം ഉണ്ട്. ഈ രണ്ട് ഭംഗിയാൽ കാണാനു പദ്ധതിയും കട്ടിക്കാൻ വച്ചിരിക്കുന്ന പാലിഗേനയും സംബന്ധിച്ച് ഒരു ബാലൻറു മനസ്സിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വികാരങ്ങളെ പരിതാവ് ആലോച്ചിച്ചു കണ്ട്, മദ്ദോബന്ധം എന്നതിന് മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മുന്നാ നിർമ്മചനങ്ങളും സുഖദമാണ് എന്ന മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണ്ടതാക്കന്ന.

മദ്ദോബന്ധം എന്ന പരിഞ്ഞാൽ മനസ്സ് ഓൺ, ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുന്ന പദ്ധതിയും മരുന്നുണ്ട്, ഇങ്ങനെ രണ്ട് പദ്ധതിയും ഉള്ള സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രം നടക്കാവുന്ന സംഗതിയാണ് എന്ന പ്രത്യുക്ഷം. മദ്ദോബന്ധം എന്നതു മനസ്സിന്റെയാവട്ട പദ്ധതിയെന്റെയാവട്ട ഒരു ലക്ഷ്യം. അനുമാനം യഥാത്മമാണെന്ന് മേൽക്കാഴ്ചയിൽ വിവരണംകൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ചും തന്നെയെങ്കിലും ഒരിക്കൽ കൂടി ഉല്ലാഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പരിതാവ് ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്നതു എന്തിനാണ് എന്ന ചിന്തിക്കക്ക. വിദ്യാത്മികക്കൈ നില്വാളം പരിപ്പിക്കുകയും അതു നിമിത്തം പ്രമോഷ്യൻ കിട്ടുകയും ചെയ്തു കുറച്ചുടെ ഉയർന്ന ശ്രദ്ധയിൽ കാലങ്ങൾപാം ചെയ്യപ്പെന്നും എന്നൊരു മഠപട്ടി വരും. അങ്ങനെയാണ് എങ്കിൽ, പ്രമോഷ്യൻ കിട്ടിക്കഴിയുകയോ, അഞ്ചുജിൽ — പെൻഷൻ പതിയുകയോ ചെയ്യേണ്ണോ, പരിതാവ് ഈ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചു മുഴിയുവാൻ ഇടയില്ല. പരിതാവിന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തോടു കൂടി മദ്ദോബന്ധം ഒരു ക്ലിക്കാലുകാലത്തെക്കു മാത്രമാണ്. പരിതാവിന്റെ മദ്ദോബന്ധം ഈ ഗ്രന്ഥമാക്കുന്ന പദ്ധതിയെന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യമാണ്. ക്ലിക്കഡിവണ്ടിക്കളിയോടു ഒരു നിക്ക് ഒരു കാലത്തു മദ്ദോബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ എൻ്റെ മദ്ദോബന്ധം എന്നതു ക്ലിക്കഡിവണ്ടിക്കളിയുടെ ഒരു ലക്ഷ്യമാണ് എന്നതു ലൈസ്റ്റാർ എന്നിങ്കും ആ മദ്ദോബന്ധം ഇല്ലാത്തതിൽനിന്ന് പ്രത്യുക്ഷമാവുന്ന സംഭേദം. അതു ഒരു പദ്ധതിയാക്കണമാണ് എങ്കിൽ ഒരു

என்ற அவசியானதால் அளவுள்ளது அவசியமானதால் வருமானத்தானால். இந் கடலாஸூ வெழுத்ததான் என்று இப்போது தனையை பெற்றுக்கொடு பரவியதேஷ் மீண் வேரெ ஒடுதெக்கிலும் கடல் அவசியமானது இருக்கின்றோ சொ அனேகப்பகுதியாலும் இந் கடலாஸூ வெழுத்தது தனை. ஒவ்வொரு அவசியானதாலோ அளவுள்ளது வழிக்கேப்போன்று அவசியானதாலோ அவசியமானதாலோ, இந் கடலாஸூ பொருளை வெளிக்கும்போது காஞ்சிப்பூர்ணமாக இருக்கிறது.

முனோவென்டும் ஒன்று மனஸ்ஸின்று கடல் லக்ஷ்ணமாலை ஒன்றுத்தும் பிரதுக்ஷம் தனை. அது மனஸ்ஸின்று கடல் லக்ஷ்ணமான் ஒக்கில் ஒலியா பதாத்தம்போது மேலும் வெனிக்கான் மனஸ்ஸு கூக்கும்பொருள்கள்தான். அவைகளை மனஸ்ஸு செய்கின்றது.

முனோவென்டும் ஒன்று பதாத்தம்போதின்றுதேயோ மனஸ்ஸின்றுதேயோ கடல் லக்ஷ்ணமாலை ஒன்று இவிடை ஸாமா நூமாயி விழுதியும், அதில் அய்யாபக்காவைத் து யை பிரதேகும் பதியளமென்றுத் தெரியும் கூடுதலாக தூக்கி யான். களைக்கில் ஒன்றிக்கை விரக்கி (முனோவென்டும்) உள்ளது. கொங்கில் ஒன்றிக்கை தாழ்வும் (முனோவென்டும்) உள்ளது ஒன்றிக்கை கடல் விழுதுமிகு பரவுதாக அது களைக்கின்றுதேயோ கொங்கிலுக்குதேயோ லக்ஷ்ணமாயி அய்யாபக்காவும் மனஸ்ஸிலுமாகும். அதுக்கு அது விஷயமைத்துத் தெரியும் லக்ஷ்ணமாலை அதிலை ஒக்கில், விழுதுமிக்கைக்கில் ஸமத்தாவுடன்தேரை, கொங்கில் அஸமத்து நாவுடன்தேரை அய்யாபக்கா ஶுமியுமாலும் ஶுமிக்காதி காணாலும் இடமில்லாத்ததான்தோ. பீரையூ முனோவென்டும் ஒன்று மனஸ்ஸின்று கடல் லக்ஷ்ணமான் ஒக்கில் அது களைக்கி, கொங்கிலுக்குதேயைத் தெரியோ கூடுதலாக வாய்பரிக்கைதான். அவைகளையாவுடன்பக்கஷவும்

പാംശുലകൾ ആവശ്യമില്ലാതെ വരുന്നു. അധ്യാപകർ ലോകവും ഇന്ന് സ്കൂളുകൾജ്ഞാതിയും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയാട്ടമുണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുത്തു മനോബന്ധം ഏന്നതു് മനസ്സിന്റെയോ, പദാത്മതിന്റെയോ ലക്ഷണമല്ലാത്ത തിനാലാണ്. മനോബന്ധം ഏന്താൻ ഏന്ന് അംഗിയ സാമഹ്യിൽ, മുമ്പ് ഏഴ്തിയിട്ടുള്ള മുന്ന് നിവചനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച വായിച്ചാൽ മതിയാവും. അതു സങ്കേതാഷസ കടപ്പായകവികാരങ്ങൾ ആണു്; അതു് ഒരു ഉദ്ദേശ തെരു അഭിമുഖികരിച്ച നീഞ്ഞുന്ന സപയം പ്രവർത്തകൾ ക്രിയാണു്. അതു പുത്രുമുഖവത്പം ആണു്. മനോബന്ധം നടക്കണമെങ്കിൽ വികാരമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമാണു് നിവർണ്ണനയുള്ളതു്. അല്ലെങ്കിൽ വികാരം സങ്കേതാഷാവഹമുണ്ടാവും അതിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയമില്ല എന്ന മുൻ പ്രസ്താവിച്ചതാണല്ലോ. മനോബന്ധം എന്നതിനു പകരം താല്പര്യം എന്ന പദം സ്ഥിരകിക്കാതെത്തിന്റെ ന്യായത്തെക്കരിച്ചു മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവം ഒന്നാക്കുക. മനോബന്ധം നടക്കുന്നതു് മുഴുപ്പാണു് എന്നാളുള്ളതിന്റെ കാതലായ മറവടി, പദാത്മം ബാലന്റെ മനസ്സിലുള്ള സംഗ്രഹകാശയസ്ത്വായ ഷാഞ്ചാട്ട് ഒട്ടിച്ചേരുന്നോളു് എന്നാണു്. ആ സമയം വികാരം, സന്ദർഭപ്പോലെ സങ്കേതാഷമോ സക്കടമോ, സപയമേവ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളുന്നു. പലമാരം ഒവുന്ന സമയം ജൂലൈ ഗ്രൗണ്ട്രേഡ്സ് പുരുഷപ്പുട്ടവിക്കുന്നോ ഫും, അമ്മയുടെ കാൽപ്പുത്തമാറ്റം കേൾക്കുന്നോ ഫും, ആ സംഗതികളിൽ കട്ടിക്കുന്ന താല്പര്യം ജൂനിക്കുന്നു — മനോബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നു. കാരണം ഈ ഗ്രൗണ്ടാശയങ്ങൾ ദയാളുകൾക്കു സംഗ്രഹകാശയസ്ത്വായങ്ങൾ ബാലന്റെ മനസ്സിൽ ഉള്ളതുനെന്നു.

വേദരാത്ര ദ്രോഹനം പറയാം. താഴെ കിട്ടിട്ടുള്ള രണ്ടായാളുണ്ടാക്കുന്നു.

നീലകണ്ഠ
 NEELACANTAN ഒന്നാമതുകിടങ്ങന്ന അടയാളം,
 ഇതു വായിക്കുന്ന ആളിഞ്ഞര ക
 ണ്ണകളിൽ നീലകണ്ഠാൻ എന്നതി
 നേര കാണാറാക്കും, അതിനെത്തുടർന്ന് മനസ്സിൽ പ
 ല പട്ടണങ്ങളോ സുരണകളോയോ, ഉജ്ജീവിപ്പിച്ചുക്കു
 യും ചെയ്യും. നീലകണ്ഠാൻ എന്ന കണ്ണിൽ കാണുന്ന ഒ
 റവൻ അച്ചുഞ്ഞരയോ, അരഞ്ഞഞ്ഞരയോ, അപരഞ്ഞര
 യോ, പട്ടങ്ങളും, അതിനെ തുടർന്ന് പടം മനസ്സിൽവ
 ന്ന പരിചയകാരഞ്ഞര പല സ്വദാവാങ്ങളും പ്രവൃ
 തിക്കും, മനസ്സുകാണ്ടു കാണുകയും ചെയ്യും. അ
 ചുഞ്ഞര പടം മനസ്സിൽ കാണുന്ന ഒറവൻ, അച്ചുഞ്ഞ
 ചെയ്യുന്ന പല ഉപശ്ചാരങ്ങളും സദ്ഗോഷണങ്ങൾ
 കൈഞ്ഞും സുരിക്കവാൻ ഇടയുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ
 അപരഞ്ഞ മനസ്സിൽ കാണുന്ന നീലകണ്ഠചിത്രം ഒരു ശ
 രൂപിണിരൂപാണ് എങ്കിൽ അനേകം അസഭനാഷണങ്ങൾ
 ദിനങ്ങൾ മനസ്സിൽ വന്നുകാണാൻമാറിക്കാം. നീലകണ്ഠാൻ
 എന്ന ശൈഖ്യം കേൾക്കുകയോ എഴുതിക്കാണുകയോ ചെ
 ണ്ണാൻ എന്നര മനസ്സിലേക്കു പാതൃവാദന പടം ഒരു
 വലിയ കൊമ്പനാന്വേദനതാണ്. അതു പ്രസിദ്ധിക്കു
 വെക്കം തിരന്നീലകണ്ഠനോ എന്ന് എന്നിക്കു നിശ്ചയ
 മില്ല; അതിരിക്കും എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. എക്കും
 ശോ എടു വയസ്സായ ഞാൻ പതിരട്ടിപ്പുവു വിടിന്
 അവസരത്തിൽ, പത്തിരപ്പതു സമവയസ്ക്കമാരോടുള്ളി
 എഴുത്തുപജ്ഞിയിൽനിന്നു മുഹമ്മിഡും മടങ്കയാണ്.
 ഞണ്ണർ ഒരു കയറവേ, ഒരു വള്ളവു തിരിഞ്ഞു ഈ
 ദണ്ഡിവത്തനു ഒരു വലിയ കൊമ്പനാന—ഇരുപ്പുമും എ
 ഞാൻ പേനയും മനസ്സും സാമാന്യംപോലെ വിരജ്ജിനു.
 അഞ്ഞുന്നബേലപോലെ നിജിവന ആ വലിയ സത്പ
 മും പാലിൽ പുഴുങ്ങിയ തേങ്ങതടികൾ ചാരിയപോലെ
 വള്ളഞ്ഞനിന്നു കൊമ്പുകളും, വലിയ തുമ്പിക്കുയും, ആ
 നക്കാലുകളും, അകൂപ്പാട ഇളക്കിമരിയുന്ന ഒരു വന്പും—

അനുപദ ! പത്രിനെക്കണ്ണ കോഴിക്കേണ്ടുങ്ങൾപോലെ ഞഞ്ചാള്ളം അരു കറവിക്കാടുകളിൽ ചിതറി , പാഞ്ച് കുള ഞഞ്ചാള്ളം, ഓല പോയവര്തം, മുട്ട മരിഞ്ഞവര്തം, അരുയ ഞഞ്ചാളിൽ പലതം തക്കതെ എന്നിങ്ങനെ കുട്ടിക്കരണം മറിഞ്ഞുകൊണ്ട് , ഓടി. അരു അനുയാവട്ട പാപ്പാനാ വട്ട, സാധുകളായ ഞഞ്ചാളിടെ കോലാഹലം കണ്ണതാ യി തോന്തിച്ചില്ല. അരു സത്രം നീഞ്ഞിമാറി ; ഒരു പതി നമ്പു മിന്നിറുകൾക്കുണ്ടോ ഞഞ്ചാളം പൂർവ്വാജ്ഞയ്ക്കിനെ തുടന്നു. പിന്നെ വഷ്ടം പലതുകഴിഞ്ഞു. രാമനാട്ടം കാണ ന സദാംഞ്ചാളിൽ താടക, മുള്ളാവ മുതലായ കരി വേഷങ്ങളിടെ ദംശ്രാപ്രകടനാവസ്ഥാളിൽ വെള്ളുക്കൊന്പു കളം നീലക്കണ്ണാനും പിന്നെയും എന്നിക്കു പ്രത്യുഷങ്ങളാണ്. കൂടാതെ ഇന്നും തീവണ്ണിവഴിയാതു ചെയ്യുന്ന അരു വസരങ്ങളിൽ, വശങ്ങളിൽ ഉജ്ജീ ചില കാവുകളിൽ സ്ഥാ പിക്കൈപ്പുട്ടിട്ടിളും വിക്രതനുപഞ്ചാളിടെ മുഖ്യത്തിൽ നീണ്ടത ടിച്ചു പല്ലകൾ കണ്ണാൽ,— ഉടനെ താടകയും പിരകെ തിരുനിലക്കണ്ണാനും പ്രത്യുഷപ്പെട്ടുപോയുന്നു. ചെറുപ്പ തതിൽ ഉണ്ടായ തിരുനിലക്കണ്ണാഭിമുഖികരണം എൻ്റെ മനസ്സിൽ വളരെ അഗാധമായിപ്പുതിഞ്ഞു പോയതിനു നാൽ, എവിടെ എങ്കിലും നീലക്കണ്ണനു എന്ന ശബ്ദവും തൊനമായി തുട്ടിമുട്ടുനു അവസരങ്ങളിലെല്ലാം മേപ്പടി ഷൗഡം എൻ്റെ മനസ്സിൽ നടക്കിന്നണ്ട്. ചുരക്കിപ്പു രഞ്ഞാൽ, നീലക്കണ്ണൻ എന്ന മുകളിൽ കണ്ണ അടയാ ഇം, എൻ്റെ കണ്ണിൽ നീലക്കണ്ണൻ എന്ന അക്ഷരചിത്ര ദേശയും, എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഒരു ഗജം, കോലാഹലം തുട്ടുന്ന കുട്ടികൾ, ശാന്തനായ പാപ്പാൻ, കറവിക്കാട്, മ ലബ്യവരിച്ച്, കുട്ടിക്കരണം, താടക, പാണ്ണിപ്രാദേശം, പ്ര തിമാപ്രതിശ്ച, എന്നിങ്ങനെ തെളിച്ചു തുടിയും കരണ്ടും. അനേക ചിത്രങ്ങളും, അതുകൾ സംബന്ധിച്ച പല പല വികാരങ്ങളും ഉള്ളതുമാക്കുന്നു. എൻ്റെ മന സ്സും “നീലക്കണ്ണൻ” എന്ന മുകളിൽ കണ്ണ മുദ്രയും ത

മിൽ — നല്ലവള്ളം ബന്ധമുണ്ടായി; — മദ്ദനാബന്ദനം ഉണ്ടായി, എന്നൽ മുകളിൽ നിലക്കുന്ന എന്നതിന്റെ താഴേയായി കാണുന്നതും നിലക്കുന്ന എന്ന തന്നെ; അതു് ഇംഗ്ലീഷിൽ ആണുന്ന മാത്രം ഒരു ഭേദം. ഞാൻ ഈ പ്രീശവിശ്വാസത്തുകൂട്ടാതെ ഒരാളാണ് എന്നിരുന്നാൽത്തന്നെയും ആ അക്ഷരങ്ങളുടെ പടം എന്നർ കണ്ണിൽ പതിയുമെ നാളുതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതിനെ തുടർന്ന സദനാഖസക്കപ്രദായകവികാരാനഭവമാകട്ട, സപ്തയം പ്രവർത്തകരക്കിലുകടനമാകട്ട, പ്രവൃത്തുമവതപ്രമാകട്ട ഞാൻ അനഭവിക്കുകയില്ല; എന്നപറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് ആരംഗലവനിലക്കുശ്വരത്താട്ട മദ്ദനാബന്ദനം ഉണ്ടാവുകയില്ല; എന്നത്മം.

വേരൊരു ത്രഷ്ണാന്തം പറയാം. അതു് ഉൾപ്പെടെ ത്രംപരിമാണതെന്നെത്തെ അധികമാക്കുന്ന എന്ന തത്പം പറിപ്പിക്കുന്നു ഒരു ഭാഗംകൊണ്ട് ആവാം. അസമത്വനായ ഒരു അധ്യാപകനാണ് എങ്കിൽ ആ തത്പരതയും നാനാപു പ്രാവഹ്രം പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും, അതു പരിക്ഷിജ്ഞ് ഉപയോഗപ്രീടിവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ട് പറിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ആവത്തിക്കുകയും, ചെയ്യും. സാമത്ര്യം സാമാന്ത്ര്യം ഉള്ള ഒരാളാണ് അധ്യാപകൻ എങ്കിൽ തത്പരത പ്രസ്താവിക്കുകയും, അത്മസ്പഷ്ടതയെ ഉദ്ദേശിച്ച് എതാനം ത്രഷ്ണാന്തങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും, ചെയ്യും. എന്നാൽ സമത്വനായ ഒരു അധ്യാപകന്റെ രീതി വളരെ പ്രത്യാസപ്രീടിതാണ്. അരക്കലെം വെള്ളം തിള്ളുകൊണ്ട് മുഴക്കലമായി തുവുന്നതു മിക്ക വിദ്രൂതമികളും കണ്ണിട്ടുള്ളതാകയാൽ അധ്യാപകൻ ഒരവേള ആസംഗതികൊണ്ട് ആരംഭിക്കുമായിരിക്കാം. അങ്ങിനെ അരക്കലെം, മുഴക്കലമാവുന്നതു് എള്ളുകൊണ്ടാണ് എന്ന് ഒരു ജീജാസ സപ്തയം അദ്യുത്തമന്നുണ്ടിൽ കടക്കം സംശയമില്ല. കലത്തിൽ വെള്ളം ചുടാവുന്ന സമയം, അതു കലത്തിൽനിന്നു വെള്ളിക്കച്ചാട്ടുന്നതു് എള്ളുകൊണ്ടാണ്

എന്ന തൊൻ അഞ്ചുവയല്ലൂജു ഒരു കട്ടിയോട് ചോദി
 ചെതിൻ “വെള്ളം വലിയതായി, പത വലിയതായി, പത
 തന്നതാൻ വന്ന; ചുടാവുന്നോൻ വെള്ളം അങ്ങനെ
 പോവുകയില്ല; പോകം, പോകം”; എന്നിങ്ങനെ മറപ
 ടി കിട്ടി. കട്ടിയുടെ ലജ്ജ, സ്പാതഗ്രൂക്കരവു ദിലായ
 വ നിമിത്തം കട്ടിയുടെ മനസ്സിനെ തൊൻ നല്ലവല്ലം
 സ്റ്റർച്ചില്ല, എന്ന് എന്നിക്കുതനേന തോനി; എങ്കിലും
 കട്ടിയുടെ ബുദ്ധിയുടെ ആരലോചനാഫലം മറപടി
 യിൽ കാണ്ണാൻണ്. ഡാക്കർഹാർ പനി അളക്കുന്ന സ
 മയം തേരുമോമിറ്ററിൽ രസനാളം ഉയരുന്ന; വെയി
 ലത്തും തണലിലും തേരുമോമിറ്ററിന്റെ രസനാളം ഉ
 യൻം താണം നില്ലുന്ന; കൂപ്പിയുടെ കഴുതിനെ ചുടാ
 കി ഇരുക്കിപ്പോയ അടച്ചുകളേ ഉറരി എടുക്കുന്ന; ഈ
 പരിക്ഷകൾ പലതിനേയും അധ്യാപകൻ കാണിക്കുമാ
 യിരിക്കാം. പട്ട ചക്രതിനേൽ കടക്കാതായനാൽ, കൊ
 ണ്ണൻ പട്ടയ ചുട്ടപിടിപ്പിച്ച കടത്തുന്ന; ഇതുപുച്ചറ
 വിപ്പുലിനേൽ കടക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം കച്ചവടക്കാരൻ
 ചുററിനെ ചുടാകി വീഘ്നയിനേൽ കടത്തുന്ന; ഏന്നി
 സംഗതികളേ കൂസിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ആ സന്തു
 ഭായം കണ്ണിട്ടുള്ള കട്ടികൾ ഉണ്ടക്കിൽ അവരുടെ അന
 ഭവംകൊണ്ട സപ്പല്ലൂവത്തെ ട്രധികരിക്കുകയും ആ
 അധ്യാപകൻ ചെയ്യുമായിരിക്കാം. അങ്ങനെ പലതും ന
 ടത്തി ഉറുന്നാരായ അദ്ദേഹതാകൾ കൂടുതലും കാരണാ
 ഫേപ്പം ചെയ്യുന്നതിൻ്, സമർപ്പനായ അധ്യാപകൻ
 പഴിയണ്ണാക്കണ. പിന്ന വിശ്വാസിച്ച പരിപ്പിക്കാനൊന്ന്
 മില്ല. ഉള്ളം പദാർത്ഥാർഥാണത്തെ വലുതാക്കുമെന്നുള്ള
 തത്പര വിദ്യാത്മിമനസ്സിൽ അങ്കരിച്ച കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന.
 പ്രമാണങ്ങളിലും അദ്ദേഹതാകൾ തന്നെ ചെയ്യുന്ന
 അവസ്ഥയിൽ അന്വക്ഷവാച്ചാം അഭവുമതയോഗം, ഇ
 തലായ ദോഷങ്ങളുടെ സ്റ്റർന്നും ഉണ്ടാകാതരിപ്പാൻ അ
 ധ്യാപകൻ മെൻഗോട്ടം ചെയ്യാൻ മതിയാക്കം. ഈ കൂ

നൂ അധ്യാപകന്മാരിൽ ഒന്നാമൻ ജീജ്ഞാസൗഖ്യ പ്രവേശം വരുത്താതെത്തതിനാൽ മദ്ദനാബന്ധത്തിന് ഇടക്കൊടുത്തില്ല.

മദ്ദനാബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു് പദാർത്ഥം (അതായതു് മനസ്സിനോടു ബന്ധിക്കാംജൂതു്) മനസ്സിനേരിട്ട് ഉടമന്മാൻ മനസ്സിനകത്തുജൂഡി സംഗ്രഹകാശയെസമുദായണങ്ങളാണ് ഒട്ടിച്ചുത്തേപാഴാണ്; എന്ന പറഞ്ഞാൽ, ആ ശയസംഗ്രഹണം നടക്കുന്നോഴാണ്; എന്നജൂതു്, പഠിതാവിന് ഇപ്പോൾ തെളിവായിരിക്കും എന്ന കരഞ്ഞ. അധ്യാപകനേരി ഭോധനാരീതികൾ സങ്കേതാഷ്ടപ്രദായകങ്ങളായിരിക്കണമെന്നോ സകടപ്രദായകങ്ങളായിരിക്കണം എന്നോ അല്ല. ആശയസംഗ്രഹണാനുലമായിരിക്കണം എന്നജൂതു്, ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ടത്തിയാൽ അധ്യാപകൻ വിളിച്ചുപറയാൻ തയാറായിരിക്കാംജൂതാണ്.

മനസ്സിനു കേവലം എത്തനമായ ഒരു സംഗതി സംബന്ധിച്ചു മദ്ദനാബന്ധം നടക്കുന്നതല്ല. തിരുവന്തപുരംപട്ടണത്തിൽ ഹജ്രറാഹ്മുസ്മരത കാഴ്ചവെം്റു വുവരെ ഒരിക്കൽ നടന്ന കണ്ണ ഒരു മനാൻ പ്രസ്താവിച്ചു ഒരു പ്രധാനസംഗതി തന്റെ അഭ്യർഥിയാണ് എന്നതും നിരപ്പായും കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരുപ്പോഴും നടക്കുന്ന അള്ളകളിടെ കാലുകൾ കൂടായാണതു് പലിയ അത്തരമാണ് എന്നായിരുന്ന എന്ന കേട്ടിട്ടണ്ട്. ആ മനസ്സിന് വഴിക്കു കണ്ണിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടു് ഹജ്രർക്കുചുരിക്കെട്ടിടത്തിനേരി വലിപ്പമാക്കെട്ട്, സുറിയാനിപ്പുജ്ഞിയുടെ ഗ്രാപ്പരങ്ങളാവെട്ട്, ലൈബ്രറിക്കെട്ടിടത്തിനേരി ഉപയോഗാത്പര്യവെട്ട്, കത്തിരവണ്ടികൾ മോട്ടാർവണ്ടികൾ, എന്നിവയുടെ വിസ്താരവഹത്പരമാവെട്ട്, ആ മനസ്സിനേരി മനസ്സിനെ സ്പർശിച്ചില്ല. ലണ്ടൻപട്ടണം സംബന്ധിച്ചു ഒരു എന്നിമോക്കിരാതന്ന യാത്രാരീ സംഭവത്തിലും വിസ്താരത്തെ പ്രാർഥിപ്പിച്ചില്ല എ

നീ എഡ്ജ്‌ജീവൻ്റെ എന്ന വിഭാഗി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചിരപരിചിതങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളെ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ നീ നമ്മൾ മനോബന്ധം ഉണ്ടാവാറില്ല—വെള്ളം തേണ്ടോ മുതലായവ — എന്നാജ്ഞയും വാസ്തവം തന്നെ; എന്നാൽ കേവലം പരിചയമില്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മനസ്സുക്ക് മനോബന്ധം ഉണ്ടാവാറില്ല എന്നാജ്ഞയും സൃഷ്ടിപ്രധാന ഒരു വലിയ സംഗ്രഹിതമാണ്. ജീകാതമായ തിരഞ്ഞീസ് അജീകാതമായതിലേക്ക് വിദ്രൂതമിക്കളെ നയിക്കണമെന്നാജ്ഞയും ഒരു മനസ്സാനുസരിയാന്തമാണ്. ഒരു തന്മായ സംഗ്രഹി മനസ്സിൽ പ്രദേശിക്കുന്നത്, മനസ്സിൽ മുന്നോട്ടെ വരുത്തിച്ചുപോരുന്ന സംഗ്രഹകാശയ സമുദായങ്ങളാട്ടു ഒട്ടിച്ചേരുന്നാണ്, എന്നാജ്ഞതിനേക്കും ആശിപ്രായങ്ങളുണ്ടാവാൻ തരമില്ല.

മനോബന്ധം എന്നാജ്ഞതിനെ സ്വഷ്ടിപ്പാൻ ഒരു നാലും സാധിക്കുന്നതല്ല, ബാലമനസ്സിൽ സംഗ്രഹകാശ യസമുദായങ്ങളെ നിന്മിക്കുക മാത്രമാകുന്നു, അധ്യാപകൻ ചെയ്യുവാൻജ്ഞയും; അങ്ങനെ സംഗ്രഹകാശയസമുദായം പഴുന്നു വരുന്നതിനോടുള്ളിടെ മനോബന്ധം അധികമധികം സുലഭമായി നടന്നതോടിരിക്കും. ആരംഭാക്കളിൽ മനോബന്ധം ബാലമാരുടെ ഭരണത്തെ അനുസരിക്കുന്നില്ല. മനസ്സു സ്വയം നടന്ന കണ്ണമുട്ടനു പദാർത്ഥങ്ങളാട്ടു ബെഡ്യമാവുകയും മനോബന്ധത്തിനുസരിച്ചു ബാലൻ — ബാലമനസ്സു് — നിഞ്ഞുകയും ചെയ്യുകൊജ്ഞനു എന്ന പറയാം; വലിയ ശണ്ടും, തെളിഞ്ഞ നിറം, ചാലിക്കുന്ന പദാർത്ഥം (പ്രായമായങ്ങൾക്കും) ശ്രംഗാരകമകൾ, എന്നിത്രകളിൽ മനോബന്ധത്തെ ബാലൻ അനുവദിക്കുകയല്ല; മനോബന്ധം സ്വപ്നംവിക്കുകയാണ്. എത്തെങ്കിലും ഒരു ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതിനായും മാർഗ്ഗവും ഉദ്ദേശം സാധ്യവും ഒന്നായിരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ അനിച്ചലാനീതമായ മനോബന്ധം മാത്രമാണ് പ്രത്യക്ഷം

പ്രേരിവാൻ ഇടയുള്ളത്. പദ്ധതികൾ തിന്നുക എന്ന ഉദ്ദേശമില്ലെങ്കിൽ പദ്ധതികൾ തിന്നുക മാത്രം നടന്ന തു മതിയാക്കം എന്നുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ അനിച്ചലാറിതമായ മനോബന്ധം മാത്രം നാം കാണുന്നു. ഉദ്ദേശത്തിക്കു എന്നതുവാൻ ഒട്ടജൂ വേരോടു സംഗതി ചെയ്യുന്ന മെന്നില്ല എന്ന സാരം. ഈ റിതിക്കു പരിത്ഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രത്യക്ഷബന്ധമുണ്ടോടു സംബന്ധിച്ചുമാത്രമാണ് കട്ടികളുടെ മനോബന്ധം നടക്കുന്നതെന്നും, അവരുടെ മനോബന്ധം കേവലം അനിച്ചലാറിതമാണെന്നും അല്ലോച്ചിച്ചും അറിയാം. ഒരു ശ്രിജ്ഞൻ ഒരു ഭാഗവതർ പാട്ടുതിന്നുന്ന കണ്ണുകരുകയും, തലവിരച്ചുകൂടാടു ചതുപ്പോയതായി തനിക്കറിയാമെന്നു കാരണം പറയുകയും ചെയ്തായി ഒരു കമ്മ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ ഓസ്റ്റിലിൽ ശ്രദ്ധചെയ്യാത്ത ഒരു കട്ടി, ഒരു ദിവസം ഒരു മൺിങ്കുട്ടി മഴവാൻ അധ്യാപകന്റെ മുഖത്തു നിന്നു കണ്ണപറിക്കാതെ സുക്ഷിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചതിനെക്കണ്ട്, സന്തുഷ്ടനായ അധ്യാപകൻ, സ്വകാര്യമായി വിവരം ചൊലിച്ചുപ്പോൾ ശ്രിജ്ഞൻ മറപടി പറഞ്ഞതു് “ഒരാർഹ സംസാരിക്കുന്നോൻ ഇളക്കുന്നതു് അടിത്താടി മാത്രമാണ് എന്നും മേൽത്താടി ഇളക്കകയില്ലെന്നും എന്നുകൂടു് ഇന്നാണ് മനസ്സിലായതു്” എന്നായിരുന്നു. കേളുമ്പും സിരാജുഡ്ദീനും തമിൽ ഇന്നാധ്യാസാമാജിക്കയെ ഉദ്ദേശിച്ചു നടത്തിയ സമരങ്ങളുടെ ഒരു ബാലറ പലപ്പോഴും മനോബന്ധം വരുന്ന വിഷയം, ചെന്നുപട്ടിയും കരിപ്പുപട്ടിയും തമിൽ മാസമില്ലാത്ത അസ്ഥിവണ്ണം തിരഞ്ഞെടുക്കി ചെയ്യുന്ന സമരമാണ്. അധ്യാപകൻ പരയുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ആണ് ശ്രിജ്ഞൻ സാധാരണ ശ്രദ്ധക്കുന്നതു്. ബി.എ.ഓ.സൗഖ്യിലും പറിക്കുന്ന വിദ്യാത്മികൾപോലും ഒരു പ്രഫൈസർ ശാസ്ത്രപരിക്ഷ നടത്തുന്നതിനായി ഒരു കമ്പിയിരുത്ത് കയറു കുടക്കയോ, കടലാസാരേൽ മൊട്ടസൂചി തരിഞ്ഞുകയോ ചെ

യുന്നതിനേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലപിടിച്ച പ്രസംഗ തേതക്കാർ അധികം ശ്രദ്ധിക്കുക സാധാരണമാണ്. മ ഫോബസം ഇങ്ങനെ അനിച്ചരാനീതമായി നടക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥയിലാണ് അപരിസ്തൃതമാരം, പരിസ്തൃതസ്വ മുഡായത്തിൽത്തന്നെ പല സാധാരണമാരം വര്ത്തിക്കുന്ന തു് എന്ന പറയാം. ശ്രദ്ധാഗമണ്ഡളിൽ മനസ്സിനെ പ്രാ പരിപ്പിക്കാതെ — എന്നപറഞ്ഞാൽ മങ്ങാബുദ്ധം നടക്കു ക നിമിത്തം വലിയ മലം പുരഷ്ഠവാൻ ഇടയുള്ള വി ഷയങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, — കേവലം കമാപ്പുന്നുക്കുള്ളി ടു മങ്ങാബുദ്ധം നടത്തുന്ന ആളുകൾ അനിച്ചരാനീത മായ മങ്ങാബുദ്ധത്തിനു വഴിപ്പുട്ടുകയാണ്.

ശിഴുവിനു പ്രായം അതിക്രമിക്കുന്നതിനോടുകൂടിടെ മ ഫോബസം ശിഴുവിന്റെ ഭരണത്തിനമത്തുനു—അതായതു്, സേപചലാനീതമാകുന്ന എന്നാൽത്തു് ഒരു വലിയ സംഗതിയാണ്. പദ്മാസാര തിന്മാനായി ശ്രമംചെയ്യു ന ബാലൻ, ഇത്തട്ടുകളിൽ ഒളിച്ചുകയറുക, ബലംചെയ്യു് അലമാരി തുടക്കുന്ന അവസ്ഥത്തിൽ കൈ മറിഞ്ഞ തു് വകവയ്ക്കാതിരിക്കുക — ഇങ്ങനെയുള്ള മങ്ങാബുദ്ധം അനിച്ചരാനീതമല്ല, സേപചലാനീതമാണ് എന്ന പ്രത്യേകം തന്നെ.

സേപചലാനീതമായ മങ്ങാബുദ്ധം പ്രായം ഏറുന്ന തിനോടുകൂടിടെ ബാലമാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചതുടങ്ങാം. പ്രായം ഏറുന്നതിനോടുകൂടിടെ സേപചലാനീതമായ മങ്ങാബുദ്ധം കണ്ടുടരുന്നും എന്ന പറഞ്ഞാൽ, പ്രായമായ ഫേഖം അ നിച്ചരാനീതമായ മങ്ങാബുദ്ധം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുന്നത കൂടു എന്ന മനസ്സിലാക്കുതു്. ജൂമവാസനമുലം ശ്രംഗാ രകാച്ചങ്ങളിൽ അനിച്ചരാനീതമായ മങ്ങാബുദ്ധം യുവ ഇനങ്ങളിൽ കണ്ടുപോതുന്നതു്, ശിഴുകളിൽ മാത്രമല്ല അനിച്ചരാനീതമായ മങ്ങാബുദ്ധം കാണുന്നതു് എന്നാൽ തിന്റെ ഒരു നില തുണ്ടാനമാണ്. ഈ വിഷയം ശ്രദ്ധ എന്ന അദ്യാധരത്തിൽ വിവരിച്ചാൽ കൂടുതൽ ഉപയോ

ഗമണ്ട് എന്ന കയറി അങ്ങനെ മാററിവയ്ക്കുന്നു. പ്രായം എഴുന്നതോടുകൂടി ബാലമാർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സേപ്പചരാനിതമായ മനോബന്ധം ആയുധിജയത്തെ അടയവാൻ, അത്യാവശ്യമാണ്. അനിചരാനിതങ്ങളായ മനോബന്ധങ്ങൾക്കു മാത്രം വഴിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മരംഷ്ട്, കാരിൽ കരികിലപോലെ ബാഹ്യപദാർത്ഥങ്ങളും നയിക്കുപ്പുകൂടും ആയുംസമുദ്രത്തിൽ കരകാണാതെ കുഴഞ്ചീപ്പുംവും. ഉദ്ദേശത്തെ സാധിക്കണമെങ്കിൽ പ്രമമായി സങ്കാരവഹണങ്ങായ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇയിക്കുക ആവശ്യമായി വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ, സേപ്പചരാനിതമായ മനോബന്ധം ആ സങ്കടകാര്യങ്ങളിൽ നിന്തി മനോട്ട് കയറി ഉദ്ദേശത്തെ അടയുന്ന മരംഷ്ട് വിജയത്തെ അടങ്കേണ്ടവനാണ്. ഒരു തയുർക്കാരൻം, ചെരിപ്പുകൂത്തുകാരൻം, ഗ്രന്ഥനിക്ഷാതാവും, അധ്യാപകരൻം, രാജുതന്ത്രജ്ഞനരൻം, അവരവരുടെ പണികളെ തുടർന്നുകാണിരിക്കുന്നതു് അനിചരാനിതമായ മനോബന്ധംകാണ്ടുകുടെയ്യാണ് എന്നു് ഒരുപോഴു സമ്മതിക്കേണ്ടതായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതതു പണികൾ ധനലാഭം മുതലായവയ്ക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു സേപ്പചരാനിതമായ മനോബന്ധവും, ഏതുയും പ്രത്യക്ഷമായി നാം കാണുന്നണ്ട്. അനിചരാനിതമായ മനോബന്ധത്തിന് അങ്ങേണ്ടം പ്രവേശമില്ല എങ്കിൽ ആപണി കേവലം വിരസമായിരിക്കും എന്നു് സമാക്ഷിച്ചുകാം. ധാതോദ്വക രസാനാദവയും ഇല്ലാതെയും, ഒരു ധനസ്വാദനമാർഗ്ഗമായി മാത്രവും, ചെരിപ്പുകൂത്തുപണി ചെയ്യുന്ന ഒരവന്നുറ മനസ്സിൽ വളരെ ദയനിയമാണ്. വെള്ളത്താൽ വെകുംവരയ്ക്കു് ആണ്ടിൽ മനുറി അവുപത്തിജ്ഞവും ദിവസവും ആയുസ്സു മുഴവൻ ചെരിപ്പുകൾ തള്ളിമറിക്കേണ്ടിവരുന്ന ചെരിപ്പുകൂത്തുകാരൻ സപ്തത്തുത്തിൽ അനിചരാനിതമായ മനോബന്ധം ഇല്ലാത്ത ആളാണ് എങ്കിൽ വളരെ വളരെ ദയനിയനാണ്. എ

നാൽ ചെങ്കുക്കത്തുകാരൻ മുതലായവർ സപ്പലുത്തി കളിൽ സപയമേവ കരബ്രാക്കേ താലുക്കുമുള്ളവരാണ് എന്നും; അങ്ങനെയുള്ള പണിക്കു അനിചലാനിതമായ മരുന്മാവിന്റെ സപലുമൊക്കെയുണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടതു തന്നെ. അനിചലാനിതമായ മരുന്മാവിന്റെ കോട്ടു മരുത്തും അനുശേഷം കാലിനും ചേരുന്ന ചെങ്കുക്കളെ ദിവസം ദേരുന്നും തെച്ചു ശരിശ്വന്തത്തുവാനുള്ള ക്ഷമ ഒരുവൻ കൂടുതലാവുകയില്ല എന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണ്. ഭായ്യും കുട്ടികൾക്കും ചെലവിന്നാവേണ്ടം എന്ന ഒരു ഉദ്ദേശ സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ സേപ്രാ നയിക്കുന്ന വിരുദ്ധ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മരുന്മാവിന്റെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയാണ് ചെങ്കുക്കത്തുകാരന്നും മറ്റു തൊഴിലുകാരന്നും സാധാരണ ചെയ്യുന്നതു്. സേപ്രാനിതമായ മരുന്മാവിന്റെ നീറ പൂശാരം ഇല്ല എങ്കിൽ ചെങ്കുക്കത്തുകാരൻ ചെങ്കുക്കത്തുപണിയും, ഗ്രഹകാരനും ഗ്രഹനിംഗാഡും, അധ്യാപകനും അധ്യാപനവും നിർണ്ണിവജ്ഞാതിരിക്കുകയില്ല.

മരുന്മാവിന്റെ സംഖ്യാച്ചു് ഇവിടെ വിസ്തൃതി ചുത്തു്, അധ്യാപനം സംഖ്യാച്ചു് അതിനുള്ള പ്രാധാന്യം നിമിത്തമാണ്. ബാലമഹാത്മ അനിചലാനിതമായ നോമാവിന്റെ ഏതെന്തു സാമ്പത്തികളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന എന്നുള്ളതു്, അധ്യാപകൻ ബാലമന്നല്ലുകളുടെ പ്രകടനങ്ങളെ സുക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നും. ആ രീതികളുള്ള മരുന്മാവി സ്ഥാപനം എന്നും ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയവുമായി ഉണ്ടാവുന്ന തായാൽ അധ്യാപകൻ ചെങ്കുക്കുന്നതായി വേരെ യാതൊനമില്ല. മരുന്മാവിന്റെ പരിപാലനത്തു്, ആരുശയസം ഗ്രഹണം സാക്ഷാത് നടക്കുന്നും മാത്രമാണ് ഉണ്ടാവുന്നതു് എന്നുള്ളതാണെല്ലാ ഈ അധ്യാധ്യാത്മിക്കൾ നാംകുണ്ടു് ഒരു പ്രധാനസംഗതി. മരുന്മാവിന്റെ വിഷയത്തെ ആശങ്കിക്കാണിക്കുന്നതിനേക്കവിശ്വസ്തു് യാതൊനെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ അധ്യാപകൻ ശ്രദ്ധനല്ല.

ഉപദേശാഗ്രഹിക്കു വിഷയങ്ങളിൽ, മരുന്മാവി സപ-

യമേവ നടക്കന്നതായാൽ, അധ്യാപകൻ പണി ശേഷി ക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, മരുപ്പെന്നും അനിച്ചലാനിതമായി നടക്കന്നതു് എഴുപ്പാഴം ഉപയോഗമുള്ള വിഷയങ്ങളിലാണ്. പലഎഴുപ്പം ഉപയോഗമില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ ആ തിരികകം എന്നതുകൊണ്ട് അധ്യാപകലോകം ശ്രദ്ധാർഹി പൂജിക്കു് ആവശ്യമായി വരുന്നു. ഇവരുൾച്ചു പദാർത്ഥങ്ങൾ, ചലനമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ, അപകടം വരുത്തുവാൻ ഇടയുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ, സപ്തളിവസംരക്ഷണത്തിന് ആധാരങ്ങളായ ക്രഷണപാനിയങ്ങൾ എന്നിതുകളിൽ ഒക്കെയാണ്, ബാലരൂപങ്ങൾ അനിച്ചലാനിതമായ മരുപ്പെന്നും ഉണ്ടാവുന്നതു്. (മുൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള വിവരങ്ങം നോക്ക.) ആയതിനാൽ ശൈഖവത്തിലും ബാല്യാരംഭത്തിലും അധ്യാപനം പദാർത്ഥനിശ്ചയായും, പരിക്ഷണപ്രധാനമായും, കമാക്കമനസംപ്രദായമായും, അധ്യാപകൻ നടത്തണം. നേച്ചർസ്റ്റുഡി, കമാക്കമനം, സ്പൂജ്ഞഭോർഡ് എന്നിതുകൾക്കു കൂച്ചകാലമായി പ്രാധാന്യം വന്നിരിക്കുന്നതു് മനിശാസ്രസിഡാന്തങ്ങളെ അനുസരിച്ചാണ്.

എന്നാൽ അനിച്ചലാനിതമായ മരുപ്പെന്നും ആ ശ്രദ്ധിക്കാവുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ അധ്യാപകൻ അധികം ലഭിക്കുകയില്ല. ഉപയോഗമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ അദ്യുതാകൾക്കു മരുപ്പെന്നും ഉണ്ടായില്ല എന്ന വരാം; തുടാതെ യും ഉപയോഗമില്ലാത്തവയും ദോഷപ്രദായകങ്ങളും ആയ വിഷയങ്ങളിൽ ബാലരൂപങ്ങൾ മരുപ്പെന്നും ഉണ്ടാവുന്നാണെല്ലാ. ആയതിനാൽ ആവശ്യമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ അദ്യുതാകൾക്കു മരുപ്പെന്നും എങ്ങനെ വരുത്താം എന്ന് അധ്യാപകൻ അനേന്പഷിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. • സേപ്റ്റാനിതമായ മരുപ്പെന്നും വരുത്തിക്കൊണ്ട സപ്താവ തെരു—മുന്നു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ—നല്ലവള്ളം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള പരിതാവിന് ഇവിടെ വൈഷ്ണവം തോന്നവാൻ ഇടയില്ല. ധനലാഭം എന്ന ഉദ്ദേശത്തെ മുൻനിരുത്തി അ

നിച്ചലാനീതമനോബന്നം നടക്കവാൻ ഇടയില്ലാത്ത ചെ
അപൂക്രത്തുവിഷയത്തിൽ പണിക്കാരൻ സേപ്പച്ചലാനീതമ
മനോബന്നം സംഭവിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരത്തെ സൃജിക്കുക.
അനിച്ചലാനീതമായ മനോബന്നം നടക്കവാൻ ഇടയി
ല്ലാത്ത ഒരു പദാർത്ഥം (ചെങ്ങപൂക്രത്തുപണി) അനിച്ചലാ
നീതമായ ബന്നം മനസ്സിൽ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞെങ്കിൽ ഒരു
പദാർത്ഥത്തോട് (ധനലാഭത്തോട്) അനുബന്ധിച്ചു കു
ണ്ടാൽ, ആളും പറഞ്ഞെങ്കിൽ പദാർത്ഥത്തോട് ബാലന്ന
സേപ്പച്ചലാനീതമായി മനോബന്നം ഉണ്ടാവും. ആതു മ
നസ്സിന്റെ ഒരു സ്വപ്നാവമാണ്.

സമത്തമനായ അധ്യാപകൻ ചെയ്യേണ്ടതു്, നിരുളി
മായി മനോബന്നം നടന്നകഴിഞ്ഞു് മനസ്സിൽ കടന്നിരി
ക്കുന്ന ആദ്യാദ്ദേശജീവിൽ അനിച്ചലാനീതമായ മനോ
ബന്നം ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ലാത്തവയും എന്നാൽ ഉപയോ
ഗപ്രദങ്ങളും ആയ വിഷയങ്ങളെ പ്രഭർപ്പിക്കുകയാണ്.
അഫ്പാർ ആദ്യാദ്യസംഗ്രഹണം നടന്നകൊള്ളും. ആതു
സംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ സംഗ്രഹികളും ബാല
നാക്ക് തുടങ്ങും അനിച്ചലാനീതമനോബന്നം നടക്കുന്ന
വിഷയങ്ങളാണെല്ലാ. സ്വന്തമനോ, സ്വന്തത്തിന്റെ ഉ
പയോഗമുള്ളവയെന്നോ; എത്തെങ്കിലും ഒരു പദാർത്ഥത്തെ
കുറിച്ചു് ഒരു ബാലൻ കാണുന്നതായാൽ, ആ പദാർത്ഥം
അനുശൂലിക്കുന്ന ബാലന്ന മനോബന്നം ഉണ്ടാവുന്ന വിഷയ
മാവും. പുന്നുകും, പെൺസിൽ, സ്നേഹി മുതലായവ സ്വ
ന്തമാണെന്നു് കണ്ണാൽ ബാലന്നു് അതിൽ മനോബന്നം
അധികമാക്കുമെന്നാജ്ഞതു് എല്ലാവക്കും അറിയാവുന്നതാണെ
ല്ലാ. വഴിയെ പോകുന്ന ഒരു മനസ്സുന്ന് ശ്രദ്ധയെ അ
പ്രിയമാക്കിലും ആക്ഷിക്കാനിടയില്ല എംകിലും, ആ മനസ്സ്,
എ തലേച്ചിവസം ഒരു കാളുമാല മോഷ്ടിച്ചു ആളാണു് എ
നും; കാളുമാല കെട്ടിയിട്ടജ്ഞ കൂടിക്കളെ പിന്നുയും അവ
എന്നെപ്പിച്ചിരിക്കിയതാണു് എന്നും; ഒരു ബാലിക
അറിഞ്ഞാൽ, ആ മനസ്സുന്നെന്റെ മുഖഭാവവും കേൾവും മീ

ശ്രൂം അ ബാലികയുടെ മനസ്സിൽ ഉടനെ പതിയുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ അധ്യാപകൻ അനിച്ചലാനിതമനോഭവ നം നടക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾക്കാണ് ബാലവിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുന്നു; അതിന്റെ ഫേശ്മായി ഉപയോഗമുള്ള അന്തു വിഷയങ്ങൾ അനിച്ചലാനിതമനോഭവസ്യവിഷയങ്ങളുടുടർന്നു സംഖ്യാമുള്ളവയായി ബാലൻ കാണുന്നതിനും; ഉപയോഗമില്ലാത്ത വിഷയങ്ങൾ അങ്ങനെന്ന സംഖ്യാമുള്ളവയായിക്കാണാതിരിക്കുന്നതിനും; അധ്യാപകൻ ശ്രമാചര്യാശം ഇങ്ങനെ ഒന്നിനേൽക്കു ഒന്ന് പണിയും, എന്ന പരഞ്ഞാൽ ഒന്നിനേൽക്കു ഒന്ന് പണിയാൻ ബാലമന്ന മുറിന്ത സന്ദർഭക്കാട്ടത്തും, അധ്യാപകൻ മുന്നോട്ടു പോക്കും ജോലിശാഖയിലും വിദ്യാത്മിക്കളിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അനിച്ചലാനിതമനോഭവസ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സേപ്പചലാനിതമനോഭവസ്യം പല ഉപയോഗമുള്ള വിഷയങ്ങളിലും സംഗതിക്കും ഉത്കവിദ്യിക്കുവാനായിട്ടുണ്ട്' കിന്നറ സ്ഥാപ്തന്ത്രം, മാനവത്തുക്കാണിംഗ്രേസ് മുതലായ പല രിതികളും മനഃശാസ്നവിദ്യാവിശ്വാരഭ്യനാർ പ്രഖ്യാപിച്ചുതുന്നതും.

പ്രമാണം പരിയവാനും അതു വായിക്കുവാനും വഴിരേ ഒഴിപ്പാം തന്നെ. കസാലയിൽ ഇത്തന്മുള്ള ഇതെഴുതുന്ന ഞാനാകട്ടെ, കസാലയിൽ കിടന്നും ഇതു വായിക്കുന്ന പരിതാവകട്ടെ, സചേതനങ്ങളായ ബാലമന്നല്ലെങ്കിട്ടും മഞ്ഞളായ ഗഹനത്തികളും മലിട്ടനും അധ്യാപകന്റെ ശ്രമത്തെ ഉജ്ജ്വലയ്ക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയില്ല; ബാലൻറെ ജീവിതവിജ്ഞയത്തിന് ആവശ്യകങ്ങളെന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ്യരംഭനാർ വിധിക്കുവാൻ പാഠപദ്ധതികൾ ഏവിടെ? അധ്യാപകന്റെ തലയും അടിസ്ഥാനത്തിനും വിരുദ്ധമാണെന്ന സംശ്ലോധങ്ങളെ നോക്കി ഇന്ത്യാധിനമായ ബഹി. ഫേംകത്തിൽ ഏകച്ചരഗ്രാമിപതിയായി കോലാഹലമടിക്കുന്ന ബാലൻറെ മനസ്സിൽ ഏവിടെ? പരിത്രക്കരഘനി മിത്തവും, ദേഹരോഗം നിമിത്തവും, കുടുംബഭാരംനിമിത്തവും അധ്യാപനരിതികളേക്കിച്ചും അഗാധമായി ചിന്തി

ക്കന്തിനു ശക്തിയോ സൗകര്യമോ ഇല്ലാത്ത ദയനിയന്നായ ഒര് അധ്യാപകൻ, വിദ്രൂഭ്രാസസന്മുഖായാനേപാഷക നാരേയും വിദ്രൂഭ്രാസസിഡാന്തങ്ങളും തീണ്ടക്കപോലും ചെയ്യാതെ സവൃഷ്ടി ചുരുക്കപിൽ സമൃദ്ധിച്ചകാണ്ട കാലവിനാശം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഏതു സദാജ്ഞങ്ങളിലും നിര്ഭ്റ്റനിർഭ്റ്റമനം സ്വന്തന്മായി ചെയ്യുന്നതിനു സ്വന്തനാവികമായ ശക്തിനിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് സ്വന്തുമിരെ ഉപയോഗിച്ച്, പരിപ്പിക്കേണ്ട പാംതിനേരം അപ്രധാനാംബന്ദ ഒഴു ചുരെ മാറ്റുകയും; പ്രധാനാംബന്ദങ്ങളെ പ്രധാനാംബ ഞങ്ങളായി വേർത്തിരിക്കുകയും; അതുകൂടുക്കു ദേഹാജ്ഞനു സംഗ്രഹകാശയങ്ങൾ ബാലമന്ധ്യിൽ എത്തെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്ന പരിക്ഷകകാണ്ടം സ്വപരിചയംകാണ്ടം അനുമാനിക്കുകയും; ചെയ്യേണ്ടും, ഉറുമായി നിശ്ചയ തേതാട്ടുടെ കൂസിൽ കയറുന്ന പരേംഗിതജ്ഞാനാത്മാവായ അധ്യാപകഹരുക്കുവരുന്ന്, അനുഭവത്തിൽനിന്നും പുന്നക്കണ്ടിലേക്കും, സ്ഥാപ്യംബോധവിൽനിന്നും കമാക്കമന ത്തിലേക്കും, മുപ്പും പിന്പും മറിഞ്ഞും എഴുപ്പാഴും അടിയറ പ്രിച്ച്, ബാലമന്ധ്യകളിൽ മുന്പേതന്നേ തെളിഞ്ഞുനിഛക്കുന്ന സംഗ്രഹകാശയസ്ഥായങ്ങളാട്ട് സംഗ്രഹണിയാശയങ്ങൾ തന്നെത്താനും പരവിപ്പിടിച്ചകൊള്ളുന്നതു കണ്ടം കൊണ്ട്, സ്വപ്നദയത്തിൽ പരമാനന്ദത്തെ അടയുന്നു. ആ മുരുഖിനേരം ശിഷ്യമാരാണ്, ഭ്രാഹ്മകത്തിൽ സ്വപ്നം കാണുന്നതും.

അതിശയസംഗ്രഹണം

ഒരു ഭൂതക്ഷണ്ണാടിയിൽക്കൂടെ ഒരു തുള്ളി രക്തത്തെ ഒരു ഒരു ബാലൻ നോക്കുന്ന എന്നിരിക്കുമ്പേ; അതു ബാലൻ ധാതോനം കാണാതെ ഇരിക്കുവാനാണ് എഴുപ്പ്. ഭൂതക്ഷണ്ണാടി പരിചയമുള്ള ഒരു ബാലൻ അങ്ഗത്വമാനത്തു തന്നെ നോക്കുന്നതായാൽ എത്താൻ ചെറിയ ഉത്സവ പദ്ധതിമണ്ഡലങ്ങൾക്ക് ഏ നാ വരാം. എന്നാൽ ഭൂതക്ഷണ്ണാടിയിൽക്കൂടെ നോക്കുന്നതു ശരീരശാസ്ത്രം പഠിച്ച് ഒരു വിദ്യാനാണ് എങ്കിൽ, കാണാൻ ഇടയുള്ള അങ്ങനെക്കപ്പാൽമണ്ഡലിൽ പലതു്, ചുവപ്പുനിറുള്ളതും പലതു്, വൈഴുപ്പുനിറുള്ളതും അതുനാ ഏനം, അതു ഉത്സവ പദ്ധതിമണ്ഡലങ്ങൾ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യംമാറ്റേയും കൂടി അവലോചിച്ചു് അവലോകിതമായ പദ്ധതിമശ്ശവായം ഒരുത്തുള്ളി രക്തമാണ് എന്നം; മനസ്സിലാക്കം. മുന്ന പേരു ഒരുമിച്ചു് ഒരു മെതാനം കാണുന്ന എന്നിരിക്കുമ്പേ; അതു് ഒരു ദീനനിസ്സ്‌കോട്ടിന് ഉതകും എന്ന വിദ്യാത്മിയും, ഒരു നല്ല മുഹമ്മദമാണ് എന്ന് എന്നിനിനിയതം, മരച്ചീനിക്കുള്ളിക്കു പററിയതാണ് എന്ന് “കുടംബവസംഭ്രതിക്കമാസനാപചവിന്താജു. പരജു. പാലാജു. നാജു. ഗ ആ കനായ” മുന്നാമറം,—ഈഞ്ഞെന മുന്നപേരം മുന്ന വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒരു മദ്രപഞ്ചർ പേരുള്ളതുകുളങ്ങളു് ഒരുവൻ ചിരിക്കുകയും; ഒരു മന്ത്രാത്മാവിനു വന്നുള്ളിയ അധിക്ഷിപ്തനത്തെ മനസ്സിലാക്കിയ അന്നക്ക്യാപേരിതനായ അപരൻ കരയുകയും; ചെയ്യുന്ന. ഒരു പുച്ചയും പട്ടിയും കരഞ്ഞും ഒരേപാത്രത്തിൽനിന്നു കടക്കുന്ന പാൽ അതതു മുഗ്ധങ്ങളിൽ മാഞ്ചുരമാംസമായും മുന്ന

കമാംസമായും കപിമാംസമായും രൂപാന്തരഫൈറ്റന്നതുപോലെ, അവേക്ഷിതമായ ഒരു പദാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആശയം അവേക്ഷകൻറെ മനങ്ങരിത്രവും മനസ്സിതിയും അനബന്നരിച്ചു്, — എന്ന പരംതാൽ സംഗ്രാഹകാശയും അന്തിനകത്തുള്ള ആശയങ്ങൾ അനുയും പട്ടാളക്കാരാണ്. എന്നം; അവർ അഞ്ചു് ആറു് അല്ലെങ്കിൽ ഏഴു് പത്തു് എന്നിങ്ങനെ സ്വന്നവസ്ഥാമും അനബന്നരിച്ചു കുപനിച്ചേ നീ നില്ക്കുകയാണു് എന്നം; സകല്പിക്ക. പാലു്, ചോറു്, മത്രാം, രൊട്ടി, എന്നിങ്ങനെ ഓരോവക പദാർത്ഥങ്ങളെ ഓരോ കുപനിക്കാർ എടുത്തു കേൾച്ചു് ശരീരസപ്രാവ തെരെ ചഷ്ടന്നതുപോലെ; മനസ്സിനകത്തേങ്കു് കയറി ചുല്ലുന്ന ഓരോ ഗ്രതനാശയങ്ങളെ മനസ്സിൽ തയ്യാറാകി നില്ക്കുന്ന സംഗ്രാഹകാശയസ്ഥായങ്ങൾ ഉംകൊള്ളുക മൂലം, തന്നിമിത്തം ഓരോ സമുദ്ദയം വലുതാകയും, സ്വപ്നാവദങ്ങൾ സംഭവിക്കയും, ആണു് എന്ന പരയാം. വളരെന്നതിനോടുള്ളട മനസ്സിന്നെന്ന സ്വപ്നാവം മാറുമെന്നാണു അംഗം മുമ്പു രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ സഗതിയെ ഓരോ ആളുകൾ തെററാകി മനസ്സിലും കുറഞ്ഞ നിതിയിൽ നിന്നു്, മുന്നേപതനെ മനസ്സിലൂപ്പിച്ചു ആശയസ്ഥായതേതാകു് ക്രിക്കോഡാണു് ഒരു ഗ്രതനാശയം മനസ്സിൽ കടക്കുന്നതെന്നു് അറിയാവുന്നതാണു്. ഒരു ക്രിസ്താവി ആളുമായി കണ്ണ ഒരു കിരാതൻ യാതൊരു വിസ്താരവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ “വെള്ളം” എന്ന രണ്ടക്കുഴരം മാത്രം ഉച്ചരിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. രൊട്ടി ആളുമായി കണ്ണ ഗ്രാമിനനായ ഒരു തമിഴ്ക്കട്ടി അഞ്ചു് ഒരു പുക്കൾ ലമായി ഭൂമിച്ചു കമയും ഇവിടെ സൃഷ്ടായിൽ വരുന്നു. പദാർത്ഥം കൊതുന്നു; എന്നാൽ അവേക്ഷകന്മാരുടെ മനസ്സിതികൾ പലതായിരിക്കുകയാൽ അഭിനമായ പദാർത്ഥത്തിനെ കരിച്ചു മനസ്സിൽ കടക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളായിരിക്കും. ഒരു പ്രത്യേക സംഗതിയെ, ഓരോ രി

തിങ്ക കല്ലൂരുകളിലും ചെവികളിലും ഉള്ളവരായിരുന്നാലും, മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ഭിന്നപ്രകാരങ്ങളിലാണ്. ബഹിസ്ഥിതമായ പദാർത്ഥം എല്ലാ അളവുകളിൽക്കേയും പദ്ധതിയായിരുന്നിൽക്കേരു നിതിങ്ക പതിയും എന്നാളുടു വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് അതാതാളകൾക്കു മനസ്സിൽ ഒപ്പണ്ടായിരുന്ന ഓരോ അശയസമൂഹങ്ങൾ അവസ്ഥരിച്ചാണ് എന്ന്, എന്നാളുടു വിസ്തൃതാവധിമാണ്, എക്കിലും യധി ത്വമാണ്, എന്ന് വലിയ പരിശുമംകൂടാതെ അറിയാവുന്നതു തന്നെ. എത്രക്കിലും, ഒരു ഇന്ത്യാധിവശിയായി ഒരു പദാർത്ഥം മനസ്സിനേക്കു ചെയ്യുന്ന പ്രാപാരത്തിനേൻ്റെ, മനസ്സു പദാർത്ഥത്തിനേക്കു ചെയ്യുന്ന പ്രതിപ്രാപാരത്തിനേൻ്റെയും, സംഘടനത്തെയാണ് മനസ്സാനുവിശ്വാരഭാഷ ഉന്നസ്ഥിക്കുന്നതു് അശ്ലീഷിക്കിൽ അശയസംഗ്രഹണം എന്ന പറയുന്നതു്.

മനസ്സിലാവുക എന്ന പറയുന്നതിൽ നടക്കുന്ന ഓരോ വൈചിത്ര്യങ്ങളെ പ്രധാനമാക്കി, അശയസംഗ്രഹണം എന്നതിനെ വേറെയും പ്രകാരങ്ങളിൽ പ്രവചനം ചെയ്യാം. പദ്ധതിയുംപ്രശ്നങ്ങളെ മനസ്ഥിതികളോട് സംബന്ധിപ്പിക്കുകയും, മനസ്സാവുത്തികളോട് എക്കിലോവം വരുത്തുകയും, ചെയ്യുന്ന മനസ്സുപ്പുത്തിയാണ് അശയസംഗ്രഹണം എന്ന് ഒരു പിഡാം പറയുന്നു. എത്രക്കിലും ഒന്നിനെ മനസ്സിലേയ്ക്ക് സ്ഥികരിക്കുകയും സ്ഥിക്കുത മായതിനെ മനസ്സിൽ ഒരു സ്ഥാനവും അത്യവും നൽകുകയും ചെയ്യുക എന്ന സന്ദേശം എന്നാണ് അശയസംഗ്രഹണത്തെ വേറൊരാൾ നിന്ത്യചിക്കുന്നതു്. എതനാ നിഭവങ്ങളെ പ്രാബ്ലാനിക്കുകയും, സാത്മകങ്ങളോക്കുകയും, ചെയ്യാത്തക്കവല്ലാം; മനസ്സിലേയുള്ള ഉപദേശങ്ങളുടെ ഒരു എന്നാളുടെനെയാണ്, അശയസംഗ്രഹണം എന്ന നാമകരണം ചെയ്യുന്നതെന്നു് അന്തും പറയുന്നു. മനസ്സിലാവുക എന്നതിനെക്കാറിച്ച് അല്ലാം ചെയ്യിട്ടില്ലെങ്കിലും വിവരങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനമാക്കി സൂക്ഷിച്ചുവായിക്കുന്ന പഠാ

താവു്, ഈ ഓരോ നിവചനവും, സ്വീകാർമ്മാണ് എ നെ സമർക്കം.

ങ്ങ സംഗതി മനസ്സിലായി എന്ന പറയണമെങ്കിൽ അതായതു് ആദ്യസംഗ്രഹണം നടക്കേണ്ട ഒഴിവിൽ തന്നാമതായിത്തന്നെ ഒരു ഉദ്ദീപനം മനസ്സിലേക്ക് ചെല്ലുണ്ട്. ഉദ്ദീപനം എന്നതു് കാണക്ക്, കേൾക്കുക, സ്വർക്കുക, മണക്കുക, തച്ചിക്കുക, എന്നിത്തുകളിൽ എത്തെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കുണ്ട്. തൊൻ ഒരു പദാർത്ഥത്തെ കണക്കാൽ ഉടനെ എൻ്റെ മനസ്സിന്റെ ഒരു ഉദ്ദീപനം ആണുകുന്നു. ഈ ഉദ്ദീപനം എന്നതു് ആദ്യസംഗ്രഹണം നടക്കുന്നതിന്റെ അവശ്യമായ ബഹിരംഗം അഞ്ചു് എന്ന പറയാം. ബഹിരംഗം ആകുന്ന ഉദ്ദീപനം മനസ്സിനു മുന്നേതുനെ ഉള്ള സമ്പത്തുകളുടു് — മനസ്സിനു കത്തുള്ള ഓരോ ആദ്യസമൃദ്ധായങ്ങളുടു് — യാതൊരു വക സാധ്യത്വവും ഇല്ലാത്തതു് അയിരുന്നാൽ, ആദ്യ സംഗ്രഹണം നടക്കുകയില്ല. സാധ്യത്വങ്ങൾ എത്തല്ലാം റിതിക്ക വരാവുന്നതാണു്, എന്നു് ഓമു എന്ന അധ്യായത്തിൽ — അനുഭവപ്രതിഗ്രണണസമീപസംബന്ധങ്ങൾ എന്ന ഭാഗതു് മെത്തവിവരിക്കുന്നതാണു്. മനസ്സിന്റെ യാതൊരുവക പരിചയവും മുൻപുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരാദയും മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്നാളും മനസ്സിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാണു് എന്നു് സാമാന്യനു ഇപ്പോൾ ഗഹിച്ചാൽ മതിയാക്കം. വെള്ളം കട്ടിയാവുക എന്നാളും സംഭവിക്കുവാൻ വഹിയാത്തതാണു്; എന്നാം അഞ്ചുനെ കൊ കാണിക്കാമെങ്കിൽ തീ ഉരക്കിയതു കാണിക്കാമെന്നും ഒരാൾ ഒരിക്കൽ വാദിക്കുന്നതു തൊൻ കേൾക്കുന്നതിനിടയായി. തീ ഉരക്കിയതു എന്നു് പറഞ്ഞാൽ എന്നാണു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് എന്ന ചോദിച്ചതിനും വെള്ളം കട്ടിയായതു് എന്ന പറഞ്ഞാൽ എന്നാണു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് എന്ന മറപടി വന്നു. വെള്ളം കട്ടിയാവുക എന്നതിനെ സംഗ്രഹിക്കുത്തക യാതൊരു ആദ്യ

യസമാധാരവും ആ മനഷ്യൻറെ മനസ്സിൽ ഇല്ലായിരുന്നതാണ് ആ വാദത്തിനു കാരണം. ക്ഷൗംഡി കണക്കേപ്പാൾ ടു വെള്ളം എന്ന മനസ്സിലാക്കിയ കിരാതനെന്നേപ്പാൾ; അബൈമായിട്ടുകൊണ്ടുപാഠം വിശ്വാസിക്കുന്നതിനെന്ന മനസ്സിലാക്കി വാൻ എൻ്റെ പരിചയക്കാരനു കഴിഞ്ഞില്ല, അതിനുശ്രീ കാരണം, എൻ്റെ പരിചയക്കാരനെന്റെ മനസ്സിൽ വിശ്വാസിക്കുന്നതിനോടു അബൈമായ സാമ്പ്രദാം ഏകില്ലും ഉംഖും ആശയസമുദായമില്ലാണ്ടത്തുകൊണ്ട് മാത്രമാണെന്ന പ്രത്യക്ഷമാണെല്ലാ. അന്യാറം ബധിരം ആയിരുന്ന ഒരുവൻ, സുർഖിച്ചുകൊണ്ട് കെങ്കുവവേദഗ്രഹം വായിച്ചു പരിചയിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ കാലം കുറെ കൂടിഞ്ഞേപ്പാൾ അന്യാറയും ബധിരയും നീണ്ടിക്കിട്ടാം എല്ലാം. അയാൾക്കണ്ടായി. അങ്ങനെ ദോകരം ഗതേ ആ മനഷ്യൻ അഴിച്ചുകൊണ്ട് ഗ്രഹിച്ചുംശേഷം, പരഞ്ഞ ഒരു സംഗതി ഇവിടെ സൂരണയിൽ വരുന്നു. കെങ്കുവവേദഗ്രഹം മനഷ്യരക്കു തലയ്ക്കുമേൽ എവിടെയോ താമസിച്ചുപോന്ന അതിശക്തനായ ഒരുവൻ ഒരു യന്ത്രപ്രധിനിക്രമിക്കുന്നതാണ് എന്നാണ് ആ സാധുമനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു്. കേവലം പദാത്മനിശ്ചമായ ഒരു താരം സംഗതിക്കുള്ള മാത്രം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ആ അന്യാ ബധിരൻ, കെങ്കുവവേദഗ്രഹത്തിനെന്റെ മഹിമയേ കേവലം പദാത്മനിശ്ചമായി ഗ്രഹിക്കുകയാണ് ചെയ്യുതു്. കേവലം എത്രനായ രഹാശയും സംഗ്രഹിതമാക്കുന്നതല്ല, ഒരു എത്രനാശയും പൂർണ്ണാരൂപ്യങ്ങളോടു് എത്രാനും ചില ലക്ഷണങ്ങളുള്ള സംബന്ധിച്ചു സംഗ്രഹണം ശക്രമായും അനുഭവക്ഷണങ്ങളുള്ള സംബന്ധിച്ചു സംഗ്രഹണം അശക്തമായും, വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ; സംഗ്രഹണിയങ്ങൾ സംഗ്രഹിക്കുപ്പെട്ടു, എന്നാൽ അസംഗ്രഹണിയങ്ങൾ സംഗ്രഹിക്കുപ്പെട്ടാതെന്നു, തെററായി സംഗ്രഹിക്കുപ്പെട്ടോ, (ക്ഷൗംഡി, വെള്ളം) സംഭവിക്കുകയാൽ ഒരുവക്കിച്ചിന്നുമായ മനസ്സിൽ ഫലിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ബഹിരംശം ഏന്നതുപോലെ തന്നെ ആശയസം
ഗ്രഹണം നടക്കണമെങ്കിൽ അതുവാദത്തുമായ അന്തരംശ
വും ഉണ്ട് എന്ന മേൽക്കണക്കാണല്ലോ. അന്തരംശ
ത്തിൽ സവധ്യാനമായതു സംഗ്രഹകാശയസ്ഥിതായ
ങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം ഏന്നാജ്ഞതാണ്. സം
ഗ്രഹകാശയസ്ഥിതായങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ വോധത്തി
നീറ അഗാധങ്ങളിലോ, പ്രാണങ്ങളിലോ മാത്രം ഒരേ
ഷിച്ചിതനാൽ—വിസൂചിക്കപ്പെട്ടിതനാൽ— മനസ്സിലേക്ക്
കയറാൻവരുന്ന എത്തനാശയത്തിനു കാലുറപ്പിക്കുവാൻ
സ്ഥലംകിട്ടകയില്ല എന്ന പ്രത്യക്ഷം. സംഗ്രഹകാശ
യസ്ഥിതായങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ വോധത്തിൽ ഉദ്ധ്രിക്കു
ന്നതോ, സമീപപ്രദേശങ്ങളിലോ, ആവശ്യത്തിന്റെ ഉപ
യോഗദ്ദേശവാൻ തക്ക സൗകര്യത്തിന്റെ ഉണ്ടായിരിക്ക
ണം.

അന്തരംശത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗം സംഗ്രഹകാശ
യസ്ഥിതായം ആണ് ഏന്നിതനാലും, മനസ്സിന്റെ സാ
മാന്യസ്ഥിതിയും കാഞ്ചമായി ആഭോച്ചപ്പാരാജ്ഞതാണ്. പലഹാരം സമീപത്തിൽ ഇരിക്കുവേ,
കണക്ക് പരിപ്പി
ച്ചാൽ ബാലൻ പരിക്കൈയില്ല. പലഹാരസ്ത്ര കഴിഞ്ഞ
ഒരുപ്പും പരിപ്പിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കം ഏന്നാജ്ഞത്തുകൊണ്ട്
സംഗ്രഹകാശയസ്ഥിതായും വാലമനസ്സിൽ ഉണ്ട് എന്ന
തു പ്രത്യക്ഷവുമാണ്. ആശയസംഗ്രഹണം നടക്കുന്ന
തിനു മനസ്സിന്റെ റിതി ശരിയായി ഇരിക്കുംതു ത
നേ. പാംശാലയിൽനിന്നു നാലുമൺസിക്ക മട്ടിവരുന്ന
ബാലൻറെ കാൽപ്പെട്ടമാറ്റം അന്നുംഡരക്കാർ മുൻ
പു മാതാപു കേൾക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നത്, 'സംഗ്രഹ
ണത്തിന്റെ ആവശ്യമായ സംഗ്രഹകാശയസ്ഥിതായങ്ങൾ
മാതൃമനസ്സിൽ മാത്രം ഉജ്ജ്ഞതുകൊണ്ടല്ല, പ്രതിക്ഷ മാത്രമാണ
മനസ്സിൽ മാത്രം ഉജ്ജ്ഞതുകൊണ്ടാണ്. മനസ്സ് ശരീര
അതോടു സംബന്ധമായിരിക്കുകയാൽ ശരീരത്തിന്റെ അ
നാശരോഗ്യം, പദ്ധതിയന്നുന്നത്, ഏന്നായുള്ളത്, മന

ഫൂഡ് കൗൺസില്പിക്കുകയും, സംഗ്രഹകാരയെസമുദായസ പത്രം ലഭിപ്പിച്ചും സംഗ്രഹണം നടക്കുവാൻ താമസം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

ആശയസംഗ്രഹണം എന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം, മന്ത്രിനെ പ്രിഷ്ടറിക്കുവാൻ പുരോച്ചുന്ന അധ്യാപകർ മാതാപിതാക്കൾക്കും മുതലായവർ നല്കുവണ്ണം അ ഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ശാസ്ത്രീയമായി പറഞ്ഞാൽ ഇതു യാതൊന്നിനെയാവട്ടു ശിഖ്യുനെ പരിപ്പിക്കുന്നില്ല. അധ്യാപകൾ ചെയ്യുന്നതു് ബാഹ്യപദ്ധതിയും ബാലമന്ത്രിന്റെ പ്രാരംഭിക്കുന്നതു് സമൃദ്ധിക്കുമാറുമാണ്. പരിക്കേണ്ടയാളിന്റെ മനസ്സിനകത്തു പ്രകാശമുണ്ടാക്കുകയിൽ ആ പ്രകാശം സ്വന്തമേഖല പദ്ധതിയെത്തു കണക്കൊള്ളുകയാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു ഗ്രതനാശയം മനസ്സിനകത്തു പ്രവേശിച്ചാൽ (മുരു സാമാന്യങ്ങൾ നിരണ്ടിയെന്ന ഒരു പെട്ടിയിൽ ഒന്നൂട്ടിട കടന്നു് ഗ്രവൈനാനായതുപോലെ) മനസ്സിനകത്തു് ഒരാശയം അധികമായി ഏന്നല്ല പഠിതാവു് ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്. * മത്രം പട്ടാളക്കാരൻ്റെ അട്ടക്കിൽ ചെന്നുചെന്നാൽ പിന്നെ നാം കാണുന്നതു മത്ര തേരുമ്പോൾ പട്ടാളക്കാരനെയും അല്ല. മത്രതാൽ പരിപോഷിതനായ ഒരു പട്ടാളക്കാരനെ ആണ്. അതുപോലെ ഒരു ഗ്രതനാശയം മനസ്സിനകത്തു കടന്നു് എന്ന പറഞ്ഞാൽ ആ ആശയത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയ സമുദായങ്ങളിൽനിന്നും, ചില സമയങ്ങളിൽ മനസ്സിനകത്തു കൂടു എല്ലാ ആശയസമുദായങ്ങളിൽനിന്നും, സ്വപ്നാവം ദിവിച്ച എന്നാം; സംഗ്രഹകാരയെസമുദായങ്ങൾ പരിപ്പിഷ്ടങ്ങൾ ആയി എന്നാം; ആണു് വാസ്തവം. ചതുരമേശമാരും കണ്ടപരിചയിച്ചിട്ടും ഒരു കൂടി, ആദ്യമായി വടക്കേശരു കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, ഉണ്ടാവുന്നതു് എന്നതാണ്! മേരു സംബന്ധിച്ച് ആ കൂടിയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സംഗ്രഹകാരയെങ്ങളുടെ സംഖ്യയിൽ പുത്രാ

*എന്നാം അഭ്യാസം നോക്കുക,

കൂതി എന്ന ഒന്നായിട്ടും അധികമാവുകയല്ല ചെള്ളത്; മേഖലയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ചതുരങ്ങുതപ്പം നാലുകാഴ്കൾ, പലകക്കഷണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംഗ്രഹകാരാധനയാദായങ്ങളോട് പുതാകൂതി എന്ന ആശയം കൂടെ യോളിക്കുകയും, പുത്രികാരാധനങ്ങൾക്ക് സ്വപ്നാവം ഭേദിക്കുകയും, ഫോഫിക്കുകയും, ആണ് നടന്നത്. ഈ നൈനാ കയറുന്ന ഒരു ഗ്രതനാശയും മനസ്സിലുള്ള ഏപ്പാ പ്രാചീനാശയങ്ങളും അതുനിമിത്തം ഒരു മനഷ്യൻറെ യും തന്നിമിത്തം ഭ്രംഗകളുന്നസമുദായങ്ങളുടെയും സ്വപ്നാവം വരെത്ത ഭേദപ്പെട്ടിക്കം; എന്നാളുതിനം ഒരു ഭ്രഷ്ടാന്തം പറയാം. ആയുള്ള ക്ഷണിക്കംഗ്രമാണ് എന്നാരാശയം ഗൈത്രമന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നാക്കിയതിനാൽ ഉണ്ടായ ഫലങ്ങളെ ചിന്തിക്കുക. ആയുള്ള ക്ഷണിക്കംഗ്രമാണ് എക്കിൽ, ക്ഷണിക്കങ്ങളായ രാജുതപ്പവും ഭോഗികപ്രതാ പദ്ധതിം നിന്മ്മാരങ്ങളാണ് എന്ന് അനുമാനിച്ചു്, ഗയാ വനങ്ങളിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ നടന്ന ആശയാദായാസപത്രത്രാപാന്തരം, ആദ്യം ഇന്ത്യയിലും പിന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്ന സിഡ്ഹാണ്ഠ്, ചീനം, ജപ്പാൻ എന്നിതുകളിലും ഉള്ള ലക്ഷ്യലക്ഷ്യം മനസ്തുമാനം ആശയസംപ്രദായങ്ങളേയും നടത്തകളേയും ഭരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് പരിണമിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിനും സംഭാവനകൾക്കും പണിത്തുകയറിയ അദ്ദേഹമന്മേഹകം ആശയങ്ങളെ, മുപ്പാന്തരം ചെയ്യു ഗ്രതനമാർജ്ജങ്ങളിലൂടെ തള്ളിയയ്ക്കാൻ ഒരു ഗ്രതനാശയും ശക്തമാവും എന്നാളുതിലേയ്ക്കു ലോകചരിത്രത്തിൽ ഭ്രഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

ഗ്രതനാശയങ്ങളെ മനസ്തുമനസ്സിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുക പ്രവൃത്തിയായിരിക്കുന്ന അധ്യാപകൾ ആശയസംഗ്രഹണം എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു് എത്രതനും അനേപാശണം ചെയ്യാലും അധികമായി എന്ന വരുന്നതിലും സംഗ്രഹകാരാധനയാദായങ്ങൾ, സംഗ്രഹണിയാശയങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുവകു ഭിണ്ടിനാളുതിനെ അടിസ്ഥാന

മാകി അധ്യാപകൻ എഴുപ്പാഴം പ്രവർത്തിക്കണം. അതു കൂടെ സപ്രാവത്തെ നിർണ്ണയിക്കാതെ അതുകൾ തമിൽ സംഘമജിക്കന്തിനാവല്ലോയിരിക്കുന്നതുകൂണ്ട് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അധ്യാപകനെക്കാണ്ടു കഴിയുന്നതല്ലപ്പോ. ശാസ്ത്രങ്ങളൊയ ഒരു അധ്യാപകനും തന്റെ കീഴിലുള്ള വിദ്യാത്മിക്കളുടെ മനസ്സാനുത്തരകൾ എവയാണെന്ന് എന്ന നിശ്ചയം പത്രത്തിക്കൊള്ളുംണ്ടതാക്കണ. അതുനംദിയേറിൽ മാത്രമല്ല, വഷ്ടത്തിൽ ഒരിക്കലും കൂടുതൽ പ്രാവല്ലമോ ശരിയായ പരിക്ഷകൾനിമിത്തം വിദ്യാത്മിമന്ദോഹിഭവ ഒരു നിർണ്ണയംചെയ്യുന്ന ഒരു സന്ദേശം ഇന്ത്യയിൽ ഒരു നടപ്പായിട്ടില്ല എങ്കിലും നടപ്പാവേണ്ടതാണ്. മനസ്സാശാസ്ത്രങ്ങൾക്കുന്നതിലും അധ്യാപനം നടത്തണമെന്ന നിർപ്പന്ധമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ അനേന്പഷകൻ, അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു പരിക്ഷയുടെ ഫലത്തെക്കാണ്ടു ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പാഠാലാലു പ്രവേശം അപേക്ഷിച്ച വന്നവരിൽ എററിന്റെ അപേതതിനാലു പേര് ആട്ടു എന്നവെച്ചാൽ എന്നാണെന്ന് എന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരും, അരുപത്തിനാലു പേര് ഉള്ളടക്കി ചിന്ത ചെടിയോടുകൂടി കണ്ണിട്ടില്ലാത്തവരും, മുപ്പത്തെയു പേര് മേഖല എന്നവെച്ചാൽ എന്നാണെന്ന് എന്നും, നാലു തെക്കുപേര് നബി എന്നവെച്ചാൽ എന്നാണെന്ന് എന്നും മനസ്സിലാക്കാത്തവരും, അരുപത്തിരണ്ടുപേര് മൺവെട്ടി കണ്ണിട്ടില്ലാത്തവരും, അമ്പരു പേര് നേരു എങ്ങും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാവുന്ന എന്ന മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവരും ആ തിരുന്നം. ഇതും ഇതുപോലെ പല പരിക്ഷകളും നടത്തിയ ശേഷം ഇന്ന വിദ്യാാശ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. ഉണ്ടും എന്നും അധ്യാപകനും ഉള്ളടരിക്കുന്ന പല ആശയങ്ങളും അദ്യാത്മിക്കന്തിനേയുള്ളിൽ ഇല്ല; തങ്ങളുടെ ക്രത്തുങ്ങൾക്കു ചെയ്യുകൊടുക്കാവുന്നതിലേയും വലിയ ഒരു സഹായം, അവരെ നാട്ടുന്നുവെങ്കിൽ താമസിക്കുവാൻ ചില ഫോഴ്സ്കിലും രക്ഷാകർത്താക്കരാർ അന്നവദിക്കുകയാണെന്ന്;

ങ്ങ പുതിയ സ്ഥാനം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുതിയ സ്ഥലം എന്നിതുകളിൽ പ്രവർത്തിനടത്തേണ്ട ആവശ്യവന്നാൽ, അധ്യാപകൾ കന്നാമതു ചെയ്യാൻജീഴ്ത്ത്—രെയിൽസ് വൈയിൽനിന്ന് സാമാന്യങ്ങൾ വെള്ളിക്കു നിരത്തുന്നതോപാലേ—അദ്ദേഹത്മന്റ്ലീഡിജ്ഞ ആവശ്യങ്ങളെ ഓരോന്നായി നോക്കി നിശ്ചയാദ്ധ്യേത്തുകയാകുന്നു; അങ്ങ നെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ പരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അധികാരം ഗവും മന്റ്ലിനകത്തു കടക്കുവാൻ ഇടയാവുന്നതല്ല. ശിക്ഷാകുമഹാംശാലകളിൽ ഈ റിതിയെ പ്രത്യേകം അഭ്യസിപ്പിക്കണം. ഒരു സ്ഥലത്തുജു വിദ്യാത്മികളുടെ മനസ്സപത്രത്തുകൾപോലെയല്ല അനുപ്രദേശത്തുജുവരടെ സപ്പത്രത്. കുട്ടികൾ ആദ്യം പദാർത്ഥങ്ങളും ഏഴുവയ്ക്കും മുതൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും എടുവയറ്റുകയും തമിലുജ്ഞ സ്ഥലസംഖ്യയിൽ, സമയസംഖ്യയിൽ, കാരുകാരണസംഖ്യയിൽ എന്നിതുക്കുള്ളും അവസാനമായി പദാർത്ഥങ്ങളുടെ മുണ്ടുക്കുള്ളും (പട്ടിയിൽനിന്ന് ചുവയ്ക്ക്) അവലോകനം ചെയ്യുന്ന എന്ന് ഒരു സാമാന്യവിധി ചെയ്യാം. ഈ പരീക്ഷകൾ നടത്തി ഫലങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിദ്യാർഥി ഒരു അസാധാരണനാശനങ്ങോ, അതിമാനംക്കാണുക്കൊണ്ടു ഭൂമിക്കുവാൻ നുക്ക് ആവശ്യമില്ല. പരിശുമിച്ചതുടങ്ങുന്നോൾ മാത്രമാണ് വലിയപ്രധാനം താരതം ആ റിതിയെ പിന്തുടക്കവാൻ നുക്കും കഴിയുമെന്ന മന്റ്ലിലാക്കുന്നത്.

സംഗ്രഹിയാരെങ്ങങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംഗ്രഹക്കാരെ ധനമുണ്ടായണ്ണെങ്കുറിച്ചും സാമാന്യജീവാനം സപ്പാദിച്ചു ആളുകളും, മേൽപ്പുകാരം വിദ്യാത്മിമനസ്സപത്രത്തുകളും ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിൽ കണ്ണുതുന്നതിന്റെ ആവശ്യം തെരുക്കുറിച്ചു പ്രാംഗികണാമെന്നില്ല. നേരേരുക്കുചും ആ രഹ്യസംഗ്രഹണം എന്നതു ചില പ്രത്യേകപത്രങ്ങളിൽമാത്രം നുക്കും യാതൊഴി തുന്നോ തുരാലോ ഇല്ലാതെ—വിനക്കവു

കൂനതുപോലെ ഭോധനംനടത്തുന്ന അധ്യാപകൻറെ കിഴിൽ വിദ്യാത്മകൾ എങ്ങനെന്ന അപ്പമെങ്കിലും വഴിയും പരിക്ഷവാൻ ഇടയാവുന്ന എന്ന് ഒരു അനേപാഷണം ഇവിടെ ഉണ്ടാവും. ഈ അനേപാഷണത്തിനു മറുപടി പലതാണ്. ഒന്നാമതായിത്തന്നെ ഇപ്പോൾ എല്ലാ പ രിജീതരാജുണ്ടിലും മനഃശാസ്ക്രവിദ്യാവിശാരദനാത്തട ആലോചനകളേ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിന്മിക്കേണ്ടിട്ടുള്ള പാഠപബ്ലിക്കളാണ് നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. അതിനു സംസ്ഥിച്ച നിഞ്ഞവാൻ അല്ലാതെ അധ്യാപകൻ അനുഭാവാമിലും. സകലനത്തിനു മുമ്പ് ഇന്നൊപ്പം പരിപ്രീക്ഷവാൻ ഒരു അധ്യാപകനും സ്വന്തന്ത്രാഭിജ്ഞയിരിക്കുകയില്ല. ഭ്രവിഖരണത്തിൽ പാഠാലാഘാനവിവരണം, സ്വരാജ്യവിവരണം, അനുഭൂപ്രദേശങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള കുമം തെററിക്കുവാൻ അബൈദനായ അധ്യാപകൻ ആ ഗ്രഹിച്ചാലും സാധിക്കുന്നതല്ല. സംഗ്രാഹകാശയസ്ഥാനങ്ങൾ ഓരോ വയസ്സിൽ ബാലമനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളവയും ദോഖിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ അടങ്കിയ പാഠങ്ങളേ ആണ്, ഓരോ സ്ഥാനിലേക്കും സാമാജീക നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതും. ബാലമനസ്സിന്റെ സദ്വേതനത്തപവും സന്ദർഭാനവത്തനപാടവും അധ്യാപകൻ അറിയാതെത്തന്നെ അധ്യാപകനെ വളരെ സഹായിക്കുന്നതും. ബാലമനസ്സിൽ സംഗ്രാഹകാശയങ്ങൾ അഞ്ചും എട്ടും വിതരണ ഇരുപതും ഇരുപത്തണ്ണും വിതരണമാക്കുന്നതും പുനിചേരാൻ ആരേ പിഴങ്ങേണ്ട എന്ന തയാറായി നിഛക്കയാണെല്ലാ. ആ സന്ദർഭത്തിലാണ് അസമത്തനായ അധ്യാപകൻ അഭവും, ചരംപും, തവിട്ടും, പൊടിമണ്ണപും അവിയൽപ്പായത്തിൽ മനോദ്വാരത്തിൽ സമസ്തിങ്ങൾ നാലും. എത്തെങ്കിലും തരത്തിൽ സ്വീകരിക്കാവുന്നവയെ ഒക്കെ മനസ്സും സ്വീകരിക്കുകയും ചേരാത്തവയെ ചെളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്തെങ്കിലും തരത്തിൽ ചേരുന്നവയെ ഒക്കെ അക്കത്തെട്ടുങ്ങുന്നതിനാൽ അപകടവും

ഉണ്ടാവുന്നണ്ട്. കണ്ണാടിയെ വെള്ളമെന്നും; ഇന്ത്യപര നീ എന്ന പറഞ്ഞാൽ തട്ടിൻ്റെ മുകളിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു മല്ലൻ എന്നും; കൂടെ അദ്ദേഹത്വം സംഗ്രഹിക്കാം. കൂടാതെയും ശാസ്ത്രപരമായ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പരിചിയം കൊണ്ട് പല ശാസ്ത്രപരമായും കൂടുപിടിക്കാൻ സമർപ്പിയാം. കണ്ടപിടിക്കുന്നവരും ആണ്. ഒരു കണക്കും ബോക്ക് ബോർഡിൽ ചെയ്യുവരുവേ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പറയുന്ന മൗഖ്യപിക്കൊണ്ട് മുൻപാഠം വിദ്യാർത്ഥിക്കരിഞ്ഞുകൂടാ എന്ന നിശ്ചയിച്ച്,—ആവശ്യമായ സംഗ്രാഹകാരയും മുന്നായം ആ വിദ്യാർത്ഥിമനസ്സിൽ ഇല്ല എന്ന ബോധിച്ച്, പാംത്തിൻ്റെ ഗതിയെ മാറ്റുക എന്നതു് അദ്ദേഹക്കും സാധ്യാരണ ചെയ്യാവുള്ളതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൻ്റെ തലസ്ഥാനം കൂഴിത്തുറയാണ് എന്നു് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പറഞ്ഞതുമാറ്റിയിരുന്നു—ചുമ്പ് ചരിത്രത്തെ കുറിച്ച് ഒരു പ്രമാണാധികാരി അദ്ദേഹപണിക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹാധ്യാനായ ആ വിദ്യാർത്ഥിയെ കീഴുക്കാനുള്ളില്ലെങ്കു് അ യക്കുന്നതിനും, ഇടയായതായി ഒരു വർത്തമാനം ഞാൻ കേട്ടിട്ടാണ്. പരിചരിന്നമായ ഒരു റിതിക്കു വിദ്യാർത്ഥിമ നോവിവേപരിഗണനം ചെയ്യാതെ അദ്ദേഹക്കുമായും സദഭ്രങ്ങൾക്കൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഗ്രാഹകാരയും സമൃദ്ധായസ്വഭാവത്തെ അറിയുകയും, സപദോധനാരീ തിരെയും, ചെയ്യുന്നണ്ട് എന്നാളുള്ളതു് എല്ലാ വരും സമർത്തിക്കും. അവസാനമായി പറവാനാളുള്ളതു്, അദ്ദേഹപക്കുമായും അശാസ്ത്രീയസ്വഭാവം നിമിത്തം അദ്ദേഹക്കുമനേക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ആ യുദ്ധപരാജയത്തെ അടയുന്നണ്ട് എന്നാളുള്ളതാണ്. ബധി രത്പരമുണ്ടായാൽ കേൾക്കാതെ വന്നതിനാൽ മണ്ണൻ എന്നു്. അഭിഡിയാനം ചെയ്യുമ്പുട്ടം; പാരിക്കാതെ പാംത്തിനു മ രൂപടി പറയാണ്ടതിനാൽ വിഡ്യാ എന്നാഭിജ്ഞകും ചെയ്യുമ്പുട്ടം; മനോദ്വാരത്തിൽ മട്ടിക്കൊണ്ട് നിന്ന സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

ഹണിയാശയങ്ങൾക്കു യോളിക്കുന്ന സംഗ്രാഹകാശയസ്ത്വം മുമ്പുള്ള കണ്ടുപിടിക്കുവാനായി മനോഭിഭവങ്ങളെ കൊരുതേന്നാരോന്നായി ബുദ്ധിപൂർവ്വം തുരന്നു തുടച്ചും പൊതിയിട്ടുവിളക്കിയും മിനസ്സൈറ്റുൽത്തിക്കോണ്ടിരിക്കുവെ, കഴുത് എന്ന ചതുവഞ്ചിസ്ഥാനം ലഭിച്ചും; ഇങ്ങനെ പരിത്വോപസ്ഥികളിൽ അസാംഗത്രങ്ങളെ തുടരത്തുടരു കുണ്ട്—ആലോചനാപൂർവ്വകമുണ്ടാക്കുന്ന അടി വയ്ക്കുന്നതിനു മാർപ്പം കാണാതെ തട്ടകൾ കിട്ടി—തേങ്ങതട്ടികളുായി വളരുവാനുള്ളവർ വാഴപ്പുണ്ടികളുായും വാഴപ്പുണ്ടികളുായി വളരുവാനുള്ളവർ കൊന്തൻപുല്ലുകളുായും ആയുർവിനാശത്തെ മുപ്പിക്കുന്ന വിദ്യുത്തമിച്ചൾ ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

വലിയ സംഗ്രതികൾ അങ്ങനെ നില്ക്കുന്നു. സംഗ്രാഹകാശയസ്ത്വാധ്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, ആ വക്കാശമുഖ്യങ്ങൾ എത്തനാശയങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാനായി ബാലമന്ദ്രസിൽ തയാരായി നില്ക്കുകയും, അതുവശ്രൂമാക്കാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാഠ പരിപ്പുക്കുന്ന അധ്യാപകൻ കന്നാമതായി ചെയ്യുവാനുള്ളതു് ഇതാണ്. നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പാഠത്തിന്റെ പ്രദർശനം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ബാലമന്ദ്രസുകളിൽ ആവശ്രൂഷപ്പെട്ട സംഗ്രാഹകാശയസ്ത്വാധ്യങ്ങൾ ഉണ്ടോ എന്ന് ആ അധ്യാപകൻ അനേപാഷ്മികണം. കണക്കു പരിപ്പുക്കുന്ന ഒരധ്യാപകൻ പാഠം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, “എന്തെന്തു തു ? ആരു കോഴിക്കും നാലു് എടുക്കാലികൾക്കും കൂടി കാലുകൾ എത്ര ?” എന്നിങ്ങനെ ഏതാനം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന ഒരു നീതി ശൈക്ഷാക്കമാണുസിതമാർവ്വഡിയായി നടപ്പിക്കുവന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ വല്ലതും കുറു ചോദിച്ചു് സമയവ്യാധം ചെയ്യാമെന്നല്ല ശാസ്ത്രനിശ്ചിതം. നടക്കവാനുള്ള പാഠത്തിന്റെ ആശയങ്ങളെ സംഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള സംഗ്രാഹകാശയസ്ത്വാധ്യങ്ങൾ അങ്ങെല്ലാതുമുന്നുകളിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് അനേപാഷ്മികണും ചെയ്യുന്നതിനും ഉണ്ട് എങ്കിൽ അവയെ കബാത്തുചെയ്യിച്ച തയാർ

ചെയ്യ നിത്തന്നതിനും, അവശ്യങ്ങളായ കമ്മണ്ണളാണ് നടക്കവാഗംജീത്. ശാസ്ത്രിയമായ ഒരു പ്രവേശകൾ ഈ സ്ഥാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാഠത്തെ ചർപ്പിപ്പാൻ ഒരു ധ്യാപകൻ തുനിയത്തു്. അങ്ങനെയും പ്രവേശകൾ കിഴിന്തങ്ങൾമാണ് പാഠത്തിന്റെ പ്രദർശനം എന്ന രണ്ടാമത്തു് ഭാഗം വരേണ്ടതു്.

അഡ്യൂറ്റ് സ്ട്രീ

ആദ്യം, അല്ലെങ്കിൽ, മനോദ്ദോഹം. Attention

മനോബന്ധത്തെക്കരിച്ച് പരഞ്ഞതെല്ലാം മനോദ്ദോഹം എന്നതിനും ദേഹിക്കന്നതാക്കണ എന്ന് ഒരു സാമാന്യവിധി ചെയ്യാം. “കത്താൻവരുന്ന കാള, മുത്താൻവരുന്ന തജ്ജി” എന്നിതുകളെക്കരിച്ച് ബാലറ മനോബന്ധം ഉണ്ടാക്കണം. സദനാശപ്രദായകങ്ങൾ സകടപ്രദായകമാ അരയ വികാരം ഇനിപ്പിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെക്കരിച്ചാണ്ടോ മനോബന്ധം നടക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ മനോബന്ധം ഉണ്ടാവുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും നാം ശ്രദ്ധിക്കുയും ചെയ്യുന്ന. മനോബന്ധത്തിന്റെഫോഷം ശ്രദ്ധ ഇനിക്കുന്ന എന്നോ, ശ്രദ്ധ ഇനിച്ചതിന്റെഫോഷം മനോബന്ധം നടക്കുന്ന എന്നോ അല്ല. മനോബന്ധവും മനോദ്ദോഹവും എകകാലത്തു തന്നെ സംഖ്യകന്നതാണ്. മനോദ്ദോഹം എന്നതിന്റെ വികാരാംശമായും മനോബന്ധമെന്ന പറയുന്നതു്.

എതെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയെ പ്രത്യേകമായി നിർക്കിട്ടിക്കാതെ ഒരു വക സവിധ്യാപകമായ അവസ്ഥയിലാകന്ന മനസ്സിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വർത്തനം എന്നിരിക്കുന്നു. കണ്ണിട്ടും കാണാതെയും, കേട്ടിട്ടും കേൾക്കാ

തെയ്യം സ്വർഖിച്ചിട്ടും തിരിച്ചറിയാതെയും, മനസ്സ് ഉഭാസി നമാധിരിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ സാധാരണമല്ല എങ്കിലും സം ഭാവുമാണ്. പരിതാവു കേവലം നിത്യസാഹമായി ക ശിച്ച, ഒരു അദ്വസരത്തെ ചിന്തിയ്ക്കു. ഒരു സന്ധ്യാസ മയത്രു സാമാന്യം ചാറൽമഴയുള്ളതു നിമിത്തം ഒരു ക സാലയിൽ കേവലം നിത്യസാഹനായി. ഞാൻ ഒരുപാഠി ഇരുന്ന ഒരു സന്ദർഭം ഇപ്പോൾ എൻ്റെ സുരണ്ടയിൽ വരുന്നു. പുരത്രു പക്ഷികൾ ചിലപ്പോൾ നാലും, ഒന്നരണ്ടു മാനുകളുടെ കുറാം, കുറാം, ഫോഷ്വും പിറകിൽ എവി ടെരൈം ഒരു വേട്ടാവെളിയൻ കുട്ടകെട്ടുന്നതിനും സഹാ യക്കമായി അയാൾതനെ പുരപ്പെട്ടവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുളിപ്പാട്ടും,—എല്ലാംകൂടി സഘേജിച്ചു ഒരു അയഞ്ഞ ശേഖും എൻ്റെ മനസ്സിന്റെ ബോധത്തിൽ ഞാൻ അറി തെറ്റും അറിയാതെയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നണ്ടു്. ഞാൻ ഇരി ക്കുന്ന മുരിയിൽ കിടക്കുന്ന കട്ടിലുകൾ, കസാലകൾ, തു ണിത്തരങ്ങൾ, പുളുക്കങ്ങൾ, ഓട്ടപാത്രങ്ങൾ മുതലായ വ, എല്ലാംകൂടി സഘേജിച്ചു്, ഒരു ഇളംകുടുമ്പ് എന്ന മാത്രം ഒരു വള്ളംബോധയും എൻ്റെ മനസ്സിൽ അങ്ങേപ സ്ഥിച്ചാൽ കാണാൻണ്ടോ. ഭിംബനേരം നിത്യസാഹനാ യി ചലനം ഇല്ലാതെ ഇരുന്ന ഞാൻ കസാലയിൽ സ്വ പ്രിക്കുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു് എന്നിക്കുതനെ അറിഞ്ഞു കൂടു. ഇങ്ങനെ ശരിരവും മനസ്സും അയഞ്ഞതിനും സ മയം, എൻ്റെ മനസ്സു് ഒരു വക സവൃംഖ്യപക്കമായിര നന്തിനാൽ ഒരു സംഗതിയേയും ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു നിരിക്കണിച്ചില്ല. അങ്ങനെ കരാച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞെപ്പോൾ — അഞ്ചു മിനിറേറാ ഒരു മണിക്കൂറോ എന്ന പരവാ നു എൻ്റെ ഉദാന്പിനമനസ്സിനു കഴിവില്ല — കരാച്ചുനേരം രം കഴിഞ്ഞെപ്പോൾ പിന്നാഗത്തായി കട കട കട എ നു ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ ശുഡിച്ചുതുടങ്ങി; എൻ്റെ ക ണ്ണകളിലും ചെവികളിലും എക്കാറുങ്ങളായി; ഞാൻ എഴുനേ രൂ. സമീപത്രംഞായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം ഇ

അണ്ടുവിഴുകയായിരുന്നതിനാൽ അനന്തരകാരുജാർ ആ നേപ്പണിപ്പാനായി ഞാൻ ഓടിപ്പോഡുകയും ചെയ്തു. ഈ തൈകിലും ഒരുസമയത്തിൽ പ്രദർശിതമാകുന്ന ഒരു പദാ ത്വർത്തെ അഭിമുഖികരിച്ചു നടക്കുന്ന മനോവിനിയുമനും എന്ന്, ശ്രദ്ധ അബ്ലൂഫിൽ മനോധ്യാഗം എന്നതിനെ നിവചിക്കാം. ഒരു പദാത്വർത്തെ അഭിമുഖികരിച്ചു മന സ്ഥൂല വിനിയമിതമാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ അനുപദാത്വർത്തെ കൂടി മനസ്സിന്റെ പ്രസക്തി നശിക്കുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു് അല്ലോ ആലോച്ചിച്ചാൽ അറിയാ വുന്നതാണ്. സ്വപ്നാപകമായിരുന്ന എൻ്റെ മനസ്സു പൂരവിഴുന്ന സ്ഥാനത്തെക്കു വിനിയമിതമായ അവസാര ത്തിൽ, മുടിക്കുള്ളൂടു ഞാൻ സാമാന്യുന്ന കണ്ണകൊണ്ടിരുന്ന സാമാന്യങ്ങളിൽനിന്നും; പല പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും, എൻ്റെ ചെവിക്കുള്ളൂടു കടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ശ ഷൃംഖലിൽനിന്നും, എൻ്റെ മനസ്സു വലിഞ്ഞതാരുണി, മനസ്സിന്റെ സർവ്വശക്തികളും പൂരവിഴുന്ന സ്ഥാനത്തെക്കു പ്രവേശിക്കുകയാണല്ലോ നടന്നതു്. ശ്രദ്ധ എന്നപറ ഞാൻ മനസ്സിനെ പല സംഗതികളിൽനിന്നും നിവ ത്തിപ്പിക്കുക; എന്നാൽ ചിലതിലേക്കു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക; എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് സംഗതികൾ അടങ്കിട്ടുള്ളതാണ്.

നാം ശ്രദ്ധയെ ചെയ്യുന്ന പദാത്വം എന്ന് ഈ അഭ്യാസത്തിലും അനുസ്ഥാനങ്ങളിലും ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താ വണ്ണങ്ങളും വായിക്കുന്നവർ തെററിയരിക്കുന്നതു്. മനസ്സി നകത്തു പദ്ധതേരുതിയങ്ങൾ വഴിയായി പ്രവേശിച്ചു കിട കുന്ന അനബ്ദവണ്ണങ്ങളാണ്, നാം ശ്രദ്ധയെ ചെയ്യുന്ന പ്രധാനപദാത്വങ്ങൾ. കണ്ണറിയുന്ന പദാത്വം കേടുറിയുന്ന പദാത്വം, മുതലായവ എന്ന സാരം. എന്നാൽ ബാഹ്യ ഔഷ്ഠ്യാത്ത പദാത്വങ്ങളും നാം ശ്രദ്ധയെ ചെയ്യുന്ന പദാത്വങ്ങളായി വരാം. മനസ്സിനകത്തു നിഛക്കുന്ന ആശയം, ആലോചന മുതലായതുകളേയും, നാം ശ്രദ്ധിച്ച എ നീ വരായുന്നതാണല്ലോ. സന്ദേശത്തേയോ സന്ദാ

പത്രതയോ ഉള്ളവാക്കന വികാരങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചെന്നയുള്ള വികാരങ്ങളെ ഉള്ളവാക്കന കാരണങ്ങൾ, (പുത്രോപ്പത്തി, ധനനാശം) മുതലായവയും ശ്രദ്ധയ്ക്ക് വിഷയങ്ങളാകാവുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ തന്നെ. നാം എന്നാണ്' പ്രവർത്തിക്കവാൻ ആരംഭിക്കുന്നതു് എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ നാം പ്രവർത്തിക്കാനാരംഭിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം എന്നായിരിക്കും എന്നോ, നാം ശ്രദ്ധചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ ശ്രദ്ധയെ ഏല്പിന്ന പദാർത്ഥം, പ്രവർത്തിയോ പ്രവർത്തിഫലമോ ആയിരിക്കും.

പല പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിനെ നിഖിലിപ്പിക്കുകയും എത്രാറം പദാർത്ഥങ്ങളിലേക്കു മനസ്സിനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ആണ്' ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളുകൾ ചെയ്യുന്നതെന്നാജ്ഞതു്, ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളിനെ സൃഷ്ടിചുന്നോക്കിയാൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എത്രക്കിലും ഒരു പദാർത്ഥത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭകമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളിന്റെ പദ്ധത്യൈങ്ങൾ ആ കൂത്രുത്തിലേക്കു തയ്യാറാവും. ദേഹിപമത്തിലുള്ള ഒരു പദാർത്ഥത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുവാനാണ്, ആ മഹിഷ്യൻ ആരംഭിക്കുന്നതു് എങ്കിൽ, കണ്ണുകൾ റണ്ടും അങ്ങോടുള്ള തിരിയുകയും, കണ്ണുകൾ എക്കാറമായി നോക്കുകയും, ചെയ്യും. കാണുക എന്നതിനു മാത്രമല്ല കേൾക്കുക, സ്വർഗ്ഗിക്കുക, തച്ചിക്കുക, മണിക്കുക എന്നിരുകൾ സംബന്ധിച്ചു് ഇന്ത്രിയവിനിയമനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എത്രക്കിലും ഒരു ശ്രദ്ധം കേൾക്കുകയോ, വിശ്വതുമാനം ദേഹത്തിൽ തട്ടുകയോ ചെയ്യാൽ, അതുകൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കുവാനായുള്ള ശ്രമത്തിൽ കണ്ണുകളെക്കുടി ശ്രോതരായുള്ളും തപക്കം സഹായത്തിനു കൂൾക്കുകുന്നതു് പലപ്പോഴും റസാവഹമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രദ്ധം കേട്ട ഭാഗത്തെ ഫും തട്ടുകിട്ടിയ ദേഹാംശങ്ങളിലേക്കും നാം കണ്ണുകളെക്കും ദെ തിരിക്കുമെന്നാജ്ഞതു്, പലക്കം അനഘവമായിട്ടുള്ളതാണ് ശ്രോ. ശ്രദ്ധിക്കുവാനുള്ള പദാർത്ഥത്തിനുസരിച്ചു് ഇന്ത്രിയങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഒരു പ്രക്രിയയും സംബന്ധിച്ചു് ശ്രദ്ധയി

ൽ ശരിരം കനാകെ തയാറാവുകയും ഉണ്ട്. ശ്രദ്ധചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ അഹാത്മിൻറെ അനാവല്ലുകണ്ണളായ എല്ലാ ചലനങ്ങളും നശിച്ചുപോകുന്നു. അതരംഭിച്ച ചലനങ്ങൾ തന്നെ മധ്യത്തിൽ നിന്നപോകാറണ്ട് എന്നാൽ തു എല്ലാവക്കും അറിയാവുന്നതാണെല്ലാ. പ്രാണോച്ചപാസം ചെയ്യാതിരിക്കുക, മാസപേരികൾ മുടക്ക, കണ്ണപുരിക്കുക സമീപിക്കുക, കൈവിരലുകൾ മടങ്കുക,—എന്നിങ്ങനെ പലതും ശ്രദ്ധചെയ്യുന്ന മനസ്സുനെ സംബന്ധിച്ച് ആക്കം കണ്ണടിയാവുന്നതാണ്. ശരിരവിന്നും ശരിയാവാതെ ഇതനാൽ ശ്രദ്ധചെയ്യുക എന്നതു അസാധ്യമാണ് എന്നതനെ അഭിപ്രായമുണ്ടു് പണ്ഡിതരുമാരുണ്ട്. ആ വാദത്തിലേക്ക് ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല ; ഏകിലും, ശരിരവിന്നും നിമിത്തം ശ്രദ്ധചെയ്യുന്നതിനും ശക്തിയെ അനുകൂലിക്കുവാൻ മനസ്സുനു കഴിച്ചുമെന്നാജീതു നിവിവാദമാണ്. ഉണ്ണംകഴിഞ്ഞു ചാതകക്സാലയിൽ മറ്റിച്ചു മലന്നർക്കിടക്കുന്ന ഒരവൻ യാതൊരു സംഗതിയെക്കരിച്ചും ഗാധചിന്ത ചെയ്യുന്നതിനും ഒക്കെല്ലാം. ആ മനസ്സും തന്നെ എഴുന്നേറിക്കുന്നും, മാംസപേരിക്കുളേ മുടക്കി പ്രാണോച്ചപാസത്തെ കുമിക്കിച്ചാൽ, ശ്രദ്ധചെയ്യുക എന്നതു സ്വയം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ളു. പദ്ധതി സംഗതികളിൽനിന്നും മനസ്സും നിവിച്ചിട്ടും ചുത്തണിയ സംഗതികളിൽനിന്നും മനസ്സും നിവിച്ചിട്ടും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ളു. പദ്ധതി മനസ്സും നിവിച്ചിട്ടും ചുത്തണിയ സംഗതികളിൽനിന്നും മനസ്സും നിവിച്ചിട്ടും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ളു. ശരിരം മുഴവേന്നുംതന്നെ ശ്രദ്ധചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സും നിവിച്ചിട്ടും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ളു. അതു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയാണ്; അനേകക്സാംഗത്തികളും ഒരമിച്ച ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായാൽ ആ സംഗതികളിൽ ഓരോനും അവ്യക്തമായി മാത്രമാ

ണ് മനസ്സിൽ പതിയുന്നതു് എന്നജ്ഞതിനെക്കരിച്ചു പക്ഷാന്തരമണ്ഡാവാൻ തരമില്ല. ഒരു പുന്നകം വായിക്കുകയും അപരനോട് സംഭാഷണം ചെയ്യുകയും—രണ്ടും ഏകക്കാലത്തു നടത്തിയാൽ നേരിട്ടു വൈശ്വമുണ്ടാൽ പലതാണ്ടബ്ലോ. ദിംഖകാലപരിചയംനിമിത്തം അപ്പമെങ്കിലും ശ്രദ്ധയെച്ചുവരുതെ ഒരു സംഗതി നടത്തുവാൻ വശമായ ഒരാൾ മാത്രമാണ്, ആ പ്രത്യേകസംഗതിയും ശ്രദ്ധയെച്ചുവേണ്ട വേറെ ഒരു കാഞ്ചിപുംകുടുടെ നടത്താൻ ശക്തനാവുന്നതു്. തയ്യർപ്പണി ചെയ്യുന്ന സ്ഥിരം, വഴിനടക്കുന്ന ബാലറം, അന്തരോനോട് സംഭാഷണംചെയ്യാൻ ശക്തതാക്കുന്നതു്, ഈ ന്യായം അനുസരിച്ചാണ്. ചുതകിപ്പുറയുന്നതായാൽ ശ്രദ്ധയെച്ചുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ അളവിനെ കരുംഞ്ഞേതാറും ശ്രദ്ധയുടെ ശക്തി അധികമാവും എന്നജ്ഞത്തു നിവിവാദമാണ്.

എന്നാൽ ഇതിനെ തുടർന്ന് ഒരേ സമയത്തു് ഒരേ സംഗതിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു മാത്രമാണ് ഒരു മനസ്സിനു കഴിവുള്ളതെന്നും; അങ്ങിനെയല്ല, അഞ്ചുറുസംഗതികളെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ മനസ്സിനു കഴിവുണ്ട് എന്നും; താത്പര്യമായും ഇതയിൽ ഒരു വാദമുണ്ട്. ഒരേ ഈ ക്രിയത്തിന് വിഷയമാക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളാണ് എങ്കിൽ, നാലഞ്ചുപദാർത്ഥങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാമെന്നും;—തുടർക്കാണന്ന നാലഞ്ചുക്ഷരങ്ങളെ ഏകക്കാലത്തു് ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും; ഒരു വിദ്യാനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു നും. ഇങ്ങനെ ഏതാറും സംഗതികളെ ഏകക്കാലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളതിനാലുണ്ട്, പദാർത്ഥങ്ങളുടെ അങ്ങോന്നുസംബന്ധത്തെ—(ഇടം, വലം; മേൽ, കീഴ്)—ഗ്രഹിക്കുവാൻ മനസ്സിനു ശക്തനായിരിക്കുന്നതെന്ന് ആ വിദ്യാനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുനും. അധികപാദാർത്ഥങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഓരോന്നിനേലും ശ്രദ്ധയുടെ അളവു് വളരെ കുറവാണ് എന്നും; എന്നിൽനാലും ദിനപദാർത്ഥങ്ങളെ ഭിന്നപദാർത്ഥങ്ങളാണ് കണ്ടുകൊണ്ട്

ആരു പദാർത്ഥങ്ങളെ ഒക്കുലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കവാൻ മറഞ്ഞുന്ന കഴിയുമെന്നം ; വേരാൽ താത്പരികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെ വണ്ണിക്കുന്ന പണ്ണിത്തമാരുമുണ്ട് എന്നും ; അതു രണ്ട് സംഗതികളിൽ മുഖ്യവേദിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണ് എന്നും ; അഭ്യാസപദാർത്ഥങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കാണുന്ന എന്ന ശ്രമിക്കുന്ന ഒരവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ തുടരെത്തുടരെ ആ പദാർത്ഥങ്ങളെ കാണുക മാത്രമാണ് എന്നും ; അനേകപരിക്ഷകളിൽ ഫലമായി തന്റെ ഉറച്ച അഭിപ്രായം ഒരു മറഞ്ഞുന്ന ഒക്കുലത്തിൽ ഒരു വിഷയത്തെ മാത്രമാക്കുന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു എന്നാണ് എന്നും ; വേരാൽവൻ വാദിക്കുന്നു. താത്പരികളായടെ ഈ വാദത്തിന്റെ അവസ്ഥാനും കാണുന്ന നുസ്ഖകളുമുണ്ട്. അതു നുസ്ഖ ആവശ്യവുമില്ല. ശ്രദ്ധചയ്യകൾ എന്നതു മനസ്സിൽ വരുത്തരു പ്രധാനമായി വരുമ്പോൾ ഒരു സംഗതിയാണ് എന്നീം ; എത്രയും കുറവും വിഷയങ്ങളെല്ലാം മാത്രമാണ് പ്രയോജനകരമായി ശ്രദ്ധിക്കവാൻ മറഞ്ഞുന്ന കഴിയുന്നതെന്നും ; മാത്രം, മേൽക്കൂര താത്പരികവാദങ്ങളിൽനിന്നും നുസ്ഖ ഗ്രഹിച്ചാൽ മതിയാവും.

എത്തെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയെക്കരിച്ചു എത്രയും കുറച്ചുസമയം മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുമാത്രമാകുന്ന മറഞ്ഞുന്ന കഴിവുള്ളതു എന്നാജ്ഞതു പലക്കം അഭിജ്ഞത്താൽ ഒരു വാസ്തവമാണ്. എത്തെങ്കിലും ഒരു സംഗതിബോധത്തിന്റെ മല്ലിന്നുവാൻ തുടങ്ങുത്തു കൂടുതൽസമയം ഇല്ലതു സെക്കന്റ് മാത്രമാകുന്ന എന്നും, പലപ്പോഴും അഭ്യു ആരു സെക്കന്റുകളില്ലാതെയിക്കം ഒരു വിഷയം തുടരെ ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കാറില്ല എന്നും, അണ്ണ തുട്ടുപാർ വിദ്യാരാർ തീച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതു. ഒരേവിഷയത്തിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധ ചെലുന്ന എന്നും കുത്തുനു പല അവസ്ഥരങ്ങളിലും ഒരേവിഷയത്തെ സം

ബന്ധിച്ച ഭിന്നകാല്യങ്ങളെയാണ് നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. ഒരേപുസ്തകമാണ് നാം വായിക്കുന്നത് എന്നിൽനാലും അതു പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ സംഗതികൾ മാറി മാറി വന്ന കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഒരു നിമിഷത്തിൽ ഒരു കാല്യ പും അപേരനിമിഷത്തിൽ അപേരകാല്യവും അണ്ണല്ലോ, നാഞ്ചെട ശ്രദ്ധയെ അകപ്പീക്കുന്നത്. മനസ്സിന്റെ നിർ ദ്രോംലുലും ശ്രദ്ധയെ ഫുരേനേരതേതക്ക് ഒരേ പിശയ ത്തിനേമ്പ്പുതന്നെ സ്ഥാപിക്കുന്നതായി തോന്നുന്ന അവ സരങ്ങളിലും മേൽപ്പുമാണ്ണത്തിനു ഭംഗമണ്ഡാക്കിപ്പു എ നാ പരയാം. ഒരു സംഗ്രഹകാലയെങ്കിൽ ചിലതു മനസ്സിൽ അനേന കും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്; അതുതിനാൽ സം ഗ്രാഹകാലയും മാറി മാറി പരിക്ഷേചയ്യു സംഗ്രഹണി യാലയെതെ ഭീമ്പസമയം ശ്രദ്ധയിൽ നിന്തി എന്ന പരാം. അങ്ങനെയാണ് രാഖ്യത്രഞ്ജിനും മുതലായ പർ അനേകമണിക്രൂരുകൾ തുടരെ ഒരേവിഷയത്തെ തന്ന ചിത്രിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നത്. ഒരേവിഷയത്തെ ഭീമ്പസമയം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും ഒരുവരു കഴിവുപ്പു എന്ന തിനു ഇന്ന അസാധാരണസന്ദർഭങ്ങൾ പുത്രപുഞ്ചളിപ്പു എന്നും ഇവിടെ ഗ്രഹിക്കുന്നും. എന്നാൽ സംഗ്രഹണി യാലയും മാറി, മാറി ഒട്ടിച്ചുതന്നിനും വിവിധങ്ങളായ സംഗ്രാഹകാലയെങ്കിൽ മനസ്സിൽ അടഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ ഒരു സാധാരണഗ്രാമിനാണ് ഒരു വിഷയത്തെ അരഞ്ഞിനിറവു സമയത്തിലധികം ഏകകാലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും അ ശ്രേഷ്ഠം ശൈത്യാവുകയില്ല. ശ്രദ്ധ (മനോയോഗം) ഒരേവിഷയത്തിൽതന്നെ ഭീമ്പസമയം നില്ക്കുന്നുമെങ്കിൽ സംഗ്രാഹകാലയെങ്കിൽ ഏറ്റവുത്തിൽ അധികം ഉണ്ടായിരി ക്കണമെന്നാളുത്തല്ലാതെ മാറ്റില്ല.

സംഗ്രാഹകാലയെങ്കുടെ സംഖ്യ അധികമുണ്ടായിരി കുകയും, അതുകൂടോടു സംബന്ധിപ്പിച്ച് ഒരേ അശയ തെ ഭീമ്പസമയതേതക്ക് ശ്രദ്ധയിൽ നിന്തുവാൻ സാധി

കുകയും; ചെയ്യുക എന്നതു് ഒരു നില്പാരസംഗതിയല്ല. അങ്ങനെ ഒരു സമയം ഒരേ സംഗതിയേ തന്നെ ചിന്തക്കവാൻ കഴിയുന്ന അഴുകളാണ് ലോകത്തിൽ ഓരോ വലിയ സംഘടികളെ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ അങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും ശക്തിയേ സന്ദേശക്കു എന്നതു് വളരെ വളരെ ശ്രമസാധ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതും വളരെ വലിയ പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവമാവുക. എന്നീരു മനസ്സിൽ ഇപ്പോൾ തങ്കിക്കയറിക്കാണ്ടിരക്കുന്ന പല സംഗതികളിൽനിന്ന് എന്നീരു മനസ്സിനെ നിവർത്തിപ്പിച്ചു് എന്നീരു കടക്കു് ഒരു നഘ്ന ത്രുട്ടിനെ ലഭിക്കുവാൻ എന്നതാണ് മാർഗ്ഗം എന്ന തൊന്തു് ആ ലോചിച്ചതുടങ്ങുന്ന എന്നിരിക്കുന്നേ. ആ കാഞ്ഞത്തിൽ എനിക്കുള്ള താല്പര്യം (മനോബന്ധം) എന്നീരു ശ്രദ്ധയെ ഏകാഗ്രമാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതുണ്ട്. എന്നാൽ കോട്ടയം കോടിമത്പൂലത്തിനടക്കത്തും ഒരു അധ്യാപകനാവട്ടു എന്നാം ഒരു ചിന്ത എന്നീരു മനസ്സിൽ കടന്നതിനും കൂളിട, കോടിമത്പൂലത്തുടക്കന്ന് കൊടുവരാൻ, വെസ്റ്റാംഗുട്ടകായൽ, കൊടുക്കാറാൻ, പണ്ണാരിക്കൽ കായലിൽ വള്ളുമുണ്ടി മരിച്ച നൃപതി, ഇന്തിമാർ, ഇന്തിക്കിയാൻ ബിൽ; ഷൈക്കാടതിജുഡി രാമൻതമ്പി....ഇങ്ങനെ എന്നീരു മനസ്സു് ഓട്ടും. മനസ്സിനെപ്പറ്റിച്ചതിരിച്ചറിച്ചു പിന്നും കോടിമത്പൂലത്തിക്കും തൊന്തു് കൊണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ പാലത്തിൽ വന്നകയറിയ മനസ്സു്, അധ്യാപകമുഹമ്മദത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ പിന്നും ഓടിയ വഴിക്കു്, പൊളിച്ചിട്ടെല്ലു പാലം, പാലം കെട്ടാതു എറ്റുംകുടവിൽ താമസിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധതട്ടിക്കച്ചവടക്കാരായ താമരപ്പുള്ളിക്കട്ടബേക്കാൻ, പ്രാറസ്സ്യിപ്പാർട്ടംഗമൻറു്, മദ്രാസുകാരൻ നംപെത്തമാർച്ചെട്ടി, (മദ്രാസിൽ തൊന്തു് താമസിച്ചിരുന്നുകാലം മിട്ടായിവാണ്ണാൻ പോകാറുള്ള മണ്ണ കിട്ട) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പാതമ്പങ്ങളെയാണ് കണ്ടതു്. മനസ്സിനെ തിരിയെ നടത്തി പാലത്തിൽക്കൂടുന്ന അധ്യാ

പക്കമുഹമതിൽ പിന്നെയും തൊൻ കോൺട്ട്വേഴ്സ്. ഇന്ന് പ്രാവശ്യം അധ്യാപകൻ, പജ്ഞിങ്കുടം, ഇൻഡസ്ട്രിൽ, പോലിസു ഇൻഡസ്ട്രിൽ, പോലിസുകമ്മിഷണർ, കമ്മിറ്റിംഗാം, സിവിൽസബ്സൈസ് ഡയറക്ടർ, ഭക്ഷണസാമാന ഔദ്യോഗിക കരവുന്നിമിത്തം കള്ളടക്കയിൽ നടന്ന കത്തിക്കവച്ച്, ജൂംന്റപിശാചങ്ങൾ, പിശാചങ്ങളോട് മനുഷ്യൾ അഭ്യ സിച്ച കടമററത്തുകാരൻ കത്തനാർ,—എന്നൊരുവാഴിക്കാണ് എന്നെന്നു മനസ്സും ഓടിയതു്. ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയത്തെ മനസ്സിനകത്തുള്ള ശരിയായ പല സംഗ്രഹ ഹക്കാശയുണ്ടോട് പല പ്രാവശ്യം പരിക്കിച്ചു തോറ്റു ഒരു ജൂതിച്ചുശ്രേഷ്ഠം, ബന്ധിക്കുന്നതിനാൽ മാത്രമാണ്; ഉപയോഗമുള്ള വഴിക്കു മനസ്സു നടക്കവാൻ ഇടയുള്ളതു്. അഭ്യാസംകൊണ്ടമാത്രമാണ് അങ്ങനെ ഒരു ശക്തി നടു ക്കു ലഭിക്കാവുന്നതു്. എന്നാൽ അഭ്യാസംകൊണ്ട് സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു്; ഒരാദ്ദോസവുംതന്നെ. പ്രാരംഭം എഴുപ്പാഴം പ്രധാനസ ആയിരിക്കാം; പരിചയിക്കുന്നോടും ശുമം കുറഞ്ഞുകാണുകയും ചെയ്യും. പ്രാമോഹങ്ങളുടെ സംഖ്യയും ശക്തിയും കുറയുകയും, ആവശ്യമുള്ള സശ്രീ ഹക്കാശയും മനസ്സിലുള്ളവ വർദ്ധമാനസ്ഥാത്മന്ത്രം തോട്ടുടരുന്ന പ്രത്രക്ഷബഹുപ്രകയും ചെയ്യും. നിപ്രേക്ഷയ്ക്കു യ മനസ്സു്, എന്ന പരിശീലന നിപ്രേക്ഷനായ മനസ്സു് നീ, അന്നുകൂട്ടുപ്രസക്തിയെ വെടിഞ്ഞു താത്പര്യം ദായാരായാണെന്നു കവിയാണെന്നു ചർത്തുകാരനാണെന്നു സൗകര്യംപോലെ പരിണമിച്ചുകൊഞ്ചം.

പ്രാമോഹങ്ങളുടെ ഉപദേവതക്കാതെ ഒരുവിഷയത്തിൽ തുടരെ ചിന്തചെയ്യുന്നതായാൽ ഫലം വളരെ വിസൂയകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് ഇന്നി ചിന്തപ്പുംബുള്ളതു്. ഒരു ആസ്ത്രിക്കപ്പം പുക്കശത്രിക്കിനു കീഴേണ്ട വീഴ്ക്കുന്നതു കാണുന്ന ഇടയായ സർ ഏസക്രൂട്ടൻ, അതെ സംഗതിയിൽ തന്നെ ബുദ്ധിനിൽ ആലോച്ചിച്ചതിനാൽ സൃഷ്ടി സമിരമായി ഒരു സ്ഥലത്തു നില്ക്കുയാണ്

എന്നും, ഭൂമി സൃഷ്ടിക്കേണ്ട ചുവറം തിരിയുകയാണ് എന്നും അനുമതിക്കാൻ ഇടയായി. ഒരേ സംഗതിയേ തന്നെ തുടർച്ച ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നല്ലോ തെന്നുടൻ മനസ്സിനു യാതൊരു വിശ്രിഷ്ടതയും ഈ പ്ലാറ്റിനാണ്. ഒരു കല്പി വേരോടു കല്പിക്കേണ്ടവച്ച് “ഒരിപ്പുട്ടതി കെട്ടവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സാധാരണനും ഏഴുനിലമാളിക കെട്ടവാനും ശേഷതനാണ്”. മാളിക ഏഴു നിലയായാലും പതിനാലുനിലയായാലും കെട്ടനുവാൻ ഒരേസമയത്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനുള്ള കൂട്ടതൽ ശേഷതിയും പരിചയവും, ഒരു കല്പി വേരോടു കല്പിക്കേണ്ട വയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യമായതു് മാത്രമാണെല്ലോ. എന്നാൽ ആ മാളികക്കായ്യത്തിൽ പണിക്കാരൻ തുടർച്ച ബുദ്ധിചൗഢത്താം തെളിക്കുകയും പത്രതു് കല്പി വച്ചുകേൾക്കും അപരകായ്യും ഗ്രന്ഥനാവുകയും ചെയ്യാൽ മാളിക തീരുന്നതുമല്ല. എന്ന തുപ്പോലെ ആപ്പിൾപ്പുശം കീഴേഴാട്ട് വിശ്വതിനാൽ പദാ ത്വമ്മാഞ്ഞെ കീഴേഴാട്ട് വലിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശേഷി ഉണ്ടനു് അനുമതിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന മനസ്സും അതിന്റെ ഓഫെസ്റ്റ് ഓഫോരോ അനുമാനങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിനും, അവസാനം ഭൂമി സൃഷ്ടിപ്രക്ഷിണം ചെയ്യുന്ന എന്ന നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും, ശേഷതനാണ്. എന്നാൽ തുടരെത്തുട ഒരു അനുമാനങ്ങളെ ലഭിക്കുവാൻ തക്കവല്ലും മനസ്സിനു ഒരു ഒരുക്കായ്യത്തിൽ തന്നെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു മിക്ക ആളുകൾക്കും ഇല്ല. പത്രതു് കല്പി കെട്ടിയും സം മാളിക പൂണ്ടിമാക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്ന പണിക്കാരൻ നേരുപ്പാലെ, സാധാരണയാളുകൾ തുടരെത്തുടരെ അനുമാനങ്ങളെ ചെയ്യാതെ വിഷയാന്തരങ്ങളിൽ മനസ്സിനു പ്രവർത്തിപ്പിച്ചുകൂട്ടയുന്നു. ബുദ്ധിമാഹാത്മാത്വത്തോടുചേർത്തു് അനുമാർ തന്നെ സൃതിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞു സർ വൈസക്ക് സൃഷ്ടി മറപടി പറഞ്ഞതു് ഇങ്ങനെയാണ്: “അസാധാരണമായി യാതൊരു ശേഷതിയും ഏനിക്കില്ല. വല്ലതും എനിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ആതു് ഒരേസംഗതിയിൽ ക്രഷി

മാപ്പുവും തുടരെ ചിന്തിക്കുന്നതിനും ശക്തി മാത്രമാണ്.” പ്രസിദ്ധത്തപ്പെട്ടാനിയായ സാകുട്ടീസിനേക്കുവിച്ച് ഒരു കമയുള്ളതും ഈ സദ്വിജ്ഞിൽ സൂരണയിൽ വരുന്നു. ആക്കണ്ണിബൈയാധിസ് എന്ന പ്രസാദാധിപതേനാട്ടുടെ ഒരു യുദ്ധയാത്രയിൽ ഏഴുപ്പട്ടിങ്ങനു സാകുട്ടീസ് ചിന്താ നിമിശനായും നിശ്ചയായും ഒരു പകലും ഒരു രാത്രിയും മുഴുവൻ നില്ക്കുന്നതായി ഒരവസ്ത്രത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു. ഉറുമായ ദോക്കുതാട്ടുടെയുള്ള അരു നില കണ്ട് അ തേനുന്നശ്ശേരും വിസൂച്ചിപ്പേച്ചായി. അദ്ദേഹം ഒരു തൊം ഒരു സംഗതിയിൽ ബുദ്ധിയെ പ്രവേശിപ്പിച്ച ചിന്താഗ്രന്ഥനായിപ്പോയിരുന്നു. സാകുട്ടീസിനു സംബന്ധിച്ച് ഒരവസ്ത്രത്തിൽ ആക്കണ്ണിബൈയിസ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “എത്തെങ്കിലും ഒരു പ്രധാനം നേരിട്ടാൽ സമാധാനം കാണുന്നതുവരെ അതിനേക്കുവിച്ചു തന്ന ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, സാകുട്ടീസിന്റെ സ്വപ്നവമാണ്. ഭക്ഷണം, ധനനിയം, നിദ്ര തുതുക്കുക മറന്നും സമാധിയിൽ ലഭിച്ചും നിശ്ചയാക്കുന്ന അദ്ദേഹം ജൂഡു ഗ്രാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നതും അദ്ദേഹം അഭ്യോചനാവിഷയത്തിന്റെ അവസ്ഥാനംവരെയും ചെന്നാൽ മാത്രമാണ്. ഈ കമകളിൽ അതിരാദ്ദേശക്കികൾ ഉണ്ടാവാം. എന്നാൽ അസാധാരണമാരായി നാം കരത്തിപ്പോരുന്നവരുടെ ബുദ്ധിവെശ്വരിപ്പും സ്ഥിരിച്ചെയ്യുന്നതും ഒരവിഷയത്തെന്നു മനസ്സിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവക്കു ശിവംട്ട് എന്നജ്ഞതിൽമാത്രമാണ് എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ ഈ കമകൾ മതിയാവും. അഗ്രാധിബുദ്ധിക്കു നാം ലോകം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്ന പല മഹാമാർ തുടച്ചയായി ശ്രദ്ധയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ പുകഴ്ച്ചതുന്നാണ്. “അഗ്രാധിബുദ്ധി എന്ന പറഞ്ഞാൽ ഇടവിടാതെയുള്ള ശ്രദ്ധമാത്രമാണ്” എന്ന ചെൽവിത്തല്ലും; അഗ്രാധിബുദ്ധി എന്ന പറഞ്ഞാൽ “നീം ക്ഷമ മാത്രമാണ്” എന്ന് ബഹുമാർ, “അപകടമില്ലാത്ത ബുദ്ധിയുടെ ക്ഷ

മയയാൾ അഗ്രാധിവുദ്ധിരയൻ നാമകരണംചെയ്യു
ണ്ടതു്” എന്ന് കൃവിയും; “ഉറച്ചതും വ്യാമോഹിത
മാവാത്തതും ആയ ശ്രദ്ധയെ ഒരേവിഷയതിൽ എക്കാ
ഗ്രമായി വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നതിനുജീം ശൈത്യിയാൾ, അഗ്ര
ധിവുദ്ധിയുടെ കാലഘട്ട ലക്ഷ്യം”മെന്ന് ചെയ്യുന്നപി
ൽസും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

എത്തെങ്കിലും ഒരു പദാർത്ഥത്തിനേൽക്കും ചെയ്യുന്നതി
നും ലഭിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടും ശ്രദ്ധയുടെ നൃനതാധിക്രമം
എവെയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും അനേപാഷ
ണം രംഗാവധിവും ഉപയോഗപ്രദവും ആണ്. ശ്രദ്ധ
യുടെ ആധിക്രമം ശ്രദ്ധചെയ്യുന്ന ആളിന്റെ ആ സമയ
ത്തിൽ സപാധിനത്തിലുണ്ടും ശൈത്യിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കു
മെന്നും പ്രത്രക്ഷമായ സംഗതിയാണ് ഇവിടെ ഒന്നാ
മതാധി ചിന്തപ്പാരുണ്ടതു്. ഉണ്ടുംസപലത, ഉണ്ടു്, അ
തന്മുഖ എന്നിതുകൾ അധികമായ അവസരങ്ങളിൽ എ
ത്രയും നിറ്റ്യാരംഗായ ഒരു പ്രേരണയന്നസരിച്ചു് ഞാൻ
പദാർത്ഥങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാധികിക്കും. രാത്രിമുഴുവൻ
ഗാധമായി ഉറന്തി എഴുന്നേള്ളുന്ന സുവശ്രേണിനായ ഒ
രു ബാലൻ രാവിലെ നല്ല ഉസാമഹവാനം അല്ലാന
ങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽക്കൂടുന്നുണ്ടും ശ്രദ്ധയെ ചെലുത്തുന്ന
വനം ആധികിക്കും. ചുറ്റും കാണാനു പദാർത്ഥങ്ങളിൽ എ
തെങ്കിലും ഓന്നിനേന്നേയോ ചിലതിനേന്നേയോ സുക്ഷ്മാവലോ
കനം ചെയ്യുക എന്നുണ്ടതു്, തുള്ളപിക്കവിയുന്ന ബാല
ശ്രദ്ധയും സപാഭാവികമാണ്. നേരേമരിച്ചു് കുപിണിച്ചു്
അബ്ലൂക്കിൽ ദോഗിയായ ഒരു ബാലൻ ഒരു വിഷയത്തി
ലേക്കും ബുദ്ധിയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ശൈതനല്ല.

പദാർത്ഥങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ ഒരു മനസ്തുന്ന പ്ര
തിഖ്യസ്ഥിക്കുന്ന സംഗതികൾ എവയാണ് എന്നറിഞ്ഞാ
ൽ ശ്രദ്ധയെ അനുകൂലിക്കുന്ന അവസ്ഥകളെ അനുമാനി
ക്കുവാൻ പറിതാവിനു കഴിയാം. ശ്രദ്ധയെ പ്രതിഖ്യാപി
ക്കുന്ന സംഗതികൾ ബാഹ്യങ്ങളോ മാനസികങ്ങളോ

ആയിരക്കാം. ബാഹ്യങ്ങളിൽ ശാരീരങ്ങളായ ബാഹ്യങ്ങൾക്കിച്ചു് ഓന്നാമതായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുട്ടു. അംഗിൾ നായ ഒരവനെ വള്ളീവിഷയത്തെ ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ബധിരനായ ഒരവനെ സംഗീതകാഞ്ചത്തെ ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു അതിരേക്കാണ്ടും സാധിക്കുന്നതല്ല. പോവട്ട്; അംഗം നായാൽ ബധിരനായാം അധികമില്ല എന്ന സമാധാനിക്കാം. എന്നാൽ കണ്ണ് കാത്രു്, മുതലായ ഇന്ത്രിയങ്ങളുടെ പുണ്ണമായ ശക്തിയെ അനാഭവിക്കുന്നവർ അധികമില്ല എന്നാജീ സംഗതിയെ ഇവിടെ സൂരിക്കണം. കാഴ്ചയിൽത്തന്നെ സമീപക്കാഴു്, മുരക്കാഴു്, വള്ളീദേശക്കാഴു്, എന്നിങ്ങനെ പല നൃനതകളുണ്ടോ്. ശബ്ദത്തിനീരും ആരോഹാ ഘഞ്ചരാഹരിതികളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുള്ളടാത്ത അനേനകമാളുകൾ ശ്രൂതങ്ങൾക്കു പുണ്ണ്ണാപദ്യാഗമങ്ങളുവരാണ് എന്ന തെററായി കയറിപ്പോതുന്നു, അതുപോലെതന്നെ പലയാളുകളും പലപ്പോഴും സംപുണ്ണസന്ധവുംജീവരല്ല. പദ്യവിന്റിയങ്ങളുടെ സംപുണ്ണശക്തികളെ സരോഗശരിരമാർ അനാഭവിക്കുകയില്ല എന്നാജീതു തീച്ചയാണ്. ഇന്ത്രിയങ്ങൾക്കു് സംപുണ്ണമായ ശക്തിയുള്ളവർ തന്നെ യും കൈഞ്ഞക്കരവു്, മുന്തായുപസന്നം മുതലായവ നിമിത്തം പലപ്പോഴും അപുണ്ണന്മാരാവാം. ഇന്ന് വക സംഗതികളാക്കയും ശ്രദ്ധയെ ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു ബാലനെ പ്രതിക്രിയിക്കുന്നവയും ഒരുംഗാപകർന്നു നേതൃത്വത്തിനോ് അമരാത്തവയും ആണ്. ശാരീരങ്ങളായി മേൽ കണ്ണ നൃനതകളെ കൂടാതെ, പരിത്യാസി തികളുടെ പ്രതിക്രിയാസ്ഥിതിയും ശ്രദ്ധയുടെ ശരിയായ പൂർണ്ണരത്തെ പ്രതിബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ബാഹ്യസംഗതിയാണ്. വലിയ ശബ്ദമുാ, ചന്തയിലേക്കു തുറന്നകിടക്കുന്ന വാതലുകളോ ഉജീ പാംശാലയിൽ ഇരിക്കുന്ന വിദ്യുത്തികൾ, അധ്യാപകപ്രസംഗത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു എന്ന വരകയില്ല. പരിത്യാപദാത്മങ്ങളിൽ അധികം ആകർഷകങ്ങളും യവയെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും, ആകർഷകങ്ങളുംതവയെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും, ആകർഷകങ്ങളുംതവയെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും,

ഡിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് മനസ്സുപാബാണ് എൻ ഇതിനു കീഴെ വിവരിക്കുന്നതായിരിക്കും. പാംശാലാ ലാസമിപത്തിൽ പ്രാദോഹകാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു്; അങ്ങനെ ഉണ്ടായിരിക്കാതെപക്ഷം വിഭ്രാത്മികളുടെ മുഴുവനായ ശ്രദ്ധ അധ്യാപകപ്രസംഗതിയേലുകു നീണ്ട വാൻ മാർഗ്ഗംണ്ടാവാം. കാരംകടക്കാത്ത സ്ഥാനമുറിയിൽ വിഭ്രാത്മികളുടെ ഉത്സാഹവും ശ്രദ്ധയും ശക്തിയും കുമേ ഞ കിരണ്ടുപോവും. പാംശാലയുടെ വാത്പുകൾ തുറന്ന നീകിട്ടക്കു, സന്ധകത്രുചുള്ളു സ്ഥലങ്ങളിൽ തുറന്ന മരത്ത ണലിൽ സ്ഥാനുകൾ നടത്തുക, മുതലായവ ഫലപ്രദങ്ങളാണ്. പലകാരണങ്ങളാൽ, പ്രായംചെന്നവരക്കാർ ബാലമാർക്കു ശരീരചലനം അത്യാവശ്യമാക്കു. ശരീര ചലനത്തിനു മാർഗ്ഗംണ്ടാവാത്ത സ്ഥാനുകളിൽ വിഭ്രാത്മികളുടെ ഏകാഗ്രതയും ശ്രദ്ധയും ഉട്ടവുതട്ടും. ഉത്സാഹ മില്ലാത്ത ശരീരം ഉത്സാഹമില്ലാത്ത മനസ്സിന്റെ മുദ്രയാ കന്ന എന്നാളുള്ളതു്, ബാലമാരക്കരിച്ചു പ്രത്യേകം ശരിയാണ്.

ശ്രദ്ധയെ പ്രതിബേദ്യിക്കുന്ന മാനസികസംഗതികളും പലതുണ്ട്. ചിലയാളുകളുടെ മനസ്സു സപാബാവിക മായി ഉദാസിനമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അരുളുകൾക്കു യാ തോത വിഷയത്തെക്കരിച്ചും മെന്ത്രിയോ ശരൂതയോ ഇല്ല എന്ന തോന്നം. എന്നാൽ ശരിയായ അനേപ ഷണം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആ അരുളുകൾക്കു ചില പ്രത്യേക സംഗതികളും അനുഭൂല്യമോ വൈരസ്യമോ ഉള്ള തായി കണ്ട എന്ന വരാം. കണക്കവിഷയത്തിൽ അല സന്ന ഭ്രവിബരണത്തിൽ തല്ലറനം, ചരിത്രത്തിൽ അല സന്ന മല്ലിടിത്തത്തിൽ ഉത്സാഹവാനം, അയിരിക്കാം. ഓ തോ ബാലനം മനോബന്ധമുള്ള വിഷയത്തെ അധ്യാ പകൾ കണ്ടപിടിക്കണാം; അതിനോടു സംബന്ധിപ്പിച്ചു മനോബന്ധം ഇല്ലാത്ത അന്ത്യവിഷയങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പി കണാം. (മനോബന്ധം എന്ന അദ്ധ്യായം നോക്കു).

ആ അന്ത്യവിഷയങ്ങളും വിദ്രോഹി കുമേഖ ശ്രദ്ധിച്ചു തുടങ്ങം. മനസ്സ് അലസമായിരിക്കുന്ന വിദ്രോഹികളെ ദ്രോഹ തന്നെ മനസ്സ് സദാ ഉത്സാഹയുക്തമായിരിക്കുന്ന വിദ്രോഹികളം പലദ്രോഹം കൂദാശവിഷയത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാതെവരാം. വിഷയം നിന്റുംരഹാണെന്നും ശ്രദ്ധ ആ വശ്രമിപ്പു എന്നും ഉള്ള ഒരു ബോധമാണ് സമർപ്പിക്കുന്ന രേഖ മുമ്പുതന്നെ പാഠം പരിചൃക്ഷിത്വത്തോടു ആയ വിദ്രോഹികളുടെ ശ്രദ്ധയെ സംഘരിക്കുന്നതു്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഒരു ഗ്രന്ഥസംഗതിയെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ഉടനെ അധ്യാപകൻ അതിനെന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ചോദ്യംചെയ്യുകയും ചെയ്യാൽ ആ തരത്തിലുള്ള അശ്രദ്ധയെ കണ്ടുപിടിക്കാം. അങ്ങനെന്നേയാ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിലോ ആ വാലഗമാർ ഒരേ വിഷയത്തെ തുടരേ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ അധ്യാപകൻ മാർപ്പം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. മനസ്സിന്റെ ക്ഷീണത ശ്രദ്ധയെ നശിപ്പിക്കുന്ന വേബോത കാരണമാണ്. ഇന്ത്യയജ്ഞത്തുടെ സപാഭാവികരക്ഷത്തിക്കൊണ്ടു്, ശ്രദ്ധയുടെ അളവിനെ നിയമനം ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു പ്രത്യുക്ഷമാണ്. കേവലം അജ്ഞാതമായ ഒരു പാഠവിഷയത്തെ ശ്രദ്ധചെയ്യുന്നതിനു വിദ്രോഹിമനസ്സ് അശൈക്തമാണെന്നുള്ളതു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതത്തേ. — ബി. എ. കൂട്ടാസിൽ ചെന്നിരിക്കാനിടയായ സാധ്യവായ ലാംക്കാസ്സ് വിദ്രോഹിയെ സൂരിക്കുക. — കേവലം അജ്ഞാതമായ ഒരു വിഷയത്തോടു നമ്മൾ മനോഭവണ്ണം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല എന്നും; സപ്ലൈപരിചയമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥവിഷയം മനസ്സിൽ മുന്നോട്ടുതന്നെ നില്ക്കുന്ന സംഗ്രാഹകാശയസ്ഥഭാവം ഒന്നേഴുച്ച് ഒട്ടിച്ചേരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മനോഭവണ്ണവും അങ്ങേരുള്ളതുടെ ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് എന്നും; പ്രത്യുക്ഷം തന്നെ. ബാലഗമാർ ശ്രദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ അവരെ ബി. എ. കൂദാസിൽ ഇരുത്തത്തു്; അബ്ദുക്കിൽ ബി. എ. കൂദാസ്സ് വിഷയം ബാലഗമാസിലേക്കു കൊണ്ടുവരുത്തു്. ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അള്ളിനെ പ്രാമോഹിപ്പിക്കുന്ന സംഗ

തികൾ, ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളിന്റെ ശരീരാവസ്ഥ, എന്ന ബാഹ്യങ്ങളും, ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളിന്റെ മനസ്സിനും ബന്ധിച്ച് മാനസികങ്ങളും; ആയി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളി നെ സംബന്ധിച്ച് അവസ്ഥയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചപ്പേണ്ടതിൽ ശ്രദ്ധാർത്ഥത്തിന്റെ അളവു എന്നുള്ളതു ഇനി വിസ്തരിക്കാം. പരിത്സപദാത്മങ്ങളിൽ ആകഷ്ടകങ്ങളായുള്ളവയെ ആളുകൾ അധികമായി ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള തു പ്രത്യക്ഷമാക്കയാൽ, പദാത്മങ്ങളടെ, ആകഷ്ടകതപ്പതിന്റെ സ്വന്നതാധിക്രമങ്ങളെ അനുസരിച്ച് ആ പദാത്മം ഞങ്ങിനേരൽ ചെലുന്ന ശ്രദ്ധയും സ്വന്നാധികഭാവം ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. പദാത്മത്തിന്റെ പ്രക്രിയ, പദാത്മം പ്രദർശിതമാവുന്ന സമയബൈശ്വരം, ഇന്ത്രിയഭാഗത്തെ സ്വർംച്ച പദാത്മംശം എന്നിതുകൾ ഒക്കെയും പദാത്മത്തിന്റെ ആകഷ്ടകതപ്പതിന്റെ ആധിക്രമത്തിനു കാരണമാണ്. മണിയുടെ നാദം, വെടിമരന്തിന്റെ തിജ്വാല, രോസാസ്പുഷ്ടത്തിന്റെ മണം തുടങ്ങിയവ പദാത്മപ്രക്രിയയും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇന്ത്രിയങ്ങൾവഴി തജ്ജികയുറുന്ന മേലുടി സംഗതികളെ ശ്രദ്ധയിൽനിന്നു മാറ്റിനിന്ത്രുവാൻ സാധാരണമാരെക്കാണ്ടു കഴിയുന്ന തല്ല. പദാത്മം പ്രദർശിതമാക്കുന്നതിന്റെ സമയബൈശ്വരം ശ്രദ്ധയെ ആകഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ വളരെ നീണ്ട ഒരു സമയത്തേക്കു പ്രദർശ്മീകരിക്കുപ്പെട്ട ദുന്ന് ഒരു പദാത്മം ശ്രദ്ധയെ ആകഷ്ടിക്കാതെവരുകയും സാധാരണമാതെ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പദാത്മത്തിൽ ശ്രദ്ധ ആരംഭിക്കുന്ന പ്രവേശനികളും എങ്കിലും; താമസിയാതെ ശ്രദ്ധ അനുപദാത്മങ്ങളിലേക്കു നീണ്ടിപ്പോകുന്നതാണ്. പദാത്മങ്ങളടെ അഭ്യർത്ഥപ്രദർശനം ശ്രദ്ധയെ ആകഷ്ടിക്കുവാൻ മതിയാവുന്നതല്ല എന്നും; പദാത്മങ്ങൾ മാറ്റിമാറ്റി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് ശ്രദ്ധയെ ആകഷ്ടിക്കുവാൻ അധികം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും എന്നും; ഉജ്ജിത്രു ഓർത്തിരിക്കുന്നു ഒരു സംഗതിയാണ്. ആ

രോഹാവരോഹണിതികൾ നന്നം. ഇല്ലാതെ ഒരേ ശ്രദ്ധ തിൽ ഒരു കാമളം ദിശ്സമയം മഴക്കിയാൽ, അതു ശരൂപം എത്രതനെ ഗംഗിരമായിതന്നാലും ശ്രദ്ധയെ ആക്ക ചീകരിവാൻ മതിയായില്ല എന്നവരാം. ഒരു നാഴികമണി തുടർ പുറപ്പെട്ടവിക്കന ടിക്ക് ടിക്ക് ശ്രദ്ധത്തെ, കേൾക്കുന്ന ശ്രദ്ധക്കയോ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ചെയ്യാത്ത ആളുകൾ അതു ശരൂപം പെട്ടെന്ന് ഇല്ലാതെയാവുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും. കാണക്ക്, കേൾക്കുക മുതലായവ നല്ലപോലെ നടക്കന്ന അവസ്ഥയും—എന്നപറഞ്ഞാൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട ഇത്രിയാംഗം അധികമാവുന്നോര്— ശ്രദ്ധജ്ഞ പെലം തൃട്ടമെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യക്ഷമാകയാൽ അതു ഭാഗം ഇവിടെ വിനുതിക്കുന്നില്ല.

മെൽപ്പുറത്തെ ഒഴ്ഘാനങ്ങൾ ആക്കഷ്ടകത്പര പദാർത്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയും ആയതിനാൽ അതു പദാർത്ഥങ്ങളിലേക്കു ശ്രദ്ധചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നു. ആക്കഷ്ടകത്പരിയുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ എല്ലാ മനസ്സുങ്ഠം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. വലിയ ബട്ടി, ചുവന്ന രോസപ്പും ഏ നിത്രകളെ ഒരുവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന എന്നം അപരന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നം അല്ല; ആക്കഷ്ടകത്പരം അതു പദാർത്ഥങ്ങളിൽത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനാൽ അവയെ എല്ലാ ആളുകളും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്.

വാഴേങ്ങവിധിയായി യാതൊരു ആക്കഷ്ടകത്പരവും ഇല്ല എന്നിരുന്നാലും; ചില പദാർത്ഥങ്ങൾ എൻ്റെ മനസ്സിന്റെ പുംചരിത്രം നിമിത്തം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട എന്നവരാം. എനിക്ക് പ്രത്യേകശ്രദ്ധയില്ല എങ്കിലും ഇതു വായിക്കുന്ന ആളിന്റെ മനസ്സിന്റെ പുംചരിത്രം നിമിത്തം അയാൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ആക്കഷ്ടകത്പരം ഇല്ലാതെ ഒരു പദാർത്ഥത്തെ ഞാൻ കാണുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കു മനോഭ്യം ഉണ്ടാവാൻ തുടങ്ങുള്ള ഞാണ് എങ്കിൽ അതു പദാർത്ഥത്തെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ങ്ങ പദാർത്ഥത്വാട്ട് എന്നിക്ക് മനോഭ്യം ഉണ്ടാവുന്നത്, എൻ്റെ മനസ്സിന്റെ പുംചരിത്രം അഭ്യസരിച്ചാണ് എന്ന്, മനോഭ്യം എന്ന അധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് — നിലക്കുന്ന് എന്ന പദത്വാട്ട് എൻ്റെ മനോഭ്യം, കാളുമാല കെട്ടിയ പേണ്ടക്കട്ടി, വഴിയിൽ കണ്ണ തടിമാടനെ അവലോകനം ചെയ്യുന്ന ഈടയാകന സദിക്കം—ഈതുക്കെഴുവിടെ സൃഷ്ടികൾ. പദാർത്ഥങ്ങളാട്ട് പുംചഭ്യം മനസ്സിന് ഉണ്ടായിരിക്കുക നിമിത്തം ശ്രദ്ധ ഉത്തരവിക്കാൻ ഇടയുണ്ടുണ്ട് അ പ്രധാനകാംഘ്രാജൈ ഇവിടെ സംക്ഷേപിക്കാം. (എ) പത്രത്ര സ്ക്രീകൾ ഒരുമിച്ചു പാടുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു. കബിന്തോക്കും നിമിത്തം ആ പത്രത്ര സ്ക്രീകളുടെ സ്വന്തത്വാദാരി വിവേചിക്കുന്നതിന് ഒരു സാധാരണ ശ്രൂതാവിന സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ മകളുടെ സ്വന്തത്വത്വ ശ്രൂതാവായ പിതാവും ഭായ്യുടെ സ്വന്തത്വത്വ ശ്രൂതാവായ ഭർത്താവും പ്രത്യേകം വിവേചിച്ചു കേൾക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. സംഗ്രഹിതാരംഭത്തിനു മുമ്പുതന്നെ പിതാവും ഭർത്താവും ആ സ്വന്തരാഖ്യവുമുണ്ടാക്കുന്നതു പ്രതിക്ഷേഖനം പ്രതിക്ഷീച്ചിത്തനു എന്ന ക്ഷേത്രത്വാണ് ആ മനോഭ്യത്തിനും ശ്രദ്ധയും. കാരണം ഇതിൽനിന്നും പ്രതുക്ഷമാവുന്നത്, മനസ്സിൽ ദിവസപരതന്നെയുണ്ടുള്ള പ്രതിക്ഷേഖ, അഭ്യൂക്ഷിൽ ആശയം, ഒരു മനസ്സും ഒരു പദാർത്ഥത്വത്വ അധികം ശ്രദ്ധക്കുന്നതിലും കാരണമാവുന്ന എന്നാജ്ഞത്വാണ്. (ഒ) അഭേദക്ഷക്കുമാക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഭ്യാസം അഭ്യൂക്ഷിൽ സിലിച്ചിട്ടുള്ള പുംചപരിഗ്രീലഗം അഭേദക്ഷക്കുമാർ ഓഫോ പ്രത്യേക പദാർത്ഥത്വാദാരി ശ്രദ്ധക്കുന്നതിനു കാരണമാണ്. കിളിമാനുൾ ചിത്രമുള്ളതുകൊഡിത്തപുരാനു തിരുമനസ്സു കൊണ്ടും ഒരു കിരാതരം ഒരു പട്ടം കാണുന്ന എന്ന്. രിക്കുട്ടി; പലതരം ചരയങ്ങൾതെച്ചു ഒരു കടലാസു മാത്രമാണ് അതു എന്ന മാത്രമായിരിക്കാം ആ കിരാതരം മനസ്സിലാവുന്നത്. ആ പടത്തിലുണ്ടുള്ള മനസ്സും, കെട്ടി

ഒ, പുക്കണ്ണൻ, എന്നിതുക്കെല്ല വിവേചിച്ച് ആ കിരാ തന്റെ കാശാൻ ഇടയില്ല. ആ കിരാതന്റെ ആ പടത്തെ ശ്രദ്ധിക്കവാൻം ഇടയില്ല. മഷിതേച്ചു ഒരു കടലാസ്സ് ഒളംതു കാണിച്ച് “യേഹുമശിഹാ സപർത്തിൽ കയ ദന്തു കാണുക” എന്ന പൂഖ്യാനിക്കങ്ങോൾ നോകി കണ്ട് ചിരിക്കകയും; സപ്പലുസമയം കഴിഞ്ഞു അരുതെക ലബാസ്സ് തന്നെ കാണിച്ച്, “കുറുമാരായ യുദ്ധാർ യേ ശ്രമിഹായെ അടിക്കകയും ഇടിക്കകയും വലിച്ചിശ്യുക യും ചെയ്യുന്നതിനെ കാണുക” എന്ന പൂഖ്യാനിക്കങ്ങോൾ കരയുകയും; ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വല്ലുമായ ഞാൻ അറിയും. എന്നീര ഒരു ചാൽക്കാരിയായിരുന്ന ആ പുഡ കടലാസ്സിൽ ഒന്നും വിവേചിക്കാറില്ലായിരുന്ന എന്ന പരമാത്മം, അന്നു കട്ടികളായിരുന്ന തെങ്ങൾക്കു കൈ നഘ്പവല്ലും അറിയാമായിരുന്നു. ചായം, ചിത്രം, കി ലബാസ്സ് മുതലായതുകളോട് പരിചയം സിലിച്ചിട്ടുള്ള അരളുകൾ ആ പുഡയെക്കവിഞ്ഞു ചിത്രപരിശോധനാ പാടവം സിലിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരിക്കും. സാധാരണമാരായ നാം ഒരു പടത്തിൽനിന്നും പലതും ഗ്രഹിച്ച എന്ന വരാം. എന്നാൽ അവേക്ഷിതമായ പടത്തിൽ സാധാരണമാർ കാശാൻ ഇടയുള്ളതു സ്വീച്ഛം, കൂടുതലായി പബ്ലിക്കേഷൻ തമിലുള്ള ദേഹിപ്പു്, ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ പദാത്മാജീവൻ തമിലുള്ള സാമീപ്യാസ്സ മീപ്പുങ്കൾ, ചിത്രം ഉള്ളശിക്കുന്ന സംഭവം മദ്യാഹന തത്തിന്നീര മുന്നോ പിന്നോ രാത്രിയോ എഴുപ്പാശാൺ ന ടന്നതു്, ഉണ്ടിച്ചുടക്കേണ്ടവയായി ചിത്രത്തിൽ പിട്ട കളഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ എവ — എന്നിങ്ങനെ കിരാ തന്നീരയോ നമ്മുടെയോ മണ്ഡയിൽ കയറാത്ത അന്നേക മനേകം സംഗതികളുള്ളും ചിത്രകലാസ്കലബാത്മാവായ ആ തിരുമന്നല്ലുകൊണ്ടു കാണുന്നതായിരിക്കും. കണ്ണി നീര കാഴ്ച സംബന്ധിച്ചു രണ്ടുഭാഗക്കാരം തമിൽ ദേ ഭൂണ്ടു് എന്നല്ല ഇതിനീര അത്മം. പടംനോക്കാനുള്ള

അംഗ്രോസം കിരാതന ശ്രദ്ധവും നമ്മക്ക് അപ്പള്ളിച്ചും തിരമന്നല്ലിലേക്കെ സന്ദർഭവും അതയിൽക്കൊരു എന്നാജ്ഞ താൻം വാസ്തവം. വേറൊരു ഭേദാന്തങ്ങളും ചിന്തിക്കുക. ഒരു കഷ്ടകറം ഒരു കൈവേലപ്പോരററം എന്നാം കൂടുന്ന ഒരു ദിവിയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അവിടെ കാണുന്ന ധാന്യഫലങ്ങളെ കഷ്ടകറം പണിയായുധങ്ങളെ കൈവേലപ്പോരററം, പുന്നുക്കണ്ണളെ എന്നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി റിക്കാം. തെങ്ങളുടെ എന്നാഴിൽ അനുസരിച്ച് — തെങ്ങൾ കണ്ണാധിട്ടും പൂർണ്ണപരിശീലനം അനുസരിച്ച് — ഓരോ പദാർത്ഥങ്ങളാട്ട് തെങ്ങൾക്കു മനോബന്ധം ഉണ്ടാവുകയും അതുകൂം. (ഒ) മനസ്സുജ്ഞാതിക്കു ചില പ്രത്യേകസംഗതികളാട്ട് മനോബന്ധവും ആ പ്രത്യേകസംഗതികളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനാജ്ഞ വാസനയും ഉണ്ട്. ഈ ജ്ഞാതിസ്പഭാവം ഓരോ മനസ്സുനില്പം സ്വപ്നമാധ്യികാണാവുന്നതാണ്. പുതിയൻ സ്മൃതിയേയും സ്മൃതിപരമായും ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നതും, ശ്രദ്ധാരകമാതാപ്പയ്ക്കും, ഘുഡകമാതാപ്പയ്ക്കും, എന്നിതുക്കളും മനസ്സുജ്ഞാതിസ്പഭാവത്തിനു ഭേദാന്തങ്ങളും. മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണപരിത്രാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയെ ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നവയായി വേരെ സംഗതികളെയും കാണിപ്പാനണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ മനസ്സിന്റെ പ്രതീക്കൾ, മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണപരിശീലനം, മനസ്സിന്റെ ജ്ഞാതിപാരമ്പര്യം എന്നിതുകളാണ്, ആകഷ്ടകങ്ങളാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളിൽ മനോബന്ധങ്ങളും ശ്രദ്ധയേയും ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ പ്രധാനങ്ങൾ എന്നാജ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു പക്ഷാന്തരമില്ല.

പദാർത്ഥങ്ങളുടെ പ്രതിശ്രൂതി, മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണപരിശീലനം ആഗ്രഹിച്ച പദാർത്ഥങ്ങളാട്ട് മനസ്സിനണ്ണാക്കുന്ന ബന്ധം, എന്നിതുകൾനിമിത്തം പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഒരു പക്ഷം മനസ്സിൽ ഇന്തക്കുന്ന ശ്രദ്ധ, സേപചാനിത

മല്ല, അനിച്ചരാനിതമാണ് എന്ന് അല്ലോച്ചിച്ചാൽ വെളിവാക്കം. വള്ളവിശ്രേഷ്ഠം, ശ്രദ്ധവിശ്രേഷ്ഠം, മുതലായതുകളും; മനസ്സിന്റെ പ്രതീകൾ, പരിശീലനം, മനസ്സുജാതിസപഭാവം എന്നിതുകളും; നിമിത്തം പദാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു; ആ മനസ്സും ആ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു അധിച്ച എന്ന പരിപുന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ചു ശരിയാക്കണമെന്ന്, പദാർത്ഥങ്ങൾ ആ മനസ്സുംനും ശ്രദ്ധയെ ആക്ഷിച്ചു എന്ന പരിപുന്നതാണ് എന്ന സ്ഥാപ്തം. അങ്ങെന്നും സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രദ്ധ എന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളിന്റെ ഇച്ചു അനിസ്താരിച്ചുപിണ്ട നടക്കുന്നതു്—എന്ന പരിപുന്നതാൽ അങ്ങെന്നും സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രദ്ധ സേപചരാനിതമല്ല അനിച്ചരാനിതമാണ് എന്ന പ്രത്യേകം തന്നെ. അനിച്ചരാനിതമായ ശ്രദ്ധ മാത്രമാണ് ചെറുപ്പുകാലങ്ങളിൽ മനസ്സുരിൽ കണ്ണുപോയതും, ആയതിനാൽ അധ്യാപകരാൽ ഭരണത്തിൽ ഫ്രാന്റുമായി ഉണ്ടെടുത്തും, ബാലരാർ ശ്രദ്ധയെ ഒരു പദാർത്ഥത്തിലേക്കു ചെയ്തുതുന്നതു ജീവാനസ്വാദനം എന്നോ മറ്റൊരു ഒരു ഉദ്ദേശത്തെ സാധിക്കുവാനായിട്ടും, കാണക്കയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വിഷയങ്ങൾ അവരെ അതുകളിലേക്ക് ആക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. പരിത്യഃപ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയിൽ എററുവും ആക്ഷിക്കമായവയെ അവർ ശ്രദ്ധിക്കുക മാത്രമാണ്.

ശ്രദ്ധ പലദ്ദോഷം അനിച്ചരാനിതമാണ് എങ്കിലും പലദ്ദോഷം സേപചരാനിതവും ആവാം. ഭാഗിയും പുണ്ണിത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അനിച്ചരാനിതമായ ശ്രദ്ധചെയ്യുന്ന ഒരു ബാലൻ ആ പദാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു് അധികമായി അറിവാണ് ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതുനിമിത്തം ആ പദാർത്ഥത്തെ ഭീമസമയത്തെക്ക് അവലോകനം ചെയ്യുകയും, ചെയ്യുന്നു. അങ്ങെനെ ഉണ്ടാവുന്ന ശ്രദ്ധ പദാർത്ഥക്കാർമ്മമാരുമായ — അനിച്ചരാനിതമായ — ഒന്ന്

പി, ഒരു ഉദ്ദേശ്യത്തെ സാധിക്കണമെന്നാജ്ഞ കര്ത്തവ്യം കൂട്ടുടെ ചെയ്യന്നതാകയാൽ സേപ്റ്റാഗസ്റ്റിതമായതാണ്. സ്വയംചലനശക്തിയുള്ള പ്രാണികൾ മുതലായവ നട കൈകയോ നിങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെ കാണുന്ന അവ സരങ്ങളിൽ, ഇന്നതാണ് സംഭവിക്കാൻ പോവുന്നതെന്ന ഒരു ഉദ്ദേശ്യം അതു ശരിയാണോ എന്നറിയേണ്ട മെന്ന ഒരു ഉദ്ദേശ്യം തമിൽ സമേഴ്സീക്കയും, അതിനാൽ ബാലനാർ ശ്രദ്ധയെ തു പദാത്മാനത്തിനേൽക്കു പിടിച്ചു നിൽക്കുയും, ചെയ്യുന്ന. ഒരുപാപകൾ രക്ഷാകരിക്കാവിന്നു അടുക്കൽ ഒരു ബാലനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനെ തു ബാലൻ തന്നെ കേൾക്കുന്നതിനിടയായാൽ, തു സംഭാഷണം അവസാനവരെ കേൾക്കുന്ന മെന്നാജ്ഞ ഒരു അതു ഗവും, തു ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതിനായി സേപ്റ്റാഗസ്റ്റിതമായ ശ്രദ്ധയും, ഉണ്ടാവും. അതുപോലെതന്നെ വിസ്മയാവധിമായ എന്നെങ്കിലും കണ്ണാൽ, അതുയതിനെ അപഗ്രമണം ചെയ്തു മനസ്സിലാക്കുന്ന മെന്ന ജീജ്ഞാസുയും, തു ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നമെന്നാജ്ഞ അതു ഗവും സേപ്റ്റാഗസ്റ്റിതമായ ശ്രദ്ധയും, ബാലമാരിൽ ഫലിക്കുന്നതാണ്. അനിച്ചാഗസ്റ്റിതമായ ശ്രദ്ധയെ മാത്രം ചെയ്യുന്ന ബാലമാരെ പ്രായംകൂട്ടുന്നതിനോടുകൂടി സേപ്റ്റാഗസ്റ്റിതമായ ശ്രദ്ധയെ ചെയ്യുന്ന ശേക്കന്നാരാക്കിത്തിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഉദ്ദേശമാണ്. പദാത്മപ്രതിഷ്ഠത, മനസ്സിന്നു പൂർണ്ണചരിത്രം, (പ്രതിക്ഷ, പരിശീലനം, ഇംതിപാരന്പരം) എന്നിതുകൾ ശ്രദ്ധയെ അക്കഷണംചെയ്യുന്ന സമയം, എത്രെത്ര പദാത്മങ്ങളെ വജ്ഞിക്കുന്നും, എത്രെത്ര പദാത്മങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നും എന്ന ബാലമാക്കൾ പ്രഥോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് വഴിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും, നിങ്കുശമാണ്. ബാലനെ പ്രാഘോഹിപ്പിക്കുന്ന പരിതഃ പദാത്മങ്ങളിൽ നിങ്കുശത്തെത്തു അനുകൂലിക്കുന്നവ എവയെന്ന് അലോചിച്ചുവിന്തു അതുകൊള്ള അധികം ശ്രദ്ധി

കേരളത്താണ് എന്ന് പ്രായംകൂടുന്നതിനനുസരിച്ച് ;— പരിചയംകൊണ്ട് ബാലമാർ അറിയും. മാർഗ്ഗംഡേം വന്നപോകാതെ കൃപ്പലിനെ ചുക്കാൻ നയിക്കുന്നതുപോലെ ശ്രദ്ധയെ ശരിയായ മാർത്തിൽക്കൂടെ നിങ്ക്കും നടത്തുന്ന എന്ന പറയാം.

നിങ്ക്കും മുത്രതനെ ഉറപ്പായി ഭവിച്ചാലും സേപ ചൊന്നിതമായ ശ്രദ്ധ ഒരിക്കലും ചൂണ്ടുമായ അഭിപ്രാധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതല്ല എന്നാജീതു് ഇവിടെ സൂരിക്കേണ്ടതാണ്. പാതമാകഷണം അനുസരിച്ചും മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണചരിത്രം അനുസരിച്ചും നിങ്കുന്നതിനാജീതു് ശ്രദ്ധയുടെ മുഹൂരതി മനസ്സിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും ചൂണ്ടുമായി നശിക്കുന്നില്ല എന്ന പറയാം. ചെകിടിന്റെ അട്ടക്കൽ ഭിരകി ഒഴിഞ്ഞാൽക്കൂടെയും നേപ്പോളിയൻ തിരിഞ്ഞേന്നു കാറില്ലായിരുന്ന എന്ന് ഒരു കമയുണ്ട് എങ്കിലും, സമീപത്തിൽ റൂത്തമൊ സംഗ്രഹിതമൊ നടക്കുന്നപക്ഷം ശ്രദ്ധയെ പുന്നുകപാരായണവിഷയത്തിൽ ബന്ധിക്കുവാൻ സാധ്യാരണമാരായ അധ്യാപകമാർ, വിദ്യാത്മികൾ മുതലായവർ ശക്തമാരല്ല. ശ്രദ്ധയെ സേപചയറ്റുന്നതിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകപാതമ്പതിലേക്ക് അണ്ണേക്കിൽ വിഷയത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ അഭ്യസിച്ചു ഒരു മനസ്സും തന്നെയും ശ്രദ്ധയെ ആ പ്രത്യേകപാതമ്പതിൽ അണ്ണേക്കിൽ വിഷയത്തിൽ ബന്ധിച്ചുനിൽക്കുവാൻ ശക്തനല്ല, എന്നാജീതു് വേരൊരു സംഗതിയാണ്. സംസ്കാരം അട്ട സിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരവൻ “അഞ്ചുസ്രമാസ്തുലിതവല്ലകിളണക്കുതോളംപലാംമുഖ്യനിന്നും പൂരം പ്രവാജേഷ്ടരി വ പൂരിതാസ്യാ വിഭാഗമചല്ലുടികികാക്കമാലയാ” എന്ന വായിച്ചാൽ ഒരു സംഗതിയും മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ദ്രോക്കത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളേയും പദങ്ങളേയും മുത്രതനെ സുക്ഷിച്ചാലും കണ്ണ് കഴുക്കാമെന്നും മനസ്സു പുണ്ണാവാമെന്നും അല്ലാതെ യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ശമ്പുംഘാഷം മനസ്സിൽ മുത്രതാരാശയത്തെയും ഇനിച്ച്

കാത്തതിനാൽ, ശരീരവും മനസ്സും കഴിഞ്ഞിട്ട് അയാൾ അവസാനം മടങ്ങണമെന്നായി പറയാം. ആ മരംപുറത്ത് ആ ദ്വേലാക്കവുമായി മനോബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നില്ല എന്ന പ്രത്യക്ഷം. ശ്രദ്ധയെ ഒരു പ്രത്യേകവിഷയത്തിലേക്ക് (മെല്ലിരഞ്ഞ ദ്വഷാന്തത്തിൽ ഒരു ദ്വേലാക്കത്തിലേക്ക്) നടത്തുക മാത്രമാണ് നിങ്ക്കുംകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നതു്. അല്ലാതെ ആ വിഷയവും മനസ്സും തമിൽ ബന്ധം ഇ നിസ്തിക്കുന്നതിനു നിങ്ക്കും ശൈത്യമത്താവുന്നില്ല. ഒരു പ്രത്യേകവിഷയത്തിലേക്ക് നിതഹായ ശ്രദ്ധ—സേച്ചാ നിതഹായ ശ്രദ്ധ—ആ പ്രത്യേകവിഷയത്തിൽ പതിനേരു നില്ക്കണം എങ്കിൽ, മനസ്സും ആ വിഷയവും തമിൽ ഉന്നോബന്ധം ആവശ്യമാണ്. പദാർത്ഥപ്രക്രിയയും മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണചരിത്രവും അനംസരിച്ച വല്ലവഴി കും പോവാതെ മനസ്സിനെ ആവശ്യക്കുട്ട പദാർത്ഥത്തിലേക്ക് സമീപിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് നിങ്ക്കും ചെയ്യുന്നതു്; എന്ന പറഞ്ഞാൽ നിങ്ക്കും എന്നതു് മനസ്സിനേയും പദാർത്ഥത്തെയും അങ്ങും അഭിജീവമാക്കി നിത്തനു എന്ന സാരം. എന്നാൽ, മനസ്സിനേയും പദാർത്ഥത്തെയും സമേഖിപ്പിക്കവാൻ—എന്ന പറഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധയെ പദാർത്ഥത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും മനസ്സും പദാർത്ഥവും തമിൽ ബന്ധം ചെയ്യുവാൻ—നിങ്ക്കുംതെത്തിനു ശൈത്യിക്കും. മനസ്സും പദാർത്ഥവും തമിൽ യോജിക്കണമെങ്കിൽ അതുകൂടു തമിൽ മനോബന്ധം ഉണ്ടാവണു—സ്വന്നയും ചേർണ്ണം. അഭിജീവമായി നില്ക്കുന്ന മനസ്സും പദാർത്ഥവും തമിൽ മനോബന്ധം ഉണ്ടായിക്കണിഞ്ഞാൽ ആ പദാർത്ഥത്തെ മനസ്സും സ്വന്നയും ശ്രദ്ധിച്ചു തുടങ്ങുകയും അനിച്ചലാനിതു് തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. മനോബന്ധം ഉണ്ടായിക്കണിഞ്ഞാൽ പദാർത്ഥം തന്നെ മനസ്സിനെ ആക്ഷിച്ചു്, അനിച്ചലാനിതു് ശ്രദ്ധയെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്ന രീതി മുമ്പ് വിസ്തരിച്ചിട്ടിരുത്താണല്ലോ. മനസ്സും പദാർത്ഥവും ത

മഹിക്ക സമിപിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠം പലപ്പോഴാം മനോ ബന്ധവും ആര്യതിനാൽ ശ്രദ്ധയും ഉള്ളവാക്കാൻ ഇടയു ഇതിനാൽ, മനസ്സിനേയും ആവശ്യപ്പെട്ട പദാർത്ഥത്തെ യും സമിപിച്ചിക്കവാൻ കഴിയുന്ന നിങ്ങളും സാധിക്കുന്നതു വളരെ ഫലപ്രദമായ ഒരു കൂത്രമാണ്. മനസ്സും പദാർത്ഥവും അഭിഭവമായി നിന്നു സപ്ലീം പരിചയിച്ചും പലപ്പോഴാം ശക്തിയുള്ള മനോബന്ധം ഉണ്ടാവുന്ന തായിരിക്കം. കവിത, കണക്ക് എന്നി വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നു മനഃസ്വരൂപത്വം അനുഭവിക്കണമെന്നാറുഹാജി പല അദ്ദേഹത്വക്കളും സങ്കേതാഖവികാരത്തിന്റെ വാദികൾണ്ണം തുടാതെ തന്നെ ആരംഭഘട്ടങ്ങളിൽ ആ വിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സിനേ പ്രാപരിച്ചിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് നാം കണക്കാക്കുന്നതു്. മനസ്സും കവിത അല്ലെങ്കിൽ കണക്ക് എന്നതും തമിൽ പരിചയം വളരുന്നതിനോടുകൂടി ആ വിഷയങ്ങളിൽ ആകഷ്മകത സ്വീശമായി തുടങ്ങുകയും, അതു കൂർ തമിൽ മനോബന്ധം ഉറച്ചു വളരുകയും, ചെയ്യും. അധ്യാപകസ്വരൂപം എന്നോ മറ്റൊരു ഒരു നിങ്ങളും തന്ത്രാട്ടിക്കുടെ ആ വിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സിനെ ആരംഭത്തിൽ പ്രാപരിച്ചിക്കുന്ന ബാലൻ ആഡ്രും ആ വിഷയങ്ങളിൽ സേപ്പചാനിതമായ ശ്രദ്ധയേയും, ആ വിഷയങ്ങളിടുടെ ആകഷ്മകത അനുഭവിക്കുന്നതിനോടുകൂടി അനി ചരാനിതമായ ശ്രദ്ധയേയും, പ്രത്രക്ഷേപ്പുട്ടുന്നതായിരിക്കം.

ശ്രേശവംഘത്തൽ പൂണ്ട്‌പ്രായംവരെക്കു വളരുന്ന മനസ്സിന്റെ ശ്രദ്ധാശക്തിയുടെ വളർച്ചയുടെ പ്രകാരങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചാണ് ഇന്നി പ്രയാസമില്ല. ശ്രേശവത്തിൽ ബാല മാരുടെ ശ്രദ്ധ പദാർത്ഥപ്രക്രിയയെ കേവലം ആശ്രദ്ധിച്ചു നില്ക്കുന്നു. മാതൃഭവമോ ഒരു വിളക്കോ സമിപിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ശരീരചലനം നിർത്തുകയും കൂണ്ടുകൂർ മിച്ച ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ബാലൻ, ശ്രദ്ധയുടെ ആരംഭഘട്ടം എല്ലെങ്കിൽ പ്രത്രക്ഷീകരിക്കുകയാണ്. പദാർത്ഥപ്രക്രിയയുടെ

നീതനായ ആ ബാലൻറ ശ്രീരചലനം നിന്മപോൾ
 വുകയും, കണ്ണ മിചിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്ന് പറയുന്നതാ
 സോ ശരിയായിട്ടുള്ളത്. ചലനമുള്ള പ്രാണികൾ മുതലായ
 പയിന്മേലാണ് ശ്രദ്ധവൈത്തിൽ മരംസ്യക്ക് ശ്രദ്ധചെയ്യു
 ന്നത്. പദ്മവല്ലിയങ്ങൾവഴിയായി വരുന്ന പദാത്മഫല
 രണ്ടുംളെ അനുസരിച്ചു ബാലൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രദ്ധ ഒരു ഒരു
 പ്രാരംഭപ്രാംമാണ്. അങ്ങനെ കരിച്ച് പരിചയംവന്നാൽ
 ബാലൻ അനുതനന്ന പ്രതിഷ്ഠതയില്ലാത്ത പദാത്മങ്ങളാലും
 അക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകയും, അതുകൊണ്ടും ശ്രദ്ധചെയ്യുന്നതിനു
 കഴിവുള്ളവനാഘകയും, ചെയ്യും. മാതൃഖം, തെളിഞ്ഞതി
 പം, മുതലായതുകളാൽ നീതനായി പരിചയംവന്ന ബാ
 ലൻ, അനുതനന്ന തെളിവില്ലാത്ത അന്ത്യപദാത്മങ്ങൾ—ക
 സാല, പുന്നകം,— മുതലായവയെയും, ശ്രദ്ധിച്ചതുടങ്ങു
 യായി. അങ്ങനെ ഏതാറം അതുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ ബാല
 നാൾ പ്രതിഷ്ഠപദാത്മങ്ങളോട് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ
 സംബന്ധമുള്ള അന്ത്യപദാത്മങ്ങളിനേലും ശ്രദ്ധയെ ചെ
 ലുത്തുന്നതായിരിക്കും ;— ജ്പാലനിമിത്തം വിരകം, മാതാ
 പുനിമിത്തം വസ്ത്രവും ബാലഗ്രൂഹയെ അക്ഷിക്കുകമെന്ന
 ത്രം. ജ്പാല, മാതാവും ഇതുകൾ ബാലഗ്രൂഹയുടെ കേന്ദ്ര
 ഞങ്ങളായി ഭവിച്ചതുപോലെ, വിരകം, വസ്ത്രവും, ഉപക്രോ
 ണങ്ങളാവകയും, വിരകകാരന് അള്ളമാരി മുതലായതുകളും ശ്രദ്ധാർഥങ്ങളാവകയും ചെയ്യും. അന്തിച്ചരാനിതമായ ശ്രദ്ധ
 യുടെ വിഷയങ്ങൾ ഇങ്ങനെ അധികമാവുന്നതിനോടുള്ള
 ഒരു സേപ്റ്റാനിതമായ ശ്രദ്ധയുടെ പ്രാരംഭങ്ങളും കാ
 ണാവുന്നതാണ്. വാസ്തവംപരബന്ധത്താൽ അന്തിച്ചരാനിതമുണ്ട്,
 സേപ്റ്റാനിതമുണ്ട് ഇതുകൾ തമിലുള്ളത് അതിൽ
 എത്രയും അസ്ഥിരമായിട്ടുള്ള ഒന്നാതു. ചായംപിടിച്ചു ഒരു
 കളിപ്പാട്ടത്തെ തുടരെ നോക്കുക, നടക്കുന്ന ഒരു പ്രാണി
 യെ കണ്ടുകൊണ്ട് തുടങ്ക, കൈയിൽനിന്ന് താഴെഴുപ്പാ
 യ ഒരു കളിപ്പാട്ടത്തെ കാണ്ണാനായി കനിഞ്ഞതുനോക്കു
 —എന്നിങ്ങനെ സന്ദേശാശ്വലുഡായകമായ ഒരു വിഷയത്തി

മേൽ ബാലൻറു സ്ഥിരത്തശ്ശി സേപ്പചാനിതമായ ശ്രദ്ധ യുടെ പ്രാരംഭമാണ് എന്ന പറയാം. മുന്നമാസം പ്രായ മായ ഒരു കുട്ടി ശ്രൂപം കേൾക്കുന്ന പ്രദേശത്തെങ്കിൽ തലയെ തിരിക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന വിദ്യാഹാർ പറയുന്നതു സേപ്പചാനിതമായ ശ്രദ്ധയുടെ ഒരു ഭംഗിയും കൂടി കൊണ്ടുനിന്നും തന്റെ കാലാംമാസത്തിനു മുമ്പായി കുട്ടികൾ ഓരോ പദാർത്ഥങ്ങളെ കാണുവാൻ കേൾക്കുവാൻം അതു പരിതഃപ്രദേശങ്ങളിൽ അനേന്പഷിച്ചതുടങ്ങുമെന്നാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ അനേന്പഷണംചെയ്തിട്ടുണ്ട് വിദ്യാഹാർ പറയുന്നതു്. അതുനാശത്തിൽ വിഷമമായ പരിശുമാം, അഭ്യാസംനിമിത്തം, സൂഖ്യസാധ്യം അവും എന്ന ന്യായം അനുസരിച്ചു്, ശിരസ്സിനെ ഒരു സ്ഥാനത്തെങ്കിൽ തിരിക്കുക, ദിഷ്ടി ഉറപ്പിക്കുക, പദാർത്ഥങ്ങളെ എടുക്കുക, വയ്ക്കുക എന്നി തുകകളും, ബാലമാക്ക് അഭ്യാസവൈദംനിമിത്തം കുമേണ കുഴിപ്പുസാധ്യമായിത്തീരിയാം. അനുബംഘമാസമാവുമ്പോ ഫേക്ക്, ബാലൻ സപ്തമാതാവോ മരീറാ ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഷയസംഗ്രഹത്തിലെ അതുനാശത്തിൽ അവബന്ധംവരുക്കു ശ്രദ്ധചെയ്യുന്നതിനു ശക്തനാവുന്നതാണ്. സേപ്പചാനിതമായ ശ്രദ്ധയെ ബാലമാർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു വേബാരാ ഐട്ടം, അപ്രധാനങ്ങളും, നിറ്റാരങ്ങളും, അപൂർവ്വങ്ങളും അതു വിഷയങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്ന ജീതാണ്. എന്നാൽ ബാലൻ ശ്രദ്ധചെയ്യുന്ന അപൂർവ്വവിഷയങ്ങൾ പലപ്പോഴാം പ്രകൃഷ്ടപദാർത്ഥങ്ങളാക്ക് ബാലമന്നഫ്പിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും എന്ന് അലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഒരു ചെറിയ വസ്തുവണ്ണ തന്ത ഒരു ബാലൻ സൂക്ഷിക്കുന്ന എന്നിരിക്കുമ്പോൾ ; മാതാവിന്റെ വശം കാണാറുള്ള കൈലേണിനോട് അം വസ്തുവണ്ണത്തിന്റെ സാമ്പത്തികിമിത്തമായിരിക്കാം ശ്രദ്ധ അവിടെ ഉത്തരവിച്ചതു്. ഒരു ചെറിയ നാരിനെ ബാലൻ സൂക്ഷിച്ചു എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, ബാലൻ പലപ്പോഴാം കൈയിൽവച്ച് ലാളിക്കാറുള്ള ചുച്ചക്കട്ടിയുടെ മുഖത്തോമ്പേതാട്ടജീ

സാത്തുമായിരിക്കാം ആ വിഷയത്തിൽ ബാലഗ്രൂഹരയ ആ കഷ്ണിച്ചതു്. ശ്രദ്ധയുടെ പ്രധാപാരത്തിൽ അപൂർവ്വങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനോട് ആധിക്യം അ നിസർച്ചു ബാലമനസ്സിനോട് നിത്രേശത്തിനോട് പ്രധാപാരയിക്കും — എന്ന പരഞ്ഞാൽ സേപ്റ്റാനിതമുഖ്യ ദേ പ്രധാപാരത്തിനോട് ആധിക്യം—നാം കാണുന്നു. അ പ്രത്യേകവിഷയങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ, ശ്രദ്ധയിൽ വന്ന പദാർത്ഥത്തെ, ഒരു ബാലൻ ഭീഷംസമയം ശ്രദ്ധയിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതും സേപ്റ്റാനിതമായ ശ്രദ്ധയുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണ്. അനിച്ചലാനിതമായ ശ്രദ്ധ ഒരു പദാർത്ഥത്തിനേക്കുള്ള ഉറപ്പുവില്ല ; പദാർത്ഥങ്ങൾ മാറുന്നതിനുനുസരിച്ചും, ബാലഗ്രൂഹനിനുനുസരിച്ചും, അനിച്ചലാനിതമുഖ്യം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ചിന്തയെ ഒരു വസ്തു വിനേക്കുള്ള ഉറപ്പുചുരുക്കിയുള്ളതു്, കട്ടികൾക്കു് ഒരു പ്രധാകാരണമാണ് എന്ന് ഒരു മനസ്സുബുജ്ഞൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധ മനസ്സിനോട് നിത്രേശത്തിനു കീഴെ കു നിണ്ണാൻ പരിചയിക്കുകയും, ശ്രദ്ധയെ നയിക്കുത്തക വസ്തും നിത്രേശം ബലവത്തായിത്തിരകയും, കഴിഞ്ഞേരേ സം മാത്രമാണ്, എക്കാറ്റമാവാൻ മനസ്സിനും ശ്രദ്ധയും കഴിവുണ്ടാവുന്നതു്. സേപ്റ്റാഫ്ലൂ് അനോസരിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കുക ; എന്ന പരഞ്ഞാൻ, ശ്രദ്ധിക്കുണ്ട് പദാർത്ഥത്തിനേക്കുള്ള മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുക ; എന്നാണ് അത്മം. ശ്രദ്ധി കുണ്ട് പദാർത്ഥത്തിനേക്കുള്ള മാത്രം ശ്രദ്ധയെ നിത്രുക ; എന്ന പരഞ്ഞാൽ ബാഹ്യംങ്ങളായ പ്രാഥോധകങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക ; എന്നാണെന്നനുള്ളതും പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കുണ്ട് ഒരു വിഷയമാണ്. ഒരു പദാർത്ഥത്തിനേക്കുള്ള ശ്രദ്ധ യെ അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുക ; എന്ന പരഞ്ഞാൽ അന്ത്യപദാർത്ഥങ്ങളിനേക്കുള്ള മനസ്സിനെ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുക ; എന്നത്മുണ്ട്, എന്നുള്ളതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വലിയ പ്രയാസമില്ലാത്തതാണെല്ലാം. ഒരു പല ഹാരത്തിനേക്കുള്ള ഭൂപ്രശ്ന പതിച്ചിരിക്കുന്ന കട്ടി, കളിയെ വിസ്താരിക്കുന്ന പരിച്ചിരിക്കുന്ന കട്ടി,

രിച്ചുപോവുന്നതും, സമഹാർക്കൾ ക്ഷണിച്ചാൽ പോവാ
തിരിക്കുന്നതും, സാധാരണ നടക്കുന്നതാണെല്ലാ. അന്നാ
വല്ലുവിഷയങ്ങളിൽനിന്നും വ്യാമോഹകങ്ങളിൽനിന്നും മ
ന്നല്ലിനെ നിവർത്തിപ്പിപ്പാറാളും ശക്തിയുടെ അളവുണ്ട്
രിച്ചു്, ബാലനാർ ആവല്ലുകായ്ക്കുളിൽ ബുദ്ധിയെ ചെ
പ്പുത്തുന്നതാണ്. ബാഹ്യലോകത്തിൽനിന്നും പദ്ധതി
യങ്ങൾവഴിയായി, വരുന്ന കാഴ്കക്കേളയും, ശ്രദ്ധക്കേളയും,
തിരുന്നരിക്കുന്നതിനാളും ശക്തിയുണ്ടാക്കി മാത്രമാണ്, ഒ
രു ബാലൻ എത്രക്കും ഒരു വിഷയത്തെ തുടരെ ചിന്തി
പ്പാൻ ശക്തനാഭുന്നതു്. ബാഹ്യലോകത്തിൽ വജ്ഞാക്കി
നുതിനാളും ശക്തി, ഏല്ലാവരിലും ഒരുപോലെയെല്ലാത്തതും
അഭ്യാസംകൊണ്ട് വർദ്ധിക്കുന്നതും ആണ്. പാംഗാല
യിൽ ആളുമായി ചേരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു ബാലൻ,
മറു കട്ടിക്കുള്ള നോക്കിക്കൊണ്ടും, ദോധിലേക്കു നോ
ക്കിക്കൊണ്ടും, സമയം നഷ്ടമാക്കുകയും ; പാംകായ്ക്കു
വേണ്ടവെള്ളും ശ്രദ്ധിക്കാതയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്, അ
ധികപ്രസംഗംകൊണ്ടും : മനസ്സുപാശം അനുസരിച്ചാണ്.
കുച്ച പരിചയവുംനാൽ, വ്യാമോഹകങ്ങളിൽനി
ന്ന് ആ ബാലൻ മനസ്സിനെ നിവർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുന്നതാ
യിരിക്കും. സംപൂർണ്ണമായ എകാഗ്രത മനസ്സിനുണ്ടാവുക
വളരെ വളരെ അസാധ്യരണമാണ്. സമാധിയിൽ ലയി
ക്കുന്ന ഫോറിക്കേജു, യൂഡയാത്രയിൽ മദ്ദുമാൾക്കും കൈ
ണം മരനു നിശ്ചലനായിനിന്നും സോക്കുട്ടിസ് മുതലായ
വരേരു, പൂണ്ടിമായ എകാഗ്രതയെ ശ്രദ്ധിച്ചു നൽകുത്തക്കു
വെള്ളും നിങ്കുംശത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചതിയിരിക്കാം. എന്നാ
ൽ എകാഗ്രതയുടെ അളവു് അനുസരിച്ചാണ് ഒരേ വി
ഷയത്തെ തുടരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും ; കായ്ക്കുളിട്ടുടെ അവ
സാനംവരജ്ജു യുക്തിപൂർവ്വം മനസ്സിനെ നടത്തുന്നതിനും ;
തുടരെതുടരെ അനുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ; എത്തന
തത്പരങ്ങുള്ള ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ; — മനസ്സിനു ശക്തി ഉ
ണ്ടാവുന്നതു്. ഈ സംഗതിയിൽ നിങ്കുംശത്തിനാളും അ

യാന്മാനത്തെ — ശ്രദ്ധയെ ഭരിക്കുന്നതിൽ നിന്ത്രം അല്ലെങ്കിൽ ഇച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രധാനപ്രസ്തിയെ — സൗക്ഷ്മിച്ചാൽ മനസ്സിന്റെയും മനസ്സുന്റെയും വികാസം സംബന്ധിച്ച പ്രജ്ഞ, വികാരം നിന്ത്രം എന്ന മുന്നിൽ, നിന്ത്രം ശത്രീനിന്ത്രം സ്ഥാനവും വിലയും എത്രയെന്ന ശ്രമിക്കുവുന്നതാക്കുന്നു. മണ്ഡലാർ ദിച്ചക്കമാരാവുക അതു എഴുപ്പ് മല്ല എക്കിലും, സാമാന്യസാമത്ര്യം ഉള്ള ഒരു ഒരു ബാലൻ ഉറനിന്ത്രം ഫേതോട്ടം സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയോടും പരിഗ്രാമച്ചാൽ വിസ്തൃതിയിൽ അളവിൽ വളരാവുന്നതാണ്. സൈപ്രസ്സാനിതമായ ശ്രദ്ധയെ ചെയ്യുന്നതിന്ത്രം കഴിവു പിപടിയായി വളരുകയും; മനസ്സും ശ്രദ്ധം നിന്ത്രം ശത്രീനിന്ത്രം മുഴവനായി അമരകയും; ചെയ്യുന്നമുകിൽ, ശ്രദ്ധയെ അവശ്യപ്പെട്ട വിഷയത്തിലേക്കു ബലാള്ളാരമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നും ശ്രദ്ധ അവശ്യപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ സ്വന്തമേഖല നിന്നുകൊള്ളുന്ന ഒരു സ്വന്തം, വളരെശ്രദ്ധത്താണ്. ഇതു പരിചയംകൊണ്ടു വന്നുകൊള്ളും; ബൈസ്ക്കിൽ ഓടിക്കുവാൻ അഭ്യസിക്കി നാമനാഗ്രഹിക്കുന്ന ആർ, അതിനു മുമ്പായി ഓട്ടും, ചാട്ടും മുതലായവ അഭ്യസിച്ചും അംഗസ്താധിനം വരുത്തേണ്ട ഒരും, ഓട്ടും ചാട്ടും മുതലായവ വരുമാദേശംമുകിൽ ആഭ്യമായി അടിപിശക്കാതെ നടക്കാൻ പഠിച്ചിരിക്കുന്നതും, ആണ്ടെല്ലാ. നടക്കുന്നതിനു തന്നെ അന്വസ്ഥായും ആവശ്യപ്പെട്ടുകയും നടക്കുന്നോൾ ഉരുണ്ടവിഴകയും ചെയ്യുന്ന ശീതു, ആ സന്ദർഭത്തിൽ ബൈസ്ക്കിൽസവാരി അഭ്യസിപ്പാൻ യോഗ്യനമ്പുണ്ട്. നടക്കക്ക, ഓട്ടുക, ചാട്ടുക മുതലായവ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധകൂടാതെയും സ്വന്തംകൊണ്ടും എന്നതുപോലെയും, നടക്കുന്ന എന്ന തോന്നമാർ, നിസ്താരാസം സാധിക്കാവുന്ന ഒരു, ബൈസ്ക്കിൽ എഴുതുതുടങ്ങാവുന്നതാണ്. എക്കുദേശം ഈ റിതിക്കാണ് മനസ്സിന്റെ വളർച്ചയിലും കാണണ്ടത്. ഒരു പ്രത്യേകപദാർത്ഥത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനായി ശ്രദ്ധയെയും മനസ്സി

നേയും ആ പദാർത്ഥത്തിനേൽ നിത്രുന വിഷയത്തിൽ, ഉഗ്രനിങ്കും ശോ പ്രത്യക്ഷമായി ആവശ്യമുള്ളടക്കകയും, നിങ്കുംശത്തിനു സപ്ലം ഉറുതക്കരവുവനാൽ ശ്രദ്ധ മാറി ദ്രോവകയും ചെയ്യുന്ന ഒരവൻ—നടക്കാനായി സവശക്തിക്കുള്ള പ്രയോഗിക്കകയും, വളരെ ശ്രമംചെയ്യുന്ന നില്ക്കുകയോ ഒരടിവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുകയും, സപ്ലം സൂക്ഷ്മകൾ റവ പററിയാൽ ഉരഞ്ഞവിഴുകയും ചെയ്യുന്ന—ഒരു ശിരുവാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മനസ്സും ഉയർന്നവിഷയ ഔദ്ധിൽ മനസ്സിനെ പ്രവർത്തിപ്പിപ്പാൻ ശക്തനല്ല. നടക്കാൻ പരിചയമില്ലാത്തവൻ ബൈസകിർജ്ജഭ്രാസത്തിൽ പരാജിതനാവുന്നതാണല്ലോ. നിങ്കുംശവും ശക്തിപ്രയോഗവും നടക്കന്നതിന് ആവശ്യമാണ്; എങ്കിലും, അതുകൂടി ആവശ്യമല്ല എന്ന തോന്ത്രിക്കമാറു പരിചയത്തിനേരു കൂടുതൽക്കൊടു നടക്കക എന്നതു് എത്രയും സൂക്രമാവുന്നതുപോലെ—മനസ്സിനേയും ശ്രദ്ധയേയും ആവശ്യമായ പദാർത്ഥത്തിനേൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയെ നിസ്ത്രയാസം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ള ആർ(സേപ്ട്രൂനിതമായ ശ്രദ്ധയെ പരിചയവെലംലും അനിസ്ത്രാനിതമായ ശ്രദ്ധയാക്കി ആപാതരംചെയ്യു് എന്നതുപോലെ പദാർത്ഥത്തിനേൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ആർ)— ഉയർന്നതരം മനഃപ്രവർത്തികളിൽ പ്രവേശിക്കകയും വിജയത്തെ സഹായിക്കകയും ചെയ്യു. സേപ്ട്രൂനിതമായ ശ്രദ്ധയുടെ വളർച്ച, ശ്രദ്ധചെയ്യുക എന്നതിനെ സപ്ലാവമാക്കുന്നതിനേരു അളവനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്.

മേൽ കണ്ണ വിവരണത്തിൽനിന്ന്, വിദ്രൂതമികളും ശ്രദ്ധയെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതു് എത്രയും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ് എന്ന തെളിയുന്നു. വിദ്രൂതമിശ്രദ്ധയെ ഭരണത്തിൽ നിത്രുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു മനസ്സും അധ്യാപകനായിരിപ്പാൻ അന്ന ഹനാണ്. ശ്രദ്ധയുടെ പ്രാപാരം എത്രാം പ്രമാണം ഔദ്ധിനെക്കുന്നസരിച്ചാണ്; ബാലബുദ്ധിയെ എത്തെങ്കിലും

ങ്ങ പ്രത്യേകവിഷയത്തിൽ ബന്ധിക്കണമെന്നാറുഹിക്കുന്ന അർഥം ആ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാതെ കഴിയുകയില്ല. ഇക്കുന്നിത്തമായ ശ്രദ്ധ ബാലഗാർഡ വളരെ കുറവാണ്. പ്രമാണമായി തന്നെ സ്റ്റിപ്പു ദാതരെ കണ്ട്, കാതു മുതലായവ കാരുക്കൾക്കും ഒരു അധ്യാപകന് നിശ്ചയിക്കണം. പ്രാജ്ഞദോഷാർധി നേരം സമീപത്തോ, ഭൂമളിനേരം സമീപത്തോ, അധ്യാപകനേരം സമീപത്തോ ഇങ്ങനേരങ്ങവരെ, ഇത്തോമെ കിൽ, അതോടെ വലിയ സംഗതിയാണ്. കുമിണം രേഖയും രോഗിക്കുള്ളയും ഉപദ്രവിക്കുന്നതു കൂടുവും നിശ്ചലവും ആണ്. ശരീരത്തിനും അംഗങ്ങൾക്കും ആവശ്യമായ ചലനം അനുബദ്ധിക്കണം. പരിക്കവാനജ്ഞ വിഷയത്തിനേരം പരിതഃപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് എല്ലാത്തരത്തിലും പ്രധാനങ്ങളെ മാറ്റിനിന്ത്തുകയും, ബാലനേരം അല്ലാക്കി മുഴുവൻം പരിശൈലം വിഷയത്തിൽ ചെന്ന ചേരവാം സഹായിക്കുകയും അധ്യാപകന് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ദേഹം, അന്ത്യപ്രകാരങ്ങളിൽ ശരീരമന്ത്രങ്ങൾ കുഴിപ്പിച്ചു ഇരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, ഒരു ബാലൻ ഏകാഗ്രശ്രദ്ധയും ആവശ്യപ്പെട്ടതാണ്. ശ്രീ സ്ത്രീക്കും ശരീരമന്ത്രങ്ങൾക്കും സാധാരണാവസ്ഥയിൽ വരുന്നതുവരെ അധ്യാപകന് ക്ഷമിക്കുകതന്നെ ചെയ്യണം. സാധാരണാവസ്ഥ തന്നെ വളരെ താഴീനപടിയിൽ നാള്ക്കുന്ന ബാലഗാർഡയന്നിയും ശ്രദ്ധചെയ്യുന്നതിനാജ്ഞ ശക്തി, ഭൂമണ്ഡ കുറവായ ബാലഗാർഡ ഉണ്ട്. പാംശാല, പരിത്രം, എന്നിതുക്കളെ വളരെ വെറുക്കുന്ന ബാലഗാർഡ പല അധ്യാപകരായം കുണ്ടിരിക്കും. ഒന്നാൽ ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഒന്നു ഓത്തിരിപ്പാനാജ്ഞതു്, പല വിദ്യാത്മികളും ആ രീതിക്കു പരിശൈലിപ്പിച്ചതു് അബദ്ധമാരായ അധ്യാപകനാർ തന്നെയാണ് എന്നുണ്ട്. എത്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിലെങ്കിലും പ്രകൃതി സിദ്ധമായ സന്ദേശം ഇല്ലാതെ ബാലഗാർഡ ഇല്ല എ

നാണ് പരമ്യങ്ങളും. ബാലൻ ഇഷ്ടമായ വിഷയം എത്താണ് എന്ന സുക്ഷിച്ചിരിഞ്ഞു, അതിനോടു് അന്ന വിഷയങ്ങളെ ബന്ധിച്ചു്, വിദ്രൂതമിന്നും അപഹരിക്കാനും അധ്യാപകത്തും. ആ ഭാഗം ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല, പാഠവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് എല്ലാ വിദ്രൂതമികർക്കും താല്പര്യം ഒരപോലെയില്ല. ചിലൾ മറ്റൊരാണ്. ജൂമഗ്രാമം ഉണ്ടാനിരന്നാലും ഭക്ഷണാനുന്നത്, ഭവ്യായുശപസനം എന്നിതുകർമ്മം ശക്തികരണത് ചെറു ഘട്ടങ്ങൾം വളരെയാണ്, ജൂമദോഷവും, അന്ത്യദാഹം തുള്ളം ഒരമിച്ചറബവിക്കന വിദ്രൂതമികളുടെ അവസ്ഥ വളരെ സകടകരമായതു തന്നെ. അങ്ങനെയുള്ളവരോടു ദേഹംപെട്ടുന്നതുകാണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ല; ഭിന്നത വല്ലിച്ചു് അവർ അധികം ശക്തിക്കുവുള്ളവരായി തീരുമാനം ഒരു വിശേഷദോഷഫലവും ഉണ്ട്. കാറിൽ പത്രുന ഒരു കടലാസിനേൽ അക്ഷരങ്ങളെ പത്രാതെ മുപ്പെട്ടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തതുപാലെ, ശരിയായ സ്ഥാനത്തു നില്ക്കാതെ ഒരു മന്ദിരനേൽ ഒരു സംഗതിയെ ശരിയായി സ്ഥാപിക്കുക അസാധ്യമാണ്, എന്നു് താത്പര്യകനായ ലാക്ക് സന്ദർഭവശാൽ മുന്നാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്ന പദാർത്ഥം എത്ര കണ്ട് ആകഷ്മകമാണ് എന്നാളുതും അധ്യാപകൻ സുരിക്കണ്ടതാണ്. വലിയ പെടി, ചുവന്നപൂവു് എന്നിതുകൾ എഴുപ്പാഴം ശ്രദ്ധാർഖങ്ങളായേ ഇരിക്കു. വിദ്രൂതമികൾ മുയമാകുന്നതിനോടുള്ളൂടെ അധ്യാപകപ്രീതി, ക്ഷാസി തു ഉയന്നസ്ഥാനം, എന്നിതുക്കും സന്പാദിക്കുന്നതിനും മോഹം മുതലായവയും, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളുടെ ആകഷ്മകതയെ അധികമാക്കുന്നതായിരിക്കും.— അധ്യാപകപ്രീതി, ക്ഷാസിൽ ഉയന്നസ്ഥാനം, എന്നിതുക്കും സന്പാദിക്കുവാനായി വിരസങ്ങളായ കണക്കു മുതലായതുകളേയും ബാലനാർ ആകഷ്മകതപും ഉള്ളവയായി കൂടി സ്ഥാനം ഇടയുണ്ട് എന്ന സാരം. ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വിഷ

യണ്ണളെട ആകഷ്ടകതയെ കിറ്റും ഇടയുള്ള അന്നപ പാതമ്പങ്ങളെ അധ്യാപകൻ ഭരെ നീക്കും. പട്ടിയെ പരിഗാധിക്കേണ്ട ബാലന്നീര സമിപത്രനിന്ന്, ആന യെ മാറ്റിനിന്തേന്തണ്ണൽ തന്നെ. പാംശാല ഒരു തെരുവിൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്നാൽ, വിദ്രൂതമികളുടെ ശ്രീരം പാംശാലയിലും പദ്മോദ്ധരിയണ്ണളെട വൃംഘാരം തെരുവിലും ആയിക്കഴിയും സംശയമില്ല. പദ്മോദ്ധരിക്കുന്നുവെങ്കെന്നും എകാഗ്രതചയ്യുന്നതിനു മുഖംചെന്നവരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കുന്നതല്ല. ശ്രൂദിക്കേണ്ട വിഷയത്തെ, ശ്രൂദയെ ആകഷ്ടകനു നിന്തിക്കും, അധ്യാപകൻ പ്രദർശിപ്പിക്കും എന്നാളുള്ളതും അത്യാവശ്രൂമാക്കും. ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിലേക്കു മനസ്സു പോക്കുമെങ്കിൽ; മനസ്സു അങ്ങനെ ഒന്നു തയ്യാർ ആവാംണ്ടു്—മനസ്സും ആണ്ടുകിടക്കുന്ന സംഗ്രഹകാശയസ്ഥായങ്ങൾ, മനസ്സും നേരിലാഗ്രേതക്കു വരേണ്ടതാണു്. എനിക്കു മദ്ദോബ്യ സ്ഥം ഉണ്ടാവാത്ത ഒരു കായ്യുത്തിൽ എന്നീരു ശ്രൂദ ഉരുള്ളുന്നതല്ല. ശ്രൂദയെ ബാലഭാരിൽ വള്ളത്തവാൻ ചുരുക്കുന്നവർ, ഈ സംഗ്രഹത്തി ഒരിക്കലും വിസ്മയിക്കുതു്. ഈ പ്രമാണം കൊച്ചുക്കട്ടിക്കളെ സംബന്ധിച്ചുാ, വിദ്രൂരംഭകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചുാ മാത്രമല്ല, ഉയൻ്തരം വിദ്രൂഭ്യാസത്തെക്കറിച്ചും, മരണാവരെയുള്ള ജീവാനസ പാദനത്തെക്കറിച്ചും ശേരിയായിട്ടുള്ളതാണു്. മദ്ദോബ്യ സ്ഥമാണു്, ശ്രൂദയെ ആകഷ്ടകനുതും; അതിനെ സ്ഥാനത്തു നിന്തുന്നതും; എന്നാൽ ചെറിയ കട്ടിക്കളെ ഭരം ദറിരിക്കുന്ന അധ്യാപകമാർ ആണു് ഈ പ്രമാണത്തെ സമ്പ്രവിനാഴിക്കുള്ളും സൗരിച്ചിരിക്കേണ്ടതു്. കൊച്ചുക്കട്ടിക്കളെ ശ്രൂദ ഒരു സംഗ്രഹത്തിൽ ഉരച്ചു നില്ക്കുണ്ടെങ്കിൽ, അധ്യാപകമാർ ആയതിനെ മദ്ദോബ്യസ്ഥം ഉള്ള വാക്കും, സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുയും, വിദ്രൂതമിമ മനസ്സും മുന്നേതന്നെ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾ ഒഴാട്ട യോജിപ്പിച്ചു കാണിക്കുകയും, ആവശ്രൂമാണു്. പ്രാ

യുച്ചന വിദ്രോഹികൾ ശ്രദ്ധയെ ഇള്ളുന്നിതമാക്കുന്ന തിരം ശക്തമാരാവേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അനിച്ചു നിതമായ ശ്രദ്ധയാണ് ശക്തിമന്ത്രം എന്നും, ശ്രദ്ധ പലപ്പോഴും ഇള്ളുയെ അറവാവത്തിക്കാതെ, അനിച്ചുനിതമായി നിങ്ങളുമെന്നും, അധ്യാപകരാർ സദാ സുരിച്ച കൊള്ളുന്നും. ആയതിനാൽ പാഠാരംഭത്തിലെ പാഠത്തിന്റെ വിഷമംഘട്ടണ്ണതിലെ, ബാലരാർ ശ്രദ്ധയെ നിശ്ചയപൂർണ്ണം ഒരു പ്രത്യേകവഴിക്കു വിഭാഗമെന്നും അധ്യാപകൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാം; എന്നല്ലാതെ തുടരെ തീർഖം സമയത്തേക്ക് ഒരു വിദ്രോഹി തന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഒരു വഴിക്കു നയിക്കുവാൻ പരിഗ്രമിക്കുണ്ടെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഫലവും ഇല്ല. ശ്രദ്ധ എന്നതു വിദ്രോഹികളുടെ ഇള്ളു അനുസരിച്ച തീർഖം സമയത്തേക്ക് നിങ്ങി എന്ന വരുകയില്ല. പാഠാരംഭത്തിലോ, വിഷമംഘട്ടണ്ണതിലോ ഇള്ളു നിശ്ചയപൂർണ്ണം ശ്രദ്ധയെ നയിക്കുകയും, അല്ല സമയത്തിനുള്ളിൽ പാഠം ആക്ഷണിയമായി കണ്ണാൽ പാഠം തന്നെ ശ്രദ്ധയെ അതിൽ നിന്തിക്കൊള്ളുകയും, ആണോ വേണ്ടതു്. ആയതിനാൽ അധ്യാപകൻ വിദ്രോഹിമനസ്സിന്റെ ശക്താജീവി സാമഗ്രികളുടെ സപാനവം എത്രയോ പ്രത്യക്ഷമായി കാണുണ്ടതാണോ എന്നു തെളിയുന്നു. മനസ്സിനകത്തു കിടക്കുന്ന ഒരാശയം, പ്രിരകെ മനസ്സിനകത്തേക്കു കടക്കുവാൻജീ ആശയത്തിന്റെ സപാനവത്തെ നിയമനംചെയ്യുന്നതാകുന്ന എന്നാജീ തത്പരത്തിന്റെ അഗാധവ്യാപാരത്തെ അധ്യാപകരാർ ഗ്രഹിക്കുണ്ടെന്നു് എന്നിക്കു പ്രാത്മനയുള്ളതും, ഗ്രഹിക്കുകയില്ല എന്നോ എന്നിക്കു ദേശജീതും, ആണോ. ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു കളത്തിന്റെ സ്ഥിപത്രതു താമസിക്കുവാൻ ഇടയായതിനാൽ, ഒരു ഡാക്ട് റായി പരിഞ്ഞിച്ചു ഒരാളെ ഞാൻ അറിയും. ഇപ്പോൾ നാല്പതിമൂന്നു വയസ്സും നാല്പതിരഞ്ചുപത്രതുപാ ശൈലി ഉള്ളും അങ്ങേയിൽ തന്നെ പറഞ്ഞതാണോ ഇന്ന് വാന്നു

വെ ഞാൻ അറിഞ്ഞതു്. കൂട്ടകരയിൽ പുലയമാർമ്മസ്യം പിടിക്കുന്നതും, അതിനെ പാകംചെയ്യാനായി കീറുന്നതും, ആ ഡാക്ടർ ചെറുപ്പത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ആദ്യം മത്സ്യങ്ങളും, പിന്നെ അന്നപ്രാണികളും, ചെറിയ പിറ്റോക്കത്തികൊണ്ട് കീറി കടക്കുവെളിക്കുക്കുന്നതിനും ആ ബാലൻ ഇംഗ്ലീഷ്‌പജ്ഞിങ്കുടം രണ്ടും ഹാറത്തിൽ പറിക്കുന്ന കാലത്തു്, ടെക്ക്‌ലൂൾ വിഷയത്തിൽ ശ്രീരംഭാനും സംബന്ധിച്ച് ഒരു പാംബണഭായിരുന്നു. ചിത്രം മാത്രം പരിചയിച്ചിരുന്ന അധ്യാപകൻ പാംത്തി നീരു പല ഭാഗങ്ങളും പ്രാവ്യാനിക്കുവാൻ പ്രസ്തുത വിദ്യാത്മിയുടെ സഹായത്തോടു അവശ്യമുണ്ട്, തനിക്ക് സിലിച്ചിരുന്ന ജീവാനം കേവലം നിറ്റ്യാരമ്പ്യ എന്നും, ഉപരോഗപ്രദമാണ് എന്നും, അനുഭൂതകൾ ആ വിദ്യാത്മിക്ക് ഒരിനിമാനം ഉണ്ടായി. പരിചയം കുറവായിരുന്ന ഒരുക്കിലും, സാമാന്യജീവാനം അധികമുണ്ടായിരുന്ന ആ അധ്യാപകനുമുലും, പ്രസ്തുതവാലനീരു ശ്രീരംഭാനുജീവാനം പ്രവന്ധിതമാക്കുന്നതിനും, ഇടയായി. തെ ഡേപ്പർവത്തിൽ പരിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു മുഹമ്മദി നീരു വാലും തലയും ഒരുപോലെ തുക്കമുള്ളതാണ് എന്നു്, കണക്കുവിഷയം സംബന്ധിച്ചു്, സ്ഥാസ്യാപകൻ സുചിപ്പിച്ചതിനെ പ്രസ്തുതവിദ്യാത്മി തടയുകയും അധ്യാപകൻ മുഖിയുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ വളർന്ന വിദ്യാത്മിക്ക് എപ്പ്. എ. സ്റ്റാസിൽ ശ്രീരംഭാനുവും, ബി. എ. സ്റ്റാസിൽ പ്രാണിശാസ്നവും, അതിനീരു ഗേഷം മെയിക്കൽകാര്യജീവിൽ വൈദ്യവും, സപാഭാവികമായി വന്നുചേരും. ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു ബാലൻ മുഹമ്മദാളും അദ്ദേഹപണിച്ചു്, അപരനു യന്ത്രങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു് കണ്ടാൽ, അവൻ ഭിന്നപ്രകാരങ്ങളിൽ വളരാമുള്ളവരാണു്; എന്നാണു് നാം സംശയിക്കേണ്ടതു്. മനസ്സിനകത്തു കുറഞ്ഞ കടന്നകഴിഞ്ഞ ആദ്യം, അകത്തു കയറാനുള്ള ആ

ശയത്തെ നിയമനം, ചെയ്യുന്നണ്ട് : സംശയമില്ല. വാ
ത്രാത്മിയുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥാനപിടിച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള
ആദ്യങ്ങൾ എവയാണ് എന്ന്, അധ്യാപകൻ അറി
ഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് അതുവരുമാണ്. അതിനോടു സം
ബന്ധിച്ച് അടുത്തുള്ള ആദ്യങ്ങളെ അധ്യാപകൻ
പ്രഭർജ്ജിക്കാം. മനോബന്ധം ഉണ്ടാവാത്ത വിഷയങ്ങ
ക്കു വിദ്യാത്മികൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല
യോ എന്നാൽ സംശയം ഇവിടെ ഉണ്ടാവും. അതാ
നുള്ള മറപടി ആവശ്യമായാലും ശരി ഇല്ലെങ്കിലും
ശരി, എന്തുക്കിലും മുമ്പുതന്നെ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന
എത്തെങ്കിലും ഒരു ആദ്യങ്ങളുടെ സംശടിച്ചല്ലാതെ,
- ഒരു ഗൃതനാശയം മറന്നുപൂര്യതയ്ക്കിൽ കടക്കകയില്ല,
എന്നാണ്. ഇതു് മനസ്സിൽ ഉറച്ചകഴിഞ്ഞ അഞ്ചുപ
ഷക്കേന്നാടു് ഇങ്ങനെ മുണ്ഡോഷിക്കാം. മനോബന്ധം
വരവാൻ ഇടയില്ലാത്ത പല വിഷയങ്ങളേയും, പാത്രാ
ത്മിപൂര്യതയ്ക്കിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യം തോ
ന്നാം. ആ സന്ദർഭങ്ങളിലെപാക്കേയും ഓരോ വിദ്യാത്മി
ക്കു യോജിച്ചുമാറ്റുതെ അധ്യാപകൻ കണ്ടപിടിച്ചുകൊ
ണ്ണാം. കണക്കു പറിക്കവാൻ ഉത്സാഹമുള്ള ഒരു ബാ
ലൻ ഭ്രവിവരണവിഷയത്തിൽ അലസനാകുന്ന എന്നിരി
ക്കേടു; ഭ്രമിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ കണക്കുക്കുള്ള ആ
ബാലൻ കൊടുക്കാം. പുരയിടത്തിന് പേലിക്കുക, അ
തിന് ചുറ്റം രോഗുവെട്ടുക, മുതലായവ, സംബന്ധിച്ച
കണക്കുക്കുള്ള അടിസ്ഥാനമാക്കി, പുരയിടത്തിന്റെ പൂം
ന്, അതിനെ തുടന്ന് പടം, ഒരു രാജുത്തുള്ള രോഗുക
ൾ, മലകൾനിമിത്തം രോഗുകൾക്കു പററിയ തിരിവുക
ൾ, എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം കണക്കു കുറുമായി ഭ്രവിവ
രണം വളരാം. എന്നാൽ കണക്ക്, ഭ്രവിവരണം, എ
ന്നിതുകളേപ്പോലെ ഇതു അകന്ന വിഷയങ്ങളെ സംശ
ിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യം അധ്യാപകൻ സാധാരണ ഉ
ണ്ടാവുകയില്ല. ഭ്രവിവരണം, അതിക്കനിന്ന് ചരിത്രം,

അതിക്കനിന്ന ഭാഷ ; ഭേദിവരണം, അതിക്കനിന്ന ശ്രായിംഗ്രീ, അതിക്കനിന്ന നേച്ചർലൈഡി, അതിക്കനിന്ന തുഷി, അതിക്കനിന്ന സയൻസ്, അതിക്കനിന്ന കൺക്ലേഷൻിങ്ങനെ ഭേദിവരണം കേന്ദ്രമാക്കിയും ; അബ്ലൈറ്റ് ചരിത്രം, ഭേദിവരണം, ശ്രായിംഗ്രീ ; ചരിത്രം, ഭാഷ, എന്നിങ്ങനെ ചരിത്രം കേന്ദ്രമാക്കിയും ; ശ്രായിംഗ്രീ, പടംവരജ്ഞൽ, ഭേദിവരണം, ചരിത്രം ; ശ്രായിംഗ്രീ, ഇംഗ്ലീഷ് മറ്റ് കണക്ക് ; എന്നിങ്ങനെ ശ്രായിംഗ്രീ കേന്ദ്രമാക്കിയും ; പലപ്രകാരങ്ങളിൽ പാഠങ്ങളെ സംഖ്യാപ്രകാരം വുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു കായ്ത്തിൽ അഭിരുചിയുള്ള ഒരു ബാലനെ, മുന്നോട്ട് നടത്തുക ശക്തമാണ്. അധ്യാപകൾ മനോഭ്യാപാരവിഷയങ്ങളിൽ ബുദ്ധി പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന ആർ ആയിരിക്കണം. ഇന്നാത്മായതിൽ നിന്ന് അജ്ഞാതമായതിലേക്കും — മനോഭ്യാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും — മാത്രമാണ്, ശ്രൂ നീണ്ടുന്നതും. നിങ്ങളും ഏതുതനെ പ്രബലമായിതന്നൊല്ലും മനോഭ്യാസം സംഭവിക്കാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രൂ നില്ക്കുവാൻ തുടക്കില്ല എന്നും, ഏകാഗ്രമായ ശ്രൂ, ലിംഗമായ അട്ട്യാസത്തിന്റെ പലമായി മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണ് എന്നും, അറിഞ്ഞും ; തന്റെ ക്ലാസ്സിലും ഓരോ ശിശ്യനേയും പരിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത പാരാശങ്ങളെ നിണ്ട്യം ചെയ്തു് ഉപേക്ഷിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുണ്ടവയെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു് ആവശ്യമായ ബോധവും ദേഹവും ഉള്ള അധ്യാപകന്റെ എല്ലാ ശിശ്യരാജം, സമ്മാനാരായി തീരുമെന്നു്, ഒരു സാമാന്യവിധി ചെയ്യാം.

സ്ഥരണ, ഓർമ്മ. Memory

ബേദ്രുതയങ്ങൾ വഴിയായിട്ടാണ് അറിവു മന
ലഭിക്കുന്നതു് എന്ന മുമ്പ് പ്രസ്താ
വിച്ചിട്ടുള്ളതാണെല്ലാ, എന്നാൽ കണ്ണകൾ
അടങ്കുന്ന അനൈത്ര്യയങ്ങൾ ബെദ്രുതയും
ഇരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, മനസ്സു് ആഗ്രഹത്തുമായി
തനിയന്നില്ല എന്നാജ്ഞതിനെ ഇവിടെ സൂരിക്കുക. “നാര
ങ്ങ്” എന്നാൽ എന്തു് എന്ന പരിതാവു് ഒന്ന് ചിന്തി
ക്കുക. ഈ വാക്കും വായിച്ചുപ്പേശ തന്നെ, മഞ്ഞനിറ
വും, ഉരുൾമയും, അട്ടത്തുതനെ ഗണ്യം മുതലായവയും,
കനിനുമേലെ ഒന്നായി പരിതാവിഞ്ഞു മനസ്സും ദോ
ജിച്ചിരിക്കും. അവസാനമായി നാരങ്ങ എന്ന ഒരു അര
ഡയം മനസ്സും തിക്കവായിത്തനിയം. ഇങ്ങനെ നാരങ്ങ
യെ സംഖ്യാചിത്ര ഒരു ആഗ്രഹസാംഘുണ്ട്രും ഉണ്ടാകുന്ന
തിനു, പദ്ധതിയങ്ങളിൽ ഒന്നാം പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നില്ല
എന്ന് ഇവിടെ വിശ്രാംക്രിയ പരയേണ്ടതില്ല. പദ്ധതി
യും അനൈത്ര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിണ്ണുന്നും പ്രവൃത്തികൂടാതെ തന്നെ, ക
ഴിന്ത വച്ചതിൽ നടന്ന ഒരു സംഗതിയേ മനസ്സും
ഉണ്ടാകുവാൻ നമ്മകൾ കഴിയും. ഗാഢിരഹായ പദ്ധാസനി
ത്തിഞ്ഞു ഒരംഗമായ മാലക്കരനെടുക്കായത്തിൽ മുന്നു നാ
ലു നാശിക നീളുത്തിൽ നിവിസ്തരിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിട്ടുക
ഭേദ്യും, നദിയുടെ റണ്ട് കരകളിൽ കയറിവച്ചിരിക്കുന്ന
ചുണ്ടും വജ്രങ്ങളിൽ കൂടികൾ കയറിയാതെനു പാടുന്നതി
നേയും, മുദ്രയാവജ്ജൂകങ്ങളായ മറു സംഗതികളേയും,
മുമ്പു് ഒരിക്കൽ തൊന്ത് അനുഭവിച്ചതിനെ, എന്നു മന
സ്ഥിരം സ്ഥാപനംചെയ്യുന്നതിനു കോട്ടയത്രു് ഇരിക്കുന്ന

എനിക്ക കഴിയുന്നു. എന്നാൽ എൻ്റെ ഈ മനസ്യം പന്നം ബഹിംഗത്തുനിന്ന് ഇന്ത്രിയങ്ങൾ വഴിയായി വരുകയല്ല. അന്തംഗത്തുനിന്നും ബഹിയിലേക്കു വരുകയാണ്, നാരങ്ങയെ സംബന്ധിച്ചു മുൻപറഞ്ഞ സംഗതിയിലും അങ്ങനെന്ന തന്നെ. എന്നാൽ ബഹിംഗത്തുനിന്ന് ഇന്ത്രിയങ്ങൾ വഴിയായി വരുന്ന ആശയവും, മെരുക്കണം റിതിക്ക മനസ്സിനകത്തുനിന്നതനെ ബോധത്തിലേക്കു വരുന്ന ആശയവും, (സുരണയും)—രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ആശയങ്ങളും,—യമാത്മത്തിൽ ഇന്ത്രിയങ്ങൾവഴിയായി വന്നവതനെ മുന്ന് അല്ലോ ആലോച്ചാത്തിലും ഗമിക്കാം. ഇപ്പോൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ നില്ക്കുന്ന പ്രസാനദിപ്രതിമ തൊന്ത് മുഖ്യാരവസ്ഥത്തിൽ ഇന്ത്രിയങ്ങൾ വഴിയായി അനുഭവിച്ചതിൽനിന്നും ഭിന്മായിട്ടുള്ളതും തല്ല. എൻ്റെ മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിക്കുമ്പോഴിൽക്കുന്ന പ്രതിമ, യമാത്മവസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഭിന്മല്ല എന്ന് അടുത്തപ്രാവല്ലും തൊന്ത് പദ്ധത്യക്കാണ്ഡം ഇടയാവുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, താരതമ്പ്രാചയയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളാവുന്ന താണ്. മുന്പ് ഇന്ത്രിയങ്ങൾവഴിയായി മനസ്സിൽ കടന്നിട്ടില്ലതെന്നു വരാത്തുകൊണ്ടുതന്നെ, സുരണകൾ എന്നിവ ഇന്ത്രിയങ്ങൾ വഴിയായി മനസ്സിൽ മുന്പ് കടന്നിട്ടുള്ള ആശയങ്ങളുടെ ശരായകളാണെന്നും പ്രത്യക്ഷമാവുന്നു. ഓണം എന്ന കേട്ടാൽ ഉദ്ദേശ്യം, പദ്ധതവും, പായസവും ഒരു മലയാളിയുടെ മനസ്സിൽനിന്നും ബോധത്തിലേക്കു കയറിക്കും എന്നും. എന്നാൽ പദ്ധതിയല്ലാരാ ഓണം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലതെന്ന ഒരു പരിശോധന മനസ്സിൽ ഓണം യാതൊത്തരം ശരായങ്ങളും ഇനിപ്പുക്കുന്നില്ല. സുരണാസ്പദ പമായ ആശയം, പദ്ധതിയമാർഗ്ഗമായി വന്ന ആശയത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സുരണാപദ്ധതിയല്ലാതെ വഹിക്കുന്ന ആശയിച്ചുനില്ക്കുന്ന എന്ന പ്രത്യക്ഷമാവും. സുരണാസ്പദപമായ

നാരങ്ങ സ്ഥൂട്ടക്കരവുള്ളതായിരിക്കാമെങ്കിലും കടയിൽ കണ്ണ നാരങ്ങയോട് സമർപ്പണമുള്ളതായിരിക്കും.

എതെങ്കിലും ഒരു സദഭ്രതിൽ ഒരു യമാത്മവസ്തു വിശ്വര പ്രതിരുപമല്ലാത്ത ഒരു പ്രതിമ എന്നീര മന ഫ്ലിൽ ഉണ്ടാവുന്ന എന്നിരിക്കും.— ചിരകളും അതു, തു പിക്കേഴുള്ള പക്ഷി— എന്നിങ്ങനെ എതെങ്കിലും ഒരു പ്രതിമ മനസ്സിൽ വന്നുള്ളടാത്തതല്ല. അംഗവന്നയും അംഗകാവുന്ന പ്രതിമകളുടെ ഘടകാംശങ്ങൾ, ഇന്ത്യയിൽ മനസ്സിൽ വഴിയായി വേറൊവേരെ മനസ്സിൽ കടന്നിട്ടുള്ളതും മനസ്സിൽ സംശയം നടന്നവയും, അതിന് എന്ന് അതു ലോചനകൊണ്ട് കാണാം. അതുതിനാൽ യമാത്മമായ ഒരു പ്രതിരുപം ബഹിർഭ്ലാകത്തിൽ ഇല്ലാത്ത വിഷയപ്രതിമകളുടെയും അതരംഭം, പാഞ്ചവ്രതിയങ്ങൾ തന്നെ എന്ന സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ചിത്രകാരനീര പെട്ടിയിലുള്ള എതാനം വർണ്ണങ്ങളുടെ പ്രയോഗം, ഇന്ത്യ സദഭ്രതിൽ • സൂരണയിൽ വരുന്നു. വർണ്ണങ്ങൾ പെട്ടിക്കക്കുത്ത് അധികമില്ല; എന്നാൽ അതുകൂടെ അനേന്ദ്രാന്തം ഇണക്കിയും ഇണക്കാതെയും കടലാസിനേക്ക് അങ്ങനെക്കുമനേകം വർണ്ണങ്ങളെ വിദ്യാനായ ആ മനസ്സും കാണിക്കും. എന്നതുപോലെ ഇന്ത്യയിൽവഴിയായി മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന അനാഭവങ്ങൾ, എല്ലാത്തിൽ ചുത്തണ്ണിയപയാണ്; എന്നിത്തനാലും, അതുകൂടെ അനേന്ദ്രാന്തം ഇണക്കിയും ഇണക്കാതെയും അങ്ങനെക്കുമനേകം പ്രതിമകളും മനസ്സു നിംഫിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മേലുന്നതു വാന്നുവരുത്തെഴു അതലോചിച്ചുകൊണ്ട് സൂരണ എന്ന പറഞ്ഞാൽ, ഉണ്ണൻ ഒരു പുര്വ്വാനാഭവമെന്നോ, പുര്വ്വാനാഭവസ്ഥായമെന്നോ പറയാം. ഭോധത്തിൽ വന്ന ഒരു പ്രതിരുപാംശമാണ് സൂരണയിൽ മനസ്സിൽ വരുന്ന പ്രതിമ എന്ന പറയുന്നവരും ഉണ്ട്: ഇന്ത്യയിലായ്മായി വന്ന ഒരു അനാഭവം, അടിസ്ഥാനപരാത്മം നീണ്ണിയശേഷം, സപ്രീകരിക്കുന്ന സ്വത്രുപം എ

നൂ മന്സപ്രതിമരയെ നിന്തുചിച്ചാൽ കരാച്ചുടെ സ്വഷ്ടിമാ പുമായിരിക്കോം.

എത്തെങ്കിലും ഒരു ഇന്ത്യാധിവിജയായി അക്കരുതുകടക്ക നൂ ഒരു അരുദയാം പിന്നിടൊരു സന്ദർഭത്തിൽ വീണ്ടും സൂരണയിൽ വരുന്നതുവരെയും എവിടെയുണ്ട് എന്ന് ഒരു ചോദ്യം വലിയ ഉപദേശാഗ്രഹമല്ല ഏകിലും രസാ വഹമാണ്. പരിതാവിന്റെ മനസ്സിലുണ്ട് ഏകിലും സൂരണയിൽ ഇല്ലാത്ത അനേനകമനേനകം സംഗതികൾ ഉണ്ട്. കാണാത്തിനു സല്ലായുടെ വട്ടം എങ്ങനെ എന്ന് ഒരു ചോദ്യം മാത്രം കേട്ടാൽ, ഉഴുവി, പച്ചടം, പായ സം മുതലായവ ഒരു മലയാളിയുടെ സൂരണയിലേയും, ഓടിക്കയെടുകയായി. ആ ചോദ്യം കേൾക്കുന്ന സന്ദർഭം വരെയും ഉഴുവി മുതലായവ മനസ്സിനകത്തുണ്ടായിരുന്നു, എന്നും, എന്നാൽ ഫോയത്തിന്റെ വെളിയിലോ അടിയിലോ ആയിരുന്നു എന്നും, പ്രത്യുക്ഷം തന്നെ. മനസ്സിനകത്തെങ്കിൽ പദ്ധതിയുംവഴി ഒരു അരുദയാം ആ ദ്രുമായി പ്രവേശിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, ശരീരത്തിൽ എത്താനം ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട് എന്നും; ആ പ്രമ മസന്ദർഭത്തിൽ ചലനം ലഭിച്ച സിരകൾ മുതലായവ ആ പ്രത്യേകരിതിയിൽ പിന്നെയും ചലിക്കുന്ന ഒരു സപ്രാ വത്തെ സപ്രാദിക്കുന്നു എന്നും; മിക്ക വിദ്യാരാജം ഇരുപ്പാർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന തോന്തരം. ഇങ്ങനെ ഒരു സപ്രാവം സിഡിച്ചു സിരാചക്രം, സന്ദർഭം പന്നാൽ അതേ റിതിക്ക വീണ്ടും ചലിക്കുന്നതായിരിക്കുമല്ലോ. സിരാചക്രത്തിൽ ഫേഞ്ചിക്കുന്നതു അമാത്മത്തിൽ ഒരു അരുദയമല്ല, ആ അരുദയസ്വഷ്ടി നടക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പ്രത്യേകരിതിക്കും ചലനം സാധിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ഒരു സപ്രാവം മാത്രമാണ്. ആ സപ്രാവം ത്തിന്റെ ഫലമായി, സിരകളുടെ അംശങ്ങളിൽ നിഷ്ടിപ്പ ചെയ്യാം സിഡിക്കുന്ന ചലനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആ ശയം ആപ്പെട്ടുകൊള്ളുകയാണ്; അതാണ് സൂരണ.

ങ്ങ ഓൺവിപസത്തിന്റെ അനുഭവം എൻ്റെ സിരാച്ച കുത്തെ ഒരു പ്രത്യേകരിതിക്കു ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ആ ചലനത്തെ അനുസരിച്ച് ആ സന്ദർഭത്തിൽ എതാനം അതശയങ്ങൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥൂട്ടത്തേയേ പ്രാപിക്കകയുംചെയ്തു. ഓൺനാന്തരംവിപസങ്ങളിൽ വിഷയാന്തരഗ്രന്ഥനായ എൻ്റെ പദ്ധതിയുംഡിവിഷയി അനുകായ്യങ്ങൾ കയറുകയും, സിരാചക്രം ഭിന്നപ്രകാരങ്ങളിൽ ചലിക്കകയും, ആണ്. എന്നാൽ വല്ലവനും ഓൺ തെള്ളിട്ടി സംസാരിക്കുന്നതു തോന്തരാട്ടുകമായി കേൾക്കകയോ, അടുത്തയാണ്ടിൽ ഓൺ സംബന്ധിച്ച കായ്യങ്ങളിൽ മനസ്സു പ്രവേശിക്കകയോ, ചെയ്യുന്ന സനദ്ദിങ്ങളിൽ, എന്നാണ് സംഭവിക്കുന്നതു്? തോന്തരാട്ടിൽ അനുഭവിച്ച സനദ്ദിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ റിതിക്കളും സിരാചക്രചലനം സിദ്ധമാവുകയും, ആ ചലനത്തെത്തുടന്ന് മുച്ച് അനുഭവിച്ച ഓൺത്തിന്റെ സൂരണ എൻ്റെ ബോധത്തിൽ ഉയരുകയും, ആണ്. ഒരു അതശയത്തെ പദ്ധതിയുംപാരാ തോന്തരാട്ടുകയും അതിന്റെഫേജം ഒരു സനദ്ദിങ്ങിൽ അതിന്റെ സൂരണ എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ട് വിനാശികകളുടെ ഇടയിലും ഭീമംകാലത്തിൽ, എൻ്റെ മനസ്സിൽ ആ പ്രത്യേകാശയമില്ല എന്നം, എന്നാൽ ആ പ്രത്യേകാശയത്തെ ഇനിപ്പിക്കാനുള്ള ചലനത്തെ, വലിയ പ്രധാനംകൂടാതെ ഇനിപ്പിക്കാനുള്ള സപ്രാവം എൻ്റെ സിരാചക്രത്തിന്റെ എന്നം; ആണ്, ഇഫ്രാൾ മിക്കവിത്താനാൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. പറിതാവിന്റെ മനസ്സിൽ സൂരണകളായി വരാൻ ഇടയുള്ള അതശയങ്ങളുടെ ശതാംഗം ഇതു വായിച്ചുപോകുന്ന സമയത്തിൽ പരിതാവിന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇതു വായിക്കുന്നോടു പരിതാവിന്റെ നന്ദികളിൽ ഇല്ലാതെ എത്രവളരെ അതശയങ്ങളെ “ഇമ്മൻ, രഘുൻ്തൻ, ഭാരത്” എന്ന മുന്നു പദങ്ങൾ പരിതാവിന്റെ

ബോധത്തിൽ വരുത്തുന്ന എന്ന് ആലോചിച്ചേന്നോക്കെ. ഈ ഭാഗം പുമാ വായിച്ചുപോയാൽ മതിയാവുകയില്ല ; യഥാത്മത്തിൽ ചിന്തിച്ചേന്നോക്കെ. ഇങ്ങൻ എന്ന ഒരു അ. ശയം സംഖ്യയിച്ചു മുപ്പ് ചലിച്ച ചില പ്രത്യേകപ്പെ ന്മാവുകളിൽക്കൂടെ സിരാചക്രം പിന്നെയും ചലിക്കുന്നതിനാൽ പരിതാവിന്നു മനസ്സിൽ ഇങ്ങൻ എന്ന പദം സംഖ്യയിച്ചു മനസ്സിൽ പല സൂരണകൾ സിദ്ധമാവുന്നു. രാത്രിയിൽ വളരെ ശ്രദ്ധംചെയ്യു പരിച്ച ചരിത്രപാഠത്തിന്റെ ഒരംഗമെങ്കിലും, അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ബാധ്യ മിന്നറൻകളിൽ നിവിഷ്ടചിത്രനായിരിക്കുന്ന വില്ലുത്തി യുടെ മനസ്സിൽ ഇല്ല. ചരിത്രപാഠത്തെ സൂര്യപ്രകാശന തിരിക്കും സിരാചക്രം ചലനം ബാധ്യമിന്നറൻ വിനോദ സന്ദർഭത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്നില്ല. എന്നാൽ കളിക്കഴിഞ്ഞു കൂടാം സിൽ കയറുവേ, വില്ലുത്തി ചരിത്രപ്രസ്തുതക്കുണ്ടെങ്കിലും ചരിത്രാധികാരകനെയും മറ്റൊരു ചരിത്രസാമഗ്രികളെങ്കിലും കണ്ണടക്കത്തിൽ, ബാധ്യമിന്നറൻ വിനോദം പ്രേരണംചെയ്യു ചലനം അനുമതിക്കുകയും, ചരിത്രംസംഖ്യയിച്ചു സൂരണകൾ ഉജ്ജീവിതങ്ങളാവുകയും, ചെയ്യുന്നു. സൂരണ ബോധയത്തിലേപ്പിടി വന്ന എന്നം, ആശയം മനസ്സിൽനിന്നു താണപോയി എന്നം, മറ്റൊരു ഉജ്ജീവിപ്പാരവചനങ്ങൾ സിരാചക്രം ചലനത്തിൽ ഗ്രഹിക്കപ്പെടുവാൻ.

ആശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ എവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എന്നാജ്ഞ അനേന്പച്ചണം ഉച്ചയോഗപ്രദമായ ഒന്നാണ് എന്ന കരത്തേണ്ടതില്ല ; ആശയങ്ങൾ മനസ്സിന്നു ഏ വിടെ എക്കിലും എങ്ങനെ എക്കിലും നില്ക്കുടെ ; ആവശ്യപ്പെടുവോൾ ആശയങ്ങൾ സൂരണകളായി വരുന്നതു് എങ്ങനെയാണ്, എത്രപ്രമാണം അനുസരിച്ചാണ്, എന്ന ജീവതാണ് സാരമായ സംഗതി. അങ്ങനെയുജ്ജീവത്ത് ആനേന്പച്ചണത്തിന്നു പ്രാരംഭമായി, എതാനം മാതൃകാസ്ത്ര

ണക്കെ ഇവിടെ കരിക്കാം ; അവ പുറകേ ഭേദ്യാന്തങ്ങളായി ഉപയോഗമെല്ലാം.

എ. ഒരു മനസ്സുണ്ട് മരത്തിൽനിന്ന് വിഴകയും തല ചോളിത്തേ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കണ്ട അപരൻ, ആ വ്യസനവിഷയത്തെ നിപ്രേശം വിസ്തരിക്കുന്നതിന്, ദി ആകാലം കഴിഞ്ഞേപ്പോൾ ശക്തനാഘനില്ല. തൊന്ത് മ രിക്കന്നതുവരെയും, അല്ലെങ്കിൽ തൊന്ത് മരിച്ചാലും, ഈ സംഗതി മരക്കുകയില്ല എന്ന് അങ്ങനെയുള്ള വ്യസന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആളുകൾ പറയുന്നതു സാധാരണ മാണം.

ഒ. മുണ്ണന്പുട്ടിക, ശ്രേശവത്തിൽ ശ്രീലിച്ച കീത്തി നാണ്ഡ് മുതലായവ, നിഷ്പ്രയാസം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുന്നു. എന്നാൽ പ്രായം ചെന്നേപ്പോൾ വശമാക്കിയ പല സംഗതികൾ ആരു ക്ഷണത്തിൽ സൃഷ്ടണയിൽ വരുന്നില്ല.

ഓ. മത്തായി എന്നവൻ എന്നെന്ന് ഒരു പരിചയക്കാരനാണ് എന്ന പറഞ്ഞു് പല വിവരങ്ങളും ഒരു സമീപമാണ് വിസ്തരിച്ചാലും, മത്തായി ആരാണ് എന്ന സൃഷ്ടണ ഉണ്ടായില്ല എന്നവരും. ആ സന്ദർഭത്തിൽ സമീപമാണ് മത്തായിയുടെ ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫ് എന്നക്കാണിച്ച എന്നിരിക്കുന്നു. പൊട്ടന്നനവേ മത്തായി ആരെന്നുള്ളതും, മത്തായിയെക്കുറിച്ച് പല സംഗതികളും, എന്നെന്ന സൃഷ്ടണയിൽ ഉണ്ടാം.

ഔ. രാമയുന്നദ്ദുവായെക്കുറിച്ച് തൊന്ത് ഒരു പാഠം പരിപ്പിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ അ ഭേദപരം മാത്രാബ്ദ്യവകുമ്മഹാരാജ്യാവിശ്വരൻ ഒരു പ്രഖ്യാപനായകനാണ് എന്നുള്ളതല്ലാതെ, ഒരു സംഗതിയും എ നീരു സൃഷ്ടണയിൽ വരുന്നില്ല. ഉടനെ ഒരു തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രപ്പെട്ടുകൂടം എടുത്തു പേജ്ജുകൾ മരിച്ച് അഞ്ചു നിമിഷംകൊണ്ട് തൊന്ത് ആവശ്യമായ സംഖ്യകാരുണ്യങ്ങളും സൃഷ്ടണയിൽ വരുത്തുന്ന, എന്നിക്കു മുമ്പ് പരിചയമില്ലാതിരുന്ന ദ്രാഡ്യം; വിസ്താരങ്ങൾ, മുതലായവരുടെ ജീവി

തചരിത്രകാരുത്തിൽ ഇതു ചുങ്കായി സമയംകൊണ്ട് എ നേത്രത്തോന്ന് പ്രദേശാധനം ചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ ശേഷ നാവുന്നില്ല.

ഓ. നാലമ്പുവഷം മുപ്പ് എത്തെങ്കിലും ഒരു പ്രദേശ കമിറ്റിപ്പസം,— കമ്മിറ്റിപ്പസം— മാർ— എന്നിരിക്കുടെ,—അ തഥാഴത്തിനു കുറി എന്നായിരുന്ന എന്ന ചോദിച്ചാൽ മറ്റു വടി പരയാൻ ഏറ്റിക്കു നിപുണത്തിയില്ല. എത്രതനെ അ മിച്ചാലും ആ വിഷയം സൂരണായിൽ വരക അസാധ്യമാണ്.

ഓ. ഡിസിഎസ്റ്റിന്റെ നടത്താൻ അശേഷതനായ ഒരു അധ്യാപകനു ഒരു പാഠം ശരിയായും അതുലോചനാചുവृഥവും പരിപ്പിക്കുന്ന എന്നിരിക്കുടെ. എത്രസന്ദർഭത്തിലും ശ്രദ്ധാ ലുക്കളായ എത്രാനം വിദ്യാത്മികൾ ആ പാഠവിഷയത്തെ മനസ്സിൽ ഗ്രഹിക്കുകയും, അതുവശ്രേഷ്ഠപ്രേപ്പനോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു ശേഷത്തിനുള്ളവരായിരുത്തിയെന്നും, ചെയ്യും. ചോദിച്ചാൽ സാമാന്യപ്രേപ്പാലെ മറ്റുവടി പരയുവാൻ കു ശിയുന്നവരായി വേദ എത്രാനം വിദ്യാത്മികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ പാരതത്തിന്റെ എത്രാനം ഭാഗങ്ങളെ കൈറിച്ച് അപൂർണ്ണസൂരണമാത്രം ഉള്ളവരായിരിക്കും, സ്ഥാപ്പിക്കു തു ഇതനു വിദ്യാത്മികളിൽ ഒരു വലിയ അംശം. മെല്ലൂണ്ടെ മുന്നാ വക്കുപ്പുകാരെ കൂടാതെ അലസമായം, തെറിയ നായം ആയ എത്രാനം കുട്ടികൾ ഒരു സംഗതിയെയും ഒക്കുക്കാതെയും ശ്രദ്ധിക്കാതെയും ചെയ്യും. ഈ നാലാമതു പരശ്രാത വക്കുപ്പുകാക്ക് ആ പാഠം നടക്കാതിരുന്നതുപോലെ മാത്രമാണ് അനുഭവം.

മെല്ലൂണ്ടെ തുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും സൂരണയുടെ പ്രാ പാരം പല അജീവകളിലാണ് എന്ന കാണാം. സംഘ ഫ്ലംസൂരണം മ, ര, ന്ത-ൽ നന്നാമതു വക്കുപ്പ്; പരിശുമ ഹലമായ സൂരണ —ന, ന്ത-ൽ രണ്ടാമതു വക്കുപ്പ്; അപൂർണ്ണസൂരണം—ര, ന്ത-ൽ മുന്നാമതു വക്കുപ്പ്; സംഘം വി സൂരണം; ഓ, ന്ത-ൽ നാലാമതു വക്കുപ്പ് എന്നിങ്ങനെ പ

രിമാസം അന്നസരിച്ച് സുരണ്ണത്തെ വിഭജിക്കാമെന്ന തോന്നാന്. എന്തുകൊണ്ടാണ് സുരണ്ണകളിൽ ചിലത്ത് സംഘട്ടന്നീണ്ടായും, മറ്റുചിലത്ത് പലപ്രകാരങ്ങളിൽ അച്ചു ഫീംണ്ടായി മാത്രവും മനസ്സിൽ വരുന്നതു് എന്നാജ്ഞ അ നേപ്പഡണം അധ്യാപകമാരും വിദ്യാത്മിരകഷാകത്താക്ക നാൽ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഒരു വലിയ സംഗ്രഹിയാണ്. ഒരു പുഖ്യാനഭവം സുരണ്ണയിൽ വരുന്നതു് രണ്ട് സംഗ തിക്കളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ഒന്നാമത്തു് പദ്ധതേന്ത്രി യണ്ണർപ്പിയുണ്ടായ പ്രമാണഭവം മനസ്സിൽ നല്കുവണ്ണും തരഞ്ഞിരിക്കുണ്ട്. രണ്ടാമത്തു് പ്രസ്തുതചുവ്വാനഭവത്തെ പ്രദേശാധനംചെയ്യുന്നതിനു് ഏതെംകിലും ഒന്ന് ഇഴുപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ട്. ഇതുകളെ താഴെ വിവരിക്കാം.

എ. സുരണ്ണവാനാജ്ഞ അന്നഭവത്തിന്റെ അഭാധത്. സുരണ്ണ പ്രബലമായും പൂണ്ടമായും ഇതിക്കുന്നമെക്കിൽ, അന്നഭവം സംഘട്ടന്നമായിരിക്കുണ്ട്, എന്നാജ്ഞത്തു് വാത്രുണ്ടുമില്ലാത്ത ഒരു പ്രമാണമാണ്. ശരിയായ പ്രകാശ തത്തിൽ കാണാതെക്കവണ്ണും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ത്രായംപിടിച്ചു് ഒരു പദാർത്ഥം, ഇതുണ്ടപ്രകാശത്തിൽ കണ്ട മണിയ ഒരു പദാർത്ഥത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് ശക്തിമത്തായി സുരണ്ണയിൽ വരുന്നതായിരിക്കും. പറഞ്ഞുകേടു ഒരു വിഷയത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് കണ്ടാനഭവിച്ചു് ഒരു വിഷയം, സുരണ്ണയിൽ നിന്ന് പ്രയാസം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു വാക്കുത്തെന്നു നോക്കിക്കണ്ട മാത്രം മനഃപാഠമാക്കുവാൻ ശുമിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാത്മിയെ അപേക്ഷിച്ചു്, അതേ വാക്കുത്തെന്നു ഉറച്ചുവായിച്ചു് മനഃപാഠമാക്കുവാൻ ശുമിക്കുന്ന വിദ്യാത്മി ഉദ്ദേശത്തെ ക്ഷണത്തിൽ സാധിക്കുന്നു. നോക്കുന്ന ആർക്ക് കണ്ടുമാത്രവും, ഉറച്ചുവായിക്കുന്ന ആർക്ക് കണ്ടും കേട്ടും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ, രണ്ടാമന്റെ അന്നഭവം അധികം അഭാധമാണ്. മാൻഡാമാണ്ട കണ്ണിമാസം തന്നും തീയതി അത്താഴത്തിനു കുറി എന്നതായിരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാൽ, മറവടി പറയാൻ എന്നി

ക്കു ശക്തിയില്ല. അനു ഞാൻ അനൂദവിച്ചു കരിയുടെ തച്ചി, മണം, മുപം മുതലായവ അഗാധമായി എൻ്റെ മനസ്സിനേൽക്ക് പതിഞ്ഞതിങ്ങില്ല എന്നാളുതാണ് കാരണം. മരത്തിൽനിന്നു വിണു മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ആളിന്റെ ദയനിയാവനും, എൻ്റെ മനസ്സിനേൽക്ക് അഗാധമായി പതിഞ്ഞതിനാൽ, അതു സംബന്ധിച്ച സൃഷ്ടി പ്രയാസംകൂടാതെ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനസ്സിന്റെ ഇന്നു സപ്രഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മനസ്സു് ഒരു സ്നേഹകളുപോലെയാണ് എന്നു അനൂദിജ്ഞനമാക്കുന്ന ഉപദേശിക്കാറുണ്ട്. വളരെ മുഴുവായി എഴുതിയാൽ ക്ഷണിത്തിൽ മായുകയും, കക്ഷശ്രമായി എഴുതിയാൽ തീർക്കാലം നില്ക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന രീതി, സ്നേഹരൂക്ഷിന്റെ ഭ്രംജനം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണെല്ലാ.

അനൂദവത്തിന്റെ അഗാധത ബഹിപ്പോകത്തെ ആരു ശ്രദ്ധിച്ച നില്ക്കുന്നതിനും ഭ്രംജനത്തിൽ മാത്രമാണ്, മെത്തക്കാണിച്ചതും. അനൂദവത്തിന്റെ അഗാധത, അനൂദവം, നടക്കുന്ന സമയത്തു മനസ്സിനും അവനുമന്ത്രയും ആരുയിച്ചിരിക്കും എന്ന് ഇന്നിയും കാണിക്കാം. മനസ്സു് ഒരു പ്രത്യേകസംഗതിയിൽ പതിഞ്ഞുപോയാൽ, ബഹിപ്പോക മനസ്സിൽ പതിയാതെപോവും, രോഗിയായ ശിശ്രവിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന മാതാപും പട്ടി കരിയുന്നതിനെന്നും ദിക്ഷക്കാരനും നിലപിളിക്കുന്നതിനെന്നും, അറിയുന്നില്ല. പ്രദർശനമാവുന്ന പദാർത്ഥത്തോട് നടക്കുന്ന മുന്നോട്ടുവന്നും, തന്മുലം ഉണ്ടാവുന്ന ശ്രദ്ധയും അനൂദവത്തിന്റെ അഗാധതയേ സഹായിക്കുന്നവയാണ്. ബാധ്യമിന്റെന്നുകളി പരിചയമുള്ള ഒരുവൻ ഒരു മത്സരക്കളിക്കാണും ഇടയായാൽ മനോബന്ധം ഇന്നിക്കുകയും, ആരു ആൾ ഓരോ കളിക്കാതെ സാമർത്ഥ്യവി അശൈഖ്യ ഭേദയും മറ്റും വേണ്ടവെള്ളും കാണുകയും, അനന്തരകാലത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയും, ചെയ്യും. എന്നാൽ ബാധ്യമിന്റെ നീകളി പരിചയമില്ലാത്ത ഒരുവൻ ആരു മത്സരക്കളിലെ

ആഡിക്കകയാവട്ട്, മനോബന്ധത്തിന് വഴിക്കൊട്ടക്കകയാവട്ട്, ചെയ്യുകയില്ല. ആ കളി അധ്യാത്മക സൂരണ തിൽ അനന്തരകാലത്തിൽ പ്രബലമായി ഉണ്ടാവുന്ന് ഈ ടയ്യം ഇല്ല. മനോബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു് പദാത്മാങ്ങളുടെ പ്രതിഷ്ഠയും അനംസരിച്ചും, പദാത്മാങ്ങളോടു മനസ്സിനിള്ളു പുത്രഭന്ധം അനംസരിച്ചും, ആണ് എന്നും മറ്റും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മുട്ടതു് വായിച്ചാൽ, അനംബന്തതിനു് അഗാധത ഉണ്ടാവുന്ന ഒരു സന്ദർഭവും ആ ന്രായം അനംസരിച്ചും സൂരണങ്ങൾാവുന്ന സുകര തയ്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതായിരിക്കണം. ശ്രീകാതേയും മനസ്സിനീരിടുക്കിൽ പ്രവർത്തകത്വം ഏഴേപ്പാഴം ഒരേ അളവിലല്ല എന്ന പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. ഉറക്കം തു ക്കിയോ, രോഗംകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചോ, ഇരിക്കുന്ന അവ സരത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഒരു അനംബനും, പ്രായാമഞ്ചേഷം ചുട്ടേബേള്ളത്തിൽ കളിച്ചും സുവാമായി ഉന്നണകഴിഞ്ഞു ഉടനെ അനംബവിക്കാൻ ഇടയാവുന്ന ഒരു അനംബവംപോലെ മനസ്സിൽ പതിയാൻ ഇടകയില്ല. അനംബന്തതിനീരിടു അഗാധതയ്ക്കു് ആവശ്യമായ ഇന്ന ഭാഗം ചിന്തക്കുന്നോടു സ്നേഹിനീരിടു തുഴ്ചാനം ദോഖിക്കാത്തതു് ആണ് എന്ന കാണാം. സ്നേഹിപെപ്പാംസിൽ ബഹിഫല്പാകമാണ്; എന്നാൽ സ്നേഹി, പ്രഥമതിയില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നതുപോലെ, മനസ്സു പ്രവൃത്തിയില്ലാത്തതല്ല. ബഹിർജ്ജല്ലാകവും അതുപോലെതന്നെ മനസ്സിനീരിടു മനോബന്ധത്തിനു കാരണമാകുന്ന പുത്രചരിത്രവും, തല്ലാലാവന്നമയും, അനഭവത്തിനീരിടു അഗാധതയെ സംബന്ധിച്ചു് ആലോച്ചിപ്പാരജ്ഞാനാണ്.

ഒരു പദാത്മം ഒരിക്കൽ മാത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു കയാണ് എങ്കിൽ, സൂരണം എങ്ങനെന്ന സംഭവിക്കുമെന്നാണ് ഇതേവരെ പ്രസ്താവിച്ചതു്. സൂരണയെ അനന്തരകാലത്തിൽ വരത്തുവാൻ ഒരു പ്രദർശനം സാധാരണാണ് ശക്തമാവുന്നതല്ല. ഒരിക്കൽ ഉണ്ടാവുന്ന പ്രദർശന

അതിന്റെ പലം, കാലാന്തരത്തിൽ പല കാരണങ്ങളേക്ക് കൊണ്ട് നിങ്ങിപ്പോകുന്നതാകയാൽ പ്രദർശനം പിന്നെ യും പിന്നെയും നടത്തേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ അയയ്യിൽ തു നടക്കുന്ന പല സംഗതികൾ, ഒരിക്കൽ മാത്രം നാം കണ്ടെട്ടുള്ള സംഗതികൾ, മുതലായവ നാം മറന്നപോവുക സാധാരണമാണെല്ലാ. അങ്ങനെ മറക്കവാൻ ഈട യാഘനത്തു് പ്രദർശനം പിന്നെയും പിന്നെയും നടക്കാത്ത തുകാണ്ട്, എന്ന പറഞ്ഞാൽ, ആവത്തനം ഇല്ലാത്തിട്ടുണ്ട്. പദാത്മാങ്ങളുടെ പ്രദർശനങ്ങളുടെ അധിക്രൂംനിമി തും മനസ്സിലുള്ള പ്രതിമ സുസ്ഥിച്ചുവും, സംശ്ലീംചും ആ വുകയും; സൂരണയിൽ വരാൻ സൈനകരുട്ടുള്ളതായി ഭവിക്കുകയും; ചെയ്യുന്ന എന്നുള്ളതു് ഒരു പ്രമാണമാണ്. പദാത്മം തുടരെത്തുടരെ പ്രദർശനമാഘനതിനു സാധിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം, ആ പദാത്മത്തെ അത്രുമായി അനഭവിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ മനഃപ്രതീമയെ തുടരെ അഹാ ഭവിച്ചാലും മതിയാവും. നാം ഒരിക്കൽ കണ്ട ഒരു സംഭവം മറന്നപോവാതിക്കുന്നതിനു്, അതിനെത്തന്നെ കഫലാ കേട്ടോ അറിഞ്ഞ ഒരുവന്നോടു സംബന്ധം ചെയ്യാലും മതിയാവും എന്ന സാരം. എന്നാൽ പ്രതിമാപ്രദർശനം, പദാത്മപ്രദർശനപോലെ കാരുക്കഷമമായ തല്ലി എന്ന മാത്രം പറിതാവു് കാത്തുകൊജുണ്ടതാണ്. അസാധാരണകാരുങ്ങൾ — മരത്തിൽനിന്നു വിണ്ണ മരിച്ച ആർക്ക മുതലായവ — ഒരു പ്രദർശനകൊണ്ട് മനസ്സിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുകൊണ്ടില്ലും, സാധാരണപദാത്മങ്ങളും സംഖ്യാപ്രച്ഛടന്തോളം ആവത്തനം അത്യും ശ്രേമാണ്. നാം പലപ്പോഴും ആവത്തിച്ചാവത്തിച്ചുപയാറിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ട്, മുണ്ണപ്പട്ടിക സൂരണയിൽനിന്നു മരയാതെ കഴിയുന്നതു്. പ്രദർശനത്തിന്റെ ആവത്തനംപോലെ തന്നെ ആവശ്രേമാണ്, ആവത്തനം വളരെ കുറകാലത്തിൽ ആവത്തതു് എന്നുള്ളതും. ഒരു പത്രത്തിന്റെ അത്മം ഇന്ന പറിച്ചുവേണ്ടം ഒരു നാലു 'വ

എം കുമാരമാത്രം അനേന്തപിച്ചാൽ കണ്ടകിട്ടാതിരിക്കാനാണ് എഴുപ്പ്. ഒരേ വിഷയത്തെക്കരിച്ച് ഓരോ ലിവസത്തെ ഇടവിട്ട്, പത്ര പാഠം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം, ഒരു മാസത്തെ ഇടവിട്ട് കൊടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികം നമ്പുമുണ്ടായിരിക്കും എന്ന എല്ലാവക്കും അറിയാവുന്നതാണെല്ലാ. ആവത്തനംകൊണ്ട് ഒരു വിഷയത്തെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതു, കല്പകൾ പട്ടഞ്ഞു ഒരു നദിയിൽ ചിര ഉറപ്പിക്കുന്നതുപോലെയാണ് എന്ന് ഒരു വിപാൺ പറയുന്നു. ഒരു കല്പ വച്ചുശേഷം അട്ടത്തെ വഷ്ടിക്കിൽ ഒരു കല്പ വച്ചാൽ, ചിര തീരാൻ ഇടയില്ല; ഒന്നാമതു വച്ച കല്പ് ഒഴകിന്നിട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് രണ്ടാമതു കല്പവയ്ക്കാത്തപക്ഷം ഉപയോഗമില്ല. ഒരു സംഗതി മനസ്സിൽ നില്ക്കുന്നതിന് ആവത്തനം അത്യാവലൂം തന്നെ യൈകിലും, എല്ലാ പ്രദർശനങ്ങളും ഒരപോലെ ഫലപ്രദങ്ങളില്ല. അഡ്യാപകമാർക്ക് ഓത്തിരിക്കണം. പ്രമമപ്രദർശനം അധികം ശക്തിമത്തായിരിക്കും. പുതിയമാതിരി ഒരു കണക്കു മാതൃകയായി ബോർഡിൽ ചെയ്യുകാണിക്കുക, ഒരു പദ്ധതിനീറു ശരിയായ ശബ്ദം ആഭ്രമായി ഉച്ചരിച്ചു കേൾപ്പിക്കുക — എന്നിങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ പ്രമമപ്രദർശനങ്ങളും നൃനതകളെ ഒഴിച്ചും, സകല വിധപൂർവ്വതകജ്ഞാനകൂട്ടിയും, നടങ്ഗതണ്ടൽ അത്യാവലൂമാണ്.

ര. പുംബാദവപ്രദോധനം. പ്രദർശ്പിക്കേണ്ട ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ പ്രകൃഷ്ടത എന്ന ബഹിരവസ്ഥ, പ്രദർശനാവസ്ഥയിൽ നടക്കുന്ന മനോബന്ധം, പ്രദർശനങ്ങളുടെ ആവത്തനാധിക്യം എന്നി മുന്നാണ് അനുഭവത്തിനീറു അഭാധതയെ സംബന്ധിച്ചാലോചിപ്പാനുള്ള സംഗതികൾ. മേൽക്കണ്ണ റിതിക്കു് — എന്ന പദാർത്ഥ — പദാർത്ഥപ്രകൃഷ്ടത, മനോബന്ധം, ആവത്തനം എന്നിതുകൾമുലം ഒരു ആശയം മനസ്സിൽ ഉറച്ചാൽ, ആ ആശയത്തിനു് അടിസ്ഥാനമായ പദാർത്ഥത്തിനീറു ഒരു

പ്രതിമയെ സുരണായിൽ ഉള്ളവാക്കുന്നതിനോള്ളേ ശക്തിയെ മനസ്സു സന്പാദിക്കുന്നു. എറണാകുളം ഭോദ്ധകടവു കു സ്ഥിട്ടുള്ള ഒരു മനസ്സും, തീബ്രഭാഷ്യകളുടെ സുരണായെ വരുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവനായിരിക്കും. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒരു കഴിവു് അല്ലെങ്കിൽ സപ്രാവം ഉജ്ജ്വലകുണ്ട് മാത്രം പ്രതിമ മനസ്സും വരകയില്ല എന്നാണ് ഈനി വിവരിക്കുന്നതു്. മരഞ്ഞിൽനിന്നും വീണ മരിച്ചുവന്നു കായ്യും, തൊന്തും എന്നുവന്നു മരണംവരെ മരക്കുയില്ല എന്ന പറയാറുണ്ട്; എന്നിതുനാലും, എല്ലാ വിനാശിക തിലും ആ സുരണാ അങ്ങനെ പറയുന്ന അള്ളിവന്നു മനസ്സും ഭോധയത്തിൽ ഇല്ലായിരിക്കും. ആ സംഗതി മനസ്സും ഭോധയത്തിൽല്ലെ നീങ്ങേണമെങ്കിൽ ദേവരു ഒരു ഒരു സംഗതിക്കുടെ “ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന.—വേരു വല്ലവതം മരിച്ചതായി കേൾക്കുകയോ, വല്ലവത്തേങ്കയും മരിവിനെ കാണുകയോ, മരിപ്പുകാശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ കഷ്ടകാലക്കാരനു കയറി വീണ മരത്തുക്കാണുകയോ, അതിനെങ്കാശിച്ചു കേൾക്കുകയോ, അങ്കേത റിതിക്കുള്ളേ വേരായും മരണത്തെക്കാശിച്ചു പ്രസ്താവം വരുണ്ടാവുകയോ,—എതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒരു സനദ്ദം അനുസരിച്ചാണ്, ആ സുരണാ എന്നുവന്നു മനസ്സും വരുത്തുന്നതു്. മുന്നന്തുട്ടിക എഴുപ്പാഴം മനസ്സും ഉജ്ജ്വല തന്നെ എന്നിതുനാലും, തൊന്തും നോവൽ വായിക്കുകയോ നിലം കിള്ളപ്പുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സനദ്ദത്തിൽ, “എക്കട്ട് അവപത്തിനാലു്” എന്നിങ്ങനെ സംഖ്യകൾ എന്നുവന്നു ഭോധയത്തിൽ തുജ്ജാറില്ല. മത്രായി എന്നുവന്നു പരിചയക്കാരനാണ് എങ്കിൽ, അയാളും തൊന്തും സുരിക്കന തിനും എന്നെങ്കിലും ഒരു മുലം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. ഇങ്ങനെ എത്ര തുജ്ജാന്തഘർ വേണമെങ്കിലും പറയാം, പ്രഭോ ധനംചെയ്യുന്നതിനു് എതെങ്കിലും ഒരു സനദ്ദം മനസ്സും ഉണ്ടായാൽ ഷുഡ്യന്തവും സുരണായിൽ വരും; അല്ലെങ്കിൽ സുരണായിൽ വരകയില്ല; നിശ്ചയം.

മനസ്യമനസ്സിൽ ആരശയങ്ങൾ അങ്ങോന്നും സംഖ്യാജീവിക്ക് മാത്രമാണ് നില്ലുന്നതു് എന്നം; സംഗ്രാഹകാശയം മനസ്സിൽ ഇല്ല എങ്കിൽ ഒരു ഗ്രതനാശയം മനസ്സിനകത്തു പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നം മറ്റൊരു ഉള്ള വിശ്വയങ്ങൾ ആരശയസംഗ്രഹണം എന്ന അധ്യായത്തിൽ നാം കണ്ടതാണ്—അങ്ങേനെ അങ്ങോന്നും ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു ആരശയങ്ങളിൽ ഒന്നു സൂരണയിൽ വന്നാൽ, അതിനെന്നതുടൻ കിടക്കുന്ന ആരശയങ്ങൾ പിരിക്കേ പിരിക്കേ സൂരണയിൽ വന്നകൊഴുക്കയാണ്. ഒരു ആരശയം തന്നെ പല ആരശയരുംവലക്കേണ്ട സംബന്ധിച്ച കിടന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശ്രൂംവലയന്നസരിച്ചു സൂരണ പോകമെന്നാളുള്ളതു്; എൻ്റെ പുത്രൻ്റെ പേരും ഒരു അധ്യാപകനെ അങ്ങനെപ്പിച്ചു താൻ കോട്ടയംകോ ദിമത്പൂബത്തുകൾ ചെന്ന അവസ്ഥത്തിൽ, പറിതാവു കണ്ടതാണല്ലോ. ആരശയം ഒന്നൊടൊന്നും സംബന്ധിച്ചു മാത്രമാണ് നില്ലുന്നതെന്നും; ഒന്നൊടൊന്നും തുടൻ പ്ലാനേ—ചുച്ചാരയസംബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു ആരശയം—സൂരണയിൽ വരകയില്ല എന്നും, പറിതാവു വിശ്രദാസം വരുത്തേണ്ടതു് അതുാവശ്യമാകുന്നു. അങ്ങേനെ അനുഭവംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാത്ത ഒരു പറിതാവു് ഈ ഭാഗത്തിന്റെ മാധ്യരൂപത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നതല്ല. ഇതാ റോട്ടിക്കുടെ ഒരു സ്കീ പോകുന്നു. എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഒരു മൂഹം, മരയാശാരി, കല്പപൊട്ടിക്കുന്ന ശ്രേംഭം, പ്രഭാതം, ശാന്താകാരനായ ഒരു അയൽവാസി, പ്രൂഢികളുടെ പ്രസവവേദന, എന്നിങ്ങേനെ ഒരു സൂരണപരമ്പര ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതുകൾ അങ്ങോന്നും സംബന്ധമില്ലാത്തവയാണ് എന്നോ പറിതാവിനു തോന്നാമെ കിലും, എൻ്റെ മനസ്സിൽ അതുകൾ സംബന്ധിച്ചു കിട

കൗൺ റിതിയെ എനിക്കു നല്ലവള്ളും കാണാം. അതുപേരിൽ യെ കഴിഞ്ഞ ആളുകളിൽ തൊന്ത് കണ്ണ വിച്ച്, അതിനു സമീപം പണിത്തിരാതെ കിടക്കുന്ന ഒരു മുഹമ്മദ്, അവി ടെക്കണ്ട് ഒരു മരയാശാരി, മുഹമ്മദിന്മാന്മാനത്തിന്റെ പല ഘട്ടങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ പണിക്കാർ, കുളുപൊട്ടിക്കുന്ന പൾ, ഇന്ന് രാവിലെ എന്നെ ഉണ്ടിയതും, കുളുപൊട്ടിനുന്നതും ആയ ഒരു വലിയ ശ്രദ്ധം, തൊന്ത് ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രഭാതം, പ്രഭാതത്തിൽ ദിവസവും ഭാരുയുമായി ശ്രദ്ധാക്രമം എൻ്റെ അധികാരം പരമാം, സുരീക കൂടിടെ കുശമാണ്, അവരുടെ കഷ്ടപ്പോൾ, സുരീകകൂടിടെ സങ്കടം ഒളിപ്പേക്കു വലുതായ പ്രസവവേദന—ഇങ്ങനെന്നാണ് എൻ്റെ മനസ്സിന്റെ ഗതി. ഇതു വായിക്കുന്ന ആർ “തിവണ്ടി” എന്നോ ഡേരെ എത്തെങ്കിലും സുരിച്ച കൊണ്ട് ആളുമായി തോന്നുന്ന അഭ്യേഷ് ആശയങ്ങളെ ഒരു കടലാസിൽ എഴുതുകയും, അതുകൂൾ അന്നേന്നാനു സംബന്ധിതങ്ങളാണ് എന്ന പരിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. എൻ്റെ സമീപത്തു നില്ക്കുന്ന ഒരുവന്റെ കൈയിൽ കടലാസും പെൺസില്പം കാട്ടുത്തുറേഖയാണ് “റബർ” എന്ന തൊന്ത് പരഞ്ഞ ഉടനെ അധികാർ എഴുതിയ വാക്കുകൾ—റബർ, ഫോട്ടോർക്കാർ, സെസക്കിൾ, (ഫോട്ടോർക്ക പിനി ഉടമസ്ഥനായ) റൂബാന്റഡാൻസായ് പ്രൈ—എന്നിവയാണ്. സി. എം. എസ്സ്. കാളേജിൽ പഠിച്ചുപോരുന്ന പത്തു വയസ്സുള്ള ഒരു ബാലവന്റെ അട്ടക്കൽ “അതുപീതുസായ് പ്രൈ” എന്ന തൊന്ത് പരഞ്ഞതിന്, “ബി ഓഷാപ്പസായ് പ്രൈ”, ഫോട്ടോർക്കാർ, കാളേജ്സ് എന്ന മറ്റൊരുവന്നു. അതുപീതുസായുണ്ടെന്നു ബാധ്യാവിന്നുത്തു ഒരു ബാധ്യാവിൽ ഒരു ബിഷപ്പസായിപ്പു താമസിക്കുന്ന സ്കൂൾ എന്നും റണ്ടുപേരും ഫോട്ടോർക്കാർ ഉജ്ജീവരാണ് എന്നും; അതുപീതുസായ് പ്രൈ കാളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പാലാണ് എന്നും; അറിവാണ് ബാലവന്റെ ബുദ്ധിഗതിയെ നാമക്കു കാണാവുന്നതാണ്:

ആരാധനയ്ക്കും അനേകാനും സംഖ്യാപിച്ചാണ് മന ഫലിൽ നില്ക്കുന്നതു് എന്നജീവിതിനെപ്പറ്റി സംശയിക്കാനി ഷി. എങ്ങനെന്നും ആരാധനയ്ക്കും അനേകാനും സംഖ്യാപിക്കാനിടയും എന്നജീവിതിനെ മാത്രമാണ്, ഈ വിംഗ് വിവരിക്കാനും ജീവിതു്. ഈ ഭാഗം ഇവിടെ വിവരി ക്കുന്നതാണ് എന്ന് ആരാധനസംഗ്രഹണം സംഖ്യാപിച്ച പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതു് പരിതാവു് ഓക്കെണ്ടു് എന്ന വിശദപരിക്കുന്നു.

എ. സാമീപ്യസംഖ്യാം : ഒരാൾ രണ്ട് പദാർത്ഥങ്ങളും ഒരു അവസരത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുകയും, വേണ്ടവസരത്തിൽ അവയിൽ ഒന്നിനെ മാത്രം കാണുന്ന ഇടയാവുകയും ചെയ്യാൽ; ഒന്നിനെ മാത്രം കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, രണ്ടാമതെത്തു പദാർത്ഥത്തിന്റെ സൗരണ്യമന്മല്ലിൽ ഉണ്ടാവുമെന്നും എല്ലാവക്കും അനാവൈമാണ്. തൊൻ ഇതെഴുതവെ രോട്ടിക്കുടിപ്പോയ ഒരു സ്നേഹിയും, അതു സ്നേഹിയും കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ തൊൻ കണ്ട വിട്ടിന്റെ പ്രതിമ ഏൻറെ മന്മല്ലിൽ വന്നതു് ഈ പ്രമാണത്തിനും ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. രാമൻപിള്ളയും മതായിയും ഒരുമിച്ചു കൂളിക്കാൻ പോവുന്നതു് കണ്ടപരിചയിച്ചു തൊൻ വേണ്ടാവും വേണ്ടാവും അവസരത്തിൽ രാമൻപിള്ളയെ തന്നിച്ചുകണ്ടാൽ മതായിയെക്കറിച്ചു സൗരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിലവിൽനില്ല. ‘പ’ എന്നം ‘ട്ടി’ എന്നം കടലാസിൽ കാണുന്ന രണ്ട് ചിത്രങ്ങളും, ‘പട്ടി’ എന്ന കാതിൽ കേൾക്കുന്ന ശബ്ദവും, വഴിയെ നടക്കുന്ന മനസ്സുനെ കടക്കുന്ന ജീവനും, തമിൽ ധാതോരു സാമുഖ്യമില്ല. മുന്നം അനേകാനും സംഖ്യാമില്ലാത്ത മുന്നാണ്. എന്നാൽ മനസ്സുനെക്കുടിക്കുന്ന ജീവിതിനെ കാണുന്ന സമയത്തെ ട്ടാം പട്ടി എന്ന ശബ്ദവും കൂടെ കേള്ക്കപരിചയിച്ചുപോയ ബാലൻ, ജീവിതെന്നക്കാണ്ഡോപാർ പട്ടി എന്ന ശബ്ദത്തെയും, പട്ടി എന്ന ശബ്ദവും കേൾക്കുപോർ ജീവി നേരയും, സൗരിക്കുന്നതു് സാമീപ്യസംഖ്യാക്കാണ്ഡാണ്.

കടലാസിൽ പെ എന്നും കു എന്നും രണ്ട് ചിത്രങ്ങൾ കുണ്ണകൊണ്ട് കാണുന്ന അവസരങ്ങളിലെപ്പോം, പട്ടി എന്ന ശബ്ദം ചെവികൊണ്ട് കേൾക്കേണ്ടതായി പാഠാല മരിച്ച വിദ്യാത്മിക്ക് അറബഭവമാകുന്നു. കുണ്ണകൊണ്ട് കാണുന്ന ചിത്രങ്ങളം ചെവികൊണ്ട് കേൾക്കുന്ന ശബ്ദം പും തമിൽ യാതൊരു സാമുഖ്യം ഇല്ല; എക്കില്ലോ, അതുകൂൾ രണ്ടും അറബഭവത്തിൽ സാമീപ്യസംബന്ധം ഉണ്ടും വയാകയാൽ ഒന്നു മററതിനെ സൗരിസ്റ്റിക്കുന്നു. ഓരേ ടെട്ട്, പതിരെടുത്തുപാതു്, ഒരെടുത്തുനും എന്നിങ്ങനെ മുണ്ടപ്പെട്ടിക്കു ഒരെടുത്തുനീനു ഡാരമുറിയാതെ, കിഞ്ചിവാലിൽനിന്നു വെള്ളംപോകുന്നതുപോലെ, പ്രധാനിക്കുന്നതു്, ആ ശബ്ദങ്ങളും സാമീപ്യംകൊണ്ട് സംബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഓരേട്ട്, പതിരെടുത്തുനും ഇങ്ങനെ സാമീപ്യസംബന്ധം സൂഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു വാക്കൻറെ സുരണ അങ്ങനെ നടന്നകൊണ്ടും. “ഓരേ ടെട്ട് എന്ന് അധ്യാപകൻ പറഞ്ഞവാരു് അധ്യാപക സാമീപ്യത്വത്വം സൗരിക്കാതെ “തലക്കിട്ടകൊട്ട്” എന്ന പറഞ്ഞെങ്കിൽ ഒരു വിദ്യാത്മിയെ കിട്ടി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. “ഓരേട്ടു് തലക്കിട്ടകൊട്ട്, നോറിട്ടിണ്ണോരു പുണ്ണ എന്നു്” എന്നിങ്ങനെ നേരംപോകിനായി ഉത്തവിട്ട് വച്ചിരുന്നതിനാൽ തന്നെത്താൻ അറിയാതെ ആ രസികനു പറിപ്പോയ ഒരു അഭ്യർത്ഥമാണ്, ഇതു്. ഒന്നിനെന്നതുടെ നീൾ ഒന്ന്, ഇങ്ങനെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞ രണ്ട് വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ മാത്രം വേരാരവസരത്തിൽ കണ്ണാൽ മററതിനെ സൗരിക്കുന്നതും സാമീപ്യസംബന്ധത്തിനു ഒഴുക്കാനുമായിക്കൈത്താവുന്നതാണ്. ആത്രം പറഞ്ഞതു സ്ഥലസാമീപ്യവും ഇതു സമയസാമീപ്യവും എന്ന മാത്രമാണ് ഒരു ഫേഡം. എതെങ്കിലും പത്രവണ്ണം ഒരു കട്ടി മനഃപാദം ചൊല്ലുന്നതിൽ ഇന്തിരിക്കും സമയസാമീപ്യസംബന്ധം കാണാവുന്നതാണ്. “ധാരാവാദെന്നു

ചമച്ചുംതടക്കമമ ഹവിപ്പാഹിയാം വിതിഫോറുൺ” എന്നിങ്ങനെ ഒരവൻ ചൊല്ലുന്നത്, പ്രമഖപദം ദ്വിതീയ പദത്തേതയും, ദ്വിതീയപദം അടുത്തതിനേയും, ഇങ്ങനെ അവസാനംവരും സുരണ്ടയിൽ വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടാണ്’ സ്ഥലംകൊണ്ടാവട്ടി, സമയം കൊണ്ടാവട്ടി, സാമീപ്യസംബന്ധം ഉള്ള രണ്ട് വസ്തുക്കളിൽ, ഒന്നു മററതിനെ പ്രഭോധനംചെയ്യുന്നത്. എഴുപ്പാഴം ഒരേ അളവിൽ ശക്തിയോടുകൂടിയിരിക്കണമെന്നില്ല. ഒരാളിനെ കണ്ടാൽ അയാളുടെ നാമം സുരണ്ടയിൽ വരാതിരിക്കുന്നത്, ക്ഷീണപ്രഭോധനതിനും; “അമ്മ” എന്നാളും ശ്രദ്ധം കേൾക്കുന്ന ആളിന്നുറ സ്വന്തം മാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പല സംഗതികൾ സുരണ്ടയിൽ പോട്ടുനന്നവേ വരുന്നതും പ്രഖ്യാപിച്ചുണ്ടാണ്.

2. അനഘ്രാണസംബന്ധം. പണിതീരാത്ത പുരയിൽ പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മർയാദാരിയൈക്കണ്ടുനില്കുമ്പോൾ, അവിടെ സന്നിഹിതനല്ലാത്ത കല്ലാശാരിയെ സുരിച്ചതു അനഘ്രാണസംബന്ധംകൊണ്ടാണ്. മുഹമ്മദാണത്തിനു രണ്ടുതരം പണിക്കാരം ആവശ്യമാണെല്ലാ. സ്ഥലം കൊണ്ടാവട്ടി സമയംകൊണ്ടാവട്ടി സാമീപ്യസംബന്ധംല്ലാത്തവയും, എന്നാൽ അനഘ്രാണമായവയും, ആയ പാതമ്പാലും അനേക്യാന്തം പ്രഭോധനം ചെയ്യുകയും സുരിച്ചിക്കയും ചെയ്യും. മർയാദാരിയൈയും കല്ലാശാരിയൈയും ഒരുമിച്ചു മുപ്പു കണ്ടിരുന്നിരിക്കാൻ ഇടയുള്ള ദേശാവിന്നുറ മനസ്സിൽ സാമീപ്യസംബന്ധംകൊണ്ടാണ് മർയാദാരി കല്ലാശാരിയെ പ്രഭോധനംചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഒരു വാദം ഉണ്ടാകാവുന്നതും, അതു പലഴുപ്പാഴം വാസുവാം ആയിരിക്കാവുന്നതും, അബ്രൗ. അതിനാൽ ദിവരാതി ദേശാനം പറയാം. മഞ്ചാസിന്നുറ ശ്രദ്ധം കേട്ട ഒരു വന്നുറ മനസ്സിൽ കൂർജ്ജപിജ്ജലൈക്കുറിച്ചു സുരണ്ട വരാം, അതു മങ്കാസിന്നുറയും കൂർജ്ജപിജ്ജലയുടേന്നും ശ്രദ്ധം അനഘ്രാണമായിരിക്കുന്നതിനാലാലാണ്. പണം വേണം എന്ന

അത്മത്തിൽ ‘മണി’ വേണം എന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് ശബ്ദം ചെ
ങ്ങ് തൊൻ പറഞ്ഞതിനെ കേട്ട് നാഴികമണിയാണ്
തൊൻ ആവശ്യമുള്ളനെതന്ന് എൻ്റെ വേലക്കാരൻ ഒ
രിക്കൽ ഭേദിക്കയുണ്ടായി. ഇവിടെ ശബ്ദങ്ങൾടെ അനുയോ
ഡാസംഖ്യയെത്തു നാം കാണാം.

പദാത്മങ്ങളുടെ സാമിപ്രസംഖ്യയെത്തു അനുസ
രിച്ച് നീഞ്ഞുന്ന മന്ത്രം, പദാത്മങ്ങളിൽ അനുയോജാം
ഖ്യയെത്തു അനുസരിച്ച് നീഞ്ഞുന്ന മന്ത്രം, പ്രതിക്രിയ
പ്രവർത്തികളാണ് എന്ന് ഓക്കെന്നതു കൊള്ളാം. സമയ
ത്തിലൂഡാ, സ്ഥലത്തിലൂഡാ, ഒരുമിച്ച് അനുഭവമായ പദാത്മ
ങ്ങൾ, സംഗതികൾ, പദങ്ങൾ, എന്നിത്രക്കളും, എഴുപ്പാഴം
ക്രയമിച്ച് സൂക്ഷിക്കകയുണ്ടാണ് സാമിപ്രസംഖ്യയെത്തു അ
നുസരിച്ച് നീഞ്ഞുന്ന മന്ത്രം ചെയ്യുന്നതും; എന്നാൽ അ
നുയോജാംഖ്യയും അനുസരിച്ച് നീഞ്ഞുന്ന മന്ത്രം ഈ
വിഭവനിന്ന് അഞ്ചേരിക്കയില്ലെങ്കം, അവിഭവനിന്ന് സൂച്ച
നിലേക്കും, അവിഭവനിന്ന് കശിനിപ്പുരയിലേക്കും—നീഞ്ഞ
വുന്നതാണ്. മുണ്ണങ്ങളുടെ സാമ്രാം കാണുന്ന വഴിക്ക
നീഞ്ഞുന്ന മന്ത്രം മന്ത്രിന്റെ സപാതത്രം ചിന്താതീതമായെ.

2. പ്രതിയുണ്ണംഖ്യയാം. ഒരു ആശയം പ്രതി
യുണ്ണമായ ഒരാശയെത്തു പ്രഫോധന ചെയ്യാൻണ്. ചുട്ട്
അനുഭവിക്കുംപോൾ തണ്ണപ്പിനേക്കരിച്ചും, സഭ
കാരിക്കുന്നോൾ നിലുന്നവരുടെ കഷ്ടപ്പുടക്കളുക്കരിച്ചും;
നമ്മുടെ സപനം കൂട്ടികളുടെ കുസപ്പാവത്തെക്കാണുന്നോ
മു സമിപ്രഹരണങ്ങളിൽ ഉള്ള കൂട്ടികളുടെ സത്കസപാവ
എത്തക്കരിച്ചും; —ഓമ്പംവരുന്നതും, പ്രതിയുണ്ണപ്രഫോധന
നിമിത്തമാണ്. കൂട്ടികളിൽ ഈ സപാവം പലപ്പോഴും
പ്രത്യുഷമായിക്കാണും. “കണ്ണുക്കുന്നീര മുണ്ടു വെള്ളത്തു
താണും; കണ്ണുക്കുന്നീര മുണ്ടു കുടുത്തതല്ല” എന്നിങ്ങനെ
സംസാരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടിയുടെ മന്ത്രം, പ്രതിയുണ്ണം
ഖ്യയെത്തുക്കാണുന്നോളും എന്നാളുതിനു സംശയമില്ല. ഏ
തെങ്ങില്ലും ഒരു ആശയം ഒരു വിള്ളാത്മിയുടെ മന്ത്രിൽ പ

തിയുന്നതിന് അധ്യാപകൻ പ്രദയാഗ്രിക്കാവുന്ന ഒരു നില തന്റെ അതിന്റെ അനുശയത്തെ പ്രതിന്റെസംബന്ധമുള്ള ഒരു അനുശയങ്ങളാട്ട് സമേച്ചിപ്പിച്ചു കാണിക്കുകയാണ്. ബുദ്ധമതത്തിൽ പ്രതിമാരാധനം ഇല്ല എന്ന പരിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകൻ, എല്ലാ വൈദികവക്ഷത്വങ്ങളിലും പ്രതിമകൾ ഉണ്ട് എന്നാം; എന്നാൽ ഒരു ബുദ്ധമതക്ഷേത്രത്തിലും പ്രതിമകൾ ഇല്ല എന്നാം; പറഞ്ഞുകൊടുക്കാമെങ്കിൽ, രണ്ട് അനുശയങ്ങളും ഒരമിച്ചു മനസ്സിൽ ഉറപ്പുകയും, ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് സൂരണ്ണയിൽ വരുന്നപക്ഷം മറരതും പുരുഷേക്ക ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, ചെയ്യും.

മേൽക്കണ്ണട മുന്ന റിതികളിൽ സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്ന് മറരതിനെ ചിലപ്പോൾ മനമായും ചിലപ്പോൾ പ്രഖ്യാപനായും പ്രദേശാധനം ചെയ്യുന്നതു് ഏതു പ്രമാണം അനുസരിച്ചാണ് എന്നാജ്ഞാതിനു മുമ്പ് മറവടി വന്നിട്ടണ്ട്. രണ്ട് പദാർത്ഥങ്ങൾ തമിൽ സാമിപ്പാനുള്ളപ്രതിന്റെസംബന്ധങ്ങളിൽ ഒന്നോ അധികമോ അനുസരിച്ചു ദേശിച്ചു അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും, അനുഭവിച്ചു ആളിന് അതുകൂടാക്കി മനോഭന്ധം, പദാർത്ഥപദംനത്തിനേറ്റം സംഖ്യാധികവും—എന്നിതുകൾ അനുസരിച്ചാണ് ഒന്ന് മറരതിനെ പ്രദേശാധനംചെയ്യുന്നതിനേറ്റം അളവു നില്ക്കുന്നതു്.

സാമിപ്പം, അനുഹംഗം, പ്രതിന്റെ, മുന്നിങ്ങേന്ന മുന്നായ പ്രമാണങ്ങൾ ഒരു പ്രമാണത്തിനേറ്റ് തുപാന്തര ഐളാണ് എന്ന വിദ്യപ്രക്രിയയുണ്ട്. രാമൻപിള്ള, മത്തായി എന്നവരെ പലപ്പോഴും ഒരമിച്ചു കണ്ട് എന്നേരു സിരാചക്രചലനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകത്തിനി വിണിരിക്കുകയാണ്. ആയതിനാൽ രാമൻപിള്ളയെ തനിച്ചു കാണുന്ന അവസരത്തിൽ ആരംഭിച്ചു സിരാചക്രചലനം അവസാനവരെ നിങ്ങുന്നതിനാൽ മത്തായി എന്ന ആശയവും സൂരണ്ണയിൽ വരുന്നു. ഇങ്ങനെന്നയാണ് സാമിപ്പസംബന്ധമുള്ള രണ്ട് സംഗതികളിൽ ഒന്നു മറര

തിനെ പ്രദേശാധനംചെയ്യാൻ ഇടയാവുന്നത്. അന്നെ മുണ്ടുപ്രദേശാധനത്തെ ഇങ്ങനെ വ്യാപ്താനിക്കാം. മക്കാസിന്റെ ശ്രദ്ധാം പല പ്രാവശ്യം കേട്ടിട്ടിള്ള തൊന്തർ മക്കാസ് എന്ന ആശയത്തെ വിസ്തരിക്കുകയും; ശ്രദ്ധ തെങ്ങൾഡിച്ചുതനെ ചിത്രിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഇടയാവുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു. ആ ശ്രദ്ധം തൃജ്ഞപിശ്ചയുടെ ശ്രദ്ധം പോലെതന്നെയുള്ളതുമാണ്. ആയതിനാൽ മക്കാസിൽ നിന്ന് വിയോജിച്ച ശ്രദ്ധം,—തൃജ്ഞപിശ്ചയുടെതായി ഭവിച്ച ശ്രദ്ധം—തൃജ്ഞപിശ്ചയോട് ഒരുമിച്ച തൊന്തർ അന്നു വിച്ചിട്ടിള്ള ശ്രദ്ധം, സാമീപ്യപ്രമാണന്നായെന തന്നെ (അന്നുമുണ്ടുപ്രമാണവ്യാപാരം തുടക്കതെ തന്നെ) തൃജ്ഞപിശ്ചയെ എൻ്റെ സൂരണയിൽ വരുത്തുന്നു. എൻ്റെ മനസ്സിൽ മക്കാസ് എന്ന ആശയത്തിനു പ്രാധാന്യം ഇല്ലാതാവുകയും, സാമീപ്യപ്രമാണന്നായും അനുസരിച്ചു തന്നെ ശ്രദ്ധം തൃജ്ഞപിശ്ചയെ സൂരിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന തിനാൽ, അന്നുമുണ്ടാണംബന്നും എന്ന പറയുന്നത് അപറുമിതമായാൽ സാമീപ്യംബന്നും മാത്രമാണ് എന്ന കാണാമെന്ന സാരം. മക്കാസ്, ശ്രദ്ധ, തൃജ്ഞപിശ്ച, എന്ന ദൈനിക മക്കാസ് അന്തർഭ്ബാനം ചെയ്യുന്നസമയം, ശ്രദ്ധം തൃജ്ഞപിശ്ചയുടെതാവുകയും, യമാത്മ തതിൽ സാമീപ്യംബന്നുംകൊണ്ടണഡായ ഒരു സൂരണ അന്നുമുണ്ടാണംബന്നുംകൊണ്ടണഡായതാണ് എന്ന ഒരൊന്നിഴ്പാശുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വാസ്തവത്തെതന്നെ സിരാചക്രചലനസ്ത്രപ്രത്യുപമായി ഗ്രഹിക്കാം. മക്കാസ്, ശ്രദ്ധം, എന്ന സൂരണകൾക്ക് ആവശ്രൂമായ ചലനം നടക്കുവെ, മക്കാസ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ചലനം അസ്ഥിച്ചാൽ, ശ്രദ്ധത്തിനടിസ്ഥാനമായ ചലനം തുജ്ഞപിശ്ച എന്ന ആശയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ചലന തന്ത്ര ജൂനിപ്പിക്കാം. മക്കാസിന്റെ ശ്രദ്ധം തൃജ്ഞപിശ്ചയുടെ ശ്രദ്ധം പോലെയുള്ളതാകയാൽ—എന്ന പറഞ്ഞാൽ മക്കാസിനോട് വിയോജിച്ച ശ്രദ്ധം തൃജ്ഞപിശ്ചയുടെ ശ്രദ്ധം

ബൃംതനെയാവുകയാൽ—മരക്കാൻ എന്ന ആശയത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ ചലനം അസ്ഥിക്കേന സന്ദർഭത്തിൽ, ശ്രദ്ധിതിനടപാടിസ്ഥാനമായ ചലനം സംശയമില്ലാതെ തീരുമ്പിച്ചെങ്കിൽ എന്നതിന് അടിസ്ഥാനമായ ചലനത്തെ സർവ്വപ്രസംഖ്യാനകാണ്ട് തന്നെ ജനിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്ടോ. എതാനം ആശയങ്ങളും, അവയും അടിസ്ഥാനമായ ചലനങ്ങളും, സൂക്ഷ്മചുരുക്കേനാക്കിയാൽ അനുബന്ധസംഖ്യം യഥാർത്ഥതിൽ സാമീപ്യസംഖ്യയാൽക്കാണുന്നതാണ്. ഈ പ്രതിഭ്രാന്തിക്കുന്നവരിൽ ആലോചനാം. പ്രതിഭ്രാന്തിക്കുന്നവരിൽ, മിക്കപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഒരുമിച്ചും തുടരത്തുടരരേഖയാണ് പതിഞ്ഞവ(സ്ഥലസാമീപ്യമോ സമയസാമീപ്യമോ ഉള്ളവ) ആയിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ആ വക ആശയങ്ങൾ ഒരേ വസ്തുവിന്റെ ഒരു സാങ്കേതികമായി മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞവ ആയിരിക്കും. അന്യകാരം, പാരായിൽ തരകൾ എന്നോ മറ്റൊരു അല്ല പ്രകാശത്തെ മാത്രമും; ആകും, അരയാൽ എന്നോ മറ്റൊരു അല്ല തണ്ടപ്പിനെന്നമാത്രമും; സൂര്യപ്രകാശനതിനിന്നും മറ്റോ; പ്രതിഭ്രാന്തിക്കുന്നവരിൽപ്പോൾ പ്രകാശത്തെ മാത്രമാക്കുന്ന എന്ന് അനുമാനിക്കാം. അന്യകാരത്തെ പ്രകാശത്തോട് സമീപിച്ചും, ചുടിനെ തണ്ടപ്പിനോട് സമീപിച്ചും, കണ്ട് സാമീപ്യസംഖ്യയം നിമിത്തം അവിഞ്ഞതിനാൽ മാത്രമാണ്, അതുകൂടും മനസ്സിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതും, എത്ര തരത്തിലും സൂര്യനെയും സിഡമാവുതും, മനസ്സിൽ ഒരുമിച്ചു നില്ക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു തന്നെ സൂര്യനെയിൽ വരുമെന്നും പുതുനൂതയില്ലാത്ത പ്രമാണം അനുസരിച്ചുതന്നെ.

ആശയങ്ങളെ സംഖ്യപ്രകാശന മുന്നു സംഗതികളിൽ അടിസ്ഥാനമായതും, സാമീപ്യസംഖ്യമാണ്; എന്നിരുന്നാലും ആശയങ്ങളെ അനുബന്ധസംഖ്യയിൽ സാങ്കേതികമായി പ്രദർശിപ്പിക്കാനാണ് അധ്യാപകരുടെ രക്ഷാ

കത്താക്കളാൽ അധികം പരിഗ്രമിക്കേണ്ടതു്. കാരണം പറയാം. ഒരു കൂട്ടി പാലും വെള്ളവും ഒരുമിച്ചുകാണാം എന്നിരിക്കുന്നു; സാമിപ്രസംഖ്യയം നിമിത്തം ഇതു കുറ കൂട്ടിയുടെ മനസ്സിൽ ഒരുമിച്ചു പതിയുകയും, അന്ന തരകാലത്തിൽ കൂട്ടി, വെള്ളം കാണാനോടു പാലിനെയും, പാൽ കാണാനോടു വെള്ളംതൊക്കും, സുരിക്കകയും ചെയ്യും. സാമിപ്രസംഖ്യയം യുക്തിഹീനമായതും, അതു നടക്കുന്നതു ഇന്നതുകുറ തമിൽ മാത്രമാണു് എന്ന് ഒരു നിശ്ചയമില്ലാത്തതും, അതെന്നു. പദാത്മാംജരി അഞ്ചെന സംഖ്യയില്ലിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്നതായാൽ, ഒന്നു മററതിനെ പ്രഫോധനം ചെയ്യും; എന്നിങ്ങനാലും, അതു ലോചനാഭ്യർഥി വർഷിക്കുന്നതിനും മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ, മനസ്സു് ഉയരാൻ ഇടക്കില്ല. എന്നാൽ ഔലവും പാലും ദ്രവങ്ങളാണു് എന്ന മൃണംസാധ്യത്വത്തെക്കണ്ടു് അതു കുഴെ മനസ്സിൽ സംഖ്യയില്ലിക്കുന്ന ബാലൻ, കന്നിൽ നിന്നും മൃണംസാധ്യത്വത്തെക്കണ്ടു് മററതിലേക്കു നിഞ്ചുകൂട്ടും മനസ്സിനും പ്രായാമവും ആരലോചനയും നില്ക്കി മനസ്സിന്റെ വള്ളച്ചായ അനുകൂലിക്കുകയും; ചെയ്യുന്നു. അന്നുപദാത്മാംജരിക്കു് ഇങ്ങെന ഒരു സപ്രാവം ഉണ്ടാണുല്ലൈ എന്ന മുതലായ അനന്തരാനേന്പച്ചണാംജരി മനസ്സിന്റെ വള്ളച്ചായ എത്രമാത്രം സഹായിക്കുമെന്നുള്ള ഭാഗം ഇവിടെ വിന്നുരിക്കുന്നില്ല. ഗജം എന്ന പറത്താൽ ആനയാണു് എന്ന പലപ്രാവല്ലും പറഞ്ഞുപരിക്കുന്ന വില്ലാത്മി, സാമിപ്രസംഖ്യംകൊണ്ടു് അതു പറിക്കും; എങ്കിലും, മനസ്സിനും ധാരാത്മകവും വകുവും നിലകന്നില്ല. എന്നാൽ പാലുംവെള്ളവും ദ്രവമാണു് എന്ന കാണുന്ന വിദ്യാത്മി പാൽ എന്നതിനാൽ വെള്ളത്തെയും മരിച്ചും സുരിക്കും എന്ന മാത്രമല്ല, മനസ്സുകൊണ്ടു് അനേന്പച്ചണം ചെയ്യുന്നതിനാലും സദ്ഗോഷത്തെ അനേപച്ചിക്കുകയും മേൽ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്നുവരുത്തിലെന്ന ഭാജാപരിശീലനം

തെരു അപേക്ഷിച്ച ശേഷമാണ് എന്ന് അടിപ്രായ പ്രേട്ടന്തു്. വിദ്യാത്മികൾ അനുഭവണണഞ്ചായവരെ സംബന്ധിപ്പിച്ച് ആരാധനയജ്ഞങ്ങളും മനസ്സിൽ നിറച്ചുന്നതിന് അധ്യാപകരാർ മുതലായവർ പരിഗ്രാമിക്കുന്നതാകന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗൃതന ആരാധന വിദ്യാത്മിമനസ്സിൽ ഘടിക്കണമെന്ന കരതുന്ന അധ്യാപകൻ, തന്നോടുത നേര ചോദിക്കുന്നതു് “ഈ ഗൃതനാശയത്തിന് അനുഭവണമായ ആരാധന വിദ്യാത്മിമനസ്സിൽ എതാൻു് ? ” എന്നതു. ഗൃതനാശയം മുന്നോടുതനേര വിദ്യാത്മിപ്രാദയ ത്തിലും ഒരു ആരാധനയെന്നതാകു് എത്രക്കുടു് അനുഭവണമാണ് എന്ന വിദ്യാത്മികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതുവെള്ളും പാഠം തെരു അധ്യാപകൻ ത്രാപപ്രേട്ടത്തുകയും ചെയ്യുണ്ടു്. ഈ താൻു് “ജീവാത്മായതിൽനിന്നു് അജീവാത്മായതിലേക്കു്” എന്ന ശ്രീക്ഷാകുമപാംശുലാഭ്രാണിതനാർ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്റെ സ്വാരം. അനുഭവണസംബന്ധത്തിനു നേര പ്രാപാരതത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ മാത്രമാണു് സാമീപ്യസംബന്ധത്തിനു പ്രാപാരതതെ ഉപയോഗപ്രേട്ടതുന്നതു്. സാമീപ്യസംബന്ധത്തെ അശൈതനായ അധ്യാപകൻ അവസാനമായും, ആത്രയിക്കു് എന്നാളുടി ലേക്കു് ഒരു ക്രഷ്ണാന്തം പറയാം. ഭ്രമിജുടെ മധ്യത്രേവ പ്ര, 000 മെൽ എന്നും; പരിധി ഒരു, 00 മെൽ എന്നും; പരിപ്പിക്കുന്നതിനും, രണ്ടുഡ്യൂപ്പകരാർ കരതുന്ന എന്നിരിക്കുടെ. അശൈതനായ അധ്യാപകൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാം. അയാൾ ബോർഡിൽ “ഭ്രമിജുടേവ മെൽ പ്ര000, ഭ്രപരിധി മെൽ ഒരു000,” എന്നിങ്ങനെ എഴുതി, അതു പലരെക്കാണ്ടു വായിപ്പിക്കുകയും; എല്ലാവു തന്ത്രങ്ങളും നോട്ടപുസ്തകങ്ങളിൽ പകർത്തിക്കുകയും; സെന്റ കയ്യുമുള്ളപ്പോൾ ഒക്കെ വിശ്വേം ചോദിക്കുകയും; ചെയ്യും. സാമീപ്യസംബന്ധംകാണ്ടു് ആ രണ്ടാശയങ്ങളെ ബന്ധിക്കുവാനാണു് ആ അധ്യാപകൻ ആരംഭംമുതൽ അ

വസാനംവരെ ശ്രമംചയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ശക്തനായ അപരാഖ്യർ പ്രസ്ഥാനം ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കാം. “വിദ്യാത്വികൾ ഇവിടെ ഈ ഗോളത്തെ സൃഷ്ടിക്കുക; ഇതിന്റെ മധ്യത്തെ എത്ര? അളന്ന പറയുക; മുന്നിയെന്നോ, ശരി; പരിധിയെത്ര? അളന്ന പറയും, എക്കുദേശം ഒപ്പത്തെ അടിയെന്നോ, ശരി; ഇതാ വേരാൽ ഗോളം; മധ്യത്തെ പരിധിയും എത്ര എന്ന് അളന്ന പറയുക; ഒ അടി മധ്യത്തെ, പരിധി എഴുപി തീരുമായി താഴെ; എത്രയെന്ന് അളന്നാണെന്നൊക്കെ, പരിധി എത്രയെന്ന് അളക്കാതെ പറയാമോ? അറിഞ്ഞുള്ളൂ; സമാതിച്ചു. ഇതാ ഒരു ചെറിയ ഗോളം; മധ്യത്തെ എത്ര? പരിധി എത്ര? മധ്യത്തെ മുന്നിന്തു, പരിധി പത്തി തീരുമായി. എന്നാണ് കട്ടികൾ ചിരിക്കുന്നത്? മധ്യത്തെ അറിഞ്ഞാൽ അളക്കാതെ പരിധി നിശ്ചയിക്കാമെന്നോ? കേൾക്കേടു; അതേ—ശരി, മധ്യത്തെ മുന്നം മുണ്ടും സപ്ലാവും കൂടെ ആയാൽ പരിധിയായി. അതു ശരിയാണോ എന്ന കാരണത്തോടെ പരിക്കുക്കുക. ഒരുത്തുജ്ഞ കിണറിന്നും മധ്യത്തെ എത്ര എന്ന സൂഖ്യമണ്ണപിഞ്ഞ അളന്ന കൊണ്ടുവരിക. എത്ര? നീ അടിയെന്നോ? പരിധി എത്ര ആയിരിക്കാം; പത്തൊപ്പത്തും അടി. തുജ്ഞയുണ്ട് ചെന്ന പരിധി അളന്ന വരിക; പത്തൊപ്പത്തിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ നാം കണ്ട പ്രലാശം ശരിതനെ. ഭൂമിയുടെ മധ്യത്തെ ഘുണം 1000 മെല്ലാണ്; നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ശരി. പരിധി ഒരു, 1000 മെല്ലിൽ അധികമുണ്ട്. ചില്ലറസംബന്ധത്തെ വിസ്തരിച്ചു് 10,000 മെല്ല എന്നാണ് സാധ്യാരണ പറയാവും. ഭൂമിയുടെ മധ്യത്തെ ഘുണം 1000 മെല്ലും പരിധി ഒരു, 1000 മെല്ലും ആണോ.” അംഗളണസംബന്ധിതങ്ങളായ ആദ്യ തീർജ്ജം അഭ്യന്തരാന്ത്രം സൃതിപ്പിക്കും എന്നുള്ളതു കൂടാതെ ആ ലോചനയെയും മനസ്സിനേന്തും വികസിപ്പിക്കും ചെ

യും സമത്വായ മേൽക്കണ്ണ അധ്യാപകൾ സാമീപ്യ സംബന്ധത്തെ വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ല .എന്നാജിത്ത് പാഠത്തിന്റെ അവസാനങ്കാണ്ട് പ്രത്യുക്ഷമായുന്നണ്ട്; എന്നാൽ ആ സംബന്ധത്തയ്ക്ക് ആ അധ്യാപകൾ ഉന്നായി കൗത്തിയിരിക്കുന്നതും.

സുരണ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ശില്പക്കശ്ചക പദ്ധതിയുമ്പ്രയോഗത്തിനു സാമാന്യം സാമർപ്പം ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു. കൂപ്പിയിൽ പദ്ധതാര ഇല്ല എന്ന കൈകടത്തി മന്ത്രിലാക്കിയതിന്റെ ശേഷം, ഉടനെ വിണ്ടും ഒരു ബാലൻ ആ കൂപ്പിയിൽ തന്നെ കൈകടത്തി പരിക്ഷ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന്, പ്രമാണഭവം ബാലമന്ത്രിൽ ഭീമ്പനേരത്തെങ്കിലും ശേഷിക്കുന്നില്ല എന്ന പിചാരിക്കുന്നതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചെറുപ്പത്തിൽനിന്നും കൂട്ടിക്കശ്ച താണു ഒരത്രം ഓൺയുണ്ട് എന്ന ജീതിലേക്കും ലക്ഷ്യമുണ്ട്. എതാറും ആഴ്ചകൾ സ്വല്പത്തില്ലായിരുന്ന അപ്പുനു മാസത്തിൽ താഴെ മാത്രം പ്രായമുണ്ടു് കൂട്ടി കണ്ണയുടനു അറിഞ്ഞതായി ഉഭാഹരണമുണ്ട്. ഈ റിതിക്കജ്ഞ വൂഡാമംഗിമിത്തമാണ്, പ്രദർശിപദാത്മം നിങ്ങളിയശേഷവും പ്രതിക്രിയ മന്ത്രിയും ശേഷിച്ചു തുടങ്ങുന്നതു്. പത്രണ്ട് ആഴ്ച പ്രായമായ ഒരു കൂട്ടി പക്ഷിപോയ തുടിനെ കണ്ട് വിസ്തരിക്കുകയും; ഇതുപയനിക്കൊഴു പ്രായമായ വേറൊരു കൂട്ടി മേശ തുടങ്ങുന്നതിനെക്കണ്ട് ഭക്ഷണം തയാരായി എന്ന് മന്ത്രിലാക്കകയും; ചെയ്തായി മനഃപരിക്ഷകമാർക്കും വച്ചിട്ടും അഭ്യന്തരിച്ചിട്ടും. ആ ബാലഹാരിടെ മന്ത്രിയും ആ ശയങ്ങൾ സാമീപ്യസംബന്ധം അവസരിച്ചു സംശയിച്ചു തന്നെയായിരുന്നു എന്നും; ആതുരയസ്ഥായത്തിന്റെ ഒരുംഗം അന്ത്യാംശങ്ങളുടെ പ്രതിമരയ മന്ത്രിയും ഉള്ളവാക്കി എന്നും; ഉള്ളതിലേക്കു യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. മന്ത്രിയും നില്ക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ, അവഭവണങ്ങളുടെ ആവത്താം നിമിത്തം അന്ത്യാന്ത്യം സ്ഥിരമായി ബബ്ദി

സിക്കൈപ്പുടനു. ഒരു വാക്കിന് ഈന്ന അത്മം എന്ന ജീവതാണ് ബാലമന്നും സാധാരണയായി തുടരെതു ടരെ പതിയുന്നതു്. ‘അമ്മ’ എന്നാളും ശ്രദ്ധവും അതിനാൽ കരിക്കൈപ്പുടനു കയണാച്ചുണ്ട്‌മായ മുത്തിയും തമിൽ യാതൊരു സംഖ്യയും ഇല്ല എങ്കിലും; തുടരെ അനുഭവത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കാണുന്ന അതുകളെ ബാലൻ സംഖ്യയില്ലിച്ചുകൊഞ്ചനു. അങ്ങനെ ഏതാറു പദങ്ങൾ വശമായാൽ — അമ്മ, ബെണ്ണവെണ്ണ, തോവോ — ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ അത്മങ്ങളുടെ പ്രതികരം മനുഷ്യിൽ ഉള്ളവകന്നതു ബാലമന്നുകൾക്ക് ഒരു പ്ലായാമമാണ്. സാമീപ്യസംഖ്യംകാണ്ടുള്ള സ്നേഹിതരാജാജീവനും സുരണ്ടാമതെന്നും അതുകൂടും മുമ്പായി അനുഭൂണസംഖ്യയും ബാലമന്നു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ലക്ഷ്യമില്ല. ഒരേ അനുഭവത്തിന്റെ ആവത്തനമാണ്, ആരംഭത്തിൽ സുരണ്ടായെ പ്രഖ്യാപിച്ചതുള്ളതു്; എങ്കിലും, ചെറുപ്പിൽ തന്നെ ഓരോ പദാത്മങ്ങളോടു മനോഖന്യം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുന്നതിനാൽ, ആവത്തനങ്ങൾ അധികമുണ്ടാവാത്ത പദാത്മങ്ങളെങ്കിലും സുരണ്ണ പ്രഖ്യാപിച്ചു എന്ന വരാം. തന്നിക്കു മുലതയന്ന അമ്മ, കൂടെ കൂടു ക്കുന്ന പുച്ചക്കട്ടി, ഇട്ടുംഡിഡി ദേഹം നൊന്പുരപ്പെടുത്തുന്ന കൊഴുപ്പുടൻ, എന്നിതുകളെങ്കിലും പ്രാക്കേണ്ടും മനോഖന്യവും, ആവത്തനസംഖ്യ അനുസരിച്ചു് അധികമായ സുരണ്ണയും — ബാലൻ പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ആറാമതു വയസ്സുമുതൽ പത്രംബന്നമതു വയസ്സുവരെക്കു സുരണ്ണയുടെ അഭിപ്രാധി ഗണന്നിയമാണ്. ഫറ, ഫര വയസ്സും കട്ടി അതിൽ കുറഞ്ഞ പ്രായക്കാരെ അപേക്ഷിച്ചു മനഃപാഠം പരിക്കുന്നതിനു സമർപ്പിക്കാരാണ് എന്ന പരിക്ഷകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടുള്ളതെന്തു. ശ്രദ്ധയും ആവത്തനത്തിനു കൂടുതൽ ഫലം കാണുന്നതു്, എന്ന പറ ഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധകൊണ്ടും ആവത്തനകൊണ്ടും അധികം

സംഗതി മനഃപാഠമാക്കാൻ കഴിയുന്നതു്, മഹ, മഹ വ യസ്ത്രിൽ ആണ് എന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. അതിന്റെ ശേഷം വിഷയങ്ങളെ മനഃപാഠചെയ്ക്ക കരാച്ചുടെ പ്രധാനമായിരിക്കും.

‘ഓംവാദിക്കന്നതു്, രണ്ട് കാരണങ്ങളെക്കാണ്ഡാണ് ഒന്നാമത്തെക്കാരണം തലച്ചുാറിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതു തന്നെ. മനസ്സിന്റെ ഓരോ സമ്പാദ്യത്തിനാം അന്നത്തു ലഭ്യ മാറ്റങ്ങൾ തലച്ചുാറിന്റെ സിരകളിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നണ്ടു്. ഇങ്ങനെന്നയും മാറ്റങ്ങൾ എല്ലാവരു ദേയും തലച്ചുാറിൽ ചെറുപ്പകാലത്തു സുകരമായി നടക്കുന്നു. ആയതുനിമിത്തമാണ്, ചെറുപ്പകാലത്തിൽ ഓം അധികമായി കാണുന്നതു്; വാസ്തുമായാൽ തലച്ചുാറു മുൻ്നട തുടങ്ങുകയും സിരാസപഭാവാന്തരം പ്രധാനമായു കയും ചെയ്യും. രണ്ടാമത്തെക്കാരണം പ്രായമാവുന്നതിനോടുകൂടി ശ്രദ്ധ പലപ്രകാരങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചുമെന്നും; ആയതുനിമിത്തം പ്രദർശിപദാത്മങ്ങൾ മനസ്സിൽ മുഖ്യപ്രതിനിധിക്കുന്ന അന്തരയാസമുഖായങ്ങളോടു പററിക്കൊള്ളു വാൻ അധികം എഴുപ്പുമുണ്ടു് എന്നും; ഉള്ളതാണ്. ശ്രദ്ധ എന്ന അധ്യായം നോക്കുക.

സൂരണ എല്ലാ ആളുകളിലും ഒരേപ്രകാരത്തിൽ അണ്ണ. സൂരണയിൽ എന്നവള്ളും ഇതു വച്ചി യ ഒരു അന്തരം, ആളുകൾ തമിൽ വേരെ ഒരു ഒരു സംഗതിയിൽ എങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന തോന്നുന്നില്ല; താൻ വായിക്കുയോ ചിന്തിക്കുയോ ചെയ്തിട്ടും ഒരു സംഗതിയെങ്കിലും താൻ മരക്കവാൻ ഇടയായിട്ടില്ല എന്നാണ് പാസ്തുകൾ എന്ന പ്രസിദ്ധൻ തന്നെക്കാരണത്തിനേം പലപ്രകാരങ്ങളിലാണ്. ആളുകൾ തമിൽ സൂരണാശക്തിയേം പലപ്രകാരങ്ങളിലാണ്. ഒരവൻ വേഗത്തിൽ പറിക്കുകയും, വേഗത്തിൽ മരക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കാം; അപരൻ പറിക്കുവാനം മരക്കുവാനം താമസമുള്ളവനായിരിക്കാം; മുന്നാമൻ പറിക്കുകയും സൂരണക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും, സൂരണ അപൂർവ്വവും അബ്യസം

സ്വാധീനവും ആയിരിക്കാം; വേദരാത് വക്കാർ എ സ്ഥാവക കാര്യങ്ങളേയും സാമാന്യംപോലെ ഓമ്യിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നവരായിരിക്കാം; അടുത്ത ഒരു വക്കാർ കണ്ണ സംഗതികളുടെയും പിന്നിടൊരു കൂട്ടൻ കൈ സംഗതികളുടെയും സുരണാപ്രഖലനാർ ആയിരിക്കാം; ഒരു പദത്തെ ഒരു ബാലൻ സുരണായിൽ വരുത്തുന്നതു് അതിന്റെ ശബ്ദം അനുസരിച്ചും, അചരന്ത് ആ പദം ശബ്ദിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നാവിന്നണഭാവുന്ന ചലനങ്ങൾ അടിസ്ഥാനഭക്തിയും, വേദരാതവൻ കലാസിൽ ആ പദത്തിനും സ്വന്തുപരത്തെ ചിന്തിച്ചും, ആണ്. സംഭവങ്ങളെ സുരിക്കുമെങ്കിലും മുഖത്തെ വിസ്മയിക്കാരും ഒരു മഹാനെ ഞൗന്തിയും. സാമാന്യപരമ്പരാവല്ലം പരിചയ മുള്ളു ഒരാൾ വന്ന് ഓരോ വർത്തമാനം തുടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ എൻ്റെ സ്നേഹിതനായ ആ മഹാൻ “നിങ്ങൾ രാമൻപിള്ള അഡ്വൈറ്റ്, കൂഫിപിള്ള അഡ്വൈറ്റ്,” എന്നിങ്ങനെ ചോദിക്കുകയും അഡ്വൈറ്റ് എന്ന മറപടി വാങ്ങുകയും, രണ്ട് പേരും ഇളിത്രുമാരാവുകയും ചെയ്യുന്നതു്, ആ സമയം മനസ്സാപകാരണവും, പിന്നിട്ട് ഒരുവക്ക് നേരംപോക്കം ആണ്. എത്തന്നും അവനു ആയ ഓരോ സംഭവങ്ങൾ പറഞ്ഞു “നാം തമിൽ അനുക്കരിയിൽവെച്ചു കണ്ണിലും ദേഹം ചോറൻ്തുണ്ണിൽ ഒരുമിച്ചുണ്ടില്ലെങ്കിൽ, എന്നൊക്കെ വിവരിക്കുന്നോ മാത്രമാണ്” എൻ്റെ ആ സ്നേഹിതനു ആളുവിഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഒരു സംഭവസ്വരൂപകാരൻ ആണ്.

ഓമു എന്നതിൽ ഇങ്ങനെ ഭേദം വരുന്നതിന്റെ ഒന്നാമത്തും പ്രധാനമായതും ആയ കാരണം ഇമ്മവാസ നയാണ്. മനസ്സിന്റെ അടിസ്ഥാനം തലച്ചുംബാണ് എന്ന പക്ഷം ശരിയാണ് എങ്കിൽ, ആളുകളുടെ തലച്ചുംബാഡ തമിൽ ഉള്ള ഭേദം നിമിത്തം ഓമ്യുടെ വിഷയത്തിലും ഭേദം ഉണ്ടാവുന്ന എന്ന വിശ്വസിക്കണം. ഉത്തരവിൽ വരച്ച വരയും വെള്ളുത്തിൽ വരച്ച വരയും

തമിൽ ഭേദം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെല്ലാ. അരുളുകൾ തമിൽ ഓമ്പംബന്ധിച്ചുള്ള അല്ലാപ്പുഡേങ്ങൾക്കു കാരണം, അതശ്യങ്ങളെല്ലെങ്കിൽ അവവദിക്കുന്ന പാശ്വഗ്രീയങ്ങൾ തമിലുള്ള ഭേദമാണ്. കണ്ണകൾ ശൈത്യികർഷ്ണവ അതിരുത്തിരുത്താൻ കാഴ്തു കുറയുകയും ഓമ്പ് അതിനാസരിച്ചു, ക്ഷീണംബലമാവുകയും, ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു പ്രത്യുഷംതന്നെ. അരുളുകൾ തമിൽ ഓമ്പ് സംബന്ധിച്ചുള്ള ജൂമസിഡിലും പരിഹരണിയിലും തത്തിനാൽ ചിന്തിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ഏന്നാൽ പലപ്പോഴും അരുളുകൾ തമിൽ ഓമ്പംബന്ധിച്ചു നാം കാണുന്ന ഭേദം, സാഹചര്യുടെക്കാണ്ടം, പരിശീലനഫേഡംകൊണ്ടും ഉണ്ടാവുന്നതാണ് എന്ന തിച്ചയായിപ്പറയാം. ജൂമസിഡമായ ശൈത്യി ഒരുവൻറെ ഓമ്പയുടെ വളരുള്ളു് അതിൽ കിടക്കുന്നു്, എക്കിലും, ഓമ്പയെ വളരുത്താവുന്നിടത്തോളം വളരുത്തുന്നവർ വളരെ കുറവാണ്.

ബാലമാരാട സൂരണമെയ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതു്, അധ്യാപകമാർ, രക്ഷാകർത്താക്കമാർ മുതലായവർ പ്രത്യേകം ക്രത്തേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്. രണ്ട് വയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ സൂരണാശൈത്യി പ്രത്യുഷമായിത്തുടങ്കയും മാതാപിതാക്കമാർ തന്ന കാഞ്ചനത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിവരുകയും ചെയ്യും. ശൈലേഹവർത്തിക്ക മനസ്സിൽ പതിയുന്ന വിഷയങ്ങൾ ദീഖകാലങ്ങളും നില്ക്കുന്നവയും, ഉന്നാബന്ധന്യായേന പില്ലാലങ്ങളിൽ മനസ്സിൽ പതിയാരുളുവയെ വിനിയമിക്കുന്നവയും, അക്കയാൽ ഒരാളിന്റെ ആയുസ്സിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം ഉള്ളവയാണ്. പദാർത്ഥങ്ങളെ കാണിച്ചുകൊണ്ടു്, മേശ, പഴ, എന്നിങ്ങനെ അധമമാർ ശ്രദ്ധയെ അക്കഷിക്കുന്ന സമയം, ബാലമാർ വില്പാളാസം പ്രത്യുഷമായി ആരംഭിക്കുന്ന എന്ന പരയാം. പരുവേക്ഷണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സാധനപാഠിത്തിക്കാണ് ആഭിപ്രാംശുൾ നടക്കേണ്ടതു്. പദങ്ങളെല്ലാം വന്നുകൊണ്ടാൽ അതിനുശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ് പരമാവധി.

അംഗവിജ്ഞാനികൾ പദ്ധതികളുടെ അത്മജൈളെ കൂട്ടികൾ ഗ്രഹിക്കണം. വസ്തുവിനെന്നും അതിന്റെ നാമമായ പദ്ധതിയും ഒരേ സമയത്തിൽ നിർബന്ധിക്കുന്നതിനാൽ പദ്ധതികൾക്കു സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള അത്മത്തെ ബാലനാർ അറിയാൻ ഇടയാക്കണ. ഈ സംഘടാധനത്തിന്റെ പരിപ്പുരക്കമായി പദ്ധതിവാനത്തിൽ വസ്തുസ്വരം കൂട്ടികൾക്കു വരുന്നതോ എന്നും അധികാരികൾ പരിക്ഷിക്കണം. കൂട്ടികൾ മുയംചെല്ലുകളും, അനേനകവിഷയങ്ങളിൽ പരിശുമിക്കുന്നവരായി വരുകയും ചെയ്യുന്നോൾ കുമേഖ സാധനപാഠിതി അസ്ഥാമിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അറിവാനുള്ള എല്ലാ കാംപ്യൂട്ടേഴ്സും കുറേം കേട്ടോ—നേരിട്ട്—ഗ്രഹിക്കുവാൻ എഴുപ്പമായിരിക്കുകയില്ലെല്ലാ. വസ്തുക്കളെ നേരിട്ട് ഗ്രഹിച്ചുവരു ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനതെ കേട്ട്—പദ്ധതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി—നാം കാലങ്ങളേണ്ടി ചെയ്യുന്നതായിവരും.

സുരണായ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രബലപ്പെട്ട തുന്നതിനും പരിശുമാ ചെയ്യുന്ന അധ്യാപകൻ, നാലു സംഗതികളെ പ്രത്യേകിച്ചു കുത്തേണ്ടതാണ്, എന്ന പരയാറണ്ട്. ആരാധനയുള്ള വിദ്യാത്മികൾ അവരുടെ ഏ ദയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുക, അവരെ അവരുടെ ഏ ദയത്തിൽ കുറച്ചുകാലത്തേക്കുകയില്ലെങ്കിലും നിരുത്തുക, ഏ ദയാളി പുഞ്ജി ആരാധനയുള്ള സന്ദർഭം അനുസരിച്ച് ഉപദേശാഗതിനും വെളിയിൽ അവർ കൊണ്ടുവരുക, ഉപദേശാഗതിനായി വെളിക്കുവന്ന ആരാധനം ആരംഭത്തിൽ ഏ ദയത്തിലേക്കു കടന്നുത്തന്നെ ആയിരിക്കുക—ഈവയാണ്; നാലു സംഗതികൾ. ഈ നാലു സംഗതികൾ അടങ്കാതെ ഓമ്പ് ഉപദേശാഗതാലുപ്പെട്ടു എന്ന പ്രത്യക്ഷമാണെല്ലാ. ഈരാഹാപത്ര പതിനെട്ട് എന്ന് ഒരാദയം മനസ്സിൽ കടക്കണം, മനസ്സിൽ നില്ക്കണം, ആവശ്യമെല്ലാ ദുന്നോൾ വെളിയിൽ വരണം, വെളിയിൽ വരുന്നതു്, ഈരാഹാപത്ര ഇത്തപ്പത്തു്, മുഖാപത്ര പതിനെട്ട്,

എന്നോ മറേരാ അല്ലായിരിക്കണം—എന്നാണ മെല്ലുറ ഞത്തിന്റെ ചുതകം.

മെല്ലുട നാലു ഘട്ടങ്ങളെ സങ്കോചിപ്പിച്ച് സുരണ എന്നതിൽ ആദ്യാന്തർഗ്രഹണം ആദ്യാന്തവഹിഷ്ഠ രണ്ടം എന്ന രണ്ട് അവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന സകല്പിച്ച് അതുകളിൽ ഓരോന്നിനെയും അധ്യാപകരാർ മുതലായവർ വിഭ്രാത്മികളിൽ എങ്ങനെന്ന പ്രശ്ന ലഭ്യമാക്കാം എന്നജ്ഞ ഒരു നിത്യപണം ഉപയോഗമുണ്ടാക്കാൻ അനുവദിക്കാൻ അഭ്യരിക്കാം. സുരിക്കാനജ്ഞ അനുഭവത്തിന്റെ അഗാധത, സുത്തവ്യമായതിനെ പ്രഖ്യാപണം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു അവസ്ഥമായ സന്ദർഭം എന്ന മുൻവിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് അംഗങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രമാണ് ഈ നിത്യപണം ഇവിടെ ചെയ്യുന്നതു്.

ഡ. ആദ്യാന്തർഗ്രഹണം. ബാലവൻ്റെ ശക്തി ഷുണ്ണമായിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ബാലനെ പരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. പ്രഭാതമാണ്, സാധാരണ നല്ലസമയം. പകൽസമയം കൂട്ടുകിൽ പരിച്ചതിനെ രാത്രി ഒരു സ്വീപചരിശ്രോധനചെയ്യുന്നതു നല്ലതു തന്നെ; എന്നിൽ നാലും, ബുധിശക്തിയുടെ പ്രയോഗം ആവശ്യമായ ഒരു തനവിഷയങ്ങളിലേക്കു ബാലബുദ്ധിയെ ആക്ഷിക്കേണ്ടതു രാവിലെയാണ്. വിഷയത്തെ രസാവഹമാക്കവാൻ അധ്യാപകൻ എഴുപ്പാഴം ശ്രമിക്കണം; രസാവഹമാവുക എന്നപറഞ്ഞാൽ എത്രവിഷയം മനസ്സിൽ കിടക്കുന്ന ആദ്യാന്തങ്ങളാട്ട ദേഹജീവിക്കുക എന്നത്മത്തെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന അധ്യാപകൻ, പാംജാളിടെ ആസപാദ്യതയെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളണം. ഓരോ ശിഷ്ടവന്റെയും വാസനയുടെയും ഷുഠ്രാനുഭവങ്ങളുടെയും ഗതി എങ്ങനെയാണ് എന്ന് അധ്യാപകൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം; അങ്ങനെ അറിയാത്ത അധ്യാപകൻ പാംജാളെ രസാവഹങ്ങളാക്കവാൻ ശക്തനാഭുകയില്ല. കട്ടിയുടെ ഗതി പോകുന്നവഴിക്കു മാത്രം നയിക്കുക എഴുപ്പാഴം സാധ്യം

വും, സ്കൂൾമണിയവും, അല്ല എന്നാളെത്തു നമ്മകൾക്കിയാ വന്നതാണ്. മേല്ലോപദാളിൽ ഇന്നയിന്ന പാഠങ്ങളേ യും ആരശയങ്ങളേയും ശിഷ്ടന് താല്പര്യപ്പെടണമെന്ന് അധ്യാപകൻ അറിയണം; ആ രിതിക്കുള്ള പാഠങ്ങളേ യും ആരശയങ്ങളേയും താല്പര്യപ്പെടണ്ട ശിഷ്ടന് ഇന്ന സന്ധാരിക്കുന്ന ആരശയങ്ങളിലേക്കു മംജുക്കനായ അധ്യാപകനാൽ നടത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഭീവിത തതിൽ ഉപദേശാഗമണ്ട് എന്ന സമർപ്പണവൽന്ന ജീവാന തേതുടെ ബാലമാക്കം താല്പര്യവും സന്ദേശവും തോനക സാധാരണമാണ്. വിചുക്തിക്കുംവെച്ചു സന്ധാരിക്കുന്ന ജീവാനത്തിനു സാധാരണ ഇന്ന മുണ്ടും കണ്ടുവരുന്നണ്ട്. പക്ഷിക്രൂരു തിന്റുക, പട്ടം ഉണ്ടാക്കുക, മരംക യറക, ഇതുകൾ ഒക്കെ ശ്രമസാധ്യങ്ങളാണ്; എന്നാൽ ഉപദേശാഗം പ്രത്രക്ഷമാവുകയാൽ വിദ്യാത്മികളാൽ വെളക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ അതുതനെ പ്രയാസമില്ലാത്തവയെക്കില്ലപ്പു പാഠാലയിൽ നടക്കുന്ന പല പണിക്കുള്ളും ബാലറ വെള്ളപ്പാണ്. കാസ്റ്റി ഏഴുതുക, ബോർഡിൽ ചെയ്തുകാണിക്കുന്ന കണക്കിനെ ശ്രദ്ധിക്കുക — മുതലായവ സമീപത്തിലോ പ്രത്രക്ഷമായോ ഉപദേശാഗ കാണാത്തവയും വിരസങ്ങളും തന്നെ. ആയ തിനാൽ ഒരു വിദ്യാത്മിയുടെ സൂരണ, മനോബന്ധം ഇതുകൾ ഏതുവഴിക്കു ചോക്കണമെന്ന് ഒരു അധ്യാപകന് ആറുമിക്കനാഡോ, ആ വഴിയിൽ ഭീവിതോപദേശാഗം ഉണ്ട് എന്ന് അധ്യാപകൻ വിദ്യാത്മിയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഏഴുപ്പാഴം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊഞ്ഞണം. ആവത്തന്നും അതുവശ്രൂമാണ്. അധ്യാപകൻ പറയുന്നതിനെ കേൾക്കുക, അതിനെത്തന്നെ ബോർഡിൽ ഏഴുതുന്നതിനെ കാണാക, ആ പാഠം സംബന്ധിച്ചു വിദ്യാത്മികൾ തമിൽ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുക, മുഹപാഠം ചെയ്യുക, ആ പാഠം സംബന്ധിച്ചു അമ്മയോടോ അച്ചുനോടോ സംസാരിക്കുക — ഇങ്ങനെ ഒരു വിഷയത്തെ വിദ്യാത്മി

ഭിന്നപ്രകാരങ്ങളിൽ പറുവേക്ഷണംചെയ്യുവാൻ അധ്യാപകൻ സന്ദർഭങ്ങളേ സ്വാഴിച്ചുകൊടുക്കണം.

ഇതുപോലെയോ കവിത്തേക്കാ പ്രധാനമായതാണ് അതശ്യങ്ങളേ സാമീപ്യാനുഗ്രഹണപ്രതിഗ്രാന്തസംബന്ധങ്ങൾ താഴീ മനസ്സിലേക്കു വിദ്യാത്മി പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം. ഒരു പാഠത്തിന്റെ ഭിന്നാംശങ്ങളേ തമിൽ തമിലും, എത്തനാശയങ്ങൾ മുമ്പ് ഗ്രാമിച്ചിട്ടുള്ള അതശ്യങ്ങൾ എന്നിത്രകൾ തമിലും, യോജിപ്പിക്കാം. അലപ്പുഴപ്പട്ടണമാണ് വിഷയമെങ്കിൽ, വിദ്യാത്മിയുടെ ജീവനഗുാമത്തിൽനിന്നും അനുസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും മരച്ചീനി അവിടെ തെന്നചേരനു സമ്പ്രദായങ്ങളും, അലപ്പുഴനിന്നും, മുൻകൂൾ, മഞ്ഞാലി, അരി, മുതലായവ വിദ്യാത്മിയുടെ ഗ്രാമത്തിൽ വന്നചേരനു സമ്പ്രദായങ്ങളും, പാഠവിവരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടാം. പാഠത്തിന്റെ പൂർണ്ണത്തോടും പാഠം സംബന്ധിച്ചും അതശ്യഗ്രാമങ്ങം നടക്കുന്നതിനും ഈ മാതിരി വിവരങ്ങം അത്യാവശ്യമാണ്. സാമീപ്യാനുഗ്രഹണപ്രതിഗ്രാന്തസംബന്ധങ്ങളേക്കറിച്ചു മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ള താരതമ്പ്രവേചനത്തിൽനിന്നും അതശ്യങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹണസംബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിദ്യാത്മികൾക്കു കഴിയുന്നതും നയിക്കണമെന്ന് പ്രത്യുക്ഷമാവുന്നു. പ്രതിഗ്രാന്തസംബന്ധവും ഒരു അപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതും. പ്രതിഗ്രാന്തസംബന്ധം അനുഗ്രഹണസംബന്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രകാരാന്തരം മാത്രമും, മാറ്റാനെതെ സംബന്ധിച്ചും അലോചനനിമിത്തം ബുദ്ധിയൈ ഉണ്ട്രൂപ്പാക്കുന്നതും, അതുകൊണ്ട് പ്രതിഗ്രാന്തസംബന്ധത്തെയും നിവൃത്തിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാം. ഒരമിച്ചു പ്രയോഗത്തിൽവരുന്ന പദങ്ങളേ സ്ഥല സാമീപ്യസംബന്ധന്യായേന സ്വരൂപ്പിക്കുക അങ്കനു മിക്ക അധ്യാപകരും ചെയ്യുന്നതും. മുന്നന്തപ്പട്ടിക, പ്രാകരണനിയമങ്ങൾ, ഭ്രവിവരണം സംബന്ധിച്ചു പ്രധാന നഗരങ്ങൾ, ചരിത്രം സംബന്ധിച്ചു തീയതികൾ, കവിതാംശങ്ങൾ എന്നിത്രകളെ ഒക്കെയും വിദ്യാത്മികൾ ഉം

വിട്ട് മനിപാം ചൊല്ലുന്നതു് ആദിശ്രേഷ്ഠം രണ്ടാമത്തെത്തി നേരും രണ്ടാമത്തെത്തതു് അടുത്തതിനേരും സുരണ്ണയിൽ വരുത്തുന്നതു് നിമിത്തമാക്കുന്നു. ഈ പ്രയോഗം പലപ്പോഴും അപബ്ലാഷത്തിൽ പരിണമിക്കവാൻ ഇടയുണ്ട്. സുരണ്ണയിൽ ആലോചനയ്ക്കു പ്രവേശം ഇല്ലാതെവരുക്കും, പദ്ധതിയാശ്വരത്തിനു മാത്രം പ്രവേശം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യാതെ, നിജ്ഞിവയറ്റു പ്രവർത്തനംപോലെയോ കിളി പറയുന്നതുപോലെയോ ബാലൻ മനിപാം നടത്തുന്നതായിരിക്കും. സമീപപദ്ധതിയാശ്വരത്തിനു പരിനാമവയസ്സും താഴെയുള്ളവരിൽ വളരെ ശേഷിയുണ്ടെന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് എന്ന് പരിക്ഷകക്കാണ്ട് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്; ആ സമിതിക്കു ബാലമാരെ ആ റിതിക്കു കൈടുണിച്ചു വിട്ടുകളിഞ്ഞാൽ, അവൻ പദ്ധതിയാശ്വരത്തു മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി മനിപാം അധികമായി പരിക്കയയും, എന്നൊരു വലിയ സംഗ്രഹിതി ചെയ്യുന്നതായി തെരവിക്കുന്നതി കൂടാതു ത്വർഖരാവുകയും, ആശയങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉയർത്തരും അനുഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നുവേനു മനിപാംപരിഗ്രാമം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും, ഫലിച്ചുപോവാം. ഉപയോഗങ്ങളുമായ മനിപാം കേവലം വജ്രാം തന്നെ. എന്നാൽ മനിപാംഘട്ടങ്ങൾക്കു സാധാരണമായ നിരത്തുക്കുത്തയുമന്നും ലഭിക്കുന്നു പല അധ്യാപകരുടുമുനിപാം ഒരിക്കലും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല എന്ന പ്രസ്താവിക്കാരാണ്; ആ പ്രസ്താവം അബൈദ്യമാണ്. നമ്മുടെ പാംശാലക്ഷ്മി ദേശപ്പെടുത്തുന്നതു സ്ഥിതി വിചാരിച്ചാൽ മനിപാം ആവശ്യമില്ല എന്ന ഉപദേശത്തെ മാത്രം തുറന്ന പ്രബലപ്പെട്ടുനടത്തണംതാണ്, എന്ന തോന്തരം. ബാലമുഖിയുടെ പദ്ധതിയാശ്വരണ്ണരണ്ണസ്പദാവവും, അധ്യാപകരുടുമുനിപാം നമ്മുടെ പാംശാലക്ഷ്മിയും വളരെ അധികം നടപ്പാണ്. എന്നിരുന്നാണു മനിപാം സവംശാനങ്ങളിലും വർജ്ജനമല്ല എന്നുള്ള ഒരു വാസ്തവം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനാ

കു വലിയ അപകടമണ്ഡാവുകയില്ല എന്ന കരത്രം. ചരിത്രത്തിലെ പ്രധാനതീയതികൾ ഉത്തവിട്ട്—എന്ന പറ ഞ്ചാൽ ശ്രദ്ധാങ്കിച്ചെട സാമിച്ചുസംബന്ധന്യായേന — മനഃപാഠമാക്കാതെ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല; തിരവിതാം തുർച്ചരിത്രമാണ്; ഏകിൽ ഒരു ആരോഗ്യ സവിപ്രധാന സംഭവങ്ങളിലും അതുകൂൾ നടന്ന തീയതികളിലും വിദ്രൂതമികൾ ഉത്തവിട്ട് മനഃപാഠമാക്കിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഭ്രഹ്മാക്കതി ലേക്കു വലിയ പവർപ്പുഫേശമായ ഹിമാലയത്തിന്റെ ദരാശരി ഉയർത്ത് ഒക്ലു, 1000 അടിയേ, 1000 അടുക്കുകളെ പൊക്കമോ എന്ന മനഃപാഠ ഉജ്ജ വിദ്രൂതമി, ഏതെ ക്ഷില്പം ഒരു മലയുടെ ഉയർത്ത് റണ്ട് ലക്ഷം അടിയേന്ന പരവാൻ ഇടയാവുന്നതല്ലോ. ഗൈജും എന്ന് ഒരവൻ പരവാൻ പരവെന്ന ഗജം എന്നാണ് എഴുതേണ്ടതു് എന്നും; ഗജം ഡി ഡി ബെ എന്ന അക്ഷരങ്ങൾക്കു് ഇന്ന വൈഷ്ണവം ഉണ്ട് എന്നും; മനഃപാഠമില്ലാത്ത ഒരവൻ പലക്ഷ്മിപ്പാശം അബൈ ഡനാവാം. മുണ്ണന്പുട്ടിക മനഃപാഠമാവാത്ത വിദ്രൂതമി അത്യുദ്ധിജ്ഞയത്തെ അടയുവാൻ ഇടയില്ല. പ്രാക്രണണശാസ്ത്രം മുതലായതുകളിൽ കാണ്ണാനിടയുജ്ജ സങ്കേതശ്രദ്ധാങ്കങ്ങളെക്കു റിച്ചുജ്ജ നിവൃചന്നം മനഃപാഠമാക്കാതെവൻ വിഷയാഭിപ്പി ഡി സംബന്ധിച്ച വളരെ പിന്നിൽ നില്ക്കുണ്ടിവരും. മനഃപാഠ ആവേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന് പ്രത്യക്ഷ തതിൽ സമർക്കേണ്ടതു തന്നെ. എന്നാൽ മുണ്ണന്പുട്ടിക, സങ്കേതപദനിർവചനം, മുതലായി മനഃപാഠ ആക്കേണ്ട എല്ലാ വിഷയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചും, വിദ്രൂതമികൾ കാരുസാരത്തെ ഗ്രഹിക്കേണമെന്നജ്ഞതു് അത്യാവല്ല മാണം എന്നും; ഗ്രഹിച്ച സംഗതിയെ മനസ്സിൽ നിത്തന തിന്റെ ആവശ്യമായ പദ്ധത്യാരണി മാത്രമാണ് സാമീച്ച സംബന്ധന്യായേന സൗരിക്കപ്പെടാമജ്ഞതു് എന്നും; അധ്യാപകരാർ കരത്താനജ്ഞതാണ്.

ര. ആരാധനയെഹിപ്പുരണം മനസ്സിനകത്തുജ്ജ ആരാധനയെക്കു നിരുപ്പിക്കുമായി വെളിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്

അധ്യാപകൻ വിദ്രോത്തിയെ അട്ടാസിഫ്പിങ്ക്സംഗ്രഹണം. ആ സംപ്രദായം പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു വിദ്രോത്തിയെ മുന്നോട്ട് നടത്തുവാൻ അധ്യാപകൻ കഴിയുന്നതല്ല. വിദ്രോത്തിയുടെ മനസ്സിലേക്കു കയറിയ ആശയം മനസ്സിലുണ്ടോ എന്ന വിദ്രോത്തിമനസ്സിന്റെ വിഭവം വെളിയിൽ വരുന്ന തിങ്കനിന്നു മാത്രമാണ് അധ്യാപകൻ ഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഈ ടാതെയും ഒരു തന്നാശയം വിദ്രോത്തിമനസ്സിൽ ഘടിക്കുന്നതിന്റെ ലിതി മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടോ എന്നും, ഒരു തന്നാശയം വിദ്രോത്തിഹ്രദയപ്രവേശം ചെയ്യും എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും, വിദ്രോത്തിഹ്രദയവിഭവത്തെ അധ്യാപകൻ അപഗ്രമണം ചെയ്തു അറിയേണ്ടതാണ് എന്ന് സമർക്കമെന്നാണുള്ളതു നിന്ത്യിവാദമാണ്. ഒരു തന്നാശയം വിദ്രോത്തിയുടെ മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വിദ്രോത്തിയുടെ മനസ്സിൽ മുന്നോട്ടെ സ്ഥലംപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ ആശയങ്ങളെ അധ്യാപകൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോണുള്ളതു ആശയസംഗ്രഹണം എന്ന അദ്യാധികാരിയിൽ വിവരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രധാനസംഗ്രഹത്തിയാണ്. ആധികാരിയിൽ പരിശീലനം സന്ധാരിക്കുക അത്രാവശ്യം തന്നെ.

.....

